

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

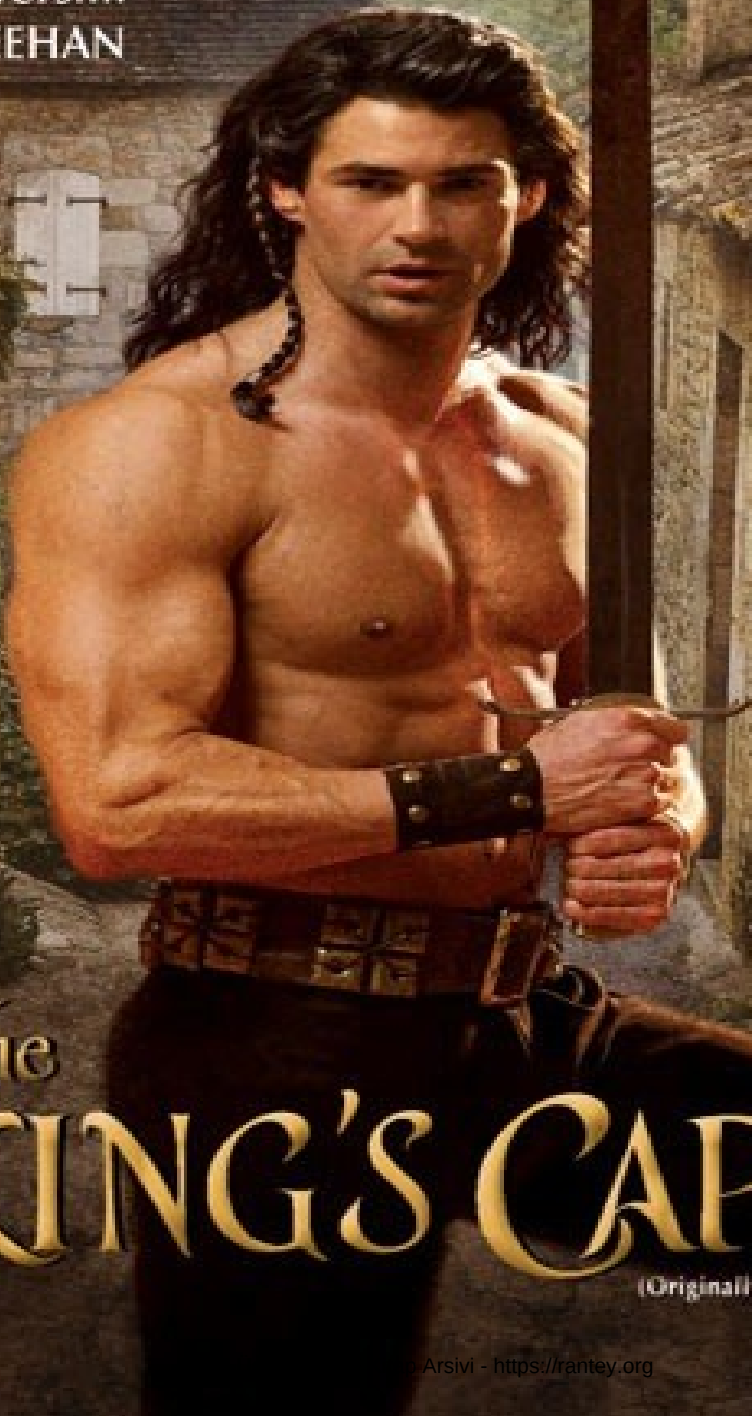
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA TODAY BESTSELLER

SANDRA HILL

"Sandra Hill
always delivers...."
CHRISTINE FEEHAN

The VIKING'S CAPTIVE

(Originally published as *My Fair Viking*)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

Viking'in Esiri

Sandra Hill

 HarperCollins e-books

Bu kitap, on yedi roman ve iki antoloji için editörlüğümü yapan Alicia Condon'a büyük bir sevgi ve saygıyla ithaf edilmiştir.

İkimiz de hayatımıza devam ettik ama gerçek değişmedi: Alicia olağanüstü bir editördür. Daha da iyisi, benim mizah anlayışımı paylaşırdı. Reddettiği tek fikir, Üç Bilge Adam'dan birini aşk romanı kahramanı yapmak istememdi. Hala bir gün bunu bir editörün elinden kaçırmayı umuyorum.

Alicia kitaplarımı daha iyi hale getirdi. Bir yazar başka ne isteyebilir ki?

*Denizci, şiir tanrısının tatlı
şarkıları
Zihninizi ıslatın ve Erkeklerin dudakları
sanatla durulsun.
Çünkü Norveç'in uzak ve
zengin tarlalarında şarkımın
ektiği tohumlar
olgunlaşacak, böylece
insanlar onun meyvesini
tadabilecek.*

EGILS SAGA

Onuncu yüzyıl civarı

*Okuyucu, ilham perimin tatlı sözleri zihnini ıslatsın
ve kitaplarım karşısında huşu içinde kalasın. Çünkü
uzak ve zengin tarlalarda
Hayallerimden daha fazla hikayenin tohumları
olgunlaşıyor, böylece hepiniz onun meyvesini
tadabilirsiniz.*

SANDRA HILL, 2002

Egils'in sözleri üzerine utanmazca bir
oyun

İçindekiler

Kapak

Başlık

Sayfası

İthaf

ÖNSÖZ BÖLÜM BİRİ

BÖLÜM İKİ BÖLÜM

ÜÇ BÖLÜM DÖRT

BÖLÜM BEŞ BÖLÜM

ALTIALTI BÖLÜM

YEDİ BÖLÜM BÖLÜM

BÖLÜM EİEVEN

BÖLÜM BÖLÜM SEKİZ

BÖLÜM DOKUZONON

BÖLÜM ON İKİ

BÖLÜM ON ÜÇON

DÖRT BÖLÜM ON BEŞ

ON YEDİNCİ BÖLÜM

ONSEKİZİNCİ BÖLÜM

ONDOKUZUNCU

BÖLÜM YIRMINCI

BÖLÜM SONSÖZ

SÖZLÜK

OKUYUCU

MEKTUBU

Viking Bir Şövalye Alır Viking

Aşık

Gönülsüz Viking

Haydut Viking Viking

Lekeli Kadın

Büyülenmiş Mavi

Viking

Viking'in Tutsağı İki

Viking'in Hikayesi Son

Viking Gerçekten,

Çılgınca Viking

The Very Virile Viking

Wet & Wild

Hot & Heavy Frankly,

My Dear ... Sweeter

Savage Love The Love

Potion Love Me

Tender Desperado

Yazar Hakkında Sandra

Hill'den *Romanslar* Telif

Hakkı

Yayıncı Hakkında

JORVIK, A.D. 937

T*o şekilde ...*

Pazar kasabasında sadaka günüydü ve çoğu çocuk yüzlerce insan vardı, din adamları tarafından dağıtılacak kara ekmek somunları için çığlık atarak ve iterek bakanlık merdivenlerini doldurdu.

Haftalık üç kuruşluk yiyecekleri için sıraya giren yoksullar arasında yedi yaşındaki Adam ve dört yaşındaki kız kardeşi Adela da vardı.

"Korkma Adela," dedi Adam. "Kimse sana zarar veremez... en azından ben seni korumak için buradayken."

Adela ona hayranlıkla bakıyordu, başparmağı her zaman olduğu gibi sıkıca ağzındaydı. Çıplak ayaklarından bitlenmiş kafasına kadar her tarafı pislik içinde olmasına rağmen, Adam onun bir harem prensesinden daha güzel olduğunu düşünüyordu... Gerçi hiç harem prensesi görmemişti ama denizcilerin şehirde dolaşırken böyle şeylerden bahsettiklerini duymuştu. Anneleri bir yıl önce öldüğünden ve ikisini iskele kenarındaki sokaklarda kendi başlarına dolaşmaya bıraktığından beri sahip olduğu tek aile Adela'ydı. Adela onun için her şeyden daha önemliydi. O anda kendi kendine, bir gün onun yırtık pırtık giysilerini mücevherlerle süslü ipeklilerle değiştireceğine dair söz verdi. Bazen banyo da yapacaktı. Hepsinden önemlisi, onu korumak için her zaman, her zaman orada olacaktı.

"Şimdi, ben bize biraz ekmek bulmaya çalışırken sen burada durmalısın Adela. Hareket etmeyeceğine söz veriyor musun?"

"Evet, Adam." Başını aşağı yukarı salladı, Adam'ın kalabalığın önüne doğru kurnazca ilerleyişini, bir kalçayı çimdikleyişini, bacakların arasına dalıp çıkışını ve sonunda tam paçavralar içindeki yaşlı bir kadına uzatacakken rahibin parmaklarından küçük bir somun koparışını izlerken korkudan gözleri fal taşı gibi açılmıştı.

"Geri dön, seni lanet kurbağa," diye bağırdı kadın, ama boşuna. Kalabalıktaki pek çok kişi onun ilerleyişini izlemek için döndü, bazıları değerli ganimetini kapmaya çalıştı. Ama zor kazandığı yiyecekten vazgeçmesine imkân yoktu. Onu kirli tuniğinin önünden aşağı itti ve canını kurtarmak için kız kardeşine doğru koştu.

Adela'ya ulaşan Adam somunu çabucak ikiye böldü ve ikisi de küflü ekmeği iştahla mideye indirdi. Bir gün ya da daha uzun süredir ilk kez yemek yiyorlardı ama daha da önemlisi, yiyecek midelerinde, kendilerinden daha büyük olanların kırıntıları için onları öldürmeyi düşünmeyecekleri küçük ellerinden daha güvenliydi.

Adam'ın aklı başka yerlerde gezinirken, bir kadın Adela'nın önünde kalçalarının üzerine çökmüştü. Uzun boylu bir kadındı ama arkasında duran adam kadar iri değildi... Bir savaş atı büyüklüğündeydi ve yüzündeki çatık kaşlara bakılırsa Adam'ın tahminine göre cimriydi. Her ikisinin de soluk sarı saçları vardı, bu da muhtemelen Viking oldukları anlamına geliyordu... burası Britanya'nın İskandinav başkenti olduğu için şaşırtıcı değildi. Burası kanlı deniz korsanlarının akınına uğramıştı.

"Senin adın ne küçük kız?" Kadın konuşurken elini uzatıp Adela'nın yüzündeki birkaç tutam saçı taradı.

Kadın yeterince zararsız görünse de, şehirde gizlenen kötü insanlar vardı ve Adela geri çekildi. "Adam," diye inledi, bir eliyle ona uzanırken diğer elinin başparmağını hemen ağzına götürdü.

"Neden bilmek istiyorsun?" Adam gözlerini kısarak ve ellerini kavgacı bir tavırla kalçalarına koyarak sordu.

"Siz ikiniz bu şekilde sokaklarda olmamalısınız. Aileniz nerede?" "Yok."

"Onlar ... öldü mü?"

"Evet, annemiz öldü. Bunun sizin için ne önemi

var?" Kadın keskin bir nefes aldı. "Ne zaman oldu

bu?" "Geçen kış."

"Bir yıl! Peki şimdi kiminle yaşıyorsun? Babanla mı?" "Ha?"

"Rain, burada fazla oyalandık," diye araya girdi sarışın adam, onun koluna girerek. Yağmur, demişti ona. Ne tuhaf bir isim.

"Bir dakika Selik," diye ısrar etti kadın.

"Doğum yapan kadını hatırlayın," diye hatırlattı Selik ona.

"Ah, unutmuşum," dedi ve İskandinav'ın yanında duran başka bir adama özür dileyen bir bakış fırlattı. Adam'ın ara sıra gördüğü Jorvik sakinlerinden biri olan Uhtred'di bu. Karısı bugünlerde çocuk sahibi olmuştu. Şu anda buralarda değildi. Saman yığınının içinde bir yerlerde son çocuğunu doğuruyor olduğuna şüphe yoktu.

Yağmur Hanım yine Âdem'e hitap ediyordu. "Sana kimin baktığını söylemiştin?"

Başını meydan okurcasına kaldırdı ve hırladı: "Ben kız kardeşime ve kendime bakarım." "Ben sadece yardım etmek istiyorum-"

"Hah! Tıpkı Aslam gibi-"

"Köle tüccarı mı?" Selik şaşkınlıkla sordu.

"Evet, köle tüccarı. Sürekli bizi yakalamaya çalışıyor. Ama ben o şişko morina emici için çok hızlıyım. Uzak diyarlarda bir sultan tanıdığını, bizi kendi çocukları yapmak, bize bir ev ve iyi yemek vermek istediğini söylüyor ama ben onun ne istediğini biliyorum. Evet, biliyorum."

"Ne?" Selik arkasından kötü bir söz söylerken bile Yağmur haykırdı.

"İkimizi de sikmek istiyor, sikini kıçımıza sokmak istiyor," dedi sokak ağzıyla, kadını şok edip uzaklaştıracağını umduğu bir açıklıkla. Kadının ayaklarına tükürdü, Adela'nın elini tuttu ve kalabalığın içinde kayboldu.

"Sadece size yardım etmek istedim," diye seslendi arkalarından.

Bu sözler Adam'ın kulaklarında çınladı, ne kadar yanlış olsalar da, o da adımlarını yavaşlattı. Açıklayamadığı bir nedenden ötürü, karısı son bebeklerini her zamanki rahatlığıyla doğuramayan Uhtred'e ayak uydurmak için acele eden sarışın devleri takip etmeye karar verdi.

Bir noktada, Coppergate'in tüm tüccarların tezgahlarının bulunduğu kalabalık bölgesinde onlara yaklaştığında, Yağmur'un Selik'e, "Kalıp onlara yardım etmeliydik," diye yakındığını duydu.

"Sen aklını kaçırmışsın. Kendi çocuğum olsun istemiyorum ve kesinlikle kimsenin rahatsız edici yavrularına bakmayacağım. Bunu o kalın kafana sok."

"Ama Selik, omzunun üzerinden bize bakan o küçük kızın gözlerini gördün mü? Yardım için yalvarıyorlardı."

"Sadece istediğin şeyi görüyor ve duyuyorsun, hizmetçi kız. Kaba ağızlı, pis yavruyu duydun mu? Yardım istemiyor ve bu küçük, sert yavrunun bırakın bir pazar şehrinin sokaklarını, bir savaş alanında bile hayatta kalabileceğini sanmıyorum."

Adam'ın, Selik'in sözünü ettiği "kaba ağızlı, pis yavru "nun kendisi olduğunu anlaması birkaç dakika sürdü. Hırladı ve ileri atılıp adamın bacağından bir ısırık alacaktı ama Adela onu engelledi. Gerçekten de mavi gözlerinde yalvaran bir bakış vardı.

"Lütfen, lütfen," diye yalvarıyordu Uhtred, Rain'in kolunu çekiştirerek. "Karım ölüyor ve sen burada durmuş değersiz sokak çocukları hakkında gevezelik ediyorsun."

Yağmur öfkeyle Uhtred'e döndü. "Doğmamış çocuğunun o iki değerli çocuktan daha değerli olduğunu sana düşündüren ne?"

Kıymetli mi? Kim? Biz mi? O anda, Adam'ın kalbi sanki gittikçe büyüyormuş gibi hissetti. Bu kadını sevebileceğine karar verdi... bir anne gibi. Sonra beynini bu saçma düşünceden kurtarmak için başını şiddetle salladı.

Bir rüya doğdu ...

Saatler sonra Adam, Uhtred'in sefil kulübesindeki geniş bir aralıktan bakıyordu. Adela, yakındaki bir ağacın altında oturan Selik'in kucağında uyuyordu, uzun bacaklarını öne uzatmış ve bileklerinden çaprazlamıştı. Adam bunun nasıl gerçekleştiğinden tam olarak emin değildi ama Selik'in, doğumun küçük bir erkek çocuğa göre olmadığı yönündeki sert azarlarına rağmen Uhtred'in evinden ayrılmasının mümkün olmadığını biliyordu. Eğer Selik ona bir kez daha "küçük çocuk" derse, Adam ona ünlü bir Anglosakson dövmesi yapacağına yemin etti

Jest. Ama bunu yaptığında, Viking'in kucağında değil, elinde Adela'yla koşmaya hazır olsa iyi olurdu.

Adam'ı büyüleyen şey Rain'in kulübenin içinde ne yaptığıydı. Görünüşe göre o bir şifacıydı. Bazı yaşlı kocakarılar gibi sadece bir ebe değil, gerçek bir eğitimli doktordu. Hayretler içinde, ellerini kadının rahminin içine sokarak bebeği çevirmesini, kadın kıvrımlarının arasındaki yerde küçük bir kesik açmasını ve hazır olduğunda bebeği dışarı çıkarmaya yardım etmesini izledi.

Adam sadece yedi yaşındaydı. Annesinin dua ettiği Tanrı'dan çoktan ümidini kesmiş olduğu için dini dönüşler yapmıyordu... yoksa Tanrı ondan ve Adela'dan ümidini kesmiş miydi? Ama her nasılsa, Adam yaşının çok ötesinde bir kavrayışa ulaştı. Adela'yı korumak onun kaderiydi elbette ama başka bir kaderi daha vardı. Doktor olacaktı. Evet, doktor olacaktı.

Kendinden emin bir şekilde Selik'e doğru yürüdü ve "Sanırım ben ve Adela bu gece sizinle eve geleceğiz," dedi. Kimse onları davet etmemişti ama Adam bazen ilk adımı atmanın en iyisi olduğunu fark etmişti.

Selik sanki bir kurbağa yutmuş gibi görünüyordu. Aslında, çatık kaşlı yüzü yeşilin bir tonuna dönmüştü.

Ama hayır demedi, Adam da bunu iyiye işaret olarak algıladı.

Görünüşe göre Adela ile bir süreliğine bir tür evleri olacaktı.

NORTHUMBRIA, İ.Ö. 960 (YIRMİ ÜÇ YIL SONRA)

Ve sonra hayalleri sona erdi...

Adela ölmüştü.

Şifacı Adam dizlerinin üzerine çöktü ve göğsünü dövdü. Rainstead'deki kalabalık hastanede duyabilecek herhangi birine değil de kendi kendine mırıldanarak, "Hayatta iki görevim vardı, sadece ikisi; Adela'yı korumak ve şifacı olmak. İkisinde de başarısız oldum."

Adem'in otuz yılı boyunca ilk kez ağladı. Aslında, kederinden feryat etti

ve saçlarını çekti. "Sevgili kız kardeşime ölümden katılmalıyım. Bu acı dayanabileceğimden çok daha fazla."

"Hayır efendim, böyle saygısızca konuşmayın. Bu tür kader kararlarını sadece Allah ya da Hristiyan Tanrınız verebilir," diye uyardı yardımcısı Raşit, Adam'ın omzuna rahatlatıcı bir el koyarak.

Ama o gün rahat edecek bir şey yoktu.

Adam paletin üzerinde öne doğru eğildi ve kız kardeşinin zaten serin olan yanağına yumuşak bir öpücük kondurdu. Son nefes de kesildikten sonra ölüm hiç vakit kaybetmedi. Yakında vücut sertleşecek ve ten rengi değişecekti. O bir doktordu; bu tür şeyleri çok iyi bilirdi. "Güle güle, tatlı Adela," diye fısıldadı. "Çok geç geldiğim için beni affet."

Jorvik'teki manastırdan bir rahip diğer yanına diz çöktü ve onun için son ayinleri okumaya başladı. Rahibin defalarca yaptığı bir rutindi bu. İnancı hiç sarsıldı mı? Tanrısının neden bu kadar çok masum insanı aldığını hiç merak etti mi?

Adam iç çekerek ayağa kalktı ve Raşit'in onu, son aylarda Jorvik'i büyük bir yıkıma uğratan hastalıktan ölmek üzere olan düzinelerce insanın yattığı palet sıralarına götürmesine izin verdi. Şimdiye kadar yaşanan can kayıplarını düşünmek bile korkunçtu.

"Şifacı, bana yardım et," diye seslendi ölmek üzere olan bir adam Adam'a. "Usta Adam, Usta Adam..." diye yalvardı bir diğeri.

"Canım yanıyor," diye inledi bir çocuğun cılız sesi.

Acı çekenler defalarca Adam'ı ve onun iyileştirme becerilerini çağırdılar ama Adam'ın verecek hiçbir şeyi kalmamıştı. Kız kardeşini kurtaramadıysa, onlara nasıl yardım edebilirdi?

Âdem, Raşit'i dışarıda takip etti ve temiz hava ilk başta ciğerlerine merhem oldu. Ancak bu anlık bir rahatlamaydı, çünkü gözleri beş yıldır ilk kez Rainstead'i tararken, malikâneyi, yetimhaneyi, dokuma barakalarını, ahırları ve müştemilatı, hospitiumu... Rain ve Selik'in Jorvik'in evsizlerine yardım etmek için yıllar boyunca inşa ettikleri her şeyi görmedi. Gördüğü şey onun için kazılan mezar höyüğüydü.

Kardeşim.

Yıllar önce onu ve Adela'yı evlat edinmiş olan Selik ve ona üvey annelikten fazlasını yapmış olan karısı Rain büyük bir keder içindeydi. Çok ünlü bir şifacı olan Rain ona tıpla ilgili bildiğı her şeyi öğretmiş ve onu, Arap hekimlerin dünyadaki tüm hekimler arasında araştırmanın en ön saflarında yer aldığı Doğı Toprakları'nda daha fazla eğitim alması için teşvik etmişti. Yağımur ve Selik birçok kışı birlikte geçirmiş, elli yıldan fazla güzel yıl görmüşlerdi. Bugün o yılların her birine benziyorlardı, Adela ise nispeten genç bir kadındı... sadece yirmi yedi yaşındaydı.

Keşke o kadar uzun süre uzak kalmasaydı!

Bir ay önce Rain'den salgın hakkında bilgi veren ve Jorvik ile yetimhanesindeki pek çok kişiyi nasıl etkilediğini anlatan bir mektup almıştı. "Eve dön Adam. Sana burada ihtiyaç var."

Adela o sırada rahatsızlanmamıştı ama bu çağrı üzerine mümkün olan tüm aceleyi göstermişti. Mektubu aldıktan hemen sonra Bağdat'taki halifenin sarayından ayrılmış, bilgilerini paylaşmak için Doğı Toprakları'nın her bölgesinden gelen hekimlerle görüşmüştü ama gemisinin yolculuk için hazırlanması gerekmiş, ardından da denizdeki fırtınalar yüzünden bir gece ya da daha fazla gecikmişlerdi. İki gün sonra vardığında Adela'yı ölmek üzereyken bulmuştu.

Adela onu ilk gördüğünde, "Geldin," diye fısıldamış, yüzünü okşamak için zayıf bir elini kaldırmıştı. Sesinde şimdiden bir ölüm çingırağı vardı.

Sonra, "Bunca yıl benimle ilgilendiğın için teşekkür ederim, sevgili

kardeşim." Ve son olarak, "Seni seviyorum, Adam. Mutlu ol."

Onu kurtarmak için çılgınca çabalamıştı... Rain'in ona öğrettiğı her şeyi, dünyanın en iyi doktorlarının ona öğrettiğı her şeyi... ama hiçbir şey işe yaramamıştı. Bir saat önce kollarında ölmüştü.

"Ne yapacağız... şimdi ne yapacaksınız?" Raşit sordu.

Adam kararsızlıkla başını salladı. "Cenaze töreni için kalmalıyım. Viking cenazeleri özenli,

uzun süren işlerdir. Ondan sonrasını bilmiyorum. Belki de Hawkshire'a giderim.

... Selik ve Rain'in yıllar önce Northumbria'da bana hediye ettiği küçük arazi. Belki de

seninle Doğu Toprakları'na döneceğim."

Arazide amaçsızca yürürken üzerlerine uzun bir sessizlik çöktü.

Sonunda Adam şöyle dedi: "Kesin olan bir şey var. Artık şifacı i s m i n e cevap vermeyeceğim. Hekimlikten vazgeçiyorum."

BİRİNCİ BÖLÜM

HAWKSHIRE, NORTHUMBRIA, İ.Ö. 962 (İKİ YIL SONRA)

(Viking savaşçısı bir kadın savaşçıydı.

"Kusura bakmayın ama Efendi Adam, sizin bir hareme ihtiyacınız var."

"Harem yok, Rashid."

"Sadece bir tane."

"Bir tane bile

değil." "Dans eden

kızlar mı?"

"Hayır!"

"Nubyeli bir cariye mi?"

"Hayır!"

"Cordoba'dan gelen üçüzler bir erkeğe üç kat zevk verebilir mi?" "Hayır,

hayır, hayır!"

"Hmph! İnsanoğlu bu şekilde yaşamak için yaratılmadı. Gerçekten, bir ... münzevi olarak yaşamaktan nasıl memnun olabildiğinizi anlamıyorum. Bu doğal değil."

"Harem yok," diye tekrarladı Adam.

Raşit her zamanki atasözlerinden birini mırıldandı: "Cennet bile insanlar olmadan eğlenceli değildir." Tiksintiyle homurdanarak şimdilik pes etti ve işine döndü.

Adam ise gözlerini boĞluğa dikmiĞ, sadık yardımcısının da tahmin ettiĞi gibi, aslında halinden memnun bir adam *olduğunu* hayretle fark etmiĞti. Bu fark ediĞ ona öyle ani gelmiĞti ki Adam sersemlemiĞ bir halde kalemmini yere bıraktı ve kendi kendine gülümsedi. Onca acıya ve kedere -ve evet, kendine- rağmen bir şekilde huzura kavuşmuştu. Belki de içindeki yaralar nihayet iyileşiyordu.

Ama bu kendi içinde bir ironi değil miydi... maceracı ruhu, hınzır mizah anlayışı ve ahlaksız yöntemleriyle ünlü bir adamın şimdi *kanaatkârlıkla* büyük bir rahatlık duyması? Bu bir aksakalın sözüydü. Bir dahaki sefere sıcak bir posset ve baston isteyecekti.

Adam kendini tutmaya fırsat bulamadan yüksek sesle iç çekti.

"Haremler vardır, bir de *haremler* vardır," diye önerdi Raşit, Adam'ın iç çekişini yanlış yorumlayarak. "Özellikle Peçe Ritüeli'nde dans edebilen kadınlardan hoşlanırım. Ya da çift eklemlili olanları. Ya da geniş kalçaları olanları. Ya da nar gibi göğüsleri olanlar. Ya da-"

Adam'ın tek tepkisi "Pfff!" oldu.

Raşit'in Saksonya topraklarıyla ilgili en büyük şikâyeti kadınların azlığıydı... özellikle de *yetenekli* kadınların. Yetenekli ya da yeteneksiz, her türlü erkek sorununun cevabının güzel bir kadının kalçaları arasında bulunabileceğine inanıyordu ve bu inancını herkesle paylaşmaktan çekinmiyordu. En iyisi onu görmezden gelmekti.

Adam tüy kalemını aldı, mürekkep kabının *hain enkustumuna* batırdı ve bitki günlüğünün parşömen sayfalarını karalamaya devam etti. Bazı açılardan, tıp pratiğine verdiği bu iki yıllık ara Adam'ın daha iyi bir doktor olmasına yardımcı olmuştu. Son on yıldaki tüm düşüncelerini ve araştırmalarını özömsüyor ve bunları parşömene döküyordu.

Bazı doktorlar insan vücudunu tepeden tırnağa inceledi. Diğerleri hümör teorisine inanıyordu... vücutta olan her şeyin safra, kan, balgam veya su ile ilgili olduğuna inanıyorlardı. Adam vücut hakkında bilmediklerinin bildiklerinden çok daha fazla olduğuna inanmaya başlamıştı, bu yüzden çalışmalarını şifalı bitkiler ve tıbbi kullanımlarıyla sınırladı. O zaman bile işler karmaşıktı. Farklı coğrafi bölgelerde yetişen aynı bitkiler farklı özellikler gösteriyordu. Bir bitkinin yılın hangi zamanında toplandığı önemli olabilirdi. Ve elbette kökler, tohumlar, yapraklar, sporlar, polenler ve çiçeklerin hepsi farklı amaçlara hizmet ediyordu... nasıl korunduklarından veya hazırlandıklarından bahsetmeye bile gerek yok.

Raşit küçük çömlek kapları bal arılarının ürettiği kırmızımsı reçine olan *propolisle* doldurmaya devam etti. Adam'ın üvey teyzesi Eadyth, İngiltere'nin en ünlü

nl arıcılar, geçen gece ona iyi bir miktar göndermişlerdi. Temel maddeyi yaraların tedavisinde merhem olarak kullanırken, geri kalanını da kadın arkadaşlarına hediye etmek için lavanta, gl ve sandal ağacı ile kokulandırıyordu. Elleri ve vücudun diğer kısımlarını yumuşatmak için mkemmek bir merhemdi. Son zamanlarda çok fazla kadın arkadaşı olduğundan değil. Adam ayrıca balı yaralara pansuman olarak ya da tuzla karıştırarak temizleyici olarak da kullanıyordu.

Raşit'le birlikte, avluya bakan yuvarlak kule odasında dostça bir sessizlik içinde çalışıyorlardı. On sekiz ok yarıklı penceresi, çalışmaları için bu kasvetli kaledeki diğer odalardan daha fazla ışık veriyordu. Birçok insan servetini altın ve toprakla ölçerken, Adam uzak duvardaki rafı dolduran nadir kitaplara değer verirdi. Toplamda altı tane. Çok az kralın bu kadar kitabı vardı. Bir servet değerindeydiler. *Kel'in Slk Kitabı*; Yaşlı Plinius'un *Doğa Tarihi*; Hipokrat'ın tıbbi gözlemleri; Romalı gladyatörlerin cerrahı Galen'in eserleri; saygıdeğer Arap doktor Rhazes'in not defterleri; ve tabii ki üvey annesi Rain'in günlüğü.

Kitaplar orijinal dillerinden İngilizceye çevrilmişti, çoğunlukla rahipler tarafından, ama çoğu zaman da beş dili akıcı bir şekilde konuşan Adam'ın kendisi tarafından. Elbette Rain'in günlüğünü -en çok başvurduğu günlüğü- çevirmemişti, çünkü en başından beri İngilizceydi.

Tüm kitaplarda değerli bilgiler vardı, ancak Pliny'nin diş çürümesini önlemek için günde bir fare yeme tavsiyesi gibi alay edilecek çok şey de vardı.

Raşit sessizliği bozarak, "Bu alakėnll hizmetkâr bu kadar cesur olabiliyorsa," dedi, "bir harem hayatını yeniden ateşlemek için ihtiyacın olan kıvılcım olabilir."

Aman Tanrım! Rashid hala aynı konuda mı? "Harem mi? Sakson topraklarında bir harem mi? Bunu görmek isterdim. Daha da iyisi, çok uzaktaki asık suratlı komşularım da görmek isterdi."

"Bir trend başlatabilirsin. şanslısın ki, haremi nerede toplayacağımı biliyorum." "Bir deve hrgcne bahse girerim ki biliyorsun, seni işbirlikçi alçak."

"Bağdat'ta."

"Aaaahhh! Demek bu konuşmanın gideceği yer burası... her zamanki gibi. Evden le."

"Gerçekten de sıcak iklimlere dönme vaktimiz geldi de geçiyor, ey bilge kişi."

Raşit bir şey istediğinde her zaman "oh, bilge kişi" derdi. Entrikaları Leydi Eadyth'in arıcılık giysileri kadar şeffaftı.

"Bu topraklar o kadar soğuk ve nemli ki, yemin ederim bu sabah ayak parmaklarımın arasında küf buldum. Burnumda da don vardı, evet, vardı ve daha Eylül ayındayız. Belki de sultanın özel doktoru olman karşılığında Kahire'de küçük bir saray teklifini kabul edebilirsin. Ve tabii ki bir harem de olur." Raşit sanki çok parlak bir şey söylemiş gibi genişçe gülümsedi.

Adam Raşit'in ciddi olup olmadığını anlamak için başını kaldırıp işine baktı. Ciddiydi.

"Bir kadına ihtiyacım yok. Bir hareme ihtiyacım olmadığına eminim. Ve sana kaç kere söylemem gerekiyor, ben senin efendin değilim, Rashid?"

"Dediğiniz gibi efendim."

"Ve yakın zamanda Doğu Toprakları'na geri dönmeyeceğiz."

Raşit engellendiği için kaşlarını çattı ama sonra farklı bir yaklaşım denedi. "Binlerce kez özür dilerim efendim. Belki de vücudunuzdaki hümörler dengelenmiş olsaydı bu kadar huysuz olmazdınız. Herkes bilir ki, bir insan vücudunda safralar yükselmesin diye kutsal kabını ara sıra boşaltmalıdır."

Adam Raşit'in ısrarı karşısında başını salladı. Raşit'in "kutsal kap" dediği şeyin ne olduğu hakkında az çok bir fikri vardı ama bir hekim olarak sormak zorundaydı: "Bunlar hangi safralar olabilir?"

Raşit parladı, şüphesiz bir ilerleme kaydettiğini düşünüyordu. Ama ilerlemiyordu. "Karanlık ruh halleri yaratan bilyeler."

"Raşit," dedi Adam yorgun bir iç çekişle, "karanlık bir ruh hali içinde değilim... özellikle de cinsel yoksunluğun neden olduğu karanlık bir ruh hali içinde değilim."

"Hah! Her zaman karanlık bir ruh halindesin. Kaşlarının arasındaki oluklar kalıcı bir demirbaş haline geldi. Güzel kıyafetlerini bir kenara bıraktın. Şu ya da bu savaş alanında kazandığın madeni paralar, tıbbi başarıların için verilen hazinelerle birlikte saklandı. Ve üvey baban tarafından sana verilen bu ev

Selik kesinlikle karanlık ve kasvetli," dedi ve eliyle çevrelerini işaret etti. "Hayatınızda hiç neşe yok. Senin ihtiyacın olan şey neşe."

Adam'ın dudakları bastırılmış bir neşeyle seğirdi. "Ve bu neşe... dur tahmin edeyim... bir haremden mi geliyor?"

"Benimle aynı fikirde olacağını biliyordum." Raşit kendinden memnun bir şekilde göğsünü kabarttı. "Seninle aynı fikirde değilim. Mantıksız davranmayı bırak."

Raşit göğsünü kabarttı. "Küçükten başlayabilirsin, bir ya da iki dişiyle. Bu makul olur. Hemen tam bir hareme sahip olmanız gerekmez. Haremlerle ilgili o meşhur Arap atasözünü duymuşsundur, değil mi?"

"Hani şu, 'Eğer etrafta genç bir kadın yoksa, bir deve yeterli olacaktır' diyen?"

"Utanç verici!" Raşit haykırdı ama dudakları da sırtmaya başlamıştı. "Hayır, 'Bir adamın esasının sürekli cilalanmaya ihtiyacı vardır' diyen söze atıfta bulunuyorum."

Adam eğlenerek başını salladı.

Raşit'in koyu tenli yüzü kasvetli bir hal aldı. Elini Adam'ın omzuna koydu. "Tüm ciddiyetimle söylüyorum lordum, sizin için endişeleniyorum. Burada, kendi topraklarınızda bir münzevi haline geldiniz. Toplumun içine karışmıyorsunuz. Başkalarının ziyaret edebilmesi için malikânenizi yenilemek için hiçbir girişimde bulunmuyorsunuz. En endişe verici olanı da, şifa becerilerinizi arayan hasta ve ölmek üzere olanları tedavi etmeyi reddetmeye devam etmeniz."

Adam hakarete uğramalıydı. Raşit bir hizmetkâr için fazla ileri gitmişti. Ama aslında o bir hizmetçi değildi. O bir arkadaştı. Ve Âdem ona endişelenmesi için iyi bir sebep vermişti.

Adam, Raşit'in omzundaki elini sıktı ve masanın diğer tarafına geçmesini işaret etti, orada onu bir iş bekliyordu. "İyileşiyorum Raşit. Gerçekten öyleyim. Uzun zamandır hastalık hastası olduğumu biliyorum ama-

Raşit son zamanlarda ne kadar hastalıklı bir ruh haline büründüğüne dair homurdanarak bir yorum yaptı.

"-ama hendeğin yanındaki eski dokuma kulübesinde küçük bir hastane kurmayı düşünüyorum. Bu konuda ne düşünüyorsunuz?"

Raşit ona öyle bir baktı ki, harem kurmayı düşündüğünü söyleseydi çok daha fazla etkilenirdi... eski zamanlarda bile

Dokuma kulübesi.

Rashid, "Tıptan kalıcı olarak uzaklaşamayacağını biliyordum," dedi. "Yoksa neden çalışmalarını sürdürürsün ki? Başka neden ot toplamaya devam edersin ki? Başka neden başka diyarların şifacılarıyla yazılaşsın ki? Kendine şövalye ya da toprak sahibi, gezgin ya da münzevi diyebilirsin ama özünde her zaman bir hekim olacaksın. Öleceğin güne kadar. Allah aşkına, kaderinle savaşmayı bırakmanın zamanı geldi."

Raşit'in bilgece sözleri yorum gerektirmiyordu ama Âdem onun tüm söylediklerini düşündü. Bunu uzun bir sessizlik dönemi izledi.

Adam büyük bir konsantrasyonla çalışarak günlüğüne bir şeyler yazıyordu. Raşit, haremle ilgili telkinlerinden şimdilik vazgeçmiş, masanın karşısındaki bankta oturmuş, balmumu merhemini bitirdiğine göre yapacak daha fazla iş arıyordu. Gürültülü şehirlerde ve savaş meydanlarında geçen yıllardan, kişisel trajedilerin yarattığı kargaşadan ve onca ölümden sonra... tüy kaleminin parşömene çizik atarken çıkardığı tanıdık, huzurlu sesler ve Raşit'in taş bir kâsenin içindeki güzel kokulu bitkilere karşı ritmik bir şekilde hareket eden tokmağı tuhaf bir şekilde rahatlatıcıydı.

Ne yazık ki, yalnızlıkları aniden bozuldu.

Clang! Çın! Çın! sesleri duydular; bu seslere oflayıp puflama sesleri ve birkaç küfür eşlik ediyordu. Ayrıca atların kişnemeleri ve nal seslerinin tahta, muhtemelen asma köprü tahtaları üzerinde çıkardığı ritmik takırtılar da duyuluyordu.

Âdem ve Raşit şaşkınlıkla önce bailey'e bakan pencerelere, sonra da büyük salona inen açık kapıya doğru döndüler. Sesler birinin ya da birilerinin avludan geçip merdivenleri tırmanarak kaleye doğru ilerlemesinden geliyor gibiydi.

"Asma köprüyü çekmeyi mi unuttun?" Adam alaycı bir tavırla sordu.

"Ha, ha, ha! Allah senin muhteşem zekâna gülüyordur," diye cevap verdi Raşit. Âdem, Raşit, aşçı, bir oda hizmetçisi ve bir seyis bu mağara gibi ahşap şatoda yaşayan tek insanlardı. Çalınmaya değer hiçbir şey yoktu. Ve her ikisinin de çok iyi bildiği gibi asma köprü paslanmıştı. "Bu ıssız yere hiç kimse gelmiyor. Bir münzevi gibi yaşıyorsun."

"Bunu zaten söyledin."

"Bazı şeyler tekrarlanmayı gerektirir." "O değil."

"Belki de üvey amcanız Lord Eirik, önümüzdeki hasat mevsimini Ravenshire'da geçirmeniz için yeni bir davetle dönüyordur."

Adam ok yarıklı pencerelerden birinden dışarı baktı. "Hayır, bu adamlar kıyafetleri ve silahlarıyla Viking askerleri ve bir *hersir* gibi görünüyor." Eirik yarı Viking olmasına rağmen, giyim tarzı da dahil olmak üzere Sakson geleneklerini uzun zaman önce benimsemişti.

"Diğer üvey amcan Tykir o zaman? O tam kanlı bir Viking, değil mi?"

Adam başını salladı. "Tykir iliklerine kadar İskandinavdır, ama Norveç'teki Dragonstead'in sınırlarını aşmaya cesaret edemez... yılın bu zamanında değil... hele hele hanımı Alinor'un beş yaşından otuz yaşına kadar yeniden üremesiyle hiç değil."

Adam umursamaz bir tavırla omuz silkti. Korkacak bir şeyleri yoktu; çalmaya degecek bir şey yoktu. Yine de ikisi de yakınlarda duran kısa kılıçları kapıp kapıya doğru ilerlediler.

Clang! Çın! Çın! Huff, puff, huff, puff. "Lanet olsun!" Davetsiz misafirlerin çıkardığı sesler merdivenleri tırmandıkça daha da yükseliyordu. Adam bir kadının dehşet çığlığını duydu... muhtemelen aşçı Emma'ydı. Hayır, iki kadın çığlığı bir aradaydı. Emma ve oda hizmetçisi Bridget olmalıydı. Çığlıklarının tınısına bakılırsa, bir ejderhanın kaleye girdiğini düşünebilirdiniz.

Oflayıp puflamaları, çınlamaları ve küfürleri hemen anladı. Ne de olsa, bailey'den büyük salonun çift kapısına çıkan otuz yedi dik taş basamak vardı. Bunları biliyordu çünkü sayısız kez saymış ve birkaç dilde akıcı bir şekilde küfretmişti, özellikle de içki kafasından muzdarip olduğunda.

Adam ve Raşit iç merdivenlerden aşağı inerken, Adam gördüğü manzara karşısında inanamayarak aniden durdu. Raşit onun sırtına çarptı.

"Oh... Tanrım... Tanrım!" Adam mırıldandı.

"Allah'ın aşkı... için!" Raşit mırıldandı.

Şimdiye kadar yan yana durmuşlar, büyük salonun diğer tarafında, geniş kılıçlarını çekmiş ve savaş baltalarını hazırlamış Viking savaşçılarından oluşan küçük bir topluluğun durduğu yere bakıyorlardı. Boyları ve enleri devasa, kürk ve zırhlara bürünmüş, yetişkin bir adamı bir bilek hareketiyle başından kasığına kadar yarabilecek silahlar kullanan korkutucu bir savaşçı grubuydu bunlar. Emma ve Bridget'in çılgılık atmasına neden olan da buydu şüphesiz; iki kadın da yakındaki bir duvara yaslanmış, önlükleriyle kendilerini yelpazeliyorlardı.

"Tanrı bize yardım etsin!" Adam teşvik etti.

"Hah! Ben atasözü bilgeliğini tercih ederim, 'Tanrını çağır, ama keskin bıçaklı adamlardan kaçın'."

Aslında bu İskandinavlar Adam'ı korkutmamıştı, sözleri korkudan çok şaşkınlıktan kaynaklanıyordu. Doğuştan Sakson olmasına rağmen, o ve kız kardeşi Adela bir İskandinav ailesinde büyümüşlerdi. Âdem ve Raşit'in şaşkınlıktan ağızlarının açık kalmasına neden olan şey silahlı Vikingleri görmek değildi. Onların dikkatini çeken İskandinav birliğinin lideriydi. Gri samurla kaplı, gece mavisi, yün pelerinini bir kenara atan İskandinav reisi, kibirli ve gururlu bir şekilde önlerinde duruyordu.

O bir kadındı. Bir kadın savaşçı.

Adam'ın aklına ani bir düşünce geldi ve yardımcısına döndü. "Raşit! Sen yapmadın! Bu senin için bile kaba bir şaka."

"Ben mi? Ben ne yaptım?" Raşit sanki büyük bir hakarete uğramış gibi avucunu kalbinin üzerine vurdu.

"Harem saçmalığı," diye hatırlattı Adam ona. "Kısa bir süre önce beni bir harem kurmaya teşvik ettin, şimdi *de bu*," dedi, kendisine doğru cesurca yaklaşmaya devam eden ve bir düzine asker tarafından yakından takip edilen Amazon'u göstererek. Kadın abartılı, kasıla kasıla bir erkek gibi yürüyordu.

"Delirdin mi sen? Bu... bu kadın-erkek bir harem için düşünebileceğim bir şey değil." Raşit öfkeden neredeyse tükürüyordu.

"Ne o zaman? Bir Valkyrie mi?" Valkyrie'lere önderlik eden efsanevi dişi tanrıların hikayelerini duymuştu.

cesur savaşçılar öbür dünyaya.

"Bu Valkyrie değil," diye iddia etti Raşid. "O kadın-erkek canlı ve insan... Muhammed'in mezarı üzerine yemin ederim."

Grup yaklaştıkça, Adam açık kapıların ve yetersiz ok yarıklı pencerelerin sağladığı ışıktan kadına ilk kez iyice baktı. Ve Raşit'in değerlendirmesine katılmak zorunda kaldı. Bu diğer dünyadan gelmiş bir tanrıça değildi. Etten kemikten biriydi... ve kesinlikle kadındı.

O anda çok garip bir şey oldu. Adam'ın vücudunun her yerinde ince tüyler belirdi. Kalbi bir an için durdu, sonra çılgınca atmaya başladı. En dikkat çekici olanı, bir enerji dalgasının kasıklarına çarparak bölgeye sıcak kan pompalaması ve oraya yerleşerek yoğun ve nabız gibi atmasıydı. Asma köprü gibi, erkeklik organının da paslandığını düşünmüştü. Yanılmıştı.

Bir dişiye göre uzun boyluydu. Aslında Adam'ın kendisi de çok uzundu ve ondan sadece yarım kafa kadar uzundu. Zayıf olmasına rağmen, her askerde olduğu gibi oldukça kaslıydı. Dar belinden kuşaklı, kısa kollu tuniği kollarını açıkta bırakıyordu ve bu kollarda iyi tanımlanmış kasların üzerinde kazınmış gümüş kolluklar vardı. Ön kolları bile bir kılıç ustasının kabarık tendonlarını ve gevrek kaslarını sergiliyordu. Son derece uzun olan bacakları, savaş atının üzerinde geçirdiği uzun saatlerden olsa gerek, kas yapısının belirginliğini gösteren, yumuşak deriden, daracık bir taytla kaplıydı.

Bu görüntü -kadın bacaklarını iki yana açmış, atın ritmik iniş çıkışları kadınlık bölgesine baskı yapıyordu- erkekliğindeki zonklamanın şiddetlenmesine neden oldu. *Lanet olsun! Sanki orada bir kalp atışı varmış gibi hissediyorum.*

Esnek bir zincir zırh giyiyor olmalıydı, çünkü kalça hizasındaki tuniğinin altından eteklerini görebiliyordu ve vücudunu öyle bir şekillendirmişti ki, göğüsleri tuniğinin kumaşına yaslanmıştı. Uzaktan bakıldığında Raşit'in bahsettiği gibi bir erkek-kadına benziyor olabilirdi ama Adam'a göre yakından bakıldığında tamamen kadındı.

Adam tam bir şok yaşarken, kadın çok tuhaf bir şey yaptı. Kasıklarını kaşıdı... erkeklerin yapmaya alışkın olduğu gibi. Bunu kasıtlı olarak yaptığına yemin edebilirdi, erkek gibi bir kadın olduğu fikrini pekiştirmek için ya da belki de sadece onları korkutmak için. Olduğu gibi tiksindi

kaba bir jestle, erkeklik organı daha iyisini bilmiyordu ... hala zonkluyordu.

İki yıldır kadınsızım ve beni ilk tahrik eden kadın zincir zırh giymiş ve kasıklarını kaşıyor. Bazı göksel varlıkların çarpık bir mizah anlayışı olmalı.

Kim o?

Mücevherlerle süslü giysilerinin ve altın işlemeli kemerinin zenginliği, gümüş kınlı silahlarıyla birlikte yüksek rütbeli bir şahsiyete işaret ediyordu. Viking soylularının tüm ailelerini tanıdığını sanıyordu ama bu kadın hafızasında yer etmemiştir.

Adam ona kabaca bakarken bile, kadın kafasındaki deri miğferi çekip çıkardı ve kalın, soluk sarı saç örgülerinin deri bağlarından kurtulup altın ipekten çileler halinde dökülmesine neden oldu.

Nefesi kesildi.

Ve biraz daha zonkladı. Neyse ki kendi evindeyken tercih ettiği bol Arap bornozunu giymiştir, yoksa kendini utandıracaktı.

Raşit nefesinin altında Arapça mırıldandı: "Öte yandan..." Adam soru sorarcasına bir kaşını kaldırdı.

"Öte yandan, bu kadın-erkek muhteşem bir harem houri'si olabilir. Sence göğüslerine çantakmaya razı olur mu?"

"Şşşt," diye uyardı Adam, sonra da Arapça ekledi, "Taşaklarını çanlarla delmesi daha muhtemel, dostum. Bu, efendisini memnun etmeye hevesli, uysal bir çöl kızı değil."

Serulean mavisii gözleri ikisini de delip geçti, sanki sözlerini anlamış gibiydi. Adamları toplu nefeslerinin altında kıs kıs güldüler.

"Hanginiz şifacı?" diye sordu ilk kez konuşarak.

Sesi derin ve boğuktu ama hiç de erkeksi değildi. Hayır, Adam bu sesin, ikisi de tutkuyla yanıp tutuşurken bir erkeğe kötü şeyler fısıldadığını hayal edebiliyordu. Belini sarmaya devam eden zevk-acıya çare bulmanın yollarını önerdiğini hayal edebiliyordu. Hayal edebiliyordu-

"Eee?" diye onun hayalini böldü. "Bu sefil topraklarda dolaşarak yeterince zaman kaybettim. Aradığım şifacı hanginiz?"

Adam ve Raşit uzun uzun bakiştılar, ikisinin de onun araştırmasına konu olmak isteyip istemediklerinden emin değillerdi. Sonunda Adam itiraf etti: "Ben... Şifacı Adam'dım."

Raşid söze girdi: "Ben de İbn Raşid el Mustafa. Mütevazı hizmetkârınızım." Ülkesine özgü, alnına, burnuna, ağzına ve kalbine hızlıca dokunmayı içeren bir selamlama hareketi yaptı.

"Ben bir hekim olarak eğitildim," diye devam etti Adam, "ama artık hasta tedavi etmiyorum. Belki size başka bir doktor önerebilirim... Jorvik'teki Aziz Peter'in ministeriumunda birkaç keşiş şifacı var. Sorununuz tam olarak nedir?"

"Sizi aramamın nedeni *benim* sorunum değil," diye açıkladı kadın, bir yandan da el işaretleriyle Emma ve Bridget'e uzun sehpa masalarında oturan adamlarına içki getirmelerini işaret ediyordu. Adam'ın misafirperverliği kendisi sunmadığı için utanması gerekirdi ama bu kadın ve görevi kafasını karıştırmıştı. "Babam Stoneheim Kralı Thorvald'ın yardımınıza ihtiyacı var. Bilinmeyen bir hastalıktan dolayı ağır hasta. Onu tanıyor musunuz?"

Adam başını yavaşça salladı. "Onun adı Kurt Thorvald."

"Aaaah. Şimdi hatırladım. Krallığı Norveç'in kuzeyinde... Halogaland." Adam'ın üvey amcası Tykir, Norveç'in ötesindeki Dragonstead'de yaşıyordu. Kış aylarında dışarıda uzun süre kalacak kadar dikkatsiz olan erkeklerin vücut parçaları orada donardı. Stoneheim daha da kuzeyde, en ilkel, dağlık bölgedeydi... neredeyse yaşanmaz bir yerdi.

Başını salladı. "Tıbbi malzemelerinizi toplamanız ne kadar sürer?"

"Özür dilerim leydim... Yani..." Kadının adını bilmediği için anlamlı bir şekilde durakladı. *Eğer bu muhteşem kadın, Norveç'in o Allah'ın unuttuğu bölgesindeki soğuk dağların yakınına gideceğimi sanıyorsa, fena halde yanılıyor.*

"Tyra. Tyra Sigrundottir. Tyra, Kurt Yavrusu. Tyra İlk Çocuk. Sarışın Tyra. Cesur Tyra." Bu yakıştırmalardan herhangi birine cevap verebileceğini söylemek istercesine omuz silkti.

"Ya da Tyra Savaşçı Prenses," diye teklif etti, yarı şaka.

Şaşkınlık içinde kabul etti. "O da var." Ve bunu söylerken gülümsemedi bile. Kadının kendini beğenmiş ve mizahtan yoksun olduğu kesindi.

Ama egosunun hiçbir önemi yoktu. O ve vücudunun önemli bir kısmı onun muhteşem olduğunu düşünüyordu. Özellikle de kendini bir daha tırmalamadığı için... Tanrı'ya şükürler olsun! Eğer geçirir ya da hoş olmayan erkeksi bir şey yaparsa, hayal kırıklığından ağlayabilirdi.

"Her halükarda *Tyra*, babana yardım edemeyeceğimi bildirmekten üzüntü duyuyorum. Son birkaç yıldır şifa sanatını icra etmedim. Hastaları tekrar tedavi etmeye başladığımda ya da başlarsam, bu burada, Britanya'da olacak. Seyahat günlerim sona erdi. Hiçbir koşul altında bu kadar uzağa gitmek istemem."

Alaycı bir ses çıkardı. "Senden gelmeni *istediğimi* hatırlamıyorum. Geleceksin, buna hiç şüphe yok."

Kendini boyunun ölçüsünü aşan bir şekilde kaldırdı ve ona bir bakış fırlattı. "Yapmayacağım."

Tyra, "*İşte yine başlıyoruz!*" dercesine gözlerini devirdi.

Adamlarından bazıları kıs kıs güldü ve kendi aralarında konuşmaya başladı. İskandinav dilini çok iyi anlıyordu. Bu deniz korsanları bu irade savaşında ona *karşı* bahis oynuyorlardı.

"Uh-oh," dedi Raşit ve hızla onun yanından uzaklaştı.

Adam'ın bakışları kısa bir süre dalgalandı. O anda sorunun ne olduğunu anlamak için Raşit'e baktı, sonra geriye dönüp baktığında, deli kadının geniş kılıcını başının üzerine kaldırdığını ve indirmekte olduğunu gördü. Hem de *ona doğru*. Eğilmek için zamanı yoktu. Kılıcın düz tarafı tepesine isabet ederek yıldızları görmesine ve dizlerinin bükülmesine neden oldu.

Savaşçı prenses onun üzerine eğilmiş, "Bak bana ne yaptırdın, seni aptal!" diye uyarıyordu.

Aptalın tekiydi, çünkü düşünebildiği tek şey yüzünün üzerinde çıkıntı yapan muhteşem göğüs setiydi.

Karanlık onu ele geçirmeden hemen önce, en şaşırtıcı şey oldu. Kadın

onu kaldırdı - *gerçekten* kaldırdı ve omzunun üzerinden fırlattı.

Görünüşe göre Norveç'e gidiyordu.

N*mavi gözlü bir hayduta asla güvenme ...*

Adam çok güzeldi.

Tyra normalde gece gündüz erkeklerle çevrili olduğu için böyle şeyleri fark etmezdi. Çoğunlukla erkekler kokuşmuş, pireli, şişirilmiş egoları ve erkeklik organlarıyla düşünme gibi saçma bir eğilimleri olan yaratıklardı. Aslında, mahrem vücut bölgelerini kaşıma eğilimleri vardı... onlara daha iyi uyum sağlamak için kendi iğrenmesine rağmen taklit etmeye çalıştığı bir alışkanlık. İsteddiği zaman geçirmek daha zordu... henüz ustalaşamadığı şüpheli bir yetenek. Gerçekten de erkekler sadece tek bir şey için iyiydi. Savaşmak. Ama bu adam... Frey aşkına... bu adam insan formunda bir tanrıydı.

Onu, güvenilir kılıcı "İyi Dost" ile başına vurduğu darbeden sonra hâlâ "uyuduğu" sehpalardan birine yatırmıştı. Yardımcısı Arap geveze Raşid, birliğin lideri Acımasız Rafn'ın dikkatli koruması altında deri çantaları ve tahta sandıkları giysi ve tıbbi malzemelerle dolduruyordu. Maiyetinin geri kalanı, bir süredir kullanılmadığı anlaşılan büyük salonun etrafında oturmuş, bal likörü, yassı ekmek ve dilimlenmiş koyun etinden oluşan soğuk bir yemek yiyordu.

Doktorun bilinçsiz hali ona onu daha yakından inceleme fırsatı verdi. Uzun boyluydu -hatta kendisinden bile uzundu- ve mükemmel bir orantısı vardı. Aktif bir askerin cüssesine sahip değildi ama kaslı da sayılmazdı. Dolgun, kuşaklı elbisesine bakılırsa omuzları geniş, beli dardı. Boş yere -ya da belki o kadar boş yere değil- giysisinin altında ne giydiğini merak etti... eğer bir şey varsa. Canlı hayalleri karşısında yüzü ısındı.

Onu en çok çeken şey yüzüydü. Kalın, gür siyah kirpikler göz kapaklarını dalgalandırıyor ve omuzlarına kadar ipeksi bir şekilde inen uzun saçlarıyla uyum sağlıyordu. Şimdi kapalı olan gözlerinin bir yaz günü Kuzey Denizi'nin suları gibi masmavi olduğunu hatırladı... tıpkı kendisinininkilerin de öyle olduğu söylenmişti. Burnu dümdüzdü. Dudakları dolgundu. Elmacık kemikleri yüksekti... neredeyse asketik bir şekilde.

Tyra zamanında pek çok yakışıklı erkek görmüştü. Doğrusu, Viking erkeklerinin diğer ülkelerdeki ortalama erkeklerden daha görkemli oldukları söylenirdi. Ama bu adamdaki bir şey ona daha önce hiç yaşamadığı bir şekilde dokunmuştu... istemediği bir şey. Yirmi beş kış görmüştü. Hayatında bir erkeğe yer yoktu. Artık yoktu. İsteyeceğinden değil. Onun gibilere bakacağından bile değil.

Ama ona bakmıştı. Tyra bunu görmüştü. Ve bir yanı onun mavi gözlerinde gördüğü tahrik edici parıltıdan heyecan duymuştu... bu parıltı, yanında herhangi bir erkek olsa midesine sert bir yumruk indirmesine neden olurdu. Ona attığı takdir dolu bakış, normalde dört kız kardeşinden biri için ayrılmış türdendi... asla onun için değil. O çok büyük, çok kaba, çok kadınsı olmayan, çok ...

Yeter artık! Ne bu adamla ne de başkasıyla bir ilgim var. Bu şekilde değil.

Ve gerçekten de haydutun uzun süre cansız kalmayacağını kendine hatırlattı. Aslında adamın uyandığında, bir kadın tarafından alt edildiği için hadım edilmiş bir boğadan daha kızgın olacağına bahse girebilirdi. Fırsatını bulmuşken onu dizginlese iyi ederdi.

El ve ayak bileklerini bağlamayı henüz bitirmişti ki o günahkâr kalınlıktaki kirpiklerin açıldığını fark etti. Geniş masanın üzerindeki sırtüstü pozisyonundan hemen kalkmamış olsa da, mavi gözlerinde farkındalık gördü.

"Benim savaşçı leydim, başın büyük, çok büyük belada," dedi alçak sesle ve uğursuzca.

Sözcükler ağzından henüz çıkmıştı ki adam -kızın açıkça hafife aldığı adam- en cesur İskandinav *hersir'i* bile gururlandıracak bir hareket yaptı. Adamın kollarının halkası kadının başının üzerinden geçerek onu öne doğru çekti ve adamın üzerine düştü. Aynı anda ikisini de ters çevirdi, böylece sırtüstü yatan kadın, üzerine eğilen de adam oldu, göbek göbeğe, uyluk uyluğa.

Muhafızları kılıçları ve hançerleriyle yardımına koştu ama onları sert bir komutla uyardı: "Durun!" İyi bir asker ne zaman savaşacağını, ne zaman ilerleyeceğini ve ne zaman teslim olacağını bilirdi. İkinci yolu seçmişti çünkü doktorun bağlı bilekleri boynuna dayanmış, iki başparmağı da nefes borusuna bastırılmıştı. Bıçak, düzenbazın sırtına girmeden önce onu boğabilir ya da

Boyun. Ayrıca, babasının yaşaması için ona canlı ihtiyacı vardı.

Ama o hödük tarafından böyle yakalanmak çok aşağılayıcıydı. Onun gibi aktif bir savaşçı bile değildi.

Öne doğru eğildi, dudakları neredeyse onunkilere değecek kadar yaklaştı. "Adamlarına avluya çıkmalarını ve seni orada beklemelerini emret. Silahlarını dikkatlice kınlarına sokmalarını söyle. Sadece küçük bir tartışma yapıyoruz."

"Beni boğmayı bırak, seni Sakson kurtçuk," dedi. Ama düşündüğü şey şuydu: *Kutsal Thor, nefesi tatlı, sıcak ve davetkâr. Keşke... Keşke... Hayır, istemiyorum... İstemiyorum...*

"Seni boğmuyorum, sürtük. Boğuyor olsaydım, bunu bilirdin."

"Ben bir fahişe değilim."

"Ben bir kurtçuk değilim." "Hah! Öyle diyorsun!"

"Dediğimi yap," diye buyurdu ve başparmaklarını daha sıkı bastırdı.

Akşama kadar boynunun yumuşak eti morarmış olacaktı ve vahşi bunu çok iyi biliyordu. Ona işaretini koymaktan zevk alıyordu.

"Hepiniz avluya çıkın! Silahlarınızı bir kenara bırakın," diye bağırdı muhafızlarına, tartışmaya yer vermeyeceklerini bildikleri bir sesle. "Ben güvendeyim. Sakson domuzu sadece... konuşmak istiyor."

"Bir domuz, hmmm? Kötü koktuğumu mu söylüyorsun? Yoksa yüzümdeki kirli sakallar mı seni rahatsız ediyor? Her halükarda, dilin sağduyunun önüne geçmiş, *sürtük*." Vücudunu onun üzerinde kaydırarak bacaklarının arasındaki çıkıntının onun için orada olduğunu bilmesini sağladı. Ve eğer istediği olursa onu konuşmaktan daha fazlası bekliyordu.

Adamın boğazını kısaç gibi kavramasına rağmen, kadın adamın erkekliğinin baskısından kurtulmak için vücudunu yukarı doğru oynatmaya çalıştı.

Adam sadece onu takip etti -duygusal, vücut vücuda bir sürtünme- ve kurt gibi sırttı. Kaçmak yerine başardığı şey tuniğinin eteklerini kaldırmak olmuştu. Artık aralarındaki tek şey *sütyeninin* kumaşı, adamın cüppesi ve sıcaklıktı... en acı verici, en lezzetli sıcaklık.

"Bu adamlardan herhangi biri kocanız mı?" diye sordu.

Bu soru onu şaşırttı. Tereddütle başını salladı. "Güzel," dedi ve biraz daha sıırttı.

İyi mi? Bu da ne demek oluyor? Cehennem ve Valhalla, bu adam kelimeler konusunda benden çok daha zeki. "Öyle ya da böyle, neden umurunda olsun ki?"

"Hiçbir fikrim yok," diye itiraf etti. "Ama benim var."

Oooh! Sadece kılıç ve mızrak kullanma becerisiyle dikkat çeken bir kadın için kışkırtıcı sözler.

"Tyra!" Baş koruması Rafn haykırdı. "Efendim!" diye bağırdı Arap hizmetçi aynı anda.

İkisi kulenin merdiven boşluğundan büyük salona yeni dönmüş olmalıydılar.

Tyra birden telaşlandı. Rafn'ın aşırı tepki vererek hayatını tehlikeye atmasını istemiyordu. "Ben güvendeyim Rafn. Daha fazla ilerleme. Sen toparlanma işine devam et. Ben sadece... Sakson doktorla... konuşuyorum."

"Konuşuyor!" Rafn inanmadığını homurdanarak ilan etti. "Çiftleşmek üzere olduğunu sanıyordum."

"Çift mi? Çift mi?" diye sordu Arap büyük bir ilgiyle. "İki yıldır efendim iffetini koruyor. Bana sorarsanız biraz çiftleşmenin zamanı geldi de geçiyor bile. Bu arada, Efendi Rafn, İskandinavya'da haremлерiniz var mı?"

Avlu merdivenlerinden açık kapı aralığından bir düzine ya da daha fazla ses "İki yıl!" diye bağırdı. Tüm gözler hâlâ onun üzerinde yatan şifacıya çevrildi.

Adam inledi ve alnını cadınıninkine bastırdı.

Kahretsin, kahretsin, kahretsin! Koşan Dil'in Raşit'i tüm sırlarımı ifşa etmek zorunda kaldı. Bu kadından kurtulur kurtulmaz onun dilini keseceğim. Başını kaldırıp kadına baktı, kadın da ona bakıyordu, çenesi gururla yukarı kalkmıştı ve en ufak bir korku duymuyordu. O anda istediği son şeyin bu kadından kurtulmak olduğunu fark etti.

"İki yıl mı?" diye sordu. "Keşiş bir şifacı mısınız?" Sorular basitti ama

ses tonu alaycıydı.

"Evet, iki yıl. Ve hayır, ben keşış değilim," diye homurdandı. "Senin için ne kadar oldu?"

Erkeksi görünmek için gösterdiği tüm çabalara rağmen başını eğdi ama bu, orada açan erkeksi olmayan kızarıklığı görmeden önce değildi. "Bir bakire!" diye tahmin etti. "Otuz yaşında bir bakire!"

"Ben otuz yaşında değilim. Sadece yirmi beş yaşıdayım," diye çok hızlı bir şekilde iddia etti, neyi açığa vurduğunu fark etmeden önce. İnkâr ettiği şey bekâreti değil, sadece yaşıydı.

Adam

gülümsedi.

Kız hırladı.

"Tuniğindeki bu lekeler ne?" diye sordu, birden ince yün kumaşı lekeleyen lekeleri fark etti.

"Kan."

"Yech!" Göğsünü onun göğsünden kaldırmaya başladı ama sonra fikrini değiştirdi, kana rağmen göğüslerini kendisine bastırılmış hissetmeyi tercih edeceğine karar verdi. Yine de, "Kimin?" diye sordu.

"Jorvik'te uzun gemimden indiğimde yoluma çıkma cüretini gösteren lanet olası bir Sakson."

Bu kadın kesinlikle daha önce karşılaştığı hiçbir kadına benzemiyordu. "Yolunuza çıktığı için bir adamı mı öldürdünüz?"

"Ve bana güldüğü için."

"Hatırlat da sana asla gülmeyeyim," dedi ve aynen öyle yaptı... ona güldü.

Kadın sertleşti, bu da vücudunun hafifçe onunkine sürtünmesine neden oldu. Metal telli göğüslerinden seksinin yumuşak tümseğine doğru bir okşayışın fısıltısını hissetti. "Sevişmek için sabırsızlanıyorum," diye fısıldadı kulağına.

"Çok ileri gidiyorsun Saxon," diye tısladı onun kulağına. Nefesinin orada ne kadar erotik bir his uyandırdığını bilmiyordu. Dilinin ucunu da oraya daldırmasını diledi.

Sanki onun düşüncelerini hissetmiş gibi homurdanarak bir ses çıkardı.

Bu da iyi hissettirdi.

"Bu kadar saçmalık yeter!" dedi sonunda.

"Kabul ediyorum. Bırakın beni gideyim."

Başıyla onayladı. Onun serbest kalmasını istiyordu, böylece elleri tıpkı kendisinin ona yapmak istediği gibi onun vücudunda dolaşabilecekti. "Önce bir anlaşılmaya varalım. Ben kalemi terk etmeyeceğim ama sen istediğin kadar kalabilirsin. Hiçbir tepki yok." Bunun oldukça yüce gönüllü bir davranış olduğu sonucuna vardı. Ama o gece onu kürklü yatağında görmek istiyordu. "Eee?" Bağlı elleri hâlâ kızın boynunu kavıyordu. Kız söz verene kadar bırakmayacaktı.

Dişlerini sıkıyor gibiydi. "Kurbağa" diye mırıldandığını düşündü. "Ne dedin sen?"

"Yük... Üzerimde ağır bir yük olduğunu söyledim."

"Yükünün" onun için o kadar da ağır olmadığını hissederek gülümsedi.

"Beni nefessiz bırakıyorsun," diye bilgilendirdi onu. Kadınlar cazibelerinin erkeklerin kanını ısıttığını bilmekten hoşlanırdı.

"Beni boğuyorsun," dedi.

Kadının gerçekten de çekicilikten yoksun olduğuna karar verdi, ancak bu açığı kapatacak başka özellikleri de vardı. Ve gerçekten de ona nasıl çekici olunacağını öğretebilirdi. Bu onun erken yaşta geliştirdiği bir sanat biçimiydi. Ve hiç şüphesiz kadın da en az kendisi kadar tahrik olduğunu gizlemek için huysuz davranıyordu, bakire olsa bile, ki ilerlemiş yaşına rağmen buna pek güvenemiyordu.

"Söz ver ve özgürsün," dedi ona.

Tek tepkisi kalçalarını kıvrırmak ve bir o yana bir bu yana sallanmak oldu.

Ayak parmakları kıvrıldı ve kan vücudunun tüm önemli bölgelerine hücum etti. Kadının seksinin onunkine değmesinden aldığı zevk o kadar yoğunlu ki, aynı anda hem kükreyip hem de inlemek istiyordu. "Söz veriyorum leydim," diye neredeyse yalvardı.

Başını sallayarak yaklaşmasını işaret etti. Sonra kulağına fısıldadı: "Siz Saksonların yüksek saraylarınızda oynadığınız bir oyun vardır. Sanırım adı satranç. Bilir misin?"

Şaşkınlıkla kaşlarını çatarken bile başını salladı. Zihni uyarılmaktan donuklaşmıştı. "Evet, oyunu biliyorum ama satrancın bizimle ne ilgisi var?"

"Eğer oyunu biliyorsanız, o zaman bunu anlayacaksınız," diye neşeyle duyurdu. "Kontrol et ve çiftleş!"

Kadının elindeki keskin bıçağın boynuna saplandığını ve pompalanan damarın hemen üzerinde derisine saplanan noktadan kan çekmeye başladığını çok geç fark etti. "Yanlış bir hareket yapma Sakson, yoksa ölürsün."

Görünüşe göre Norveç'e gidiyordu.

İKİ GÜN SONRA, KUZEY DENİZLERİNDE BİR YERDE

Biraz esarete ne dersin, bebeğim? ...

Adam bir kez daha düşününce kadının o kadar da çekici olmadığına karar verdi.

Aslında, iki buçuk gün boyunca hareket halindeki bir uzun geminin direğine bağlı kaldıktan sonra

... bir dalga yukarı, bir dalga aşağı, bir dalga yukarı, bir dalga aşağı... Tyra'yı düşününce midesinin bulandığını söylemek çok hafif kalırdı. Daha da kötüsü, her akşam hava kararmadan hemen önce savaşçı-kadın onu omzuna alıyor ve gece kampı için kıyıya taşıyordu. Kafası Tyra'nın kışına çarpıp dururken, bu çirkin kadından kesinlikle hoşlanmamıştı... her ne kadar kesinlikle lezzetli bir kışık olsa da.

En iyi niyetine ve hiç etkilenmemiş olmasına rağmen, onun ve denizde ya da karada aynı derecede rahat görünen savaşçıların uzmanlığına hayranlık duymak zorundaydı. Kendisi bir uzun gemide, Raşit ise bir diğerindeydi; her gemide altmış beş viking vardı. Kürek çekme sıraları yoktu. Bunun yerine otuz iki adam deniz sandıkları üzerinde oturarak otuz iki uzun küreği kullanıyordu. Diğer otuz iki kişi kolları yorulduğunda kürekleri çekerken, bir dümenci de dümeni yönlendiriyordu. Vikingler süslü kalkanlarını hem sergilemek hem de deniz savaşı sırasında okları durdurmak için ejderha gemilerinin yanlarına asarlardı. Kırmızı ve beyaz çizgili kare yelkenler her iki geminin tepesinde tek direk ve serenlerden dalgalanıyordu. Adam'ın ve Raşit'in atları da dahil olmak üzere her bir teknenin ortasına halatlarla bir grup at bağlanmıştı.

Sonuç olarak, bu Viking savaşçı-prenses, denizlerde bile askerlerini olağanüstü bir beceriyle yönetiyordu. Raşit'in söylemekten hoşlandığı gibi, "Bir aslan tarafından yönetilen bir koyun ordusu, bir koyun tarafından yönetilen bir aslan ordusunu yener." Tyra'nın bir aslan olduğu açıktı ... ama o zaman, sert kaslı savaşçıları pek koyun sayılmazdı.

Bu gerçek Adam'a ancak bu sabah bir Viking korsan gemisi onlara saldırdığında kanıtlanmıştı. Sis in içinden, yağmacı geminin grotesk ejderha pruvası dev bir deniz canavarı gibi görünmüştü. Korsanların savaş çığlıkları, İskandinav öbür dünyası Niflheim'dan gelen uluyan yaratıklar gibi bu görüntüyü güçlendirmişti. Tyra'nın diğer gemisi yardım edemeyecek kadar ilerideydi. Güçlü halatlara bağılı kancaları Tyra'nın gemisine fırlatan korsanlar -toplamda üç düzine- iki gemiyi birbirlerine atlayacak kadar yaklaştırmayı başarmışlardı.

Tyra karşı saldırıda adamlarına liderlik etmiş, bir adamı boynundan kesip cansız bedenini denize atmış, ufak tefek bir başka Viking korsanını arkadan boynundan yakalamış ve güverteye düşene kadar sıkılmıştı. Homurtular, bağırışlar, çığlıklar ve boğuk haykırışlar havayı doldurmuştu ama çoğunlukla sadece kılıçların ve baltaların birbirine çarparken çıkardığı metalik sesler duyuluyordu. Korsanlar Tyra'nın gemisinden inmeden, yakalama halatını kesmeden ve arkalarında on ölü korsan ve çok fazla kan bırakarak kürek çekmeden önce çatışma ancak yarım saat sürmüştü. Ama Adam'ın Tyra'nın kadın olsun olmasın gerçekten de bir Viking savaşçısı olduğunu görmesine yetecek kadar uzun sürmüştü.

Ve Tyra'nın, aynı zamanda bir demirci olan Bjorn'a, korsanlardan birinin hâlâ sıcak olan kanını eve götürmek üzere bir kovaya boşaltmasını isteyip istemediğini sorduğunu duymuştu. Bir düşmanın kanı zaman zaman kalıp kaynak işleminde beyaz kılıçları "söndürmek" ya da sertleştirmek için kullanılırdı... yine de çoğu zaman su yeterli olurdu.

O sırada kadının ciddi olduğundan oldukça emindi ama belki de onu şok etmeye çalışıyordu.

Kana susamış fahişe şimdi onun yanından geçmek üzereydi ve bu inanılmaz bir manzara değ il miydi? Ne zaman bunu yapmayı hatırlasa, kadın kasıla kasıla yürüyordu; omuzları geride, adımları agresifti. Adam'ın bu fenomeni incelemek için çok zamanı vardı ve Tyra'nın kasıtlı olarak erkek özelliklerine bürünmeye çalıştığı sonucuna varmıştı. Belki de

Ona daha fazla yetki vereceğini düşündü. Hatta zaman zaman erkeklerin yaptığı gibi kasıklarını kaşıyor ve geminin kenarına tükürüyordu.

Şimdi, sanki görünmezmiş gibi, denizcilerinin işlerini denetlemek için her zamanki erkekçe yürüyüşüyle yanından geçip gitmek üzereydi. Onun kendisini ya da rahatını bu kadar kolay hiçe sayması karşısında dişlerini sıktı. Neyse ki dişleri artık takırdamıyordu. İki gün önce onu evinden zorla götürmeden önce, kadın ona cübbesinden sutyen, yün tunik ve ağır bir pelerin giyme fırsatı vermişti ama gemide açık havaya maruz kaldıkları için bu giysiler kısa sürede deniz suyuyla ıslanmıştı... ta ki ilk sıcak güneş ışığını gördükleri bugüne kadar. Şimdi ise deniz tuzu kalıntılarıyla kaplıydılar. Onun durumu da uzun teknedeki diğer insanlarınkinden farklı değildi. Viking gemileri suda alçakta seyrediyor, doğal olarak su taşıyor ve herkes günün büyük bölümünde sıırıslıklam oluyordu. Suyu balyalamak hiç bitmeyen bir işti.

"Leydim Viking," diye seslendi, sesindeki alaycılığı kontrol edemiyordu.

Tyra durakladı ve tek kaşını soru sorar gibi kaldırdı. "Ne? Daha fazla şikayet mi? Çok mu soğuk? Çok mu ıslak? Çok mu aç? Çok mu yorgun? Çok mu ağrıyor? *Çok, çok, çok ...*"

Hırlamamak için kendini zor tuttu. Çabucak öfkesini yatıştırdı.

"Madem beni kaçırdınız, neden çözmüyorsunuz?" diye sordu, ilk kez sormuyordu. "Bir mahkûm olduğumu kabul ediyorum ama mahkûmların da hakları var, biliyorsun."

"Ben buna tam olarak adam kaçırma demezdim," diye itiraz etti.

"Gerçekten mi? Siz ne derdiniz?"

"Anavatanımı ziyaret etmem için zorlayıcı bir davet." "Kelime oyunları!"

"Seni neden serbest bırakmayacağıma gelince, aklım bir anlığına başımdan gittiğinde kalende ne yaptığına bir bak. Pençe gibi parmakların boğazımdayken sırtüstü yatıyordum."

Sırt üstü. Evet, kadınların olması gereken yer orası... daha doğrusu, bu can sıkıcı kadının olması gereken yer orası. Ve sonunda ol a c a k, eğer i s t e d i ğ i m gibi olursa.

Tanrım, bu kadının nesi var böyle? Bir an keşke ellerim serbest olsaydı da

boynunu. Bir sonraki an keşke ellerim serbest olsaydı da... böylece başka şeyler yapabilseydim diyorum.

"Parmaklarım pençe gibi değildir. Aslında birçok kişi bana ellerimin oldukça çekici ve zeki olduğunu söyledi."

"Zeki eller mi? Bu sözleri söyleyenin aşık bir hizmetçi olduğuna şüphe yok." "Bu ellerimi daha mı az zeki yapar?"

"Bu anlamsız bir konuşma. Seni serbest bırakmamamın nedeni kaçmaya çalışman."

E t r a f ı n a bakındı. Su, su, her yer su. "Her ne kadar birçok konuda yetenekli olsam da, kıyıya kadar iki saat yüzerek hayatta kalabileceğimi sanmıyorum."

Omuz silkti. "Kaygan bir dilin var Sakson. Adamlarımı bana karşı gelmeye ikna etmeye çalışabilirsin."

"İsyan mı? Korsanlar bunu yapar, değil mi? Medeni insanlar değil."

"Bizi medeni mi buluyorsunuz?" Bu sözde iltifat karşısında adil bir şekilde gülümsedi. "Ben kendimden bahsediyordum."

"Aaarrgh!" dedi ve uzaklaştı.

Kadının denizcilerinden birini bir kabahatinden dolayı azarlamasını dikkatle izledi, ardından on kıştan fazlasını görmemiş genç bir çocuğa, Alrek'e geçti. Kendisinden daha büyük bir küreğin manevrasını yaparak liderini etkilemeye çalışan bir çıraktı. Adam çocuğun büyük bir ruha ve kararlılığa sahip olduğunu gözlemlemişti, ancak sabahın erken saatlerinde sintine suyunu temizlemekten akşam egzersizleri sırasında okçuluk talimine kadar denediği her görevde çoğunlukla sefil bir şekilde başarısız oluyordu.

Tyra şimdi Alrek'e nazik bir sertlikle talimat veriyor, omuzlarına ve sırtına daha az baskı yapması için küreği nasıl kullanması gerektiğini gösteriyordu. Alrek hâlâ anlayamayınca, deniz sandığındaki yerini aldı ve ustalıkla kürek çekmeye başladı. Aman Tanrım! Kadının, kadınların asla kas yapmaması gereken yerlerde kasları vardı. Ve lanet olsun, ona çok yakışıyorlardı.

Kısa süre sonra tekrar Adam'ın önüne döndü. "Tuvaletini yapabilmen için bir kova getirmemi ya da denize nişan alabilmen için seni çevirmemi ister misin? Sabah abdestimizi almalı uzun zaman oldu ve Rafn şu anda bu işle uğraşamayacak kadar meşgul."

Adam dehşetten şişmiş gözlerle ona baktı. "Hayır, siz seyrederken bir kovaya ya da denize işemek istemiyorum."

"Peki o zaman, öğle orucunuzu bozmak için bir porsiyon *gammelost* ister misiniz?" "O iğrenç peynirden bir ısırık daha almazsam, çok erken olacak."

"Damak tadınızı cezbedecek tatlılarım olmadığı için çok üzgünüm."

"Alaycılık size hiç yakışmıyor leydim. Gidip bir ya da iki kafa kesecek ya da aynı derecede kadınsı olmayan bir şey yapacak ve benim gibi masumları laf sokmalarınızdan kurtaracak bir düşmanınız yok mu?"

"Masum mu? Sen mi? Bence annenin karnından ciyak ciyak bağırarak çıktığında bile masum değildin." Sonra etrafındaki havayı kokladı ve açık bir şekilde, "Banyoya ihtiyacın var, şifacı dostum. Akşamları neden adamlarımla birlikte sahilde yıkanmadığını anlayamıyorum."

"Kollarım ve bacaklarım bağlıyken hiçbir su kütlesine girmeyeceğim."

"Belki de şimdi giysilerinizi çıkarmamı istersiniz, böylece Rafn akıntılar sizi temizleyene kadar bir iple sizi yan tarafa asabilir... diyelim ki bir saat kadar. Buna ne dersiniz?"

Muhtemelen dalga geçiyordu.

Ama yine de ciddi olabilirdi. Sabah olanları ve kızın kılıcıyla boynunu kırdığı talihsiz korsanı çok iyi hatırlıyordu.

"Ben kana susamış bir adam değilim," dedi sertçe, "ama seni öldürmek zorunda kalacağım giderek daha açık hale geliyor."

Güldü... aslında başını geriye atıp ona güldü, beyaz dişlerini ve yeterince büyük olan ağzını ortaya çıkardı... şey, yeterince büyük olduğunu söylemek yeterliydi. Günün sıcağına aldırmadan pelerinini ve tuniğini çıkarmıştı. Bunun yerine, deri yarım botların içine sokulmuş dar tozlukların üzerine sadece kısa kollu bir posta *şortu* giymişti. Ama Adam şu anda onun göğüslerinin çıkıntısına ya da belinin inceliğine hayran olamayacak kadar öfkeliydi.

Onu taklit ederek abartılı bir şekilde burnunu çekti. "Düşündüm de, sen de biraz rütbelisin. Şüphesiz bu yüzden bu kadar çok kaşınıyorsunuz. Giysilerinizi çıkarmama izin verir misiniz? İkimiz birlikte sarkabiliriz. Biliyorum, biliyorum.

..." dedi, sanki aniden ilham gelmiş gibi. "Sen benimkini yıkarsan, ben *de* senin sırtını" -ve başka yerlerini- "yıklarım."

"Bir şifacı için o kadar da zeki değilsin, değil mi?" Gözleri rüzgârda savrulmuş, tuzlu saçlarından çizmelerle kaplı ayak parmaklarına kadar onu anlamlı bir şekilde taradı. "İple bağlı olduğun için bir pireye bile zarar verebilecek durumda değilsin." Görünüşe bakılırsa kız onun çıplak-asılı-yan-yıkama-sırt işlerini görmezden gelecekti. Ama pembeleşmiş yanakları, yorumunun istediği etkiyi yarattığını gösteriyordu.

"Her zaman bağlı olmayacağım."

"Ah, yani serbest bırakıldığın anda beni öldürmeye çalışacağını mı söylüyorsun? Gördün mü, seni çözmanın akıllıca olmayacağını söylerken haklıymışım. Ama, gerçekten, beni uyarmanın akıllıca olacağını mı düşünüyorsun?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, seni hemen öldürmeyeceğim." Gözlerinin şimdi onun vücudunda gezinmesine izin verdi, tıpkı onunkilerin kendisine yaptığı gibi. "Önce senin için başka planlarım var. Ve burada bu kanlı direğe bağlı olarak durdukça, fantezilerim daha da ayrıntılı hale geliyor."

"Ah?" Belli ki ilgisini çekmişti, ellerini kalçalarına koydu, bacakları hareket halindeki gemide dengede durmak için genişledi.

Oh, evet, gerçekten detaylı. Böyle durmaya devam et ve bana daha fazla fikir ver. "İlk olarak, ayak tırnakların kıvrılana kadar seni becermek niyetindeyim."

Nefes nefese kaldı. Adamın sözleri onu hazırlıksız yakalamıştı.

Onu da hazırlıksız yakalamıştı. Böyle bir şey söyleyeceğini kim bilebilirdi?

"Sonra gözlerin yuvalarından fırlayana kadar seni bir daha becereceğim." *Dilim kendi aklını geliştirmiş gibi görünüyor.*

Kendini toparladı ve sanki gözlerinin kaymadığından emin olmak istercesine adama dik dik baktı. "Deniz havası seni delirtti mi?"

"Ve sonra sen daha fazlası için yalvarana kadar seninle tekrar tekrar sevişeceğim. Bu bir ya da iki hafta sürer... ya da beş. Sabırsızlanıyorum. Ya sen?" *Belki de Rashid'in çırpınan dili bana da bulaşmıştır.*

"Pffff! Benimle böyle konuşarak haddini aşıyorsun Saxon. Senin sinirinden daha büyük olan tek şey egon."

"Ya da başka bir şey." Belirgin bir şekilde aşağıya doğru baktı.

Cevap vermedi. Aslında cevap veremezdi, çünkü ağzı açık kalmıştı. Şokla mı yoksa ilgiyle mi, bilemiyordu ama her iki olasılık da zihninde başarıya işaret ediyordu.

"O zaman... ve ancak o zaman... seni öldüreceğim," diye sözlerini tamamladı ve ona neşeyle sırıttı.

Gözlerini ona dikmiş, söylediği her şeyi düşünüyordu. Bir süre sonra eli havada kayıtsız bir hareketle dolaştı. "Önce beni yakalamanız gerekir."

"Oh, leydim, bir de beni koşarken görmelisiniz."

Öfkeyle ayağını yere vurarak dişlerini gösterdi ve neredeyse hırlayacaktı. "Yeterince erkek olduğunu mu sanıyorsun?"

Kızın koşmaktan mı yoksa koparmaktan mı bahsettiğinden emin değildi. Her iki durumda da cevabı biliyordu. "Öyle olduğumu biliyorum."

Topuklarının üzerinde döndü ve kaba, pis fikirli hödükler hakkında bir şeyler mırıldanarak ondan uzaklaştı. Ama onu rahatsız ettiğini söyleyebilirdi, zaten amacı da buydu. Bir doktor olduğu kadar bir asker olarak da eğitilmişti. Ne de olsa bir Viking ailesinde büyümüştü. Savaş stratejileri konusunda bilgili olan tek kişi o değildi.

Onu esir alana savaş ilan etmişti.

Onu ikna etmeye çalıştı.

Güvertedeki dönüş yolculuğunda, sanki konuşmaları yarıda kesilmemiş gibi, "Kabalığın sınır tanımıyor, ama lanet olası bir Sakson'dan ne bekleyebilirdim ki?" dedi.

"Doktor avına çıktığınızda Sakson kökenim sizi ilgilendirmiyor gibi görünüyordu. Bu arada, size daha önce sormak istediğim bir soru vardı, beni nereden duydunuz?"

"Dragonstead'li Tykir seni tavsiye etti. Babamı ziyarete geldiğinde tavsiyesini sordum. Sizin tüm Britanya'daki en iyi şifacı olduğunuzu söyledi ama şifa sanatını uygulamayı reddetmeniz hakkında hiçbir şey söylemedi."

"Tykir? Üvey amcam bana ihanet mi etti? Buna pek inanamıyorum."

"Sana ihanet etmedi. Tek söylediği, 'Baban için en iyi şifacıyı istiyorsan, git Adam'ı getir' oldu. Daha sonra ona tam da bunu yapacağımı söylediğimde çok tuhaf bir şekilde güldü."

"Hiç şaşırmadım. Tykir'in her zaman çarpık bir mizah anlayışı olmuştur."

"Babamın hastalığı hakkında bilgi edinmek istemiyor musun... böylece Stoneheim'a vardığımızda onu iyileştirmek için hazırlıklı olabilirsin?"

"Onu tedavi etmeye niyetim yokken neden semptomları hakkında bilgi alayım ki?"

Yüzü hayal kırıklığından kıpkırmızı olmuştu. Onun karnına bir yumruk atmaktan başka bir şey istemediğini söyleyebilirdi ama onu zaten olduğundan daha fazla yabancılaştırmaktan korkuyordu.

"Neden onu tedavi etmiyorsunuz? Neden tıptan vazgeçtiniz? Neden Tek-Tanrı'nın sana verdiği yetenekleri küçümsüyorsunuz? Bana sorarsanız bu bencillik."

"Bu benim işim, sadece benim. Bunu bilmek sana düşmez."

"Hımm! Yine de size söyleyeceğim... böylece ne dersiniz deyin, tedavi yönteminizi düşünebilirsiniz. Yaklaşık üç gece önce küçük bir savaşta vuruldu. ... çivili bir topuzla kafasına darbe aldı. O zamandan beri uykuya dalıp çıkıyor."

"Kafasına vurdun mu?" "Hayır, vurmadım."

"Sanki bir adamın kafasına ölümcül bir silahla hiç vurmamışsın gibi bana öyle aşağılayıcı bir bakış atma. Tacımdaki kaz yumurtasının da kanıtladığı gibi, bunu yaptığınızı herkesten daha iyi biliyorum."

Kadın suçluluk duygusuyla bakma nezaketini bile göstermedi. Bunun yerine, inatçı çenesini küstahça kaldırdı.

Birden aklına başka bir düşünce geldi. "Baban üç gecedir baygın ve sen benden onu iyileştirmemi bekliyorsun! Başaramazsam ne olacak? Böyle ciddi bir suç için kellesinin uçurulmasına bahse girerim. Benden istediğiniz imkansız bir görev leydim. *İmkansız!*" Homurdanarak bir inanmazlık sesi çıkardı. "Aklını mı kaçırdın sen kadın? Ben bir şifacıyım, büyücü değil."

"Hayır, ben deli değilim. Sadece çaresizim," dedi.

Adam bu itirafın ona çok gurur kaybettirdiğini söyleyebilirdi. Sevdği birini kaybetmenin nasıl acı verdiğini çok iyi biliyordu. Daha yumuşak bir sesle, "Babanı çok seviyor olmalısın," dedi.

Şaşkınlıkla omuz silkti. "Yaşlı kurnaz senden bile daha bencil. Elbette yaşamasını istiyorum, ama çoğunlukla iyileştiğinde onu ikna edebileceğim için..." Sözleri kesildi ve yüzü kırmızının daha da parlak bir tonuna dönüştü.

İşte bu ilginçti. "Onu neye ikna edeceksin?" diye sordu, kız ondan başka her yere baktığında.

"Boş ver," dedi ve tepinerek uzaklaştı.

Onun ikna yöntemlerini gülünç buluyordu.

Yanından bir sonraki geçişinde konuşmaya devam etti. "Eğer bilmen gerekiyorsa, benim dört kız kardeşim var," diye onu bilgilendirdi.

"Ha?" Ona sorduğunu hatırlamıyordu.

"Dört kız kardeş! Ve hepsi de tek bir şey için başımın etini yiyor ve beni çekiştiriyor." "Peki bu ne olabilir?"

"Bir koca."

Uh-oh!

"Görüyorsunuz, babamın ailesinin bir geleneği var... Nesilden nesile aktarılan sağlam bir gelenek. Ailenin kızları sadece doğum sırasına göre evlenebilir. İlk kız, ikinciden önce evlenmelidir. İkincisi üçüncüsünden önce evlenmelidir. Ve böyle devam eder."

Tyra o kadar hüzünlü görünüyordu ki neredeyse onun için üzülecekti. Neredeyse. Ancak mizah, acıma duygusundan daha ağır basıyordu. "Dur tahmin edeyim. Sen en büyüklerisin."

Başını salladı.

"Neden sadece evlenmiyorsun?" diye sordu neşesini dizginleyebildiğinde.

"Bana bak," dedi, bir elini sarışın başından büyük botlu ayak parmaklarına götürerek.

Bakıyorum. Bakıyorum. Çok fazla bakıyorum. "Ne demek istiyorsun?"

"Demek istediğim şu ki, bir erkeği cezbeden olağan kadınsı özelliklere sahip değilim."

Aynı fikirde değilim leydim. "Siz öyle diyorsanız."

"Ayrıca, ben on kış gördüğümde, babam tohumunun sadece kız meyvesi vereceğini fark etti. Krallığının kendi kanından olanlara geçmesini istiyorsa, bunun ben olmam gerektiğine karar verdi. Bu yüzden beni bir asker olarak eğitti... *iyi* bir asker. Bu yüzden babamı iyileştirmen çok acil. Eğer ölürse, adamlarına liderlik etmeye devam etmeliyim."

"Kafam karıştı. Eğer baban ölürse, onun adamlarına sen liderlik edeceksin. Yani, babanın yaşamasını istiyorsan, istekli bir koca bulabilmen için olmalı."

Ona ters ters baktı. "Hayır, seni mankafa. Kasten mi yanlış anlıyorsun? Ben koca istemiyorum ama kız kardeşlerimin evlenebilmesini istiyorum. Ve babamın tekrar iyi olmasını istiyorum. O zaman reislik görevini geri alabilir. O zaman akrabalık bağlarımızın koptuğunu ilan edebilirim... boşanma da diyebilirsiniz. Eğer artık onun kızı değilsem, kız kardeşlerimin iyiliği için iğrenç bir zalimi, yani bir kocayı kabul etmeme gerek yok."

"Eğer bu koparma işlemi bu kadar kolay bir işse, neden daha önce yapmadınız?" Kızardı. "Bu benim yeni bir fikrim."

"Bu şimdiye kadar duyduğum en zorlama kadınsı mantıksızlık" dedi. "Tanrı aşkına, bu... bu... boşanma gerçekleşseydi ne yapardınız?"

"Çok basit. Varangian Muhafızları'na katılacağım."

"Bizans'ta mı?" Farkına varıp dişlerini yerine oturtmadan önce çenesi bir an açık kaldı. "Viking savaşçılarından oluşan o prestijli grupta hiç kadın görmedim ya da duymadım."

"İmparatorun kaptanıyla çoktan konuştum. Muhafızlara bir kadının katılmasının sadece caiz değil, aynı zamanda çok arzu edilir olduğunu düşünüyor." Çenesini bir çentik daha kaldırarak ona karşı çıkma cesaretini gösterdi.

Tek söyleyebildiği "Aman Tanrım!" oldu. Adam gülmeye başladı. Ve gülmeye. Ve güldü.

O akşam hikâyeyi Raşit'e anlattığında, Raşit hâlâ gülüyordu.

Raşit elbette hikâyenin en alakasız kısmına odaklandı. "Dört kız kardeş! Toplamda beş! Bunun haremın İskandinav versiyonu olduğunu mu düşünüyorsun? Allah'a şükürler olsun ki öyle olabilir!"

"Beş kız kardeş harem sayılmaz. Kesinlikle sayılmaz! Ve sakın bu konuyu açmaya cüret etme!" Yine de gülmesini engelleyemedi.

Ancak yardımcısı olaylara farklı bir açıdan bakıyordu. "Eğer babası ölürse, belki de kız kardeşleri de dahil olmak üzere kabilesi savaşçı prensesin kocası olarak seni arayacaklardır."

Adam gülmeyi kesti.

(Onun Alrek the Klutz olduğunu söyleyebilirsiniz.

"Ben asla vahşi bir Viking savaşçısı olamayacağım," Alrek şikayet etti hüzünle.
Gözyaşları

Yeşil gözlerinde biriken yaşları hızla tuniğinin koluyla sildi.

Adam hâlâ direğe bağlıydı ama güverteye çökmüştü. Saçları güneşten neredeyse beyazlamış olan çocuk Adam'ın yanına çökmüş, bir dilim manchet ekmeğinin içine sarılmış bir parça *gammelost* yiyordu. Her ısırık aldığıında, yediği şeyin kokusunu almamak için burnunu sıkıyordu.

"Tadı bu kadar kötüyse neden olgunlaşmış peyniri yiyorsun?" Adam ona birden fazla kez sormuştu.

Alrek, "Çünkü büyüyüp güçlenebilmem için yemek yemem gerekiyor," diye yanıtlamıştı.

Her iki bacak da dışa doğru uzanıyordu. Alrek'inkiler Adam'inkilerin yarısı kadardı... ve o kadar zayıftı ki acınacak haldeydi. Daha da acınası olan, ellerinin avuç içlerini lekeleyen kanayan kabarcıklardı; bu da onun bir denizci ve savaşçı olmak için gösterdiği inatçı kararlılığın bir kanıtıydı.

Alrek'in, başka bir işle meşgul olmadığı zamanlarda Adam'ın etrafında dolaşmak gibi bir alışkanlığı vardı. Tüm başarısızlıkları hakkında durmadan konuşmayı severdi. Aslında her konuda konuşmayı severdi. Adam'ın sohbete katkıda bulunup bulunmaması önemli değildi; Alrek sadece sorunlarını boşaltabileceği birini istiyordu.

Adam'ın gözleri sürekli çocuğun ellerindeki açık kabarcıklara takılıyordu. Sonunda şu tavsiyede bulundu: "Ellerini her fırsatta tuzlu suya batırmalısın. Cehennem gibi yanacak ama tuz yaraların iltihaplanmasını önleyecek ve kabarcıklar daha hızlı iyileşecek."

Alrek başını salladı. "Kürek ortağım Eyvind, at sidiğinin de işe yarayacağını söylüyor." "Eyvind seninle alay ediyor."

"Gerçekten mi? Ah, iyi ki Rafn'ın aygırını elimde tutarken kıpırdamadan durmasını sağlayamamışım.

altına bir kova. Dizlerimdeki bu darbe de o yüzden oldu." Ekmeğiyle mavimsi siyah ve kenarları sararmaya yüz tutmuş bir dizini işaret etti. "Lanet at beni iyi tekmeledi. Reisimiz Tyra, böyle bir dalkavuk olmanın bana iyi geleceğini söyledi. İyi bir lider... Hakkını vermeliyim... Ama bir kadın için zor olabilir. Onun hakkında ne düşünüyorsun?"

Adam ne düşüneceğini bilemiyordu. Alrek'in zihninin bir konudan diğerine geçişini takip etmekte zorlanıyordu.

"Ha? Ha? Onun hakkında ne düşünüyorsun?"

Adam kelimelerini dikkatle seçerek, "Onu düşünmemeye çalışıyorum," dedi.

"Bazıları onun hala bir eşikte olduğunu söylüyor, ki bu şüphesiz doğru, onun çok büyük, uzun ve vahşi olması. Erkekleri kaçırıyor, biliyorsunuz."

"Alrek, sen bakirenin ne olduğunu biliyor musun?"

"Elbette biliyorum," dedi küstahça. "Deyim yerindeyse, fiyordunda hiçbir erkeğin uzun gemisi olmayan bir kadın bu."

"Eh, bu da onu tanımlamanın bir yolu." Adam'ın çocuğu üstlerinden bu kadar yakından bahsetmenin sakıncalı olduğu konusunda uyarması gerekirdi ama yapabildiği tek şey sırtıtmak oldu.

"Ve bir adam, tabiri caizse, uzun gemisi hiç yelken açmadığında bir eşiktedir."

Longship mi? Bir erkeğin en iyi arkadaşı için kesinlikle yeni bir isim. Adam öksürmeye başladı ve duramadı.

Alrek, sanki büyük bir sırrı ifşa ediyormuş gibi, alt tonda, "Ben bir eşğim," diye itiraf etti.

Adam biraz daha öksürdü, sonra boğuk bir sesle, "Tabii ki öylesin. On yaşındayım! Umarım öyledir."

"Uzun geminiz ilk kez ... uhm, bir Viking'e gittiğinde kaç yaşındaydınız?"

Eğer bu küçük velet Adam'ın seks hayatını tartışacağını sanıyorsa, bir kez daha düşünebilirdi. Konuyu değiştirmenin zamanı çoktan gelmişti. "Bir Viking savaşçısı olman neden bu kadar önemli?" Adam'ın son iki günde gözlemledikleri bir gösterge olsaydı, çocuk bunu denerken kendini öldürecekti.

"*Vahşi* bir Viking savaşçısı," diye düzeltti Alrek onu. "Çünkü bu asıl bir meslek. Çünkü benim gibi evsiz bir çocuğun toprak ve servet kazanmasının tek yolu budur. Çünkü ben

Kral Thorvald'ın kızlarıyla Stoneheim'da kalmaktansa keçi sidiği içmeyi tercih eder. Tyra o kadar da kötü değil, ama dört kız kardeşiyle tanışana kadar bekle! Kral Thorvald'ın sarayındaki pek çok adam sırf onların yaptıklarından kaçmak için Viking oldu." Dramatik bir şekilde gözlerini devirdi.

"Viking'e gitmek için çok küçüksün. Evde gençlik oyunları oynuyor olmalısın."

"Ben on yaşındayım. Küçük değilim," diye iddia etti küçük göğsünü şişirerek. "Ayrıca, benim bir evim yok. Bu gemi benim evim. Stoneheim'a döndüğümde büyük salonun zemininde uyuyorum."

"Ailen nerede?"

"Babam ben beş yaşındayken gitti. Bazıları onun Rus topraklarında savaşıyor bir adam olduğunu söylüyor; bazıları ise öldüğünü." Kayıtsızlıkla omuz silkti. "Annem geçen yıl doğum sıtmasından öldü. Mutfakta yardımcıydı. Stoneheim'da iki kız ve bir erkek kardeşim var. En büyükleri benim, bu yüzden Kral Thorvald'ın her yıl bana ödediği gümüş parayla onları geçindirmek zorundayım."

"Bu çok ilginç. Sizinle konuşmak güzeldi. Elveda." *Pek de ince olmayan bir ima için bu n a s ı l ? Çocuk her zaman hoş geldin demeyi geciktiriyor, aslında hiç hoş karşılanmıyor. Yalnız kalmayı tercih ederim. Bu acımasız Vikinglerin her biriyle arama mesafe koymak en iyisi.* Alrek'e bakmak için döndü ve neredeyse yüksek sesle gülecekti, sonra hemen zihninde bir düzeltme yaptı. *Bu acımasız Vikinglerin her birinden, acımasız olmak isteyen Vikingler de dahil olmak üzere.*

"Bir zamanlar senin de yetim olduğunu duymuştum."

Adam inledi. *Onun gitmesini istememin bir nedeni olduğunu biliyordum.* "Bunu sana kim söyledi?"

"Rashid."

"Rashid çok konuşuyor."

"Öyle mi? Ondan işe yarar bir bilgi almam çok uzun zamanımı aldı." "Lideriniz tarafından bizden sır sızdırmak için gönderilen bir casus musunuz?"

Âdem şaka yapıyordu ama Alrek'in gözleri, kendisine böyle bir sorumluluk yükleyen biri karşısında şaşkınlıktan fal taşı gibi açıldı.

"Hayır, ben casus değilim ama fikrinden Tyra'ya bahsedeceğim. Sence tavsiyen onun üzerinde etkili olur mu?"

"Senin konuşman beni ne kadar etkilediyse o kadar."

Alrek, sanki Adam ona büyük bir iltifat etmiş gibi gülümsedi.

"Daha önce söylediklerime gelince... Raşit'e bu kadar yüklenmeyin. Çoğunlukla önemli bir şey söylemiyor. 'Allah beni zararlı sivrisineklerden korusun' ya da 'Bir harem fahişesinden daha çok gevezelik ediyorsun' gibi şeyler. Fahişe nedir? Erkek olan fahişe mi?"

Adam, elleri serbest olsaydı yüzünü ellerinin arasına alacaktı. "Geri dönüp biraz daha kürek çekmen gerekmiyor mu?"

"Hayır! Bugünlük bu işle işim bitti. Bu öğleden sonra ağları onaracağım."

İsa, Meryem ve Yusuf! "İğneyle mi?" O kabarmış avuç içlerini bir savaş alanına çevirecek.

Alrek başını salladı ve ayağa kalktı.

Azizleri kutsa! Beni yalnız bırakacak.

"Sana sormak istediğim bir şey var."

Bilmem gerekirdi. Çocuk her şeye rağmen gitmiyor. Şimdi ziyaretinin sebebine geldi.

... başından beri neye yol açtığını. Öte yandan, belki de bu, Viking aileleri arasında yaşadığım süre boyunca hiç duymadığım bir tür İskandinav işkencesidir. Dilli çocuk işkencesi.

"Ne zamandır yetimsin? Raşit senin ve kız kardeşinin bir Vikingli adam ve karısı tarafından evlat edinildiğini söyledi. Çocuklar artık çocuk olmadıklarında evlat edinilirler mi... tam olarak?" Alrek sorusunu dile getirebilmek için kekeleyip dururken, cılız gövdesinin uzanabildiği kadar dik duruyor, çenesini dik tutuyor ve yüzü renkten renge giriyordu... tüm bunlar onun tam olarak bir çocuk olmadığını göstermek içindi.

Tyra'yı öldürdükten sonra, kendisini bu çıkmaza soktuğu için Rashid'i öldürecekti.

"Alrek, imkansız hayaller kurarak zamanını boşa harcama. Biz şanslıydık, Adela ve ben," dedi ve kız kardeşinin adını söylediikten sonra duraklamak zorunda kaldı. Son iki yıldır onun adını hiç yüksek sesle söylemiş miydi? Daha sakinleştğinde devam etti, "Selik ve Rain'i Jorvik'teki o yere getiren şey sadece şans eseri bir durumdu."

Aynı zamanda kız kardeşim ve ben de oradaydık. Çoğu zaman yetimler sizin gibi kendi başlarının çaresine bakmak zorunda kalırlar. Ve gerçekten, bu-"

"Mucize mi? Senin Tek-Tanrı'nın İncil'de vaat ettiği mucizeler gibiydi." Alrek sanki az önce sihirli sözler söylemiş gibi ona bakıyordu. "Yani ihtiyacım olan şey bir mucize mi?"

"Hayır, hayır, hayır! Bu bir mucize değildi."

"Benim bildiğim tek tanrılar Odin, Thor, Frey ve Loki. Belki de bize bir anne ve baba göndermesi için Tek-Tanrı'ya dua edebilirsin... bir aile... bilirsin işte, bir mucize."

"Alrek! Ben dua etmiyorum. Mucizelere inanmam. Ve sanırım Ağ Yapıcı Gorr'un seni çağırdığını görüyorum."

Alrek dönüp Gorr'a baktı, Gorr gerçekten de kaşlarını çatmıştı, şüphesiz sıradaki velet onun olacaktı. Alrek ağcıya bir el sallayarak birazdan orada olacağını işaret etti. Ama gitmeden önce Adam'a genişçe gülümsedi. "Çok teşekkür ederim, Lord Adam."

Adam kendisine ne için teşekkür edildiğini bilmek bile istemiyordu. Peki bu *lord* meselesi neydi? Önce Raşit'in kendisine efendi demesiyle uğraşmak zorunda kalmıştı, şimdi de Alrek ona lord diyordu. Sonra da kral ilan edilecekti... oysa şu anda kendini en aşağılık hayvan gibi hissediyordu, çünkü bir aileye sahip olma şansı umutsuzken istemeden de olsa çocuğa umut vermişti.

Adam hayatının daha da kötüye gidebileceğini düşünmüyordu. Yanılıyordu.

Alrek ona şu veda sözlerini söyledi: "Sanırım Tek Tanrı *seni* bana bir mucize olarak gönderdi."

Bu iğrenç hödük bir mucize mi? ...

Mucizelerin mucizesi, Alrek sonunda okçuluğun temellerini öğrenmiş gibi görünüyordu.

Tyra kendini kandırmıyordu. Çocuk ağır yayı zorlukla kaldırıabiliyordu ve bunu yaptığında herkes eğiliyordu ama en azından hedefi vurmuştu. Elbette hedefi tam ortasından vuramamıştı ama iki düzine denemeden sonra hedefi vurmuş olmak bile büyük bir başarıydı.

"İyi iş, Alrek," diye omzuna vurarak ona iltifat etti.

Çocuğun yüzü gururla parlıyordu. Sanırsınız ki ayaklarının dibine bir hazine sandığı sermişti... ya da en büyük dileğini yerine getirmişti... her şeyden önce bir aile... yoluna çıkan herkese söylediği bir şeydi bu.

O ve adamları akşam için Kuzey Denizi kıyısında kamp kurmuşlardı; yarın kuzeye, fiyortlardan geçerek babasının topraklarına gideceklerdi. Akşam yemekleri hazırlanırken -yeni öldürülmüş bir kızıl geyik açık bir şişte kızartılıyordu- her gün yaptıkları gibi kılıç, mızrak ve yayla bir açıklıkta egzersiz yapıyorlardı.

"Eminim hedefi vurmamın bir mucize olduğunu düşünüyorsunuz," dedi Alrek. O ve Tyra çimenlerin üzerinde duran okları topluyorlardı.

"Ben buna tam olarak mucize demezdim," diye gülerek cevap verdi. "Sıkı çalışma sonunda her zaman karşılığını verir. Bunu sana daha önce söylemedim mi Alrek? Hep hemen sonuç almak istiyorsun ama sabretmeyi öğrenmelisin. Bir gün iyi bir Viking savaşçısı olacağından emin olabilirsin. Biraz zaman ver."

Alrek başını eğdi ve onun sözlerini değerlendirdi. "Hayır," diye sonuçlandırdı. "Bu bir mucizeydi. Tıpkı Lord Adam'ın benim için de bir mucize olduğu gibi."

"*Lord* Adam? Senin kişisel mucizen mi? Bunu sana o mu söyledi?"

"Tam olarak değil," diye itiraf etti, "ama en azından bana ve kardeşlerime bir aile bulacak olan Tek Tanrı'ya dualarının gökyüzüne yükseleceğini biliyorum. Bana göre bu bir mucize."

Alrek'in mantığı insanın aklını karıştırıyordu ve onun sorularını daha da fazla hayal kurmaya çevirmemesi için sorgulamaya dayanamıyordu. Tyra hedefe doğru yürümeye başladı, orada en azından sapmış olan oklardan bazılarını bulmayı umuyordu.

"Bu arada, Lord Adam'ın haremde olacak mısın?"

Tyra olduğu yerde durdu ve omzunun üzerinden geriye baktı. "Şifacı Adam'dan mı bahsediyorsun? Haremi mi var?"

"Henüz bir tane yok ama bir tane hazırlıyor. En azından Rashid öyle söyledi. Rashid senin muhteşem bir ilk ekleme yapacağını düşünüyor."

"Alrek! Bu hikayeyi hiçbir yerde tekrarlamaya cüret etme! Duydun

mu beni?" İsteksizce başını salladı.

"Şu anda hiçbir erkeğin hareminin bir üyesi olmakla ilgilenmiyorum, hiçbir zaman da ilgilenmeyeceğim.

Anlaşıldı mı?"

Tekrar başını salladı. "Gücenmek istememiştim."

"Yapmadığını biliyorum ama *Lord* Adam'ı bu konuda azarlayacağımdan emin olabilirsiniz.

Bir harem! Gerçekten!"

Kısa bir süre sonra, çok iyi tanıdığı bir ıslık sesi duyduğunda kalan okları toplamak için eğilmişti. Uzaklaşmak için artık çok geçti. Sesi duymasıyla neredeyse aynı anda sağ kalçasında keskin bir acı hissetti.

Hızla ayağa kalktı ve topuğunun üzerinde döndü. Omzunun üzerinden bakınca en büyük korkusunun gerçekleştiğini gördü. Arkasından bir ok çıkmıştı. Sonra daralan gözlerini tarlanın diğer tarafındaki suçluyu delmek için kaldırdı.

Alrek en azından griye dönme ve "Uh-oh!" diye mırıldanma nezaketini gösterdi.

Beceriksiz serseriye doğru tepinmeye başladığında bağırdı, "Şimdi bir mucize için dua etmenin tam zamanı, Alrek. Dua et de ellerimi sıska boynuna dolamadan önce düşüp öleyim."

Alrek, özünde akıllı bir çocuktuk, canını kurtarmak için koştu.

Bazı şeyler her zaman geri dönüp sizi kışınızdan ısıtır ...

Raşit Adam'a, "Şimdiye kadar bir kaçış planı yaparsın sanıyordum," diye yakındı.

Yan yana oturuyorlardı ve bitişik çadır direklerine bağlıydılar. Bacakları serbestti ama elleri arkadan bağlıydı. Yakındaki kamp ateşinin önünde birkaç iri yarı Viking oturmuş, akşam yemeği için kızartılmakta olan bir geyiğe bakıyorlardı. Muhafızlar gizemli bir şekilde ortadan kaybolmadıklarından emin olmak için birkaç dakikada bir onlara doğru bakıyorlardı.

"Ne? Benim de sihirbaz olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Hayır, efendim, ama savaşçı prensesin size nasıl baktığını görüyorum. Bence sen

şimdiye kadar bizi serbest bırakması için onu büyülemiş olurdu."

"Bana sadece tiksintiyle baktığını görüyorum. Aslında, koktuğumu söyledi."

"Biliyorsun. Yani," dedi Raşit açık açık, "bu akşam yıkanana kadar."

"Kadın mı erkek mi olmak istediğine karar veremeyen kalın kafalı bir Viking kadını bir yana, herhangi bir şeyi etkileme yeteneğine sahip olduğum fikrine nereden kapıldığınızı hiç bilmiyorum."

"Yıllar boyunca birbiri ardına kadınları yatağına almanı izlerken bu fikre kapıldım. Isobel. Sari. Katlyn. Prenses Neferi. Ester. Magdalene. Daha da devam edebilirim. Gerçi bunlar biz Britanya'ya gelmeden önceydi. Şimdi erkeklik organlarınız kullanılmamaktan kurumuş olmalı."

"Erkeklik organlarım gayet iyi, çok teşekkür ederim."

"O zaman neden savaşçı kadını baştan çıkarmadın? Alrek onun sana daha önceki tüm erkeklerden daha fazla ilgi gösterdiğini söylüyor."

"Çünkü babasını iyileştirmemi istiyor, böylece evlatlıktan reddedilip bir yerlere gidebilecek ve bir kocanın yükü olmadan kafa ve diğer korkunç şeyleri kesmekte özgür olacak. İyileştirme yeteneklerime artık ihtiyaç kalmadığında ilk kesilecek kafanın benimki olacağına şüphe yok."

"Ha?" Raşit bu uzun soluklu söyleme karşılık verdi.

"Neyse boş ver. Alrek'ten bahsetmişken, şuraya bak."

Alrek çadırların kurulduğu açıklıkta koşuyor, çadır direklerinden ve kamp ateşlerinden kaçıyor, sıska bacakları bir savaş atı gibi nefes nefese kalırken delicesine pompalanıyordu. Âdem Raşit'e, Raşit de Âdem'e baktı; sonra ikisi de omuz silkerek Alrek'in neden kaçtığına şaşırdıklarını gösterdiler.

Çok geçmeden cevabı buldular. Takipçisi onları geçmek üzereydi ve Alrek'in yolunda inatla ilerliyordu. Artık çalım atma zahmetine girmiyordu, o kadar kızgın görünüyordu ki. Ama en şaşırtıcı şey bu değildi.

"Oh, Bayan Viking!" Adam seslendi.

Tyra isteksizce durdu ve ona ters ters baktı. "Ne?" diye tersledi.

"Kıçından bir ok çıktığını biliyor muydun?"

Elleri yumruk oldu, yüzü kaskatı kesildi ve boğazından hırlamaya çok benzeyen bir ses çıktı. "Evet, seni mankafa, kıcımda bir ok olduğunu biliyorum. Neden Alrek'in peşinde olduğumu düşündün? Yüzündeki o sırıtışı da sil dostum, yoksa senin yerine ben yaparım."

"Çıkarmamı ister misin?" diye sordu tatlı tatlı. "Neyi?"

Sırtmayı mı?"

"Ok."

"Hayır, vücudumun hiçbir yerine dokunmanı istemiyorum, hele o k ı s m ı n a hiç.

Ayrıca, tıbbı bıraktığını sanıyordum."

"Bunun için bir istisna yapmaya hazırım." H â l â sırtıyordu ama ciddi y d i . Onun çıplak arka tarafını görmek için her şeyi yapardı.

Tyra ona fiziksel olarak imkânsız olduğundan oldukça emin olduğu bir şeyi yapmasını söyledi ve Alrek'i takip etmeye devam etti.

Tanrım, sivri dilli kadınlardan hoşlanmaya başlamıştı. Bu onu çok şaşırtmıştı. Geçmişte hep nazik, yumuşak konuşan kadınları tercih etmişti.

"Baştan çıkarma becerilerin buraya kadarmış," dedi Raşit hüzünle.

Adam dönüp arkadaşına bakmadan önce kısa bir sessizlik oldu. "Gözlerin neden kapalı? Neden dudakların ses çıkarmadan hareket ediyor?"

"En iyi yolun Alrek'e katılıp bir mucize için dua etmek olduğuna karar verdim."

Bazı fırsatlar diğerlerinden daha tatlıdır...

"Konuşmamız gerek."

Oooh, bayan, aklımdaki şey konuşmak değil. Uzun süre aynı pozisyonda durmaktan kollarım ve bacaklarım ağrıyor. Bu sert zeminde oturmaktan kalçalarım da et kalmamış gibi hissediyorum. Yaklaş bakalım, seni sinir bozucu, şeytanın kızı, bak bakalım seninle nasıl konuşacağım.

Alacakaranlıktı, henüz karanlıktan çok aydınlıktı ve Adam dinleniyordu. Şimdi gözlerini açtı... sadece Tyra'ya bakmak için bir aralık... Tyra onun yanında kendini yere bırakıyordu. Tyra'nın sırt üstü değil dizlerinin üzerine çöktüğünü fark etti.

Bir noktada, bazen demirci, bazen berserker olan Bjorn tarafından bir saat önce dikildiği anlaşılan yarayı çevreleyen deriyi germekten dolayı yüzünü buruşturdu.

Bir yanağını ovuştururken, "Beyinsiz delikanlı!" diye mırıldandı. Belli ki Bjorn'u değil Alrek'i kastediyordu. Alrek'in de kışının ağrıyıp ağrımadığını merak etti... kısa bir süre önce Tyra'nın salladığını gördüğü huş ağacı dalının kırbacından dolayı ağrıyordu. Dizlerinin üzerine çöktüğünde usulca inledi.

Güzel! Umarım kışın fena halde ağrıyordur haspa, çünkü benim için kış ağrısından daha fazlası oldun. Bu düşüncelerini şimdi onunla paylaşmamaya karar verdi, ama kesinlikle daha sonra paylaşacaktı.

Bunun yerine, "Bu bağları çözene kadar seninle konuşmayacağım. Sizin *bir* diplomasi dersine ihtiyacınız var leydim," dedi. "İnsan iyilik istediği kişiye kötü davranmamalıdır. Ve inanın bana, bir hekimden yedi gecedir bilinci yerinde olmayan bir adamı tedavi etmesini istemek büyük bir iyiliktir, özellikle de etrafı, hastadaki ilk ölüm solgunluğu belirtisinde hekimin kafasını koparacak kana susamış Vikingler tarafından kuşatılmışken." Dudaklarını abartılı bir şekilde birbirine bastırarak konuşma süresinin bittiğini belirtti.

Raşit'in geceyi geçirdiği çadırın içinden, *geyik* eti ve geyik eti ... ve daha fazla *geyik* eti -ama en azından gammelost değil- yemeğinin ardından, işgüzar Arap arkadaşının sohbete davetsiz olarak "Akıllı adam kaplanların arasında yumuşak adımlarla yürür." diye eklediğini duydu.

"Bu ne anlama geliyor?" Tyra ona sordu.

Cevap vermeyi reddetti ama düşündüğü şey şuydu: *Rashid'in atasözlerinin bir anlamı olması gerektiğini kim söylüyor?*

Rashid, "Güzel bir kızın fısıltısı kaplanın kükremesinden daha uzakta duyulabilir," diye ekledi.

Rashid'e zihinsel bir mesaj gönderdi; *Dişlerini kapat.*

"Dinleyin. Sizi bizimle gelmeye ikna etmekte pek de nazik davranmadığımı itiraf etmeliyim. Daha fazla zamanım olsaydı, adamlarım ve ben misafirperverliğinizden yararlanabilirdik ve ..."

Hah! Ben misafirperverlik göstermedim. Bu hatırlatma karşısında bir suçluluk duygusu hissetti... küçük bir sızı. Misafirperver davransaydı savaşçı kız farklı davranabilir miydi? Hayır, hayır, hayır! Burada bana oyun oynamasına izin vermeyeceğim. Suçlu olan o. Bedelini ödeyecek olan o. Ben değil!

"... ve belki de bu kadar ... um, düşüncesizce hareket etmezdim."

Rashly? Düşüncesizce mi? Bir adamın kafasına kılıcın düz tarafıyla vurmaya acelecilik demek zor. Daha çok k ü s t a h ç a . Evet, aceleci bir hareket, aceleci bir hareket değil. Kendi zekâsına içten içe gülümsedi.

"Yani, söylemek istediğim şey... hmmm... şey... görüyorsunuz... size herhangi bir şekilde zarar verme niyetiyle gelmedim. Seni zorla almayı da *planlamadım*." Kelimeleri kekeleyerek söylerken yüzü pembeleşti... gururlu bir kadın için zor kelimeler.

Özür dilemek için bahanen bu mu? Hah! Bundan çok daha iyisini yapman gerekecek.

Hem de çok!

"Üzerinde düşündüğünüzde, size o kadar da kötü davranılmadığını fark edeceğinizden eminim." Sanki onun karşı çıkacağını tahmin ediyormuş gibi elini umursamaz bir tavırla salladı. "İplere kızdığınızı biliyorum ama bunun dışında siz bir misafirsiniz. Gerçekten."

Adam şikayetlerini yüksek sesle dile getirmemek için dilini ısırды ama gözlerinin öfkeyle açılmasına engel olamadı. *Misafir mi? Misafir mi? Misafirlerinizi hasat zamanı yağlanmış bir domuz gibi mi bağlıyorsunuz? Misafirlerinizi bir arpa çuvalı gibi omzunuzun üzerinden mi atıyorsunuz?* Kaşlarını en sert şekilde çattı ve dilinin sıkı sıkıya yerinde olduğundan emin oldu, cevap vermek için çok istekliydi.

"Pekala, misafir yakıştırmasının pek de hoşunuza gitmediğini görebiliyorum... içinize oturduğunu..."

Peki ya sindirilemez?

"... ama işleri daha iyi hale getirmek için ne yapabilirim? Yani, nasıl baştan başlayabiliriz?"

Kadın cahil mi? Yoksa kasıtlı olarak mı kalın kafalı? Ne yapması gerektiğini çok iyi biliyor. Adam boynunu bükerek omzunun üzerinden arkasına ve çadır direğinin etrafına bağlanmış ellerine dikkatle baktı.

Mesajı aldı.

Omuzları çöktü. Sonra bir karara varmış gibi göründü ve iki avucunu da kalçalarına dayayarak ona hitap etmek için öne doğru eğildi... ki bu büyük bir hataydı. *Çok büyük bir hata!*

İlk kez onun kıyafetini fark etti. Akşam yemeğinden sonra bir ara banyo yapmış olmalıydı çünkü uzun örgülü saçları hâlâ nemliydi. Yüzü pırıl pırıldı ve burnundaki birkaç çil dışında yeni krem kadar berraktı. Zincir zırh yerine, her zamanki dar yün *sütyenleri* ve yarım çizmelerinin üzerine kalça uzunluğunda, solmuş mavi keten bir *şert* giymişti. *Şert* belden kuşaklıydı.

Adam onun iri bir kadın olduğunu ilk kez gözlemlemiyordu. Son derece uzun bacakları nedeniyle boyu bir kadın için muazzamdı. Kalçaları da göğüsleri gibi genişti, ancak her ikisi de nispeten dar bir bel ile dengelenmişti.

Garip bir şekilde, iriliği itici değildi. Tam tersine. Genel olarak iyi orantılıydı, böylece tüm iriliği tüm ihtişamıyla bir kadın resmine katkıda bulundu. Neredeyse bir erkeğin kaldırabileceğinden çok daha fazlaydı.

Gözlerini yukarı kaldırmaya zorladı ve görüntü aynıydı. Dudakları dolgundu. Dişleri iriydi. Gözleri geniş, kalın kirpikli ve mavi lagünler kadar berraktı. Sarı saçları bile dağınıkken büyük olurdu, diye hayal etti.

Ve hayal ediyordu.

Ama çenesinin göğsüne düşmesine neden olan şey bu değildi. Kaslı kalçaları üzerinde öne doğru eğilmiş duruşu, gömleğinin bağcıklı yakasının açık kalmasına neden olmuş, ona bir ten okyanusu ve çok kıvrımlı iki göğsün üst kabarıklıklarının baştan çıkarıcı bir görüntüsünü vermişti.

Adam'ın kıvrımlı göğüslere karşı bir zaafı vardı. Aslında küçük, büyük, yuvarlak, sivri, düz, her türlü göğüse düşkünlüğü vardı. En azından, azgın bir tavşan gibi bir kadının yatak odasından diğerine atladığı eski günlerde öyleydi.

"Peki, sen ne düşünüyorsun?" Tyra söyledi.

Ne? Bunca zamandır konuştuğunu fark etmemişti.

Kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı. Hissettiğinden daha olgun görüldüğünü umuyordu.

Göğüsleri düşünüyorum! Aman Tanrım! Denenmemiş bir gençten daha kötü davranıyorum.

"Söylediğim tek kelimeyi duydun mu? Bana öyle bakmayı kes."

Şaşkınlığını belirtmek için omuz silkti ama ona nasıl baktığını çok iyi biliyordu.

Omuz silkmek her şeyi açıklıyordu. Ona göre, omuz silkmek bir erkeğin en iyi aracıydı.

"Bazı erkekler sırf kadın olduğum için beni pohpohluyormuş gibi yapmak zorunda olduklarını düşünüyorlar. Bunu unutun. Ben her şeyden önce bir askerim ve erkekler için ne kadar itici olduğumu herkesten daha iyi biliyorum. Açıkçası, birçok erkekten daha güçlü ve iriyim... normal erkeklerden daha iyi donanıma sahip olan İskandinavlardan değil, diğer erkeklerden. Saksonlar gibi. Bu yüzden, süzen gözlerinizi ve salyalı dudaklarınızı bu çabayı takdir edecek lapa kafalı hizmetçilere saklayın."

Kadın aptal mı? İtici mi? Biraz daha çekici olsaydım, erkeklik organlarım kendini ateşe verirdi. Doğuştan değil, evlat edinme yoluyla Viking olsam bile, çok teşekkür ederim, çok iyi donanımlı biriyim. Ayrıca, kesinlikle ağzımın suyu akmadı. Emin olmak için dudaklarını yaladı.

"Daha önce söylediğim şeye dönersek, bir ateşkese ne dersiniz?"

İlgisini çekebilirdi. Doğrusunu söylemek gerekirse, sürekli ipe bağlı bir şekilde oturmaktan çok sıkılmıştı. Devam etmesi gerektiğini belirtmek için başını eğdi.

"Seni serbest bıraktırdım... tabii ki koruma altında... ya da iki koruma." Bu son cümleyi, adamın vücudunu tepeden tırnağa hızlıca gözden geçirdikten sonra ekledi.

Aha! Muhtemelen benim... bağışlarımı fark ediyordur.

"Bana ya da adamlarıma zarar vermenizden korkmuyorum..."

Belki de değildir.

"... ama kaçmanın bir yolunu bulabilirsin ve seni babamın yatağına götürmek benim için bir onurdur."

Onur, hmmm? Bunu anlayabiliyordu; bir sözü yerine getirme ihtiyacını. Ama bu ateşkes teklifinde eksik olan bir şey vardı. Ona ne vereceğini söylemişti. Karşılığında ne bekliyordu? Cevap belliydi.

"Amcan Tykir senin güvenilir bir adam olduğunu iddia ediyor... bir kez söz verdiğinde, bir kış fiyortundaki buz gibi sağlam olan biri. Kaçmaya çalışmayacağına dair yemin edersen

Babamı muayene ettiniz ve ona yardım etmek için elinizden geleni yaptınız, o zaman iplerinizi hemen şimdi kendim keseceğim."

Uzun bir süre onun teklifini düşündü. Aralarındaki sessizliği bozan tek şey Raşit'in ara sıra horlamasıydı. Her biri diğerini tartarken ve güven verilip verilemeyeceğini merak ederken gözleri hep birbirini tuttu.

Sonunda başını salladı.

Genişçe gülümsedi -kendiliğinden gelen büyük bir sevinç ifadesiydi bu- ve adamın içinde adını koyamadığı sert bir şey erimeye başladı. "Kabul edeceğini umuyordum," dedi, bir iniltiyle ayağa kalktı ve kemerindeki kından uzun bir bıçak çıkardı. Adamın iplerini kesmek üzereydi.

"Bekle!"

Yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi ve gülümsemesi soldu. Bu sonuncusunun onu olumsuz etkilemesi ne tuhaftı! Kısa süren güveni yerini şüpheyeye bıraktı.

"Ateşkes her iki taraf için de geçerlidir. Sen kendi koşullarını belirledin, ben de kabul ettim.

Şimdi ben de kendi şartlarımı koyuyorum." Kadın hâlâ ona kuşkuyla bakıyordu, bıçak elindeydi. "Dinliyorum."

Kadın onun üzerinde uzun boylu durduğundan, ona bakmak için boynunu eğmek zorunda kaldı. Hafifçe kayarak bacaklarını açmış bir duruş benimsedi.

Bu kibirli duruştan nefret ediyordu. Ne yazık ki, vücudunun tanıdık bir parçası... bir asırdır kullanılmayan bir parçası... o kibirli, bacaklarını açmış duruşu çok seviyordu.

"Eğer babana yardım edemezsem... eğer elimden geleni yaparsam ve bu yeterli olmazsa" - elinden gelenin kesinlikle yeterli olmadığı bir zamanın anılarını bastırmak için durakladı- "eğer benim bakımım altında ölürse, beni kendi hayatınla koruyacağına dair söz vermeni istiyorum. Rashid'i de."

Başını salladı. "'Bu adil bir istek. Kabul ediyorum." Rahatlamaya başladı.

"Dahası da var."

Tekrar kaskatı kesildi ama bacaklarını açmaya devam etti. Yüce Tanrım, duruşunun ona ne yaptığını bir bilse!

"Kürklü yatağında bir gece istiyorum. Alacakaranlıktan şafağa kadar. Sen, çıplak. Ben, çıplak. Oh, yapma

gerisini duymadan öfkelenirsin. Sen bana dokunmak zorunda kalmazdın, ben de sana dokunmazdım... sen istemedikçe."

Kızın ateş saçan gözlerinde öfke ve sanki teklifi onu derinden rahatsız etmiş gibi incinmişlik gördü. "Neden?"

"Çünkü istiyorum."

"Hayır!" dedi ve "erkeklik organlarıyla düşünen yalancı Saksonlar" hakkında bir şeyler mırıldanarak tepinerek uzaklaştı.

Raşit çadırın içinden, "Bilgelik iki kısımdır: Bir, söyleyecek çok şeyin olması; iki, söylememek," diye ilan etti. Anlaşılan horlaması, kulak misafirliğini gizlemek için bir hileydi. Ve görünüşe göre, Âdem'in çok fazla şey söylediğine inanıyordu... çok erken.

"Geri dönecek," diye tahmin etti Adam, her zamanki iyimserliğiyle... yoksa o her zamanki egoist miydi? "Her eşek kendi anırmasını duymayı sever."

"Rashid! Bana eşek mi diyorsun?"

"Hayır, sadece çok fazla böbürleniyorsun. Aşırı büyük bir egoya sahip olmaktan kaynaklandığını söyleyebilirim."

Sanırım bu iyimser mi yoksa egoist mi soruma cevap oldu. Adam güldü, ama sadece bir anlığına.

Tyra geri dönüyordu. Gözlerinde bir kararlılık parıltısı vardı ama yanaklarından büyük bir utanç okunuyordu.

"Katılıyorum."

"Katılıyor musun?" Adam'ın vücudunun son zamanlarda mucizevi bir şekilde canlanan kısmı şimdi hazırolda duruyordu. Mucizelerden bahsetmişken! Adam'a göre bu mucize Alrek'inkilerin hepsinden daha iyiydi.

"Benim koşullarım altında," diye ekledi.

"Oh?" Adam onun kadar ilgileniyormuş gibi görünmemeye

çalıştı. "Bir gece, sadece bir gece. Dokunmak yok."

"Benden istemediğiniz sürece... ya da bana dokunmakta ısrar etmediğiniz sürece," diye hemen hatırlattı.

Onu.

Bunun asla olmayacağını söylercesine ona ters ters baktı, ama aslında ona ters ters bakarken çok sevimli görünüyordu. Belki de bunu ona daha sonra söyleyecekti. "Ve çıplak kısmını unutma," diye ekledi iyi bir önlem için.

"Nasıl yapabilirim? Bir şey daha var. Bu öneriyi kabul ediyorum, ne kadar skandal olsa da, sadece babam yaşarsa. Eğer ölürse, anlaşma iptal olur."

Adam tartışmak istedi ama gerçekten de başlangıçta sadece yarı ciddi idi... ciddi olan yarısı çok ciddi idi. Ayrıca, kim yas tutan bir kadınla yatmak isterdi ki?

Başını salladı.

Kısa süre sonra ipleri kesildi ve Tyra en büyük iki muhafızına işaret ederek çadırının dışında durmalarını emretti. Adam daha ne olduğunu anlamadan, Tyra bir hışımla gitmişti.

Adam, Arap'ın iplerini çözdükten sonra çadırın içindeki yatak kürklerinin içine girerken arkadaşına, "Sana geri döneceğini söylemiştim," diye böbürlendi.

Raşit gülerek, "Kaz tüyü tüyü yolunacak," dedi ve yuvarlanarak ondan uzaklaştı.

"Kesinlikle," dedi Adam.

Raşit kuru bir mizahla, "Ben senden horoz olarak bahsediyordum, ondan değil," dedi. "Biliyorum."

(Haremde mi? Hah! ...

Tyra adama bakmaktan kendini alamadı.

Onu bir ya da iki kez tam ortasında yakalamıştı. Bir seferinde haydut ona gerçekten göz kırpmıştı; diğesinde ise sadece sırtmıştı. Her halükarda, sanki ona verdiği sözü hatırladığını düşünüyormuş gibi sırtması *-ki* hatırlamıyordu... *kesinlikle* hatırlamıyordu... *yani, neredeyse hiç* hatırlamıyordu- onu cehennemi bakışlarından *kurtarmıştı*... en azından birkaç dakikalığına.

Sabahın erken saatlerinde Kuzey Denizi'nden Ilsafjord'un (Kuzey Toprakları'nı birbirine bağlayan binlerce nehirden biri) kaynaklarına doğru dönmeleriyle başlayan yoğun bir gün olmuştu. Ne yazık ki hepsi birbirine bağlı değildi. Aslında, bugün iki uzun gemiyi iki kez taşımak zorunda kalmışlardı. Taşımacılık, tüm insanları ve hayvanları teknelerden indirmeyi, ardından tekneleri karadan bir sonraki su yoluna taşımayı ... ya da mesafe uzaksa ve patika açıksa tekneleri aceleyle yapılmış tahta makaraların üzerinden itmeyi içeren uzun ve zorlu bir girişimdi.

Tüm bu süre boyunca Adam, hakkını teslim etmek gerekirse, ağır işlere kendi payına düşen kas gücünü katmıştı. Ve evet, Tyra üzülerek fark etmeye başlamıştı ki, bir şifacıya göre Adam'ın kasları oldukça fazlaydı... geçim kaynakları mükemmel fiziksel kondisyona sahip olmalarına bağlı olan Viking savaşçıları gibi değildi. Ama kendini korumuştı ve bu bile başlı başına dikkate değerdi. Doğuştan Sakson olmasına rağmen bunun bir İskandinav ailesinde yetişmiş olmasından kaynaklandığını düşündü.

Tyra, Adam'ın bu kadar çok çalışmasının nedenlerinden birinin, Adam'ın çocuktan ve onun bitmek bilmeyen sorularından kaçınmak için gösterdiği tüm çabalara rağmen şifacıya karşı bir bağlılık geliştiren Alrek'ten kaçmak olduğundan şüpheleniyordu. Alrek'in onun hayatını değiştirmek için gönderilmiş bir mucize olduğu görüşünden özellikle rahatsız görünüyor du. Bu çirkin fikre neden gülüp geçemediğini Tyra anlayamıyordu.

Oh, pekala. Bir iki gün içinde babasının geniş arazilerinin sınırlarına gireceklerdi. O zaman bambaşka bir dizi sorunla karşı karşıya kalacaktı.

O zaman kötü bir adamın göz kırpması onun için hiçbir şey

ifade etmeyecekti. Yani, neredeyse hiçbir şey.

Umut etti.

"Canınızı sıkan nedir leydim?" Raşit onu daldığı hayallerden uyandırarak sordu. Raşit ve Âdem, bağları çözüldüğünden beri aynı uzun gemide seyahat ediyorlardı. Raşit az önce deniz sandığındaki yerini, Alrek'e ağır küreği geri savururken yüzüne vurmadan nasıl kürek çekeceğini öğretti. Âdem'e bırakmıştı. Çocuğun dün iki burnu kanamıştı. Hiç şüphe yok ki Âdem'in mantığı, yorgun bir Alrek'in sessiz bir Alrek olacaktı.

Tyra dümen tuttuğu dümendeki başını kaldırıp baktı... geniş nehir Drisafjord'a girdiklerine göre artık işleri kolaydı. Yelkenleri taşıyacak rüzgâr yoktu ama akıntı pürüzsüz akıyordu.

"Beni rahatsız eden ne?" Kadın tüm dikkatini Arap'a verdi; yakışıklı, esmer tenli, bıyıkları dolgun ama çenesi tüysüz bir adamdı ve her akşam adamlarının hayranlığını uyandıracak şekilde bıyıklarını özenle yoluyordu. Uzun boylu ve ince yapılı, çekici bir adamdı ve muhtemelen kadınlar tarafından çok tercih ediliyordu. Yeni en iyi arkadaşı Adam'ın yanı sıra Arap'a da yapışan Alrek, Raşit'in bir çöl şeyhinin oğlu olduğunu iddia ediyordu. Raşit'e daha sonra bir çöl prensinin vatanını neden terk ettiğini sorması gerekecekti. "Her şey beni rahatsız ediyor. Savaşçılarım ve ben güney sınırlarımızı korumaya gitmeliydik. Korsanlar ve haydutlar bol miktarda var. Kız kardeşlerim Odin'in bildiği yaramazlıkların peşinde. Babam Valhalla'nın kapılarında geziniyor. Babama yardım etmesi için hekim arkadaşınızı aramakla çok zaman kaybettim. Kolay bir görev olması gereken şey aşırı derecede can sıkıcı oldu. Babamı kurtarmak gibi tek bir amaca ulaşmışken, özen gösterilmediği için babamın mal varlığını kaybetmek utanç verici olurdu."

"Çalışkanlık! Adamlarının yanında çalışıyorsun. Parmaklarınızı kemiğe kadar çalıştırıyorsunuz. Tüm saygımla leydim, elinizden gelenin en iyisini yapıyorsunuz."

"Kusura bakmayın ama," diye tekrarladı ona, "başarı yoksa çok çalışmanın hiçbir önemi yoktur. Ve sakın bana bu konuda bir atasözü söylemeye kalkma."

"Neden bela arıyorsun?" Raşit aynı konuda ısrar etti. "Bir haberci

Bu sabah Stoneheim'dan babanızın hâlâ hayatta olduğunu bildiren bir mektup gelmedi

mi?" "Evet, ama bu her an değişebilir."

"Dediğim gibi, mutsuzluğu ödünç almayın. İnanın bana, bela sizi bulur, tıpkı çölde vaha arayan susamış kambur sırtlı hayvan gibi. Allah'ın izniyle tabii ki."

Bu iki adamın içindeki dini coşkuyu ortaya çıkaran şey neydi? Raşit her zaman Tanrı'sından ya da Muhammed Peygamber'den alıntı yapıyordu. Ve Adam ne zaman onun yanına gelse, her zaman "Tanrım!" derdi. Genelde bu, onun göğüslerine ya da kalçalarına utanmadan baktıktan sonra olurdu.

"Yine efendimi düşünüyorsun, değil mi?"

"Ben... değildim," diye yalan söyledi, sonra böyle önemsiz bir konuda bile dürüst olmadığı için kendini suçlu hissetti. "Şey, belki biraz. Nasıl anladınız?"

"Yüzünüz size ihanet ediyor. O yanındayken iki ifadeden birini gösteriyorsun, her ikisine de kızarmış yanaklar eşlik ediyor. Birincisi öfke ve sonra gözlerin ateş mavisine dönüyor, neredeyse kıvılcımlarla parlıyor. Diğeri ise uyarılmışlık ve sonra gözleriniz dumanlı bir maviye dönüşüyor... hülyalı."

"Oh ... oh ... oh ..." Tyra kekeledi. "Hiç tahrik olmadım ki!" diye karşılık verebildi, şaşkınlıktan öylesine sarsılmıştı ki.

"Yapmadın mı?" Raşit'in şaşırdığı ve eğlendiği belliydi.

"O... o sinir bozucu adam tarafından değil! Ve benim gözlerim de ne ona ne de başka bir erkeğe hiçbir zaman hülyalı bakmadı. Gerçekten, yanımdan her yakışıklı adam geçtiğinde *hülyalara* dalsaydım, askerlerim için nasıl bir lider olurdum?"

"Aaaah! Demek ustamın yakışıklı olduğunu düşünüyorsun?" diye yorum yaptı ve kadının söylediklerinin en alakasız kısmına odaklandı.

"Evet, adam yakışıklı, sanki bunun bir önemi varmış gibi-"

"Oh, önemli, leydim. Bir hizmetçiyi baştan çıkarmak söz konusu olduğunda, güzel görünmek bir erkek için kesin bir avantaj olabilir. Bu arada, efendim bana eğer yaşarsa babanız tarafından mirastan mahrum bırakılmak istediğinizi söyledi... gerçi bunun mantığına pek inanamıyorum. Ama merak ediyorum... Sanmıyorum... Peki, bir hareme katılmakla ilgilenir miydiniz? Büyük bir tesadüf ama kurulmakta olan bir harem biliyorum."

Onaylamadığını belirten bir ses çıkardı. "Adamlarıma anlattığın bu harem saçmalıklarını duydum. Kafalarına böyle fikirler sokmak iyi bir şey değil. Bazı İskandinavların *daha danikoyu* uyguluyor olması ve paraları yetiyorsa genellikle birkaç eşleri ve metresleri olması yeterince kötü. Ama bir harem!"

"Bu bir evet miydi yoksa hayır mı?" "Hayırdı, seni aptal."

Rashid'in omuzları hayal kırıklığıyla çöktü. "Bu çok talihsiz bir durum. Senden iyi bir houri olacağına inanıyorum."

"Yapmam!"

"Yaparsın," diye karşı çıktı. "Savaş sporlarında ya da yelken sporlarında senin gibi hareket eden bir kadın, yatak sporlarında da çok iyi hareket eder."

Kalın kafalı Arap'la konuşmaya çalışmak boşunaydı. "Muhtemelen ünlü bir şifacı olan Adam'ın... hem de Hristiyan bir ülkede... hareme girmeyi kabul edeceğine inanamıyorum. Bu çok ... çok ... medeniyetsizce."

"Aynı fikirde değilim leydim. Bu çok medeni bir gelenektir." Raşit başını öne eğdi ve itiraf etti: "Aslında efendimin kendisine bir harem kurmam için bana tam olarak izin verdiği söylenemez."

Gözlerini Raşit'e dikti. "Sana *tam olarak* ne yapman için izin verdi?"

Raşit ondan başka her yere baktı. Sonunda sesinde bir parça dehşetle ona şöyle dedi: "Kesin sözleri 'Harem yok. Şimdi olmaz. Asla olmaz. Ama sanırım neler sunabileceğimi görünce fikrini değiştirecektir. Tabiri caizse, birliğe katılan ilk houri sen olursan kesinlikle fikrini değiştirecektir."

Kurnaz Arap'ın ısrarına güldü... ve bir adamın zevk düşkünü önemsizler *sürüsünde* aylak aylak dolaştığı düşüncesine.

"Şeffaf ipek eşarplar ve ayak parmaklarında çanlar sana çok yakıştırdı," dedi Raşid, onun gülüşünü kararlılığının erimesi olarak algılayarak.

"Metreslerin küçük, kıkırdayan, hoş kokulu, güzel yaratıklar olması gerekir, bazen kötü kokan, büyük kemikli, büyük ayaklı ve kahkaha atmaya eğilimli dev Amazonlar değil

vesilesiyle."

"Gördün mü! İlk sen olacaksın. Hiç şüphesiz yeni bir moda yaratacaksın. Bağdat'tan Semerkant'a kadar her şeyh ve sultan, efendimin bu değerli malını duyduklarında Amazon houri'lerini arayacaklardır."

Sahiplik mi? Bu özellik beni dışlar. Asla bir erkeğin malı olmayacağım. "Raşit," dedi elinden geldiğince sert bir sesle. "Harem yok. Şimdi olmaz. Asla."

Bir serserinin göz kırpmasına dikkat et...

Adam ertesi sabah geç saatlerde Tyra'nın yanında rayların kenarında durmuş, geminin ejderha pruvasının bir deniz canavarı gibi dalgalar arasında gururla alçalıp yükselmesini izliyordu.

"Bu kadar yakın durmak zorunda mısın?" diye

tersledi. Adam ona bilerek gülümsedi.

Kutsal Valhalla, onun böyle gülümsemesinden nefret

ediyordu. "Seni sinirlendiriyor muyum?" diye sordu

masumca.

Hah! Adamın vücudunda masum bir kemik bile yoktu. Onun ilaç konusunda çok daha ciddi olmasını umuyordu.

"Hayır, beni sinirlendirmiyorsun. Ama bana sürekli dokunmandan hoşlanmıyorum." Ona dokunmadığını göstermek istercesine ellerini havaya kaldırdı. "Bildiğin gibi dokunmak için ellerini kullanmak zorunda değilsin."

"Haklısınız elbette, leydim Viking. Dokunmak vardır... ve sonra *dokunmak* vardır." Adamın ona attığı ateşli bakış hem kafasını karıştırmış hem de onu kızdırmıştı. Onun çıplak bedenine dokunmayacağına söz verdiği anlaşmalarına mı atıfta bulunuyordu?

"Bana dokunmayacağına söz vermiştin," dedi alttan alta. "Sana güvenemeyeceğimi biliyordum."

Raşit arkadaşına doğru eğildi ve Tyra'ya şu tavsiyede bulundu: "Meşhur bir Arap atasözü vardır: 'Allah'a güven ama çadırı bağla'."

"Sen ve senin atasözlerin, Raşit! Her durum için bir tane var mı? Aslında İskandinav destanlarında da benzer bir tane var. 'Odin'e dua et, ama kılıcını keskinleştir.'"

"*Sen istemedikçe* yatakta sana dokunmayacağımı söyledim. Sana asla dokunmayacağımı söylemedim," dedi Adam, sanki kızın dürüstlüğünü sorgulamasından rahatsız olmuş gibi. "Lanet olsun! Ben tam bir beceriksiz değilim." Raşit'in ve onun atasözlerini rahatlıkla görmezden geldi.

Verdiği sözün bir hata olduğunu düşünmeye başlamıştı. Kurallarda bir değişiklik yapılmasını önermek üzereydi ama buna fırsatı olmadı çünkü tam o sırada uzun gemisi vahşi, dağlık arazinin ortasında geniş nehrin son kıvrımını yaptı. Kuzeybatı'daki kadim ormanlar karanlık ve tehditkârdı ve karla kaplı tepelere doğru uğursuz bir sis yükseliyordu. Bu fonda, babasının güçlü ve heybetli kalesi Stoneheim göründü.

Adam'ın nefesi kesildi, tıpkı diğer yanındaki Raşit gibi. Bu, Öteki Dünya'nın bu tarafındaki en tuhaf Viking stead'ini ilk kez gören insanların olağan tepkisiydi ... ve aynı derecede tuhaf sakinleri.

Adamları evlerini ilk gördüklerinde inlediler. Bu da olağan bir tepkiydi. Evde olmaktan, eşleri ve sevgilileriyle yeniden bir araya gelmekten mutlu olmadıklarından değil. Sadece Stoneheim her zamanki sade Viking kalesine benzemiyordu... özellikle de uzak kuzeyde. Burada kışlar uzun ve sert geçer, genellikle sadece bir ya da iki saat gün ışığı olurdu; hayatta kalmak her şeyden önce gelirdi... ya da öyle olmalıydı.

Stoneheim'ın kalesi, Norveç'teki diğer kaleler gibi ahşap bir kaleydi. Ama benzer olduğu tek yön buydu.

Stoneheim nehir kıyısından oldukça geriye inşa edilmişti ve sert dağlar arka plandaydı. Orijinal kraliyet uzun evinin üzerine, çoğu düz çıkıntılara yerleştirilmiş veya dağın kendisinden oyulmuş, bazıları iki ve üç kat yüksekliğinde birçok ek bina inşa edilmişti. Buna ek binalar ya da kalenin altında giderek genişleyen bir yarım daire şeklinde uzanan köy evleri dahil değildi. Evler muazzam bir stil karmaşasıydı, kapı lentoları ve saçakları İskandinav sembolleriyle oyulmuştu, hatta pencerelerin çerçeveleri bile... birçoğunda neredeyse cam kadar şeffaf olana kadar yağlanmış ve ovulmuş deriler vardı.

Tüm bu binalar Tyra'nın kız kardeşi Breanne'in eseri idi; Breanne babasına, eğer kendisine bir koca bulmayacaksa, zamanını inşaat işleriyle geçireceğini defalarca söylemişti. Domuz ahırının tepesindeki Breanne'di,

Her zamanki gibi güzel görünüyordu, hatta erkek *sütyeni* ve tuniği giymiş, kırmızı buklelerini bir seyis şapkasının altına sıkıştırmıştı; işçilerin çatıya yeni çim sermesine yardım ediyordu. Breanne, İrlandalı bir köle olan Fiona'nın kızıydı ve babası Thorvald'la evlendikten hemen sonra doğum sıtmasından ölmüş, böylece yeni doğan bebeğe meşruiyet kazandırmıştı. Aslında Tyra'nın tüm kız kardeşleri meşruydu. Babasının kadınlarıyla evlenmeye, hatta aynı anda birden fazla kadınla evlenmeye eğilimi vardı. Bütün anneler artık ölmüştü. Breanne erkek pantolonu giymesine ve ağır işlerde çalıştığında bunu yapmasına rağmen, Tyra'nın aksine diğer tüm durumlarda kadın kıyafeti giyiyordu.

En azından domuz ahırını Tyra'nın yokluğunda dekore edilmemişti.

"Hayatım boyunca böyle bir şey görmedim," dedi Adam, ağzı bir karış açık.

"Evet, var," diye karşı çıktı Raşit. "Bağdat'ın haremlerindeki rengârenk bahçeleri hatırlıyor musun?"

Alçak herif yine harem konusunu açtı. Adam, kraliyet kalesinin dışındaki neredeyse her boş alanı süsleyen tüm çiçeklerden, canlı renkli çalılardan ve sonbahar yapraklı ağaçlardan bahsediyordu.

"Evet, haklısın," dedi Adam, "ama Norveç'i ve diğer Kuzey Toprakları'nı dolaştım ve hiç bu kadar bol çiçek yetiştiğini görmedim. Soğuk onları daha tomurcuk halindeyken öldürür sanırsınız."

"Bu kız kardeşim Drifa'nın işi. Annesi Tahirah senin topraklarından geldi, Raşit... babamın cariyesi ve daha sonra da karısı oldu. Memleketinin sıcak iklimini o kadar özlemiş ki, babam sürekli ağlamasını durdurmak için bir iki çiçek dikmesine izin vermiş. Bunun, bu çiçek çılgınlığına yol açacağını çok az biliyordu. Bir keresinde içeriye bir ağaç bile getirmişti. Tahirah beş yıl önce öldü.

... kimilerine göre onu hiç terk etmeyen vatan özleminden... ama kızı Drifa onun yerine devam etti."

Yakındaki teraslı bir bahçeyi işaret etti; burada minyon bir kadın -İskandinav standartlarına göre minyon- sonbahar çiçeklerinin arasında diz çökmüş, narin elleri toprakla kaplanmıştı. Kuzguni saçları ve hafif çekik gözleri yarı Arap kökenli olduğunu gösteren tek işaretti. Bunun dışında koyu renk saçlı bir Viking kadınına benziyordu.

"Kesinlikle... güzel," diye yorumladı Adam, ağzı hâlâ açıktı.

"Güzel!" dedi yakındaki bir asker tiksintiyle homurdanarak. "Vahşi savaşçılar için ne tür bir kale bu? Egzersiz alanlarını kirletmemiz gerekirdi ama hayır, Drifa oraya çim ekmek zorunda kaldı ve ağır çizmelerimizle her çiğnediğimizde feryat ediyor. Ve büyük salon! Diğer kız kardeş Vana'nın hüküm sürdüğü yer. Thor'un topları, bir adam salonda ayaklarını uzatabilmeli, yemek özellikle lezzetliyse geçirebilmeli, köpeklerini içeri getirebilmeli, isterse acelelere tükürebilmeli ... bu büyük salonda acele olduğundan değil. Hayır, Vana kirli acelelerin kurtçuk ürettiğini söylüyor. Aşırı bal liköründen dolayı ihtiyaç duyulursa avluda işeyemeyiz bile. Ve biz erkekler büyük salona girmeden önce ayaklarımızı silmeliyiz. Bunu hayal edebiliyor musunuz?" Bu sonuncusu öyle bir dehşetle söylenmişti ki, erkeklerin yemekten önce bir uzuvlarını ya da erkeklik organlarını kesmeleri gerektiğini düşünebilirdiniz.

Âdem ve Raşit bir açıklama için Tyra'ya baktılar. Asker, Alrek'in iskeledeki delikanlıya halat atmasına yardım etmek için bir küfür savurarak oradan uzaklaşmıştı, böylece uzun kayık bağlanabilecek ve iniş için yaklaştırılabilecekti. Alrek şimdiye kadar iki kez hedefini ıskalamıştı.

"Bahsettiği kişi kız kardeşim Vana olmalı... Beyaz-sarı saçlarından dolayı ona Beyaz Vana derler. Annesi bize babamın yatak kürkleri aracılığıyla İzlanda'dan geldi. Ne diyebilirim ki? Temizliği sever."

Rafn yanından geçti ve nefesinin altından mırıldandı, "Pfff! *Sevmek* çok zayıf bir kelime olur. Daha çok temizlik tanrısının sunağında ibadet ediyor gibi. Kadın bir zorba, sana söylüyorum, bir zorba. Ara sıra onu dövecek bir kocaya ihtiyacı var. Evet, öyle." Sözlerinden asla anlayamazdınız ama Rafn Vana'ya aşıktı. Yoldaşları birçok kez böyle bir bağınazla yaşamaya nasıl katlanabileceğini sorduklarında, Rafn her zaman sırtarak, "Ona süpürge ve bitlerden daha fazla zaman ayıracağım," derdi.

"İskandinav dininde bir temizlik tanrısı var mı?" Raşit öğrenmek istedi.

O ve Adam birbirlerine bakıp gülümsediler... ve bu küçük ortak eğlence jesti karşısında kalbinin nasıl da yerinden çıkacak gibi olması şaşırtıcı değil miydi? Ne kadar zavallıydı! Ve bunca yıldır bir erkeğin ilgisine ne kadar muhtaç olduğunu hiç fark etmemiş olması ne kadar ilginçti.

Yoksa onu bu kadar etkileyen sadece Adam'ın ilgisi miydi?

Şimdi, bu endişe verici bir ihtimaldi. En iyisi başka şeyler düşünmekti. Raşit ne sormuştu? Bir temizlik tanrısı hakkında. Odin ve Thor'un ihtiyacı olan tek şey buydu; Asgard'ın büyük salonunun tertemiz olmasında ısrar eden Vana tarzı bir tanrıça! Asgard'ın 800 silahlı adamın kirli çizmeleriyle 540 kapıdan içeri girmesine izin verecek kadar büyük olduğu söyleniyordu... cilalanması gereken pirinç menteşeli kapılar.

"Alrek, Stoneheim'da iki düzine tertemiz garderob olduğunu söylüyor," diye yorumladı Raşit, "bir o kadar da dışarıda tuvalet var."

"Alrek şaka yapıyordu," dedi. "Sadece on tane var... her biri."

"Yine de Stoneheim'da yatak kürklerinin temiz ve güzel kokulu olacağını bilmek güzel," dedi Adam. "Uyurken temiz yatak kürklerine sahip olmayı çok severim" -kızın ona bakıp kızarmasına yetecek kadar uzun süre durakladı- "uyurken." Tekrar göz kırptı, sonra deri sağlık çantalarını almak için eğildi.

"Becerilerine bu kadar ihtiyacım olmasaydı seni alır ve denize atardım," diye hırladı.

"Ne şanslıyım!" Adam mırıldandı, artık tıbbi yeteneklerini canlandırma zamanı geldiğine göre yüzünde kasvetli bir ifade vardı.

"Beceri mi? Beceri mi?" Raşit yuhaladı, belli ki onun tamamen farklı bir beceri türünü kastettiği sonucuna varmıştı.

"*Tıbbi* becerileri," diye vurguladı Tyra. Sonra Raşit'e, efendisine yapmak istediği şeyi yaptı. Onu kaldırdı ve buz gibi suyun içine doğru fırlattı.

Etrafına bir göz attığında herkesin ona baktığını gördü. Erkekler gülüyordu. Kız kardeşleri iğrenerek kaşlarını çatıyordu.

Ve Adam -kanlı haydut- karada güvende... ona göz kırptı.

NE'sinde bir delik mi?

Kısa bir süre sonra babasının yatak odasındaydılar.

Adam daha önce göstermediği bir otorite ve uzmanlıkla herkese emir verdi

Asistanı ve kralın daimi şifacısı, İrlanda'daki bir manastırdan bir keşiş olan Peder Efrid hariç. Thorvald İskandinav dinine mensuptu ama uygun olduğunda Hristiyan da oluyordu. Ve herkes keşiş şifacıların en iyi doktorlar olduğunu bilirdi... Araplardan sonra yani.

Adam Tyra'ya da gitmesini emretti, ama Tyra ayak diredi ve sonunda yumuşadı, "Kal, ama mesafeni koru ve dişlerini kapat, yoksa seni kendi ellerimle götürürüm" dedi. Tyra odanın arka tarafında durmuş, adamın yaptığı işi sessiz bir hayranlıkla izliyordu.

Adam babasını incelemeye başlamadan önce çeşitli merhem şişelerini, keten bitki paketlerini, neşter ve koter çubukları gibi aletleri küçük bir yan masanın üzerine koydu. Nazik bir hareketle kralın giysilerini çıkardı ve hala geniş omuzlu, fıçı göğüslü ve iri bir vücudu ortaya çıkardı, ancak kaslarının uzun süre yatmaktan sertliğini kaybettiğine şüphe yoktu.

Kralın göz kapaklarını geriye itti ve gözlerinin akını inceledi. Kulağını babasının göğsüne dayadı ve kalp atışlarını dinliyor gibiydi. Babasının el ve ayak tırnaklarını, hatta cinsel organını bile inceledi. En çok dikkatini çeken başının arkasındaki yaraydı.

Tyra'nın deneyimlerinden iyi bir adam ve daha az ciddi yaralanmalar söz konusu olduğunda iyileştirme sanatlarının iyi bir uygulayıcısı olduğunu bildiği Peder Efrid'e sessizce sorular sordu. Doğrusu, ölümcül yaralar söz konusu olduğunda yüksek başarı oranına sahip hiçbir doktor tanıımıyordu. Çoğunlukla şanstı ya da tanrıların elindeydi. Yine de Şifacı Adam'ın ününü duymuştu ve nafile bir çaba olduğu ortaya çıksa bile, özel yeteneklerini babası üzerinde denemesine izin vermesi gerektiğini biliyordu.

"Ne zamandır böyle? Durumu hiç değişmiyor mu?" Adam sordu. "Vücuduna yiyecek ve sıvı sokmayı başarabiliyor musunuz?"

"Düzenli olarak su geçiriyor mu? Atığının rengi ne?" "Ateşi var mı?"

"Acı çekiyor gibi görünüyor mu? Çıglık ya da aşırı inleme yok mu?"

"Kanama ne zaman durdu?"

Soruları devam etti. Muayene sırasında babasının göz kapakları ara sıra titredi ve hatta bir ya da iki kez yüksek sesle mırıldandı. Peder Efrid, Tyra yokken kralın birkaç kez bilincinin yerine geldiğini bildirdi. Onu ince yulaf ezmesi ve sıvılarla besleyebilmişlerdi ve kolaylıkla yutabiliyordu. Adam bütün bunları iyiye işaret olarak görüyordu.

Bir saat süren muayenenin ardından odadan çıktıklarında Tyra, Adam'la birlikte büyük salona doğru yürüdü. "Ona yardım edebilir misin?" diye sordu.

Omuz silkti. "Sadece bilmiyorum. Bazı iyi işaretler var ama bilinçsizliğinin uzunluğu beni derinden rahatsız ediyor. Deneyebileceğim bir şey var ama... hayır, bunu yapmayacağım."

"Ne?"

"Beni savunulamaz bir duruma soktunuz ve buna çok içerliyorum." Başını soru sorar gibi eğdi.

"Şişliği azaltmak için kafatasına bir delik açmayı deneyebilirim. Prosedüre Trepanasyon deniyor. Bu daha önce de yapıldı ve hatta bu vakaların bazılarında başarılı oldu. Ama ..."

Adam hemen açıklama yapmayınca "Ama?" diye dürtükledi.

"Ama bu son derece tehlikeli. Ve bir kez daha, başka bir insanın hayatını ellerimde buluyorum ve bu sorumluluğu almak istemiyorum. İstemiyorum!"

"Alternatif nedir?"

"Babanızın bir gün kendi kendine uyanması ihtimali her zaman var, ama açıkçası bu neredeyse bir mucize olurdu. Beyninin kafatasının sınırları içinde şişmeye devam etmesi, vücudunun solmaya başlaması ve yavaş bir ölümle ölmesi daha olası."

"Hayır!" dedi, çok sert bir şekilde. Öfkesini yanlış kişiye yönelttiğini fark ederek sesini alçalttı ve hekime, "Babam böyle bir ölümden nefret ederdi. Savaş meydanında ölmeyi tercih ederdi, ama o olmazsa bıçağınızın altında ölürdü."

"Onun adına bu kararı verme yetkiniz var mı?"

"İstiyorum."

"Bilmiyorum. Bu kadar kötü olacağını düşünmemiştim. Umuyordum ki... yani, başka bir şey umuyordum."

"Lütfen," dedi elini adamın koluna koyarak. "Bu trepanasyonu dene." Adam onun büyük ve nasırlı eline baktı; sonra gözlerinin içine baktı.

"Lütfen," diye tekrarladı... söylemesi zor bir kelimeydi ve yıllardır kullandığını hatırlamıyordu.

Yüzü sert ve inatçıydı. Yüzeyin altında sayısız duygunun savaştığını görebiliyordu.

"Öyle olsun," dedi sonunda. "Tanrı yardımcım olsun, ama... öyle olsun."

BEŞİNCİ BÖLÜM

(Göbek dansı öğrenmek zorunda kalacaklar mı? ...

"Bir hareme katılmayı düşünüyorum."

Tyra'nın kız kardeşleri Drifa'nın sözlerine kıkırdadılar ama Tyra'nın tepkisi oldukça farklıydı. Bu söz o kadar beklenmedik, çirkin ve çekingen kız kardeşi için alışılmadık bir şeydi ki, Tyra banyodan çıkarken neredeyse küvetten düşecekti.

Kız kardeşleriyle ortak kullandıkları büyük pirinç küvet mutfağa yerleştirilmişti, böylece kız kardeşleri Ingrith'i yemek yapmaktan alıkoymadan hepsi ona sorular sorabiliyordu. Aslında bir aşçı ve bu gibi ufak tefek işleri yapan birkaç mutfak hizmetçisi vardı ama Ingrith'in özel ilgi alanı yemek pişirmektir ve verdiği tüm talimatlara harfiyen uyulduğundan emin olurdu. Gerçekte, adamların gemide yedikleri tatsız yemeklerin aksine, Ingrith'in yetenekleri sayesinde Stoneheim'daki tüm yemekler ziyafet gibiydi. Ingrith'in bazı yemekleri herkese hitap eden basit tariflerdi ama bazı köpüklü, soslu karışımlar iri İskandinavların şaşkınlıkla tabaklarına göz kırpmalarına neden oluyordu... ve ince fiziklerini aşırı yağla mahvetme korkusu.

Çoğu İskandinav hanesinde yemek pişirme işi, çoğu ortak faaliyetin gerçekleştirildiği büyük salondaki büyük bir merkezi ocakta yapılırdı. Stoneheim'daki yerleşik nüfusun büyüklüğü nedeniyle -sadece üç yüzden fazla savaşçı erkek- yemek pişirmenin çoğu, muazzam ocağı ve taş fırınlarıyla bu ayrı mutfakta yapılırdı. Bu arada, büyük salonun ortasındaki beş açık ocak soğuk kış aylarında ısı sağlamak için vardı.

Ama bir harem? Drifa bir hareme katılmayı düşünüyor. "Drifa!" Tyra haykırdı.

Drifa yarı Arap olabilirdi ama hayatı boyunca Norveç'te yaşadığı için Doğu haremine en fazla bu kadar yaklaşabilmişti. Tyra onun şımartılmış bir cariyenin yapacağı ahlaksız şeyleri yapabileceğini hayal bile edemiyordu.

Drifa, su dolu çömlek bir sürahinin içine büyük sonbahar çiçek demetleri yerleştirmeye devam etti. Drifa sayısız düzenlemesiyle dış mekanı içeriye taşımayı severdi,

Tyra bunun evin daha rahat görünmesini sağladığını kabul ediyordu ama erkekler de aynı nedenle bundan nefret ediyordu. Bir keresinde, herkesin şaşkın bakışları arasında elli gül fidanını bile içeri getirmişti, çünkü güller zayıf görünüyordu ve özel bir ilgiye ihtiyaçları vardı.

Babası geçen yıl, yakında mahzene çiçek koyacağından yakınmıştı. Drifa da ona şöyle karşılık vermişti: "Bırak da evleneyim, o zaman çiçeklerim iğrenç evinin iğrenç odalarını kirletecek diye endişelenmene gerek kalmaz." Sonra da ağlayarak kaçıp gitmiş. O zamanlar ahmak olan babası Tyra'ya ve diğer üç kız kardeşine bakıp "Ne? Ben ne yaptım?"

Ama şimdi Drifa, Tyra'yı şaşırtacak şekilde öfkeyle tepki verdi. "Peki, neden olmasın? Görünüşe göre asla gelin olamayacağım ve Raşit'in tarif ettiği şekilde... um, şımartılmış pozisyon, bir kadın için çok iyi bir hayat gibi geliyor. Ayrıca Doğu Toprakları'nda tüm yıl boyunca çiçekler açar."

Rashid'in boynunu kıracağım.

Vana, Tyra'nın küvete su dökerken yarattığı dağınıklığa bakıyordu. Elleri ve dizleri üzerinde, leke temizliği için her zaman yanında taşıdığı üç kat keten bezle taş zemindeki su birikintilerini siliyordu. "Aslında ben de bunu düşünüyordum... yani bir hareme katılmayı," dedi Vana. Bir eşarbın altına sıkıştırdığı beyaz-sarı saç örgüleri ve büyük, açık kenarlı önlüğünün zar zor gizlediği ince bedeniyle bile Vana da bir erkeğin oyun arkadaşının fiziksel özelliklerine sahipti.

Rashid'in boynunu sıkacağım.

"Peki Rafn senin bir hareme kaçmana ne diyecek, Vana?" Tyra bu sorunun Vana'yı yeniden düşünmeye sevk edeceğini düşündü.

Vana kızardı ama inatla çenesini kaldırdı - Thorvald'ın bütün kızlarının ortak özelliği idi bu. "Rafn'ın bu konuda söyleyecek bir şeyi yok. Evli değiliz ve bu gidişle asla da olamayacağız. Eğer bir hareme katılmak istersem, katılırım."

"Ben de," dedi Ingrith, üzerinde köfteler yüzen mis kokulu bir balık yahnisi kazanını karıştırırken, ardından özel yılanbalığı turtası için yeterince sümüksü yaratık olduğundan emin olmak için yılanbalığı fiçisini kontrol etti. "Eğer hepiniz bir hareme katılacaksanız, ben burada, bu hapishanede kalmayacağım. Bir adam için yemek pişirmek istiyorum."

Çabalarım, yıkamak için bira bol olduğu sürece keseli sıçan haşlamak isteyen üç yüz adam değil."

Rashid'in boynunu sıkacağım.

Ingrith'in meşhur tartlarından biri için elma soymakta olan Breanne, "Ben de," dedi, "ama sadece harem Doğu Toprakları'ndaysa. Oradaki inşa yöntemlerini incelemeyi çok isterim."

"Ne kadar aptalsın, Breanne!" Drifa yumuşak bir kahkaha attı. "Annem bana memleketi hakkında çok şey anlattı ve houri'lere böyle bir özgürlük tanındığını sanmıyorum... şehirlerde binalara falan bakarak dolaşmalarına."

"Onlar da yapabilir," diye karşı çıktı Breanne. "Raşit bana *iyi* bir harem cariyesinin istediği her şeyi yapabileceğini söyledi."

Rashid'in boynunu kıracağım.

"Hiçbiriniz bir hareme katılmayacaksınız. O yüzden bunu unutun. Babam buna asla izin vermez. Ve Drifa, şu çiçek yapraklarını banyo suyuma koymayı bırak. Posy gibi kokacağım."

"Amaç da bu zaten, Tyra. At, gemi ve savaş kokusunu senden uzaklaştırmak ve daha çok kadın gibi kokmanı sağlamak," dedi Drifa. Nefesinin altında mırıldandı: "Haremde olmak için de iyi bir alıştırma. Bahse girerim orada çiçek gibi kokuyorlardır. Çöl çiçekleri."

Houri uygulamasıyla ilgili son yorum, herhangi bir erkeğin çöl çiçeği olma ihtimali en düşük olan Tyra'dan bir yanıt almayı bile hak etmedi.

"Babamın buna izin vermemesine gelince," dedi Drifa, "en iyi kısmı da bu. Raşit harem sorununuz için mükemmel bir çözüm olduğunu söyledi. Sen evlenene kadar hiçbirimiz evlenemeyeceğimize göre, Tyra, ve görünüşe göre sen asla evlenmeyeceksin, o zaman bir sonraki en iyi şey olmaya razı olursak babam buna nasıl karşı çıkabilir? Cariyeler."

Rashid'in boynunu kıracağım.

"Sanırım hepiniz çıldırdınız. Haremler! Bu hayatta olmaz!"

Her zaman pratik olan Vana, "Belki içimizden biri deneyebilir ve işe yararsa, diğerleri de onu takip edebilir," diye önerdi.

Adam'ın daha önce kendisinin de kullandığı bir ifadeyi ödünç alan Tyra, "Harem yok.

Şimdi olmaz. Asla olmaz."

Kız kardeşleri hoşnutsuzluklarını dile getirip "Zalim!" ya da "Eğlenmemizi hiç istemiyor" ya da "*Ona* efendi adını kim verdi?" gibi yorumlar mırıldanırken odayı sessizlik kapladı. Tyra mırıldanmaları duymazdan geldi ve mutfak kölelerinden birinin yardımıyla uzun saçlarını yıkamaya başladı.

Sabunu ağır saç tellerinden arındırmak için ayağa kalktığında, kız kardeşlerinin sakıncalı bir konuyu bırakıp aynı derecede sakıncalı başka bir konuya geçtiklerini duydı.

"*Nasıl biri?*" Ingrith sordu.

"Kim?" Tyra sanki kız kardeşinin kimden bahsettiğini bilmiyormuş gibi cevap verdi. Stoneheim'da herkesin konuştuğu konu Adam'dı. Ayağa kalktı ve bir keten havluyu başının etrafına türban şeklinde sardı, diğeriyle de vücudunu kurulamaya başladı.

"Şifacı tabii ki," dedi Ingrith. "Kibirli,"

diye karşılık verdi.

"Gerçekten mi?" Ingrith, pişirmek için yassı, mayasız manchet ekmeği hamurunu yoğuran iri yapılı aşçı Signe'nin omzunun üzerinden eğiliyordu. Aşçının yardımcısı Arva da onun dikkatini çekmişti. Ingrith, Arva'nın tahılı -çavdar, arpa ve hatta bezelye- quern olarak bilinen büyük yuvarlak taşta öğütmesini yakından izledi. Arva azar azar tahılı üstteki bir delikten döküyor, sonra üstteki taşı sapıyla çeviriyor, böylece tahılı iki taş arasında eziyor ve sonunda una dönüştürüyordu. Bu uzun ve yorucu bir süreçti, özellikle de günde en az yüz somunun tüketildiği bu büyüklükteki bir ambarda. Bu arada Ingrith konuşmaya devam etti. "Raşit'in 'Güven büyük bir afrodisyaktır' gibi bir şey söylediğini duymuş gibiyim."

Gerçekten ama gerçekten Rashid'in boynunu kıracağım... ve dilini de.

Vana çiçek düzenlemeyi bıraktı ve sanki büyük bir soruyu düşünüyormuş gibi başını öne eğdi. "Yani, Adam'ın kibirli olduğunu mu söylüyorsun? Hmmm. Kibir o kadar da kötü bir şey değil... özellikle de yakışıklı bir erkekte."

"O kadar da yakışıklı değil," diye yalan söyledi Tyra.

"Aklını mı kaçırdın, Tyra?" Breanne haykırdı. Elma soymayı bitirmiş ve bıçağını yere bırakmıştı. "Adam çok yakışıklı ve sen de bunu çok iyi biliyorsun."

Tyra utançtan yüzünün kızardığını hissetti. Doğrusu, onun tanrısal bir yakışıklılığa sahip olduğu konusunda o da aynı düşüncelere sahipti.

"Nasıl hareket ettiğini fark ettin mi?" Vana Drifa'ya sordu. "Çok yumuşak ve... şey, şehvetli, daha ziyade büyük bir kedi gibi."

Diğer kız kardeşleri de hep bir ağızdan "Evet" dediler.

Hareketler mi? Duygusal mı hareket ediyor? Kutsal Thor! Şimdi onun hareketlerini izleyeceğim.

"Ve elleri," diye ekledi Breanne. "Yetkin elleri olan erkeklerden hoşlanırım. Uzun parmaklı. İnsan o ellerin ne zaman neler yapabileceğini hayal edebiliyor..." Alt dudaklarını ısırıp gözlerine hülyalı bir bakış atarak Tanrıların bildiği şeyleri hayal ederken sesi kesildi.

Drifa, Ingrith ve Vana iç çekti. Onların da gözleri buğulandı.

Tek ihtiyacım olan bu. Haydutun ince parmaklı ellerinin bana günahkârca şeyler yaptığını hayal etmek. Frigg aşkına, bahse girerim bu görüntü artık zayıf beynime sıkıca yerleşmiştir.

"Erin'den gelen yeni hizmetçi Gilly, kısa bir süre önce yıkanmak için gittiği terleme evindeydi," dedi Ingrith fısıltılı bir sesle ve bir sırrın ifşa edilmek üzere olduğunu ima etti. "Onun çok büyük bir-"

"Bu kadar yeter! Bu kadar yeter! Şifacı hakkında daha fazla konuşmak yok!" Ingrith hayvanın anatomisi hakkında yapacağı gözlemi bitiremeden Tyra araya girdi.

Vücudunda neyin büyük olduğunu düşünmüyorum. Vücudunda neyin büyük olduğunu düşünmüyorum. Düşünmüyorum ...

"Kızarıyor! Tyra'nın yüzü kızarıyor!" Vana neşeli bir kahkaha attı.

Yüzüm kızarmıyor. Hayır, hayır, hayır!

"Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun," dedi Vana.

Tyra'nın diğer kız kardeşleri, gıdaklayan bir civciv sürüsü gibi hep bir ağızdan konuşmaya başladılar.

"Oh, Loki aşkına! Bu mümkün olabilir mi?" dedi Breanne. Tyra'ya tuhaf bir şekilde bakıyordu.

"Ne? Ne?" Tyra sordu.

"Ooh, ooh, Freyja'ya ettiğim dualar kabul oldu," diye ekledi Vana. O da tuhaf bir şekilde Tyra'ya bakıyordu.

"Ne? Ne?"

Drifa önce Breanne ve Vana'ya, sonra Tyra'ya baktı ve "Tanrılara şükürler olsun!" diye haykırdı. "Ne? Ne?"

Ingrith büyük bir çömlek kâseye erikli muhallebi doldurmayı bıraktı. Ani bir anlayışla başını sallıyordu. "Belki de saçlarım ağarmadan önce kendi evimde yemek pişireceğim."

"Ne? Ne?"

"Görünüşe göre bir hareme katılmak zorunda kalmayacağım." Vana çiçeklerini bir kenara bıraktı ve Tyra'ya sarılmak için geldi. "Senin adına çok mutluyum."

"Siz neden bahsediyorsunuz böyle?" Tyra sonunda Vana'nın kucağından kurtulabildiğinde şöyle dedi. Başı çenesine ancak ulaşan Vana tarafından kucaklanmak her zaman utanç vericiydi, o kadar küçüktü ki... en azından ona kıyasla.

Kız kardeşler birbirlerine yavaşça baktılar, sanki ellerine ay tutuşturulmuş gibi ıslıl ışıldılar.

Sonunda grup adına konuşan Ingrith oldu. "Bu çok açık, gerçekten, sevgili kardeşim. Şifacıyı seviyorsun. Şifacıyı *gerçekten* seviyorsun."

Tyra kaşlarını birbirine yaklaştırdı ve şaşkınlıkla başını eğdi. "Açık konuş."

Drifa, Tyra'nın kolunu okşadı ve "Şunu söyleyelim ki, bize göre, Adem'in Havva'sını oynamaya fazla itiraz etmeyecekmişsiniz gibi görünüyor" dedi.

Oh, tanrılarım ve tanrıçalarım!

"Rashid onun iyi bir harem houri'si olacağını söylüyor."

"Belki de Adem'in ilk kızı olacak. Houri, yani." "Hayır,

hayır, hayır! Onun karısı olacak."

"O zaman hepimiz evlenebiliriz."

"Ingrith, düğün ziyafetiyle sen ilgileneceksin," dedi Breanne parlak bir sesle. "Vana yapabilir

düğün kıyafetlerini hazırlayın. Drifa, çiçekler... ve müzik de öyle. Sesin ve ud çalman hepimizin en iyisi. Ve bir düğün gölgeliği yapabilirim."

Tyra tekrar tekrar itirazlarını tartışmaya dahil etmeye çalıştı. Sonunda en iyi askeri duruşunu aldı, bacaklarını açtı, ellerini kalçalarına koydu ve "*Sessizlik!*" diye bağırdı.

Mutfak, ateşin çıtırtısını ve köşeye sinmiş hizmetçilerden birinin sürekli burnunu çekişini duyabilecekleri kadar sessizleştğinde, sakın ama inkar edilemeyecek bir sertlikle konuştu. "Ben ve şifacı arasında düğün olmayacak.

... ya da başka bir adam. Ama size söz veriyorum. Eğer babamız yaşarsa, benim kendi yoluma gitmem ve her birinizin evlenmesi için bir yol bulacağım. Sözümü kabul ediyor musunuz?"

Her biri sırayla başını salladı. Kısa süre sonra herkes işinin başına döndü ve Tyra tuvaletini tamamlamak üzere yatak odasına doğru yürüdü.

O zaman bu sondu. Asla evlenmeyecekti. Bunu artık herkes anlamıştı. Daha önce kız kardeşlerine karşı hiç bu kadar kararlı olmamış olsa da, bu uzun zamandır bildiği bir şeydi.

O zaman bu olasılık neden birdenbire onu bu kadar üzmüştü?

Soğuk kalbi erimeye başladı...

Adam, kendisine tahsis edilen küçük misafir yatak odasındaki keten kaplı hasır şiltede dinlenirken, davetsiz ve habersiz birisinin sessizce odasına girdiğini hissetti.

Terleme evindeki banyodan döndükten sonra yatağa uzanmıştı, akşam yemeğinden önce uyumaya hiç niyeti yoktu. Ama yatak çok rahattı ve fark ettiğinden daha yorgun olmalıydı ki kısa süre sonra uyuyakalmıştı.

Gözleri sadece yarıklara kadar açıldı, sonra tamamen açıldı. Ayağa kalktı ve bacaklarını yatağın kenarından aceleyle kaplanmış zemine doğru salladı. Tanrı aşkına! Hâlâ uyuyormuş gibi davranmalıydı. Bu son felaketle nasıl başa çıkacaktı?

Karşısında Alrek duruyordu; teni pembeye boyanmış, solgun saçları yıkanmış ve deri bir tangayla ensesinde toplanmıştı. Yıpranmış ama temiz giysiler sıska bedenini örtüyordu.

Arkasında sekiz yaşlarında bir çocuk duruyordu. Alrek'in kollarının arasından bakıp duruyor, Âdem'e büyüleyici bir yaratıkmış gibi bakıyordu. Tanrı bilir Alrek onun hakkında neler söylüyordu. Ona Mucize Yaratan diyorlardı, bahse girerdi.

İki yaşını geçmemiş bir bebek Alrek'in boynuna yapışmış, tombul bacaklarını kalçalarına dolamıştı. Sarı saçları beceriksizce örülmüş ve başının üstünde bir taç şeklinde sabitlenmişti. Çok sevimli bir kızdı.

Alrek'in diğer tarafında başka bir kız duruyordu.

"Benimle ailece tanışmanı istedim," diye çabucak açıkladı Alrek, Adam'ın artan öfkesini hissederek. Çocuk inanılmayacak kadar sinir bozucuydu.

"Bu benim kardeşim, Tunni." Alrek başını sallayarak arkasında utangaç bir şekilde duran genci gösterdi. "Sekiz yaşında... Ben Viking'de değilken ailenin erkeği."

Oh, lanet olsun!

"Ve bu ağır bohça da Besji." Sağ kolunun kıvrımında kucakladığı yeni yürümeye başlayan çocuğun poposuna sarıldı. Çocuğun taşıması için gerçekten de ağır olmalıydı.

Muhtemelen yardım etmeyi teklif etmeliydi. Ama yapmazdı.

"Besji iki yaşında. Tanrı'ya şükür bugünlerde gardereb'a gidene kadar çişini tutabiliyor. Ben ve Tunni her beş dakikada bir çarşaflarını değıştiriyorduk, ya da öyle görünüyordu. Bebekler çok işer, bilirsiniz."

Evet, biliyorum. O genç yaşta Adela'ya ben baktım.

Bu da onu tüm bu senaryonun en kötü kısmına getirdi: Alrek'in diğer elini sıkıca tutan dört yaşlarındaki küçük kız.

"Ve bu da Kristin."

Sarı saçları giysisinin omuzlarına kadar dökölüyordu... bilek hizasında bir şalvar, önü açık, tam boy bir önlükle örtülmüştü. Serbest elinin başparmağı gül goncası ağzının içine sıkıca yerleştirilmişti.

Adela, diye düşündü ve bu acı-tatlı benzerlik karşısında ağlayabilirdi. "Neden buradasın?" diye tersledi.

Alrek ırkildi ama inatçı bir sümüklü olduğu için çenesini kaldırdı ve "Sadece Stoneheim'a hoş geldiniz demek için buradayız. Sadece dostça davranıyoruz."

Bu harika. Cüce büyüklüğünde bir karşılama birliği. "Oh. Şey, çok teşekkür ederim. Eğer hepsi buysa-"

Alrek, Adam itiraz etmeden ya da kötü niyetli bir şey söylemeden önce aceleyle, "Sanırım birkaç yardımcıya ihtiyacınız var," diye ekledi.

"Belki Tunni sizin için ayak işlerine bakabilir. Kristin yatak ve benzeri şeyleri hazırlamakta iyidir. Biraz zamanını alıyor, ama her zaman işini hallediyor. Ve ben... şey, ahıra gidip atınızla ilgilenebilirim diye düşünüyordum."

Alrek uzun soluklu savunmasını bitirdiğinde nefessiz kalmıştı... ve işte buydu. Bir yalvarış. "Ya da kılıcını parlatabilirim."

Adam, felakete meyilli çocuğun keskin bir nesne tutması ya da gergin bir aygırın yanında durması ihtimalinden dehşete düşmüştü. "Teklifiniz çok cömertçe ama atım Destiny'ye Stoneheim seyislerinden biri bakıyor. Kılıcımı da bir gece önce biledim. Bir kılıcı fazla kullanmamak en iyisidir."

"Bunu hiç bilmiyordum. Bir kılıcı fazla kullanma. Bunu hatırlamam gerekecek. Gördün mü Tunni, sana adamın ne kadar zeki olduğunu söylemiştim."

Alçak herif onu pohpohlayarak yumuşatacağını sanıyorsa fena halde aldanıyordu. Adam onlara gitmelerini ve kendisini rahatsız etmemelerini söylemek üzereydi ama küçük kız -Kristin- yıllar önce Adela'nın saçları sarıyken Adela'nın kilerin siyah olması ve Adela'nın kiler maviyken onun gözlerinin bal kahverengisi olması dışında Adela olabilecek kişi... utangaçlığını kaybediyordu. Santim santim Adam'a yaklaştı, eğer yatağı duvarın içine gömülü olmasaydı ondan uzaklaşacaktı.

Onunla neredeyse burun buruna geldiğinde, minik elini koluna koydu ve cırtlak, küçük kız sesiyle "Senden hoşlanıyorum" dedi.

Adam bu acıya daha fazla dayanamadı. Yüzünü ellerinin arasına aldı ve varlıklarının kendisini ne kadar etkilediğini bilmeleri mümkün olmayan çocuklara saldırmamak için elinden geleni yaptı.

Sonra küçük kız ona sarıldı. Burnunu boynunun kıvrımına soktu, sopa gibi kollarını omuzlarına doladı, onu rahatlatmak istercesine sırtını sıvazladı ve en inanılmaz şeyi fısıldadı: "Mutlu ol."

Adela ölmeden hemen önce ona aynı sözleri fısıldamıştı.

Başı dönmüştü ama yemekten değil...

Tyra perişan haldeydi.

Babası ölümcül derecede hastaydı ve şifacının ameliyatı başarısız olursa yarın Öteki Dünya'ya geçebilirdi. Şu anda bile Valkyrieler ona Asgard'a kadar eşlik etmeye hazırlanıyor olabilirlerdi.

Kız kardeşleri sürekli evlilik, evlilik, evlilik diye dırdır ederek onu neredeyse çıldırtıyorlardı. Ve her zaman olduğu gibi onların yanındaiken kendini çok... aşağı hissediyordu.

Alrek ve çetesi Adam ve Raşit'e bir geminin dibindeki midyeler gibi yapışmışlardı ve Adam'a ne istediği ne de hak ettiği iyilikleri yapmaya çalışıyorlardı. Şu anda olduğu gibi, muhtemelen kuyu evinde Adam'ın hortumunu yıkıyorlardı... Adam'ın onlara sırf ayaklarının altından çekilmeleri için verdiği şüphe olmayan bir iş.

Yine de Alrek'ten daha kötü değildi. Yıllardır erkekleri küçümseyen kadın, bu adama karşı utanç verici bir hayranlık geliştirmişti. Adam gözden kaybolduğunda, onu aramaya devam ediyordu. Görüş alanındayken, ona bakmamak için elinden geleni yapıyordu. Ve *adam* ona yaklaştığında -ah, *ona yaklaştığında, tüm tanrılar ve tanrıçalar* adına! Yüzü ısınıyor, kalbi hızlanıyor, göğüsleri şişiyor ve karnının alt kısmında çok rahatsız edici bir ağrı hissediyordu. Bundan nefret ediyordu!

Bakışlarının kendisine çok tanıdık gelen büyük salonda dolaşmasına izin verdi. Beş büyük açık ocağın her birini çevreleyen yükseltilmiş platformlar vardı. Bu platformların üzerinde, her iki günlük yemekten hemen önce getirilen uzun sehpa masalar ve salonun alt ucunda süslü bir şekilde oyulmuş oturaklar veya banklar vardı.

Şimdi büyük salonun kürsüsündeki yüksek masada oturmuş, akşam yemeğini bekliyordu ... Stoneheim'daki tüm yemekler Ingrith'in gözetiminde olduğu için bir tür ziyafet olacağı kesindi. Tam o sırada akşam yemeğinin başladığını haber veren bir trompet sesi duyuldu.

Ingrith'in akşam yemeklerini güzelleştirmek için parlak fikirlerinden bir diğeri de Viking erkeklerinin arkasından kıs kıs güldükleri ama yine de katlandıkları fikirdi. Kimse tatlı Ingrith'i gücendirmek istemiyordu. Ev arabaları ve mutfak köleleri salona doluşmaya, orada toplanmış, uzun sehpa masalarında oturmuş, bal likörlerini ve biralarını yudumlayan üç yüz ya da daha fazla Viking erkeği ve hanımları için tabak tabak yemek taşımaya başladılar.

Gök gürültüsüyle! Bu sadece bir eve hoş geldin yemeği idi... ve krallarının hastalığı nedeniyle çok da sakın bir yemek değildi. Yine de, soğan ve mantarla doldurulmuş fırında deniz alabalığı, sıcak kömürler üzerinde kızartılmış devasa bir bütün morina balığı, kremalı ve tuzlu ringa balığı, yılan balığı turşusu, dereotu soslu somon balığı, morina balığı ve pırasa çorbası, birkaç düzine fırında kahverengi alabalık ve *hákarl* ya da tedavi edilmiş köpekbalığı da dahil olmak üzere sekizden fazla balık çeşidi vardı. Çoğu İskandinav, kurutulmuş ya da çiğ, üzerine tereyağı sürülmüş sade balıkla yetinirdi.

Balığın yanı sıra, kızgın kömürde *kavrulmuş* bir ren geyiği; havuç, soğan, kereviz ve arpayla ağır ateşte pişirilmiş domuz eti ve pırasa yahnisi; lifli bir keçi çorbası; haşlanmış yumurtayla doldurulmuş büyük bir kaz ve her zaman popüler olan *hrútsprungur* ya da peynir altı suyunda salamura edilmiş ve kek haline getirilmiş koç testisleri vardı. Tereyağı kaseleri, yaban turpu ve hardal kaplarıyla birlikte devasa gözleme tabaklarına eşlik ediyordu. Bir dizi sert ve yumuşak peynir arasında, genellikle meyvelerle tatlandırılan kremli bir lor peyniri olan İskandinavların favorisi skyr de yer alıyordu.

Ve sebzeler! Kutsanmış Freyja! Lahanalar, tarla fasulyeleri, bezelyeler, havuçlar ve şalgamlar vardı. Tatlı damaklar için geleneksel haverbread veya yulaf keki, ayrıca haşlanmış kuru erik, tarçınlı elma, fındıklı tartlar ve kremalı taze meyveler.

Krallara layık gerçek bir ziyafetti ama Stoneheim'da günlük yemekti. Ingrith yakında evlenmezse hepsini süt kuzusuna çevirecekti. Ya da şişman Vikinglere.

Tyra uzun bir iç çekişle yüzünü ellerinin arasına aldı ve bu geceyi nasıl atlatacağını düşündü... ve ertesi günü. Adam gelip yanına oturduğunda fark etti ki, yemek onun için sorunlarının en küçüğüydü.

Temiz sabun ve sıcak erkek kokuyordu. Yemek için yeterince güzel kokuyordu.

(Saf şövalye cazibesiydi.

"Neden bu kadar üzgünsün?" Adam sordu.

Davet edilmeden, Rafn bahçeye çıktığında boş kalmış olması gereken, onun yanındaki sandalyeye oturmuştu. Bu haydut için davet edilmek hiç de gerekli görünmüyordu.

"Üzgün değilim, gerçekten. Sadece kasvetliyim, yarın yapılacakları düşünüyorum. Babam için endişeleniyorum."

Anladığını başıyla onayladı. Devasa salona baktığında, sohbet ve kahkaha uğultusuna rağmen, yaklaşan bir fırtına bulutu gibi aynı ciddiyet havasının çöktüğünü fark etmiş olmalıydı. İnsanlarının söylediği ve yaptığı her şeyin arka planında gerginlik yatıyordu. Hepsi ertesi günü ve kralları üzerindeki tıbbi prosedürün sonucunu bekliyordu.

"Stoneheim hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu.

Kaşlarını kaldırdı ve sırttı. "Beklediğim bu değildi." Kadın da

kaşlarını ona doğru kaldırdı.

Hizmetçi ona tahta bir kadeh bal likörü doldururken biraz düşündü. Sandalyesinde arkasına yaslanıp ona cevap vermeden önce derin bir yudum aldı. "Gemide hepimize zorla o iğrenç *gammelostu* yedirdikten sonra, burada da aynısından daha fazla olacağını düşünmüştüm."

"Stoneheim'dan aceleyle ayrıldım. Ingrith'in kilerinden lezzetli erzaklar toplamaya vaktim olmadı," dedi Tyra, sesinin ne kadar savunmacı çıktığını fark etmeden önce. "Evde her zaman kokuşmuş peynir yediğimizi mi sanıyordun?"

Başını salladı... ve biraz daha sırttı.

Koluna sert bir yumruk attı ve adam irkildi. Korkması için yeterince sert değildi. Yine onunla alay ediyordu.

"Aslında, özellikle senin ekşi yengeç elmaları, dikenli armutlar ve derisi kadar sert yaban domuzu etiyle beslendiğini sanıyordum. Bunlar senin mizacına" -önlerine konan tabaklardan bazılarına baktı- "tatlı krema ve geç kalmış çileklerden daha iyi uyuyor." Bir elini uzattı ve parmaklarını kremaya daldırarak dolgun bir çilek kopardı. "İşte," dedi ve parmaklarıyla ona uzattı.

"Hayır... İstemiyorum... Ah, seni hödük..." Adamın ikramı için ağzını açtı çünkü krem parmaklarından masaya damlıyor ve ortalığı da ıtıyordu. Ne yazık ki adam parmaklarını kadının a zından hemen çekmedi ve geri çekilmeden önce kadına kremayı yalattı.

O tatlı meyveyi yerken, adam parmaklarını bir kase suya batırdı ve keten bir beze sildi. Bütün bu süre boyunca onun  i nemesini izledi. "Tanrım!" dedi sonunda. " nanılmaz bir a zın var."

Tyra onun bununla ne demek istediğinden tam olarak emin değildi ama bunun bir iltifat olduğunu hissetti. Lanet olsun, bunun bir iltifat olduğunu *biliyordu*. Ona bu kadar ateşli bakarken nasıl başka bir şey olabilirdi ki?

"A zım çok büyük ve sen de bunu çok iyi biliyorsun," diye tersledi.

Başını yavaşça iki yana salladı. "Tam doğru boyutta." "Yemek için mi?"

Güldü. "Yemek için değil."

"Kız kardeşlerim..." dedi, adamın kendisine bakmasını engelleyecek bir konuşma konusu bulmaya çalışıyordu. "Kız kardeşlerim hakkında ne düşünüyorsun? Çok güzeller, değil mi?"

 nce dudaklarında hafif bir gülümseme belirdi, sanki onun kaçamak taktiklerini anlamı  gibiydi. Sonra salona baktı, kız kardeşlerinin her birini aradı.  nce Ingrith, baştan a a ı bir  skandinav kadınıydı. Uzun boylu, ince yapılı ve her zamanki gibi becerikliydi; sarı saçları uzun örgüler halinde gök mavisi bir gunna üzerine giydi i açık mavi  nl   n n üzerinden a a ıya sarkıyordu. Bir mutfak görevlisine büyük bir tahta fi dan bardaklara bira doldurmanın doğru yöntemlerini anlattığı yerden ba ını kaldırıp baktı, Adam'ın dikkatle inceledi ini fark etti ve ona gülümsedi.

Ingrith'in adama olan ilgisi ve onun da bu ilgiye karşılık vermesi Tyra'nın yüreğini burktu.

Ingrith'inkiyle kıyaslandığında kendi kıyafetine bakıp ürperdi. Kahverengi kemerli bir tunik ve kahverengi deri *sütyen* giymişti. Temiz ve ince kumaştandılar ama hiç de kadınsı değillerdi. Bu şekilde giyinmek istiyordu... erkeklerine örnek olmak için. En azından kendi kendine böyle söylüyordu.

Adam'ın bakışları masaların arasında koşuşturan, bir Viking'in bira borusundan dökülenleri silen, bir köpeği kapıdan kovan -yemek sırasında kimsenin içeriye girmesine izin verilmezdi- ya da başka bir Viking'i iğrenç bir hareketinden dolayı azarlayan... muhtemelen yağlı parmaklarını üst masaları süsleyen bezlerden birine silen Vana'ya kaydı. Vana, titizliği yüzünden sadece baş belası olarak görülebilirdi ama soğukkanlı İzlandalı yakışıklılığı, temizlik tutkusunun neden olduğu her türlü sıkıntıyı telafi ediyordu.

Rafn, Vana'yı koşuştururken yakaladı ve onu uzaktaki bir duvara yasladı. Rafn savaşta azılı bir dövüşçüydü, ölümüne bir dövüşte Tyra'nın sağ koluydu ama Vana'nın ellerinde puding gibiydi ve her zaman da öyle olmuştu. Şu anda bir kolunu Vana'nın arkasındaki duvara dayamış, boşta kalan elinin işaret parmağıyla Vana'nın beyaz-sarı saçlarından bir tutamı döndürüyordu. Vana onun söylediği bir şeye gülüyordu. Eğer bir mucize olur da Tyra evlenirse, Vana ve Rafn hemen evlenirdi, birbirlerine o kadar aşıklardı ki.

Bir de az önce salona giren Breanne vardı. Breanne marangozluk ve inşaat işleriyle uğraşırken genellikle erkek kıyafetleri giyerdi ama diğer zamanlarda, şimdi olduğu gibi, saf bir kadın gibi süslenirdi. Şu anda kıvırcık kızıl saçları altın bir halkayla yüzünden geriye doğru toplanmıştı ve üzerinde her zamanki Viking önlüğü olmadan Frenk tarzında kehribar ipeğinden bir elbise vardı. Breanne muhteşemdi ve odadaki herhangi bir erkek ona sahip olmaktan memnun olurdu.

Drifa yüksek masada yanlarına geldi, kalçalarını şuh bir şekilde sallıyordu. Drifa'nın siyah saçları, sabuntaşı mumların ve duvar meşalelerinin titrek ışığında gümüş rengi vurgular kazanmıştı. Drifa her zaman insanlardan çekinmişti ve güzelliğinden etkilendiği belli olan askerlerden biri ona bir soru sorduğunda gözlerini ağırbaşlı bir şekilde kaldırdı. Yeşimin açık tonundaki gözleri, giydiği yeşil önlük ve şalvarla uyumluydu. Yüksek masadaki yerlerini aldıklarında, Drifa büyük bir telaşla masanın üzerine bir kase çiçek yerleştirdi.

ve Adam'ın gözlerinin onun şeffaflığı karşısında neşeyle parıldadığını gördü. Tüm erkekler Doğu ve İskandinav kanının egzotik karışımı olan Drifa'ya hayrandı. Ufak tefek bir yaratıktı ama kadınsı ve tatlı huyluydu... Tyra'da olmayan her şey onda vardı. Adam da muhtemelen ona bayılırdı.

Öyle olup olmadığını anlamak için ona baktı ama Adam'ın gözleri çoktan aşağıda ud çalmaya başlayan genç bir İskandinav kadınına kaymıştı. Tyra'nın iri yarı Viking yoldaşları daha gürültülü, daha kaba bir eğlence biçimini tercih ederken, Adam etkilenmiş görünüyordu. Hatta başını yana eğdi ve yüzünde tuhaf bir ifade belirdi.

Sonunda, adamın dikkati tekrar ona döndüğünde, "Güzel bayanın müziğini beğendin mi?" diye sormadan edemedi.

Omuz silkti. "Kız kardeşim Adela ud çalardı. Bu bana bir zamanı hatırlattı..." Tekrar omuz silkti. "Sadece bana hatırlattı," dedi iç çekerek.

"Peki, kız kardeşlerim hakkında ne düşünüyorsun?"

Sonra bakışları şaşkınlıkla onun üzerinde gezindi. Şüphesiz erkeksi kıyafetini inceliyordu. Ve iriliğini.

Çenesini kaldırdı. Hiçbir erkeğin kınamasına boyun eğmeyecekti. O, neyse oydu. İşte böyle!

Eliyle kızın saç örgülerinden birini kavrayarak onu kendine doğru çekti. "Kız kardeşlerin çok güzel... her biri kendi tarzında."

Hayal kırıklığının belli olmamasını umarak gözlerini kırıştırdı. Onun nesi vardı ki? Elbette kız kardeşlerinin güzel olduğunu düşünüyordu. Herkes öyle düşünürdü. Neden sormuştu ki? Neden karşılaştırmaya davet etmişti?

Kadın sandalyesinden öne doğru eğilmek zorunda kalana, adamın tenindeki yumuşak sabunun ve nefesindeki bal likörünün kokusunu alabilecek kadar yakınına gelene kadar örgüsünü daha fazla çekiştirdi.

"Bununla birlikte, bir gece için yatak kürklerimi paylaşmak için hangisini seçeceğimi soruyorsanız... eğer anlaşmamızı yeniden müzakere edebilseydim..."

Ona itiraz etmek ve kastettiğinin bu olmadığını söylemek istedi ama öyleydi. *Öyleydi*, tanrılar onun acınası ruhuna merhamet etsin.

Dudaklarını onunkilere değdirdi... bir öpücük fısıltısıydı ama o kadar güçlüydü ki, neredeyse etkisinden titreyecekti. Ateş gibiydi. Tatlı bir ateş.

Ve sonra sözünü bitirdi. "... Ben yine de seni seçerdim."

Sadece bir öpücüktü.

Adam'ın yatak odasının kapısı iki saat sonra kimse kapıyı çalmadan açıldı. İlk başta, Alrek ve çoluk çocuğunun, hortumunun birkaç av köpeğine yem olduğu son hortum yıkamada olduğu gibi, kendisine başka bir istenmeyen, felaketle sonuçlanan iyilik yapmak isteyerek geri dönmüş olabileceğini düşün d ü . Ama hayır, bu kez Tyra'ydı.

Mum ışığında okuduğu kitabından başını kaldırdı... Hipokrat'ın kafa yaralarını ve bunların trepanasyonla nasıl tedavi edilebileceğini özetleyen günlüğünün bir kopyası.

"Beni öptün," diye suçladı Tyra. Üzerinde bir çeşit pijama vardı... muhtemelen kız kardeşlerinden birine ait olan beyaz ketenden hacimli bir kombinezon çünkü kolları çok kısaydı ve etek ucu baldırlarının ortasına düşüyordu. Soluk sarı saçları öfke dolu yüzüne dağılmıştı.

Çok güzeldi. Hayır,

güzel değildi. Farklı

mıydı?

Şehvetli mi?

Muhteşem mi?

Onu tanımlamak için uygun kelimeyi bulamıyordu. Herhangi bir tanıma göre güzel değildi ama kesinlikle çekiciydi... en azından onun için.

Yine de öpüşme suçlamasına cevap olarak sadece "Evet, yaptım" dedi. "Bir daha yapma."

"Neden?"

"Çünkü... çünkü kabul ettiğim şey bu değildi."

Gülümsememek için birbirine bastırıldığı dudaklarına işaret parmağıyla vurdu. "Bence öpüşmek, yatakta kürkler içinde çıplak sarılmak için iyi bir alıştırma olur. Sence de öyle değil mi?"

"Oh ... oh ... oh!" diye mırıldandı.

Bahse girerdi ki, savaşılan adamlarının önünde nadiren, o da hiç değilse, tükürürdü. Bu, onun zihninde farklı olduğu anlamına geliyor olmalıydı. Bu iyi bir şey olabilirdi. Tıpkı onun farklı olmasının kendisi için iyi bir şey olduğu gibi.

"Tekrar denemek ister misin? Öpüşme pratiği yani," dedi en uzlaşmacı tonuyla, sanki ona büyük bir iyilik yapmayı teklif ediyormuş gibi, oysa aslında böyle bir hareketten en çok yararlanan kendisi olacaktı. Kadın, tüm erkeksi özelliklerine rağmen, karşı konulmaz, kis-some dudaklara sahipti. "Aslında bu öpücük sayılmazdı bile. Sadece tenin tene sürtünmesiydi. Bir erkek ve kadın arasındaki gerçek bir öpücük çok daha uzun sürmelidir."

"Daha ne kadar sürecek?" Kızın aceleyle ağzından kaçırdığı sorudan hemen pişmanlık duyduğunu anlayabiliyordu.

Elini havalı bir şekilde salladı. "Beş dakika kadar. Ve tabii ki diller de işin içinde olmalı."

Çenesi düştü ve gözleri kocaman oldu, sonra da nefesi kesildi: "Beş dakika mı? Dil mi? Benimle alay mı ediyorsun?"

"Hayır," diye cevap verdi. Sonra, "Belki biraz."

"Lackwit," diye tersledi ve yatak odasından hışımla çıktı. Adam

günlüğüne geri döndü ama şimdi gülümsüyordu.

Eğer öpücükler konuşabilseydi, bir hikaye olurdu!...

Birkaç dakika sonra Raşit neşeyle, "Seni öptü," diye duyurdu.

Tyra alnını Adam'ın yatak odasının dışındaki koridor duvarına yaslamış, kalp atışlarını yavaşlatmaya ve düzenbazın üzerindeki etkisini anlamaya çalışıyordu. Şimdiye kadar hiçbir anlam çıkaramamıştı... sadece saçmalık. Alay etmekten başka bir şey değildi elbette. Ama onunla daha önce de dalga geçilmişti ve kalbi bir şövalye gibi *bum, bum, bum, bum* diye atmıyordu.

Savaş davulu.

Ve şimdi Arap bu utanç verici konuyu tartışmak istiyordu.

"Evet, alaycı kurbağa beni öptü. Ama bu sadece onun bir şakasıydı. Bunu büyütme, Raşit."

"Büyük şey mi? Büyük bir şey mi? Efendim iki yıl boyunca iffetli kalmışken bunu nasıl büyütmem? Ve şimdi de güzel bir kızı öptü."

"Ben güzel bir kız değilim." Bir an düşündü. "O da başka bir kadını öptü mü? Güzel bir bakire mi?" Bu düşünceyle hayal kırıklığı içinde dalgalandı. Kız kardeşlerinden biri miydi? Ya da hizmetçilerinden biri? Belki de askerlerinin hanımlarından biri?

"Hayır, sadece sen." Raşit kulaktan kulağa gülümsüyordu.

Hayal kırıklığının yerini daha önce hiç yaşamadığı bir sevinç aldı.

"Bir sonraki adım harem olacak... bekleyin ve görün" dedi. "Allah'a şükürler olsun! Bahse girerim bahardan önce evde olacağım. Ve size teşekkür etmeliyiz, leydim Viking."

"Harem mi? Bu öpücüğün beni bir grup vakvaklayan seks kadınına katmak için bir oyun olduğunu mu söylüyorsun?"

"Efendim adına konuşamam ama, evet, öpücükler baştan çıkarma aracı olabilir. Ve kadınlar haremlere katılmaları için baştan çıkarılabilir. Bu demek değildir ki Efendi Adam-"

Tyra sözünü bitiremeden çekip gitti. Bir öpücük için çok fazla şey yapıldı.

Şu andan itibaren öpücüğü düşünmeyi bırakacaktı. Yine de bir nedenden ötürü dudaklarına dokunmadan duramıyordu.

Neden herkes onunla uğraşıyor? ...

Raşit, "Onu öptün," diyerek Adam'a yüklendi ve küçük bir çocuğu över gibi sıırttı. "Lanet olsun! Neden herkes tek bir öpücük için bu kadar yaygara koparıyor?" Adam bir kenara bıraktı ve asistanına ters ters baktı.

"Öpücüklerle ilgili o eski Arap atasözünü duymuşsundur, değil mi?"

"Hayır, duymadım," diye itiraf etti Adam, atasözünü duymak için gideceğini biliyordu

istese de istemese de.

"Bilge bir adam bir keresinde, 'Önce bir öpücük gelir. Sonra harem peçeleri gelir.'"

"Seni lanet sahtekar! Bunu sen uydurdun. Böyle bir şey söyleyen bir atasözü yok." Raşit başını eğdi. "Ama olmalı."

Âdem, Raşit'e ve onun kendisine bir harem kurmak için bitmek bilmeyen çabalarına karşı başını salladı. "Yarınki operasyon için gerekli aletleri toplamama yardım et."

Raşit başıyla onayladı. Kısa bir süre sonra, keten bez üzerine serilmiş aletleri incelerken bir kez daha denedi. "Sanırım eriyor."

"Kim?" Adam sordu... sanki kim olduğunu bilmiyormuş gibi.

"Savaşçı prenses. Bir öpücüğün hareme giden baştan çıkarma sürecinin ilk adımı olduğundan bahsetmiştim ve-"

"*Bunu* ona sen mi

söyledin?" "Evet."

"Şimdi onu kötü bir amaçla öptüğümü düşünecek... bir çıkar elde etmek için."

"Öyle değil mi?"

"Hayır, yapmadım. Anlık bir karardı. Ve bu büyük bir şey değildi, Rashid.

Bunu böyle yapmayın."

"Hmmm."

"Bu *hmmm* ne anlama geliyor?"

"Sadece o da aynı tepkiyi verdi. Bana kesin bir dille hiçbir şeyi fazla büyütmememi söyledi. Ama bence çok fazla itiraz etti. Sanırım bu onun için büyük bir hayranlıktı. Aslında, bence-"

"Ne düşündüğümü biliyor musun, Raşit? Bence çok fazla düşünüyorsun. Hayatıma karışmayı bırak." Adam değerli günlüğünü kapattı ve deri çantasına koymak üzereydi; bu akşam onu daha fazla inceleme fırsatı bulamayacağı belliydi. Yine de bir sonraki soruyu sormaktan kendini alamadı. "Peki, Tyra'nın ona öpücüklerin haremlere yol açtığını söylemene tepkisi ne oldu?"

"Tepinerek uzaklaştı."

"Aaahh," dedi ve o da aynısını yapmak isterdi.

Ama kapı çalındı. Aslında bir dizi vuruş. Dört tane. Adam Raşit'e baktı, Raşit de ona.

"Girin," diye seslendi.

Ve Tyra'nın dört kız kardeşi içeri girdi, hepsi de Tyra'nın giydiği gibi hacimli gecelikler giyiyordu. Bütün kadınların erkekleri gibi çıplak uyuduğunu sanıyordu.

"Onu öptün," diye hep bir ağızdan suçladılar ve onu tebrik ederek gülümsediler.

Kadınların arasından bir yol açtı ve daha önce yapması gerekeni yaptı. Koridorda tepindi.

Aaarrgh! diye feryat etti. *Hayatım ne zaman böyle bir kabusla dönüştü? Ne zaman böyle gençlik*

dürtülerine döndüm? Ne zaman bir kadının beynimi pelteye çevirmesine izin verdim?

Bu hatayı tekrarlamayacağına dair kendine söz

verdi. Tabii işin içinde diller yoksa.

Ya da yatak kürkleri.

Aaarrgh!

Doktor kendini iyileştirmeye başladı...

Adam bilinci yerinde olmayan kralı ameliyat etmeye hazırlanıyordu.

Thorvald'ın acısını dindirmek ve uykusunu derinleştirmek için dudaklarının arasına kehribar renginde, güçlü bir İskoç birası *olan uisge-beatha* ve az miktarda haşhaş suyu koymuşlardı ama banotu ya da adamotu da bulunabilseydi işe yarayabilirdi. Bu işlemin ortasında uyanması onun için iyi olmazdı.

"Aletlerimi kaydattın mı?" diye sordu yatağın yanındaki kumaş kaplı masanın üzerinde aletleri düzenleyen Raşit'e. Kısa, keskin bıçaklı birkaç bıçak, avuç içine sığan kendi tasarımı özel bir minyatür testere, ekstra büyük bir iğne, güçlü iplik ve tabii ki elle çalışan metal matkap vardı.

"Evet, yaptım." Asistanı, efendisi için her şeyin ne kadar önemli olduğunu biliyordu.

hastanın vücuduna dokunan her şey saf olmalıydı. Bu, Adam'ın, tıbbi uygulamaları çok daha ileriden bildiğini iddia eden üvey annesi Rain'den çok iyi öğrendiği bir dersti. Buna pek inanamıyordu ama temizliğin önemli olduğunu kabul ediyordu.

Tyra, "Yatak da dahil olmak üzere odadaki tüm eşyaları çıkarttırdım ve duvarlar da dahil olmak üzere her şeyi sodalı sabunla temizlettim," dedi. "Ayrıca telaşları da temizlettim." Vana büyük salondaki aceleleri küçümsese de, yerlerin soğukluğunu yalıtım için yatak odalarına girmelerine izin veriyordu.

Başını salladı ama hiçbir şey söylemedi. Tyra'nın orada olmasını istememişti ama Tyra aileyi temsil etmesi için orada olmasında ısrar etmişti. "Unutuyorsun, Saxon. Ben bir askerim. Daha önce de kan gördüm," diye hatırlatmıştı ona.

Nasıl unutabilirdi ki? Hâlâ kafasında onun deniz korsanlarına karşı kılıç sallarkenki görüntüsü canlanıyordu. "Sevdiğin biri olunca farklı oluyor," diye karşı çıkmıştı.

Yatak odasında ayrıca kafatasının trepanasyonu hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyen şifacı keşiş Peder Efrid ve kralı zapt etmek için kaslarına ihtiyaç duyulabilecek Rafn da vardı.

"Herkes hazır mı?" Adam sordu.

"Önce küçük bir dua etmeme itiraz eder misiniz?" Peder Efrid sordu. Adam

başını salladı. "Her türlü yardımı kabul etmeye hazırım."

"Kutsanmış Rab, bugün iyileştirme becerilerini sergilerken bu adamın yanında ol. Elllerine rehberlik et ve eğer Sen istersen, Stoneheim'lı Thorvald'ı derin uykusundan uyandır ve yaşayan iyiliğine geri döndür. Amin."

"Amin," dedi hepsi, muhtemelen Hristiyan dinine mensup olmayan Tyra bile.

"Muhammed efendimin sol omzunda otursun," diye ekledi Raşid, "Allah da sağında. Allah'a hamd olsun!"

Rafn öksürdü ve herkesin şaşkın bakışları arasında duasını etti: "Odin, bilgelik tanrısı, hizmetkârın Britanyalı Adam'a tepeden bak. Ona güç ver ve ellerini usta yap. Kralımız için saman ölümü olmasın. Bunun yerine Thorvald'ın Asgard'a yolculuğunu başka bir güne sakla... savaşın ortasına."

Adam içinde bulunduğu vahim duruma rağmen kıkırdamaktan kendini alamadı.

"Görünüşe göre kendimizi tüm göksel üslerden korumuş durumdayız."

Herkes gergin bir şekilde güldü.

Ancak bundan sonra kimsenin gülmesi, gülümsemesi ya da gerçekten nefes alması için iki saat geçmesi gerekti. Ameliyat sırasında Adam'ın elleri bir kez bile titrememişti. Tıptan uzak geçirdiği iki yıldan ve kız kardeşini kurtarmadaki başarısızlığından sonra ellerinin titremesinden korkmuştu.

Ve Tyra! Tanrım, o ne harikaydı! Onun kan görünce irkilmesini beklemiyordu... gerçi bu isimsiz bir düşman değil babasıydı... ama stres altındaki soğukkanlılığından ve etkinliğinden etkilendiğini itiraf etmek zorundaydı. Yıllardır ona yardım eden Raşit'ten bile önce onun hamlelerini tahmin etmiş gibiydi. Eğer kadın kan dökmeye bu kadar kararlı olmasaydı, harika bir şifacı yardımcısı olabilirdi.

Kendi kendine gülümsedi, sadece Savaşçı Tyra'nın Şifacı Tyra'ya ya da herhangi bir erkeğin asistanına dönüştüğü düşüncesiyle değil. Thorvald yaşasa da ölse de, trepanasyon Adam'ın hayatındaki en korkunç ve en heyecan verici deneyim olmuştu. Matkabın kemik yapısını kırdığı o son anlar hepsi için gerilim dolu olmuştu. Hep birlikte yüksek bir sesle nefes verdiler. Daha sonra Adam, birleşip iyileşmesi için yaraya çürük betony sürmüş, ardından kralın şakağına ve başının etrafına uzun, temiz bir keten şerit sarmıştı.

Adam, Tanrı'nın eli değmiş gibi hissetti.

Thorvald yaşasa da ölse de, Adam'ın iki yıldır hekimlik yapmamasına ve bir daha asla hekimlik yapmayacağına yemin etmesine rağmen, kuşkusuz bildiği bir şey vardı.

Ben bir doktorem.

O kadar iyi dalga geçti ki...

Tyra, Adam'ı kalenin surlarından birinde buldu.

Sırtını dış duvara dayamış ve yüzünü, yukarı kaldırdığı dizlerinin üzerine katladığı kollarına dayamış bir şekilde oturuyordu. Adamın uyuyup uyumadığı, ağlayıp ağlamadığı ya da her ikisi hakkında da hiçbir fikri yoktu. Onun bu davetsiz misafiri hoş karşılayıp karşılamayacağını da bilmiyordu. Muhtemelen hoş karşılamazdı.

Yine de onun yanında surun zeminine çöktü ve bir elini ensesine koydu. Saksonya'daki evinde onu ilk kez gördüğü gibi, bugün de bol Arap cübbelerinden birini giymişti.

"Teşekkür ederim," dedi ve bunu içtenlikle söyledi.

Başını kaldırmadı ama ona bakabilmek için çevirdi. "Ne için? Babanın iyileşip iyileşmeyeceğini günlerce öğrenemeyebiliriz."

"Önemli değil," dedi ve elini ensesinden omzuna götürdü, takdirinin bir başka işareti olarak kısa bir süre sıktı. "Babamın hayatının önemsiz olduğunu kastetmiyorum. Sadece iyileştirme becerilerinizi uygulamak istemediğinizi biliyorum, hele de böyle ciddi bir vakada."

"Ve isteğim dışında getirildiğim başka bir ülkede değil," diye ekledi. Sesinde şimdi neşe vardı. Onun kendisiyle alay ettiğini biliyordu... yine.

"O da var," diye kabul etti. "Tüm itirazlarına rağmen iyi, çok iyi bir iş çıkardın. Etkilendim."

"Etkilendim, hmmm? Bu kulağa hoş geliyor." Adam ayağa kalktı ve kadın buna pişman oldu. Artık elini onun üzerine koymak için bir bahanesi kalmamıştı. Ve parmak uçlarının altındaki temiz saçlarını ve avucunun altındaki sert sırt kaslarını hissetmek çok hoşuna gitti.

"Egonun olduğundan daha fazla şişmesine izin verme. Biraz daha büyürsen kafan patlayabilir," diye karşılık verdi. Alay oyunları konusunda deneyimli değildi

... kesinlikle erkeklerle dalga geçme oyunları değil. "Ben sadece görevi başarıyla tamamladığınızı için size teşekkür ettim. Mütevazı bir şifacı gibi 'Rica ederim leydim' deyin."

"Alçakgönüllü şifacı mı?" diye homurdandı, görünüşe göre kendisiyle ilgili bu tanımlamadan hoşlanmamıştı. Tyra'nın kalbi adam için çarptı. Alay etmesine rağmen bitkin görünüyordu ve neden olmasındı? İki saatini babası üzerinde çalışarak ve sonrasında da iki saatini ona göz kulak olarak geçirmişti. Bu aradan sonra tekrar nöbetine döneceğine şüphe yoktu. "Bunu anlaşılmamız yüzünden yaptım, Tyra. Bana iyi niyet atfetme. Bana bir söz verdin ve ben de yakın zamanda bu sözü yerine getirmeye niyetliyim."

Bu haydutla tanıştığında başlayan bu kızarma işini durdurmaya karar vermesine rağmen yüzü ısındı. "Babama yaptığınız ameliyatı benim yüzümden gerçekleştirdiğinize bir an bile inanmıyorum. Bunu yaptınız çünkü size ihtiyacı olan bir adam gördünüz.

Yardım et. Bunu yaptın çünkü sen bir doktorsun."

Omuz silkti. "Muhtemelen bunların hepsiydi, siz ve almayı düşündüğüm ödül de *dahil*. Peki, tam olarak ne kadar minnettarsınız?"

Uh-oh! "Ne demek istiyorsun?" Onun ne demek istediğini tam olarak bildiğinden emindi. Yatak kürkleriyle ilgili bir şey olabilir.

"Bu gece benim yatak kürklerimin içine girecek misin?"

"Hayır!" dedi çok hızlı bir şekilde. "Anlaşmamız böyle değildi."

Gözlerini ona dikti. "Şimdi anlaşmamızdan dönmeye niyetli misin? Sözün senettir, ya da ben öyle sanıyordum. Bu değişti mi?"

"Benim sözüm her şeydir. *Eğer* babamı iyileştirirsen... ben de bunu kabul ettim. O zaman ve sadece o zaman."

"Sanırım haklısınız. Ben sadece minnettarlığınızı göstermek isteyebileceğinizi düşündüm. Şimdiden."

"Küçük bir jeton mu?" diye sordu kuşkuyla. "Hediye gibi mi? Altın bir para? Kazınmış gümüş bir kol yüzüğü? Mücevher kaplı bir kadeh?"

"Aklımdaki tam olarak bu değildi." Gözlerindeki pırıltı çok baştan çıkarıcıydı.

Tyra'nın bu adamla nasıl başa çıkacağı hakkında hiçbir fikri yoktu. Bir haydut, saf ve basit, işte bu adamdı. Önce onurunu sorgulayarak gururunu incitti. Hemen ardından günahkâr gözlerini ona dikti. Bir kadın onun ne zaman ciddi olduğunu nasıl anlayabilirdi? "Ne o zaman?" diye sordu şaşırtıcı derecede soğuk bir sesle.

"Oooh, bir düşüneyim." İşaret parmağıyla düşünceli bir şekilde dudaklarına dokundu. "Bir öpücük iyi olurdu."

"Bir öpücük mü?" diye adeta ciyakladı. "Ben sana paha biçilmez bir nesne vermeye hazırsan, sen sadece bir öpücüğe mi razı olacaksın?"

"Sizi temin ederim, bu basit bir şey olmaz. Ve açıkçası, kullanabileceğimden daha fazla hazinem var. İnanması zor gelebilir ama son on beş yıldır hem şövalyelik hem de şifacılık yapıyorum. Birçok savaş ve birçok ödül kazandım."

"İşte şimdi bir çıkar çatışması oldu," diye yorumladı gülerek. "Düşmanına bir kılıç sapladın, sonra da yaralarını mı diktin?"

"Zaman zaman böyle şeyler oldu. Sonunda, bir kralın ya da diğ erinin konumunu savunmak için kesinlikle gerekmedikçe, artık bir asker olarak hizmet etmeyi reddettim. Onlar da ald ırış etmedi. Görünüş e göre bir ş ifacı olarak hizmetlerime kılıç kolumdan daha çok ihtiyaç duyuluyordu. Her iki durumda da, ödüll er harikaydı. Sizin maddi simgelerinize ihtiyacım yok."

Ş imdi parmağ ını ç enesine götürüp düş ünceli düş ünceli vuran oydu. Bu adamda ilk baş ta düş ündüğ ünden daha fazlası vardı.

Gözlerini kıza dikmiş , bir cevap bekliyordu. "Ee?" diye sordu sonunda, kız öpücük isteğ ine cevap vermeyince. Sadece bir öpücükten daha fazlası olacak bir öpücük. Bunun tam olarak nelere yol açabileceğ ini hayal etmekten korkuyordu ama dengesini tehlikeye atacağ ı kesindi.

Kadın hâlâ cevap vermeyi reddedince baş ka bir konuya geç ti. "Dürüst olmak gerekirse, ben de size teşekkür etmeliyim."

"Ben mi? Ne için?"

"Benim bir hekim olduğ umu söylemekte haklısınız. Aynı zamanda bir erkeğ im... bir gün size göstermeyi planladığ ım gibi. Bir zamanlar kardeş tim. Ben bir üvey oğ lum. Ve bir dostum. Ama hepsinden önemlisi, ben bir doktorem. Bir şekilde... Nasıl olduğ unu sadece Tanrı bilir... Bunu bir sürel iğ ine unuttum. Bazıları Tanrı'nın Yüce Ş ifacı olduğ unu söyler. Belki de o iki yıl boyunca kendimi toplumdan ve tıptan soyutlamam için olayları ayarlamış tır... yaralarımın iyileş mesi için yapmam gereken bir şeydi bu. Belki de beni bu kayıp topraklara getiren savaşçı bir kadın tarafından kaç ırılmamı da Tanrı ayarlamış tır."

Bu ş imdiye kadar ald ığı en ters iltifattı. Ama çok memnun olmuş tu, erkeklerin kadınlarla birlikteyken yapmaya meyilli oldukları gibi, güzelliğ i hakkında yalan yanlış övgülerde bulunmasından çok daha fazla. Onun yorumu da suçluluk duygusunu biraz olsun hafifletmiş ti. Ama gerçekten de ş imdiye kadar karşılaşt ığı en karmaş ık mantığ ı kullanmış tı. "Bence Tanrı'ya çok fazla güveniyorsun."

"Sanırım O'na yeterince vermedim ve bu benim sorunum oldu."

Din mi? Bu serseriden mi? Sürekli k a f a m ı karış tırıyor. Bunu bir amaç için mi yapıyor? Muhtemelen.

"Siz iyi bir doktorsunuz, değ il mi?"

"Evet, öyleyim," diye cevap verdi alç akgönüllülük göstermeden.

Ondan daha azını beklemiyordu.

"Ve sen, benim güzel Viking'im. İyi bir asker misin?" diye sordu elini tutup parmaklarını birbirine dolayarak. Ellerinin büyüklüğünden ve avuç içlerindeki kadınsı olmayan nasırlardan utanarak çekmeye çalıştı ama adam buna izin vermedi. Bunun yerine, sadece başparmağını serbest bıraktı ve bileğini ileri geri okşamaya başladı. Nabzının çılgınca atmaya başladığı yerde ne muhteşem, ne görkemli bir his vardı! Onun mahrem ya da skandal bir şey yaptığını düşünebilirdiniz, ama tek yaptığı başparmağıyla bileğini okşamaktı, bir yandan da onu izliyor, bir cevap bekliyordu.

Cevap mı? Kutsanmış Thor! Soruyu unuttum. İyi bir asker olup olmadığını sormuştu. "Evet, iyi bir askerim... bir kadının olabileceğinin en iyisi... ya da çoğu erkeğin."

"Kaşıntın için sana bir merhem verebilirim."

Bu teklifin iyi bir asker olmakla ne ilgisi vardı, hiçbir fikri yoktu. "Ne kaşıntısı?" Başını soru sorar gibi eğdi.

"Tam şuradaki," dedi, kaşlarını sallayarak kadının kasıklarına bakarken

Braies.

Öfkeyle kızardı.

"Ara sıra kaşıdığınız... özellikle de adamlarınızdan birinin aynı şeyi yaptığını fark ettiğinizde."

Elini çekmeye çalıştı, yine boşuna. Adam çok fazla şey görüyordu. Bazı erkeksi özelliklere bürünmeye çalışıyordu. Bir kere, kalçalarını kıvrırmamayı hatırladığı zamanki yürüyüşü. Giysileri, başka bir şey için. Kaba jestler, bir diğeri için. Aptalcaydı, diye düşündü, özellikle de bu vahşi gibi insanlar bunların doğal hareketler olmadığını fark ederse.

"Şimdi, şimdi, utanmayın. Bence oldukça sevimli, aslında. ... aptalca bir şekilde."

"Sevimli mi? Özel yerlerimi kaşımamın sevimli olduğunu mu düşünüyorsun? Hareketlerimi yeniden düşünmeliyim. Gerçekten öyle. Aktarmaya çalıştığım imaj sevimli değil."

Başını arkaya attı ve güldü. Kahkahası ne harika bir sestti! Sıcak, spontane ve çok, çok şehvetli.

Ona gülmeyi bitirdiğinde, alaycı bir yüz ifadesi takındı ve hiç beklenmedik bir Şey sordu:
"Peki, bana sormak istediğin önemli bir soru yok mu?"

Adamın neyi kastettiğini anlayamadı.

Ayağa kalktı ve onu da kendisiyle birlikte ayağa kaldırdı. Kendi içinde inanılmaz bir başarı.
Onun bu güce sahip olduğunu fark etmemişti.

"Bana bornozumun altında ne giydiğimi sormak istemiyor musun?"

Adamın muzip yorumu nihayet içinde bulunduğu sersemliği delip geçtiğinde yine kızardı,
Çünkü elbette o da boş yere bu konuyu merak etmişti. Ama bir kadın ve onun gururu ancak bu
kadar sataŐmaya dayanabilirdi. Kadın sertçe çekti ve adam elini bıraktı. Sur yolundan aşağı
inerken, sersemin güldüğünü duydu.

Ama kadın tepinmeyi bırakmadı ve adam da gülmeyi... ta ki "Hiçbir Şey" diye seslenene kadar.

Ve sonra ona hatırlattı, "Bana borçlusun, tatlı savaşçı kadın. pcğ unutma."

Sanki yapabilirmiŐim gibi!

YEDİNCİ BÖLÜM

Ave böylece hayatının yeni evresi başladı ...

Bir "Pssssttt!"

Adam surlardan çıkan dik ahşap merdivenlerden inmek üzereydi ki tıslama sesini duydu. Öpücük konusunda tereddüt eden Tyra mıydı? Öpücüğü ona daha sonra değil de şimdi vermeye mi karar vermişti? Kendi kendine gülümsedi, Tyra'nın kemiklerini eriteceğini garanti ettiği bir öpücük için tüm bu mahremiyet fikri hoşuna gitmişti.

Virajda bekleyenin Tyra değil de Rashid olduğunu görünce gülümsemesi hemen kayboldu.

"Ne yapıyorsun, sinsice dolaşıyor musun?" diye tersledi.

"Efendim!" Raşit haykırdı, suçlamasından açıkça rahatsız olmuştu. "Sizi uyarmaya geldim _."

"Beni uyarmak mı? Neye karşı? Kral kötüleşti mi?"

"Hayır, hayır, hayır!" Raşit reddetti. "Sizi uyarmak için geldiğim başka bir olay... hmmm, uh..."

"Ee?" dedi test edercesine. Sıcak öpücük düşüncelerinden olası bir tıbbi felakete, Raşit'in hımmlayıp durduğu şeye geçmek zordu.

"Şuraya bak," dedi Raşit ve onu aşağıdaki avlulardan birine bakan bir sur duvarına götürdü.

Raşit baktı ve büyük salonun kapısının önünde sıralanmış kalabalık bir grup insan gördü. Bunlar basit insanlardı -çiftçiler, askerler, aileleri. Adam şaşkınlıkla kaşlarını çatarak kendisine parlak bir şekilde sırtan Raşit'e baktı. Bu parlak sırtış Âdem'in kaşlarının daha da çatılmasına neden oldu.

"Bu insanların beni *uyarmanızla* ne ilgisi var?" "Bu bir mucize lordum."

Oh, Tanrım! Tanrı saçmalığına geri döndük. Ve mucizenin ruhu beni hasta ediyor.

Saçmalık da. "Açık konuş, dostum."

"Büyük tıbbi yeteneklerinizin haberi çoktan yayıldı, Usta Adam. Bu insanlar tedavi etmenizi istedikleri çeşitli rahatsızlıklardan muzdarip."

Adam başını öne eğdi. Bugün çok ilerleme kaydetmişti ama buna hazır değildi.

"Korkma. Onlara bugün kralla birlikte çalışmaktan yorgun düştüğünüzü ve hâlâ onu yakından izlemeniz gerektiğini söyleyeceğim. Ama sabahleyin hastaları görmeye başlamanızı önerecek kadar cüretkâr olabilir miyim?"

Adam başını kaldırdı, burun delikleri öfkeyle alevlenmişti. Raşit onu zorluyordu.

"Sadece birkaç tane," diye araya girmekte gecikmedi Raşit.

Bazen Adam kendine Raşit'in ne kadar zorba ve sinir bozucu olsa da onun arkadaşı olduğunu hatırlatmak zorunda kalıyordu. Raşit onun iyiliğini düşünüyordu.

"Birkaç tane," diye kabul etti.

Ve böylece hayatının bir sonraki aşaması başladı.

Öpücükler vardır ve sonra ÖPÜCÜKLER vardır!...

Adam o akşam Tyra'yı tuzağa düşürdü.

Bütün gün ondan kaçmış, öpücük tehdidi zihninde dolaşıp durmuştu. Aslında, gece yemeği için büyük salona bile gitmemişti; sonucun ne olacağını henüz bilmeseler de, babalarının ameliyatını kutlamak için Ingrith'in özel bir üretim yaptığına şüphe yoktu. Ölmemişti; Viking zihnine göre bu kutlanacak bir şeydi.

Adam günün büyük bir bölümünü babasının odasında, ona göz kulak olarak geçirmişti. Yine de, orada ya da başka bir yerde onunla karşılaşmaktan kaçınmayı başarmıştı. Şimdiye kadar.

Bulaşıkhaneden mutfak bahçesine, oradan da ikinci kata ve yatak odasına çıkan arka merdivenlere doğru yürüyordu. Yolda bir parça gözleme ve bir güvercin dolması almıştı. Sonra bir kepçe su almak için kuyunun başında durdu. Geniş kuyu bankında oturmuş, lezzetli yemeğini yiyor, arada da buz gibi sudan yudumluyordu.

İşte o zaman haydut tuzağını ortaya çıkarmış ve beklenmedik bir şekilde ona yaklaşmıştı.

Bir eliyle bankın tozunu aldı, sonra onun yanına oturdu. Bu gece giydiği güzel Sakson kıyafeti düşünüldüğünde anlaşılabilir bir hareketti. Gece mavisi tonlarında yün bir tunik... gözleriyle uyumlu olduğunu fark etmemişti. Kenarları gümüş iplikle işlenmiş olan tunik, belden kuşaklıydı ve siyah *sütyenleri* vücudunu sarıyordu. Yarım botları tereyağı yumuşaklığında dana derisindendi.

Onun gibi görkemli bir yaratığın yanında kendini inek gibi hissediyordu.

"Burada beni mi bekliyordun?"

"Değildim."

"Akşam yemeğinde bize katılmadın."

"Aç değildim," dedi, sonra hemen hatasını anladı, çünkü bir elinde güvercin, kucağında da bir parça ekmek vardı.

Güldü.

"Senin yüzünden değildi." Bir hata daha. Biraz

daha güldü.

"Dudaklarında yağ var," dedi garip bir şekilde boğuk bir ses tonuyla. Kadın dudaklarını yaladı.

Bir vınlamayla nefesini verdi.

"Bu ne anlama geliyor?" "Ne?"

"Vınlama mı?"

"Bu beni çok etkilediğin anlamına geliyor, savaşçı leydim."

"Oh," dedi ama düşündüğü şey şuydu: *Ooooh!*

Başparmağıyla uzandı. "Bir noktayı atlamışsın." Başparmağıyla kızın alt dudağının altındaki geniş bir alanı sildi, sonra başparmağını ağzına götürüp emdi. Bütün bu süre boyunca adam onu, kadın da adamı izledi.

Bir Valkyrie aşkına! Tyra hayatı boyunca bir erkeğin böylesine erotik bir şey yaptığını hiç görmemişti. Bu hareketin etkilerini karıncalanan parmaklarının ucuna kadar hissetti ve

kıvrılan ayak parmakları ve aradaki bazı ağza alınmayacak

yerler. "Benimle oynama, Saxon."

"Seninle oynamayı seviyorum,

Viking." "Şimdi dur, yoksa-"

"Yoksa ne olur?"

Ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu... çünkü küstah, kibirli doğuştan asilzade ağzını onunkine doğru indiriyordu. Ve kadın olduğu yerde donup kalmıştı. Belki bir elinde güvercin, diğerinde kepçe olduğu için, ama daha büyük olasılıkla dudakları bir şekilde kendi iradesiyle ayrıldığı içindi. Onun öpücüğünü istiyordu. Hem de çok istiyordu.

"Tyra," diye fısıldadı dudaklarını dudaklarına götürmeden hemen önce. Adam birçok konuda usta olduğunu kanıtlıyordu. Tıp, kesinlikle. Ve şimdi de öpüşmekte. Onun başka ne gibi uzmanlık alanları olabileceğini düşünmek için kendine izin vermedi.

Ona bakmak için hafifçe geri çekildi. Gözleri onu yutmuş, ne aradığını bilmiyordu.

"Şey, bu... güzeldi," diye boğuk bir sesle konuştu.

"Güzel mi?" diye kekeledi.

"Şimdi teşekkür öpücüğünü aldın."

"Pek sayılmaz," dedi, elleriyle kızın yüzünü kavrayıp onu kendisiyle birlikte geniş bankın üzerine çekerken bile.

Su kepçesi bir gümbürtüyle yere düştü ve güvercin başka bir yöne uçtu... kuyuya düşmemesini umuyordu.

Ağzını şekillendirdi, ısırdı, diliyle yaladı, sonra emdi. Dudakları sertti, ondan bir şeyler talep ediyordu. Sonunda kızın ağzına karşı homurdandı, "Aç."

O yaptı.

"Daha geniş."

Dedi.

Sonra, tüm tanrılar ve tanrıçalar adına, ona bir erkeğin diliyle bir kadının ağzında neler yapabileceğini gösterdi. Islaklık... iğrenmesi gerekirdi; onun yerine, adamın nefis tadı karşısında iç geçirdi. Saldırganlık... onu banktan itmesi gerekirdi; bunun yerine, kontrolü ele almasına izin verdi. Sokma eyleminin günahkârlığı... kendini suçlu hissetmesi gerekirdi; bunun yerine, bir erkeğin ona duyduğu şehvetle yaşadığı ilk deneyimden zevk aldı.

Her nasılsa, bu beyin bulandırıcı öpüşmenin ortasında, kendini onun üzerine taşıdı.

"Neden inliyorsun tatlım?" diye fısıldadı kulağına.

Tatlım mı? Bana tatlım dedi. Onun boynuna gülümsemekten kendini alamadı. "Ben de senin inlediğini sanıyordum," diye fısıldadı.

Kız konuştuğunda çene çizgisi boyunca bir öpücük izi bırakıyordu. Onun ağzına karşı güldü ve "Belki de öyleydi" diye itiraf etti. Sonra onu öpmeye devam etti ve elleri ... hıncır elleri ... kadının her yerinde geziniyordu. Her yerini.

Tyra onun öpüşme şeklini seviyordu. Sanki ona doyamıyormuş gibi, doymak bilmez bir şekilde ona dokunmasını seviyordu. Kendisini kadınsı ve arzulu hissettirmesine bayılıyordu.

"Giydiğin bu çekilmez *sütyenlerin* en iyi yanı ne biliyor musun?" diye sordu ona.

"Ne?" diye sordu, ama adamın sesindeki alaycı neşeyi fark etmişti.

"Bu," diye cevap verdi, ellerini her iki kalçasının altına koydu, sonra ayak bileklerini onun ayak bileklerine doladı ve her iki bacağına da genişçe açtı. Sonuç: Adamın erkekliği kadının kadınlığına sıkıca yerleşmişti.

Adamın

nefesi

kesildi.

Kızın nefesi

kesildi.

"Ah... Tanrım!" dedi.

"Aman... Tanrım!" dedi o da. Bazen sadece iyi bir Hristiyan küfrü işe yarardı.

Şimdi adam onu öpmeye devam ettiğinde, Tyra onun kendisine karşı hareket ettiğini hissetmekten çifte zevk alıyordu. Tyra öldüğünü ve Valhalla'ya gittiğini düşündü, o kadar yoğun ki

zevk.

Bir keresinde dilinin ucunu adamın ağzına daldırıp denediğinde, adam ona karşı sarsıldı. Ne harika bir hediye! Onun... Büyük Tyra'nın... Erkek-Kadın Tyra'nın... Adam gibi bir adam üzerinde bu tür bir etkiye sahip olabileceğini bilmek... Tanrıların bir armağanından başka bir şey değildi.

"Neden bu kadar çok inliyorlar?" diye sordu küçük bir erkek çocuğu.

"Bebek mi yapıyorlar?" diye sordu küçük bir kız sesi.

"Hayır. Bebek yapmak için çıplak olmalısın," diye cevap verdi sadece Alrek olabilecek bir ses.

"En azından, sanırım işler böyle yürüyor."

Tyra ve Adam o anda gerçekten de inlediler. Hep birlikte döndüler, Adam hâlâ Tyra'nın üzerinde, kuyu bankının üzerinde yatıyordu.

Alrek'ti, kucağında Besji bebek vardı, belli ki uyuyordu, küçük başı omzuna yaslanmıştı. İki yanında Tunni ve Kristin vardı.

Adam alnını Tyra'nın alnına dayadı ve ona kadar sayıyor gibiydi. Bitirdiğinde, yavaşça doğrulup oturdu. O da aynısını yaptı.

"Ne istiyorsun?" Adam test edercesine sordu. Tyra hayal kırıklığına sempati duyabilir.

"Raşit bizi seni bulmamız için gönderdi," dedi Alrek titrek bir sesle. "O mu gönderdi? Emin misiniz?"

Tyra, Adam'ın kafa karışıklığını anladı. Raşit bu çocukların efendisi için ne büyük bir baş belası olduğunu biliyordu.

"Bana Rashid'in sözlerinin tam olarak ne olduğunu söyleyin."

"Şey, yatak odanızdaydı. Arada... arada... görüşmeler yapıyordu, sanırım öyle diyordu."

"Röportajlar mı?" dedi hem o hem de Adam aynı anda.

"Evet, hem de ne karmaşa! Bir düzine kadını koridorda sıraya dizmişti."

"Ne için mülakatlar?" Adam dişlerini sıkarak sordu, gerçi o da Tyra da

cevabı biliyordu.

"Senin haremin. Görüşmelerde ona yardım ediyorduk. Kapıyı açıp kapatıyor, ısrarcı olanları engelliyorduk. Ona sorular sormaya devam ettiğimizde, 'Neden Adem Usta'yı avlamaya gitmiyorsun?' dedi. Buxom ne anlama geliyor? Ve göbek dansı? Friggday şenlik ateşinin etrafında dans edildiğini duymuştum ama göbek dansı... Bunu hayal bile edemiyorum."

Adam aniden ayağa kalktı ve uzaklaşmaya başladı. "O adamı öldüreceğim, gerçekten öldüreceğim."

Çocuklar yanlış bir şey söylediklerinden şüphelenerek onun ardından bakıyorlardı. Tyra ise avucunu ağzına bastırmış, kahkahasını bastırıyordu.

Adam dış merdivene varmadan hemen önce durdu ve döndü. Parmağıyla onu işaret ederek, "Seninle bitmemiş bir işimiz var," dedi.

Tyra karşı çıkma zahmetine bile girmedir. Doğrusu, bekleyemezdi.

Harem isteyen var mı? ...

Adam, yatak odasına ulaşmak için iki düzine kadının arasından ite kaka geçmek zorunda kaldı - bu sayı her geçen dakika artıyor gibiydi.

Onu öldüreceğim. İyileşmeye olan yeni adanmışlığımı unutun. Onu öldüreceğim.

Kapıyı biraz araladığında Beyaz Vana'nın -Tyra'nın öz kız kardeşi, Tanrı aşkına! - "Yeni bir harem saatinin ... bakire olması fark eder mi?" diye sorduğunu duydu. Son kelime mahcup bir fısıltıyla çıkmıştı.

Onu öldüreceğim.

"Hayır, önemli değil." Raşit bir elini havalı bir şekilde sallıyordu. Diğer eli ise muhtemelen harem adayları hakkında notlar aldığı bir parşömeni tutuyordu. "Tam da bu konuyla ilgili eski bir Arap atasözü vardır. 'Bekaret bir kabarcık gibidir. Bir kez batırıldı mı, sonsuza dek çıkar.'" Sonra genişçe gülümsedi, şüphesiz kendi bilgeliğinin tadını çıkarıyordu.

"Raşit!" Adam neredeyse böğürerek kapıyı daha da açtı. Raşit sıçradı, genç kadın da öyle.

"Dışarı!" diye emretti Vana'ya, sonra da kapıyı arkasından çarptı.

"Ölmek mi istiyorsun?" diye sordu asistanına, gözleri fal taşı gibi açılmış bir masumiyetle ona bakma cüretini gösteren asistanı, en ufak bir pişmanlık duymadan.

"Hayır, ama mutlu olmak gibi bir dileğim var. Çok şey mi istiyorum? İnsanın bu hayatta mutlu olabilmesi için mi? Allah diyor ki-"

"Şimdi bana bir atasözünden alıntı yapmaya cüret etme. Hiç havamda değilim. Sana defalarca harem istemediğimi söylemedim mi?"

"Haremin senin için olduğunu kim söyledi?" Raşit sanki Adem'in suçlaması onu çok yaralamış gibi elini kalbinin üzerine koydu.

Hah! Raşit onu kandırmıyordu. "Peki bu harem kimin için olabilir? Bağdat sultanının mı? Bir çöl halifesi mi?"

"Hayır, hayır, hayır! Sadece benim için."

"Oh, gerçekten mi? Peki bu haremi nerede kurmayı planlıyordun? Northumbria'daki dokuma kulübemde mi?"

Raşit inatla çenesini kaldırdı. "Bana boş zamanlarımda ne yapacağımı söyleyemezsiniz. Ve eğer bir harem istiyorsam ve bunu destekleyecek param varsa... ki var... o zaman yapacağım şey tam olarak budur."

Raşit hışımla dışarı çıktı. Adam bu aceleci çıkışın gücendiği için mi yoksa sadece onun gazabından kaçmak istediği için mi olduğundan emin değildi.

En iyi arkadaşıma hakaret ettim.

Zararlı çocuklardan oluşan üçlü bir gölge kazandım.

Kral ölürse canımı kurtarmak için kaçmak zorunda kalabilirim.

En iyi niyetime rağmen, kadın bir Viking askeriyle ilişkiye girdim.

Hayatım nasıl böyle karmakarışık bir hale geldi? diye merak etti ve yüzünü ellerinin arasına aldı.

Başka ne olabilir ki?

Hayat komedisi daha da komikleşti.

"Amcan Tykir geldi," diye seslendi Raşit neşeyle, sadece bir saat sonra, sanki aralarında hiç sert sözler geçmemiş gibi.

Ama sonra Raşit'in mesajı Adam'ın beynine kazındı. *Tykir? Burada mı? Yüce Tanrım, bu karmaşadan ne çıkaracaktı? Bana gülecek... yapacağı şey bu.*

Adam kralın yatak odasında idi ve onun durumunu kontrol ediyordu. Thorvald henüz derin uykusundan uyanmamıştı... eğer uyanırsa. Ama solunumu normaldi ve vücut ısısı yükselmemişti. Ateş her zaman endişe vericiydi.

Kapıyı usulca kapatan Adam, Peder Efrid'i Thorvald'a göz kulak olması için geride bıraktı ve bir değişiklik olursa hemen kendisini araması talimatını verdi.

Üst koridorda yürürken Raşit ona, "Yeni bebeği de yanlarında getirmişler. Görünüşe göre doğum tarihini yanlış hesaplamışlar ve bebek altı gece önce doğmuş. Bir oğlan... Sanırım dördüncü oğulları olacak. Allah babasından razı olmuş olmalı ki onu böyle kutsadı."

Raşit sık sık yaptığı gibi saçmalıyordu ama Adam bunu kısa bir süre önce ayrıldıklarında yaşadıkları garipliği örtbas etmek için yaptığından şüpheleniyordu. İlerlemelerini bir süreliğine durdurmak için elini Raşit'in koluna koydu. "Sert sözlerim için özür dilerim."

Raşit başıyla onayladı ve elini okşayarak kabul etti. "Dostlar arasında özür dilemeye gerek yoktur. Sadece şunu bilin ki Efendi Adam, biz farklı kültürlerden geliyoruz. Benim yöntemlerimi yargılamakta bu kadar acele etmeyin."

Raşit'in Rafn'ı bulmaya gittiği büyük salona doğru ilerlediler. Bu arada Âdem'i hemen amcası Tykir karşıladı ve onu ayağa kaldırıp sımsıcak bir şekilde kucakladı. Tykir'le boyları aynıydı ama Tykir, Dragonstead'deki evini demir bir elle koruyan azılı bir Viking savaşçısı olduğu için ondan birkaç kilo fazlaydı. Dragonstead atla bir günlük, kayıkla da yarım günlük mesafedeydi. Kuzey standartlarına göre komşuydular.

"Her şey nasıl gidiyor evlat?" Tykir geri çekilirken sordu. Tykir kırktan fazla kış görmüştü ama yaşı ona hiç yakışmıyordu. Açık kahverengi saçlarında sadece birkaç beyaz tel vardı. Tykir çoktan Adam'ı bir kahyanın onlar için bal likörü doldurduğu sehpaye doğru götürmeye başlamıştı bile. "Burada olduğunuzu duyduk ve endişelendim. Alınor

gelmemizi önerdi. O da endişeliydi."

"Bu sabah Kral Thorvald'ı ameliyat ettim. Şu ana kadar dayanıyor gibi görünüyor," dedi amcasına.

Tykir başını salladı, bal liköründen derin bir yudum aldı, sonra bankın üzerine çöktü ve Adam'a ona katılmasını işaret etti. Sonra da Adam'ın başından beri beklediği şeyi yaptı. Sırıttı.

Adam fark etmemiş gibi yaptı ve birasını düşünceli bir şekilde yudumladı.

Tam o sırada Alinor geldi ve ona arkadan sarıldı. "Nasılsın, Adam canım?"

Yengesine daha iyi bakabilmek için oturduğu yerde döndü. İkisini de birkaç yıldır görmemişti. Saçları hâlâ pas kırmızısıydı ve yüzü çillerle kaplıydı. Tykir onun neredeyse muhteşem olduğunu düşünüyordu. Evliliğin üzerinden tam on yıl geçtikten sonra bile, adamın karısına abayı yaktığı o kadar belliydi ki, ona bakarken yüzündeki ifade o kadar içtendi ki.

"Ah, bu da Tykirsson ailesinin yeni üyesi, anladığım kadarıyla," dedi, kundaktaki battaniyenin altından yeni doğmuş bebeğe bakarak.

"Evet," dedi büyük bir gururla. "Dördüncü oğlumuz. Selik Tykirsson. Güzel değil mi? Tıpkı babasına benziyor."

Adam boğazındaki yumruyu yutabilmek için derin bir nefes almak zorunda kaldı. Bebeklerine üvey babası Selik'in adını vermişlerdi... Selik, Tykir'in üvey kardeşi sayılırdı.

Adam gülümsemek zorunda kaldı. "Elbette, Selik çok güzel. Bütün bebekler öyledir. Ama babasına çekerse güzel olur mu bilemem." Adam bebeğe baktı, büyüdüğünde kimi tercih edeceğini bilmiyordu.

Tykir onun koluna bir yumruk attı, sonra da hâlâ uyumakta olan çocuğunu büyük kolunun kıvrımlarında kucaklayarak karısını mutlu yükünden kurtardı. Adam, Tykir ve Alinor'un ilk çocukları Thork'un aynı yaşlardaki Alrek'le arkadaş olduğunu fark etti. Henüz dokuz yaşında olmasına rağmen, Thork şimdiden çılgınca yaramazlığıyla ün salmıştı. Adam, Alrek'in onunla arkadaşlığının ne gibi aile içi felaketlere yol açacağını merak ediyordu. *Vahşi ve Sakar!* Tykir ve Alinor'un ikinci oğulları yedi yaşındaki Starri ve

Üçüncü oğul, dört yaşındaki Guthrom, Alrek'in erkek ve kız kardeşleriyle sohbet etmeye başlamıştı bile.

Alinor kocasının bal liköründen bir yudum almaya gitti, sonra kadehin boş olduğunu fark edince kaşlarını çatarak Tykir'e baktı.

Karısının kaşlarını çatmasına aldırmadan Adam'a, "Bu sefer tam ortasına düştün, değil mi?" diye yorum yaptı.

"Senin sayende değil," diye cevap verdi Adam tiksintiyle.

"Ben mi?" Tykir gözlerini hayatında bir gün bile sahip olmadığı bir masumiyetle açarak sordu.

"*Sen*. Savaşçı kızın beni kaçırıp bu Tanrı'nın unuttuğu topraklara getirmesinin sorumlusu sendin."

"Seni o mu kaçırdı?" Alinor sordu.

"Evet, öyle yaptı. Kafama bir kılıçla vurdu ve beni omzunun üzerinden fırlattı."

Alinor ve Tykir başlarını geriye atıp kahkahalarla güldüler. Güldüklerini biliyordu.

"Tyra bunu gerçekten yaptı mı? Seni omzunda mı taşıdı? Bir arpa çuvalı gibi mi?" Alinor gözlerindeki sevinç yaşlarını sildi ama yüzü hâlâ kocaman bir sırıtışla bölünmüştü.

"Onu tanıyor musun?"

"Elbette onu tanıyorum. Neredeyse on yıldır bu ülkede yaşıyorum. Babası ve kız kardeşleriyle birlikte benim düğünümdeydi. Onunla orada tanışmadınız mı?"

Böyle bir mucizeyi nasıl kaçırabildiğini merak ederek başını salladı.

Hepsi birden dönüp Tyra'nın kız kardeşleriyle konuşurken durduğu yere baktılar. Onu seçmek kolaydı. Diğerlerinden bir kafa kadar daha uzundu. Ve *sütyen* takan tek kişi oydu. Adam, Tyra'nın güvensizliğini hissediyordu, özellikle de kız kardeşleri ve onların meşhur güzellikleriyle kıyaslandığında... Ama açıkçası Adam, Tyra'nın erkek kıyafetleri içindeyken ve tırmalama gibi erkeksi şeyler yaparken bile onlardan on kat daha iyi görüldüğünü düşünüyordu. Adam ona önyargılı gözlerle mi bakıyordu?

Tykir çilli karısına hayranlıkla bakarken ne yapıyordu? İşte bu endişe verici bir düşünceydi!

"Her nasılsa farklı görünüyor," diye düşündü Alinor, Tyra'yı incelerken başını bir o yana bir bu yana eğerek.

"Evet, öyle," diye onayladı Tykir, dudaklarını kıpırdatan bir sırıtışla.

Aaarrgh! Benimle dalga geçmeye başladılar bile.

"Sanırım bu onun *dağınık* saçları ve dudakları, *aman Tanrım!*" Alinor kocasıyla bakıştı.

"Haklısın, karıcığım. Her zamanki gibi. Daha iyi bilmesem, bayan askerin iyi ve güzel öpüldüğünü düşünürdüm. Aslında dudakları öpücükten şişmiş gibi görünüyor."

Tykir ve Alinor dikkatlerini Adam'a çevirdiler.

"Tıpkı seninki gibi," diye neşeyle kükredi Alinor.

Alinor ve Tykir bir kez daha başlarını geriye atıp kahkahalarla güldüler.

"Öpücükten şişmiş dudaklar mı dediniz?" Yanlarına gelen Raşit'ti. Önce dikkatle Tyra'ya, sonra doğrudan Âdem'in ağzına baktı ve memnuniyetle başını salladı. "Zamanı da çoktan geçti. Size söylüyorum, iki yıllık iffet bir erkek için fazlasıyla yeterlidir. Allah diyor ki-"

"İki yıl mı?" Alinor'un sesindeki neşenin yerini şok ve başka bir şey almıştı... muhtemelen endişe.

"Chastity? Sen mi?" Tykir Adam'a bakıyordu, ağzı inanamamaktan bir karış açıktı. O da biraz endişeli görünüyordu.

Adam arkasında gürleyen bir sesin, "Sanırım bu bir destan gerektiriyor," dediğini duydu.

"A h, hayır, lütfen Tanrım, bu olmasın," diye dua etti Adam, daha arkasına dönüp tek göz bandı olan dev Viking'i görmeden önce. "Yüce Tanrım, lütfen, lütfen, lütfen, beni bağışla."

O Bolthor'du, dünyanın en kötü skald'ı.

"Bu Küçük Adam'ın destanı," diye başladı Bolthor.

Alinor ve Tykir cesaretlendirmek için gülümsediler. Adam sadece inledi.

Ama sonra Adam dedi ki, "Nedir bu 'Küçük' meselesi? Her zaman 'Bu Büyük Tykir'in destanıdır' ya da 'Bu Büyük Rurik'in destanıdır' diyorsunuz. Neden benim adımdan sonra 'Büyük' yok?"

"Tykir, Rurik'e Büyük adını verdiğimi öğrenince çok üzüldü ve-"

"Değildim," diye itiraz etti Tykir.

"Evet, öyleydin," diye karşı çıktı Alinor.

"... ve bana bundan böyle kendisinden daha büyük birinin adını vermememi emretti." "Gerçekten bu kadar kibirli misin?" Adam Tykir'e sordu.

"Yalan söylüyor," diye yalan söyledi yüzü

kızarmış Tykir. "Evet, o kadar kibirli,"

dedi Alinor.

"Dediğim gibi, bu Küçük Adam'ın destanı."

*"Bir zamanlar Sakson bir şifacı vardı,
Güzelliği tüm hizmetçileri
heyecanlandırdı. Bazıları aşırı
ukala olduğunu söyledi,
Ama o zamana kadar hayatı hiç çalkantılı
olmamıştı. Bir Viking prensesi geldi,
Ticarette ve kıyafette savaşçı.
Adamı istedi, Adama saldırdı,
Adamı kaçırdı, Hiçbir yasağa
aldırmadı,
Kaçtı,
Onu klanına götürdü. Çünkü
hanımefendinin bir planı vardı.
Bazıları onun yeteneğine ihtiyacı
olduğunu, Tanrıların ona bir mucize
gönderdiğini söylüyor. Bu çok doğru
olabilir,
Ama bu fikir üzerinde düşünmelisin:
Güzel kız tam olarak hangi yeteneği
istedi?
Ve ayrıca, bu tavsiyeye güveniyorum:
Adem çözüldüğünde Havva'nın arkasını
kollaması en iyisi.
Ya da d a h a iyisi, yatağının başında."*

Tykir ve Alinor bu şiiri Bolthor'un yarattığı en iyi şiir olarak ilan ettiler.

"Bu sefer kafiyeli bile oldu," diye mırıldandı Alinor. Tykir, sanki bu iyi bir destan için gerekli bir özellikmiş gibi, "Ve çok da uzundu," diye ekledi.

Raşıit adeta kendinden geçmişti ve skald ile birlikte Bolthor'un şiirsel yeteneklerini kendi zihnindeki atasözleri zulasıyla birleştirerek göksel bir müzik yapacaklarına yemin etti.

Tyra tam Bolthor konuşmaya başladığı sırada yanlarına gelmişti. Oldukça kırmızı görünüyordu, bu yüzden Adam onun destana kulak misafiri olduğunu varsaydı. Ve evet, dudakları öpücükten şişmişti.

Adam gözlerini kapadı ve Northumbria'ya geri dönmeyi diledi, orada münzevi olmak her geçen dakika daha iyi geliyordu.

A iyi bir iş günü ve sonra ... oops!...

Ertesi sabah Kral Thorvald kısa bir süre için uyandı ve yutkunmayı başardı biraz ince yulaf ezmesi. Adam güne gerçekten iyi bir ruh hali içinde başladı.

Bunu kutlamak için yatak odasından çıkarken Tyra'nın sağ kalçasını çimdikledi, bu da Tyra'nın tıpkı bir kadın gibi ciyaklamasına neden oldu ki muhtemelen bundan nefret ediyordu. Sonra da sırf aralarındaki anlaşmayı hatırlatmak için Tyra'ya göz kırptı; eğer babası iyileşmeye devam ederse bu durum onun lehine olabilirdi. Bu göz kırpma onun tıpkı bir kadın gibi kızarmasına neden oldu, ki muhtemelen o da bundan nefret ediyordu.

Büyük salona girdiğinde ısıklık çalıyordu. Raşit onu, ev halkının günlük işlerine başlamadan önce oruçlarını açmak için oturdukları masaya doğru yönlendirdi.

Raşit ona, "Şimdiden senin hizmetlerin için sıraya giren insanlar var," dedi.

Başını salladı. "Bu sabah birkaç tanesini göreceğim ama çok fazla değil. Tıbbı dönme konusunda ne hissettiğimden hâlâ emin değilim. Anlıyor musun?"

Rashid, "Biliyorum," dedi. "İlk başta yavaşça. Her seferinde bir hasta. Her seferinde bir gün." Başını salladı.

Raşit, büyük salonun dışında kendilerine tahsis edilmiş küçük bir güneşlenme odası bulmayı başardı. İçinde uzun bir masa ve amaçlarına gayet iyi hizmet eden birkaç sandalye vardı. Öğleye kadar Adam birkaç düzine hastaya bakmış, sonra da kesin bir dille "Bugün başka yok!" demişti.

Hastalıkların hiçbiri kritik değildi. İltihaplı bir balta yarası. Boyunda tekrarlayan bir çıban. Ellerde zehirli ot döküntüsü. Zayıflatıcı bir sabah bulantısı vakası. Atel takılması gereken kırık bir kol.

Ve Adam, yaşlı bir adamın öksürüğünü suda kaynatılmış ve balla tatlandırılmış horehound reçetesi yazarak yatıştırabilmekten büyük bir memnuniyet duyuyordu. Ya da çığlık atan bir bebeğin tahriş olmuş poposunu özel merhemle yatıştırmaktan. Ya da bir bıçak yarasını dikmek. Ya da Arnora'ya, yirmi beş yaşında bir sekiz çocuk annesi, nasıl kaçınacağını herhangi bir daha

Çok uzak gelecekteki kadınların kullandığı yöntemleri bildiğini iddia eden üvey annesi Rain'in verdiği bazı bilgiler sayesinde hamile kaldı.

Raşit'e gelecek yaz ılık bir yağmurdan sonra stoklarını yenilemek için çok daha fazla balon topu toplamaları gerekeceğini söyledi. Yenilebilir mantar, içerdiği milyonlarca küçük spor nedeniyle kanlı yaraların pıhtılaşmasına yardımcı olmak için harikaydı. Liken de yaraları iyileştirmek için iyiydi ama ondan da bolca vardı.

O sabah kendisine gelen birkaç kişi şiddetli bit ısırıklarından muzdaripti... banyo ve temizlik göz ardı edildiğinde her zaman bir sorun olmuştur. Onlara cammoc, kazayağı, turp otu ve pelin otunun toz haline getirilip yağla yoğrulmasından oluşan bir merhem sürmelerini tavsiye etti. Pireler de benzer bir sorun teşkil ediyordu. İstilayı önlemek için bir grup kadına karaçalı tohumu alıp ıslatmalarını ve pireleri öldürmek için uzun evlerinin etrafına serpmelerini söyledi. Bu, Ingrith'in şatosunda zaten uyguladığı bir şeydi; şato o kadar temizdi ki hiçbir pire ya da bit buraya girmeye cesaret edemezdi.

İskandinav evleri çok dumanlı olduğu için pek çok göz rahatsızlığı vardı. Adam, gözlerin kavrulmuş bir geyik ciğerinin suyuyla yağlanmasını ve daha sonra ciğerin yenmesini önerdi. Görünüşe göre, etin içinde gözlere faydalı olan bir madde vardı.

Torgeir'in şişkinliği için pennyroyal reçete etti ve bir süreliğine diyetinden birayı çıkarmasını önerdi. Torgeir bağırsaklarında rüzgar olmasını tercih edeceğini söyledi.

Daha ciddi bir not olarak, Kolbein adında bir çoban göğsündeki ağrılar nedeniyle ona geldi. Adam ona kalp hastalığını tedavi edemeyeceğini söylemiş ama yanında banotu ya da süt otu bulundurmasını önermiş. Kurutulmuş kökün suyla karıştırılmış hafif bir dozu, kalp yetmezliği tehlikesi olduğunda uyarıcı olarak işlev görebilirdi. Ve adamı ağır efordan ya da stresten kaçınması konusunda uyardı.

Raşit, tıbbi aletleri, şifalı otları ve merhemleriyle her zaman onun yanındaydı. Paha biçilmez bir yardımcıydı ve Adam şimdi ona bunu söylüyordu.

"Bu, harem yüzünden artık bana kızgın olmadığın anlamına mı geliyor?"

"Duruma göre değişir. Eğer benim için bir harem kurmayı düşünüyorsan, evet, hala kızgıyım. Eğer bunu kendin için yapıyorsan, o zaman, hayır, umurumda değil. Sadece Allah'ın senin deli ruhunu koruduğunu söyleyebilirim."

Kol kola dış kapıya doğru yürürken ikisi de birlikte gülüyorlardı. Ekim ayı için güzel ve güneşli bir gündü ve arazide yürüyüş yapmak için alışılmadık sıcaklıktan yararlanmayı planlıyorlardı. Tykir ve Alinor da yol boyunca onlara katıldı.

"Buraya bakar mısın?" Adam dedi ki. "Hayatımda hiç bu kadar çok çiçek ve dekoratif çalı görmemiştim. Böyle bir şeyi hiç beklemiyordum."

"Burayı bir de ilkbaharda görmelisin," dedi Alinor. "Her yerde çiçekler açıyor. Gökkuşağının tüm renkleri. O zaman burası gerçekten çok güzel oluyor."

"Kesinlikle," diye yorumladı Rafn tiksintiyle homurdanarak. Uzaktaki egzersiz alanlarına doğru bir kol dolusu mızrak taşıyordu. "Bir Viking kalesinin güzel olduğunu hiç duydunuz mu? Bu çok aşağılayıcı. İskandinav dostlarımızın çoğu için alay konusuyuz."

Alinor bazı bitkiler hakkında Drifa'ya danışmaya gitti ve diğerleri de Rafn'ı takip etti.

"Bu adamlar neden bir çemberin içinde koşturup duruyorlar?" Adam sordu. Alan boyunca çeşitli egzersizler yapan gruplar vardı: mızrak atma, kılıç kullanma, okçuluk, bıçak atma. Ancak oval alanın çevresinde, birkaç düzine adam sadece yavaş bir tırısla koşuyordu.

"Bunun cevabını biliyorum," diye açıkladı Raşit, Tykir cevap vermeye fırsat bulamadan. "Görünüşe göre Ingrith'in zengin yiyecekleri Viking midesinde pek iyi durmuyor. Tyra bazı adamlarının şişmanladığını iddia ediyor. Görünüşe göre bugün Bolli'de bir göbek fark etmiş. Altı tane frenk üzümlü muhallebi yemiş. Tyra çok sinirlendi ve domuz gibi yemek istiyorlarsa at gibi koşmaları gerektiğini söyledi."

Adam ve Tykir birbirlerine eğlenen hızlı bakışlar fırlattılar.

"Haklı olduğu bir nokta var," dedi Tykir. "Zamanında çok az obez Viking gördüğümü itiraf etmeliyim. Olanların da çoğu savaşçı değildi."

Adam kuru bir mizahla, "Bu çözümü bulmayı Tyra'ya bırakın," dedi. "Belki de yeni bir gelenek başlatır."

Üçü de güldüler, iri yarı, kas yığını İskandinavların bir turu daha tamamlarken o fla y ı p puflamalarını seyrederek başlarını salladılar.

yüzlerinden ve sakallarından dökülüyor... yani, domuzlar gibi.

Adam o sırada Tyra'yı aksiyonun tam ortasında fark etti. Kendisinden yarım kafa daha uzun ve biraz daha iri cüsseli bir adamla kılıç dövüşü yapıyordu. Viking geniş kılıcı saplama ve savuşturma için tasarlanmamıştı; bunun için çok ağırdı. Bunun yerine, rakipler onu kesici bir şekilde kullanıyordu, amaç deriyi derinlemesine kesmek ya da savurmanın arkasında yeterli güç varsa vücudun bir parçasını koparmaktı.

Tyra takdire şayan bir performans sergiliyordu. Zaman zaman sendeledi. Hatta bir keresinde kışının üzerine düştü, ama başka bir seferinde dövüş arkadaşı da öyle yaptı. Ter, yüzünde dereler halinde akıyor, sırtından aşağıya doğru tek bir örgü halinde sarkan saçları ıslak bir şekilde kafa derisine yapışıyor ve yüzünü sarıyordu. Ağır fiziksel çalışma yüzünden bitkin görünüyordu ama bu onu durdurmadı.

"Ne asker ama!" Tykir, Tyra'ya bakarak, "Ne asker ama!" dedi. "Ne kadın ama!" Adam düşünmeden ekledi.

Tykir ona sırtlamakla yetindi.

Adam'a göre bu mantıklı bir gözlemdi. Bugün kolsuz, diz boyu deri bir tunik giymişti ve belinde geniş bir kemer vardı. Bacakları çapraz çemberli yarım botlar dışında çıplaktı, kolları da kazınmış gümüş üst kol halkaları dışında. Bu arada, son derece uzun ve biçimli olan kol ve bacaklarındaki tüm bu çıplak ten, Adam'a asker değil *kadın* çağrışımı yapıyordu. Ama onu çok yakından izleyen ve sırtan Tykir'e açıklama yapmamaya karar verdi.

Tam o sırada, Tykir'in oğlu Thork tarafından kovalanan Alrek koşarak yanlarından geçti. Kahkaha çığlıkları neşeli bir çocuk sesiydi. Alrek yıllardır ilk kez genç bir delikanlı gibi davranmış olmalıydı.

Alrek'in geri kalanının nerede olduğunu merak ediyorum.

Cevabı çok erken geldi.

Tunni ve Kristin tahta bir el arabasını iterek ona doğru koşmaya başladılar. El arabasının içinde çılgılık atan bir Besji vardı.

"Bize yardım edebilir misiniz?" Tunni ne yazık ki Tykir ya da Rashid'e değil ona hitap ediyordu.

"Nasıl?"

"Besji'nin bezini değiştir," diye yalvardı Kristin. "Koku yaptı."

"Kalede sana yardım edecek bir kadın bulamaz mısın?"

Kristin, başparmağı küçücük ağzına sıkıca yerleşmiş olsa da başını sertçe iki yana salladı. Başparmağının etrafında konuşarak, "Alrek başımız belaya girerse sana gelmemizi söyledi," dedi.

Tunni de Kristin'in başını salladığı gibi şiddetle başını sallıyordu. "Ve pis kokulu bir bez de büyük bir sorun sayılır, öyle değil mi?"

"Kesinlikle," diye yanıtladı Tykir. "Bir kadın tarafından kaçırılmak gibi... diğer büyük sorunların hemen yanında yer alıyor."

"Bela hızlı bir deveye biner," diye onayladı Raşit, "ama bazen küçük bir çocuğun sırtına biner."

"Alrek nerede?" Adam ciğerlerinin elverdiği en yüksek sesle bağırdı. Beklenmedik feryadı koşan birkaç Viking'in töke zlemesine ve Tyra'nın kılıcını düşürmesine neden oldu.

"Kutsal Thor!" Tykir, Adam'ın arkasındaki bir şeye bakarak haykırdı.

Raşid, "Allah aşkına, bu çocuk çürümüş etin kurtçukları çektiği gibi felaketleri çekiyor," dedi.

Adam iki arkadaşının neye baktığını görmek için etrafına bakındı ve yerde yatan sersemlemiş bir Alrek gördü. Görünüşe göre hızlı adımlarla yürüyen bir İskandinav tarafından devrilmişti. Ve Tyra! şaşkınlıkla kılıcını düşürdüğünde, rakibinin yanlışlıkla ön kolunu kestiği anlaşılıyordu.

Adam hayatında ilk kez kan gördüğünde neredeyse bilincini kaybedecekti... çünkü bu Tyra'nın kanıydı.

Poona bir bakayım, bebeğim.

Tyra en azından on ikinci kez, "Bırak Saxon," diye yakındı. "Sana söylüyorum, sadece küçük bir yara."

"Küçücük yarana on dikiş atacağım ve öyle ince bir çizgi dikmeyi planlıyorum ki, güzel tenindeki yara izini göremeyeceksin. Demirci çavuşu Bjorn'un seninle tekrar ilgilenmesine izin vereceğimi mi sanıyorsun? Hiç sanmıyorum!"

Adam'ın tıbbi çalışmaları için tahsis edilmiş olan küçük güneş odasında bulunuyorlardı. Adam, Tyra'yı tedavi için kendi isteği dışında oraya sürüklemek zorunda kalmıştı.

"Buna hakkınız yok!"

"Buna hakkım var. Sen benimle aynı yatağı paylaşacak olan kadınsın-" "Belki de," diye düzeltti.

"Muhtemelen," diye karşılık verdi. "Ve ben yatağımda yaralı çıplak bir beden için pazarlık yapmadım."

"Dayanılmazsın."

"Evet, yleyim. Bu benim en iyi zelliklerimden biri, sence de öyle değil mi?" "Aaarrrgh!"

"Sanırım bu evet demek."

"Kanlı yarayı diki ve bu işi bitirin. Alrek muhtemelen dışarıda yine ok atıyordur ya da kılıcını bilemeye çalışıyordur. Daha da iyisi, arıcıya bugün bal peteği toplamaya yardım edip edemeyeceğini sorduğunu duydum. Arı sokmalarının nasıl tedavi edileceğini biliyor musun?"

İşte bu acele etmek için bir nedendi.

"Bugünkü kıyafetini beğendim," diye yorumladı yarayı su ve sabunla dikkatlice yıkarken.

"Duygusal sözlerini önemseyen birine sakla."

"Tanrım, sivri dilli kadınları severim. İnsan onunla başka neler yapabileceğini merak ediyor."

İğnesini batırmadan önce kesiğin üzerine, temizliği artırmak ve derideki hissi hafifletmek için az miktarda İskoç birası *olan uisgebeatha* döktü.

"Valhalla aşkına! Neden iyi birayı ziyan ediyorsun? Onu yalamak niyetinde misin ... olduğun köpek gibi mi?"

"Bir düşünce var," dedi gülerek. "Benim yapmamı ister misin?" "Hayır!"

Kadın masanın bir sandalyesine, adam da diğerine oturdu. Adam onu kolunu düz tutmaya zorladı.

Dikişle başlarken... gerçekten neredeyse görünmez olacak minik, minik dikişler. Onun dikkatini yaptığı işten uzaklaştırmak için, "Peki bir kadın savaşçı böyle bir tünün altına ne giyer?" diye sordu.

Onun da Arap giysileri hakkında söylediği gibi "Hiçbir şey" diyebileceğini düşündü, ama hayır, kadın onun için her zaman bir sürprizdi.

"Bir kod parçası."

Onun kıvrak zekâsına gülmek zorunda kaldı.

"Görebilir miyim?" "Niflheim'da güneş parladığında."

"Bu 'Cehennem donduğunda' ile karşılaştırılabilir mi?"

"Kesinlikle."

Yarasını dikmeyi bitirdiğinde hızlıca harekete geçti. Onu belinden tutarak yüzüstü masaya fırlattı ve tününü yukarı kaldırdı. Kadın bir ölüm perisi gibi çılgılık atıyor ve ayağa kalkmaya çalışıyordu ama adamın bir eli sıkıca boynundaydı ve vücudunun geri kalan ağırlığı kadının poposuna baskı yapıyordu. Geriye doğru eğildiğinde, kadının bir zırh giymediğini ama üzerinde bir tür peştamal olduğunu fark etti. Ok yarasını inceleyebilmek için onu yırttı.

"Ne yapıyorsun?"

"Bjorn'un kalçada ne tür bir kasaplık yaptığını kontrol ediyorum. Gördün mü, işi benim yapmama izin vermeliydin. Yara güzelce iyileşiyor ama ömür boyu orada bir yara izi kalacak. Yine de endişelenme. Daha çok bir yıldız benziyor. Çekici, gerçekten. Yine de üzerine biraz iyileştirici merhem sürmem gerektiğini düşünüyorum."

Dehşet dolu bir ses çıkardı ve ardından "Parmaklarını kıcıma sokmaya cüret etme" diye bağırdı.

Güldü ve onu bıraktı, aynı zamanda geri sıçradı, eğer bir şans bulursa yüzüne yumruk atacağını ya da ağza alınmayacak bir yerine tekme atacağını biliyordu.

Hızla ayağa kalktı ve kıyafetlerini düzeltti, bu sırada da adama ters ters bakıyordu. "Bunun için seni öldürebilirim."

"Ben sadece işimi yapıyordum. Şifacı sıfatımla hareket ederken beni bir erkek olarak düşünmemelisiniz."

"Bir kadının kollarına, bacaklarına ya da kıkına baktığında tahrik olan bir şifacı tanımıyorum."

"Tahrik olduğumu... tahrik olduğumu... nereden biliyorsun?"

"Göz renginiz açılır, burnunuz parlar ve dudaklarınız ayrılır." Bir

erkek buna ne diyebilir ki? Tek düşünebildiği, "Oh."

Tyra kapının yanına gitti ve kapıyı öyle sert bir şekilde açtı ki duvara çarptı.

O gitmeden hemen önce Adam son sözü söylemeye karar verdi. "Bir şey daha

Tyra," diye seslendi kızın arkasından. "Çok güzel bir kıkın var."

Hayatı daha kötüye gidemezdi. Olabilir mi? ...

O sabah Alrek, Âdem'in en iyi tünüğünü ütülemeye karar vermişti. Şimdi kalbin üzerinde bir delik vardı.

Kristin yatağını hazırlamıştı ama çarşafı o kadar bükülmüştü ki kalkmaya çalıştığında yere düştü. Şimdi alnında bir kaz yumurtası vardı.

Tunni bulaşıkhaneden bir sürahi su getirdi ve yol boyunca çoğunu döktü. Oda hizmetçisi şu anda onu kovalıyordu.

Besji neredeyse bahçedeki delikten aşağı düşüyordu. Adam onu tam zamanında yakaladı.

"Bu çocukları çalıştıramaz mısınız?" diye yalvardı o öğleden sonra bazı pamuk işçilerinin yanında çalışan Breanne'e. "Ne de olsa, o kulübeleri örmenize yardım ederken başlarına ne gibi bir bela gelebilir ki?"

Günün sonunda Breanne, Tykir ve Rafn ile bir birayı paylaşmak üzere olduğu büyük salonda ortaya çıktı. Çiftleşme mevsimindeki bir boğadan daha kızgındı. Tören yapmadan çocukları onun kucağına bıraktı. "Sen onları temizlemeye çalış. Şunu da unutma Sakson, bu benden isteyeceğin son iyilik olacak."

Ve hışımla çekip gitti. Thorvald'ın kızları öfkeyle çekip gitme konusunda harikaydı, bunu fark etmeye başlamıştı.

O, Rafn ve Tykir çocuklara daha yakından baktılar. Tepeden tırnağa çamur ve samanla kaplıydılar... küçük Besji bile. En azından görebildiği kadarıyla herhangi bir yara yoktu. Bugünlerde küçük nimetleri saymaya başlamıştı.

Tykir tabii ki kahkahalarla gülüyordu... hatta başıboşlardan birinin üzerindeki kalın çamur tabakasının altında beyaz, şeytani bir sırtış gördüğünde ve kendi oğlu Thork'u fark ettiğinde bile. Adam, Alinor'un bu kadar eğleneceğinden şüpheliydi.

Bolthor o anı tamamlamak için yanıma geldi, tek iyi gözüyle tüm sahneyi inceledi ve şöyle dedi: "Adam, yeni destanlar için bana en iyi fikirleri sen veriyorsun. Sanırım bunun adını 'Horoz Adam Nasıl Yavru Kazandı' koyacağım."

* * *

Sinsi kralın planları vardı.

Thorvald akşam uyandığında kendini yeni doğmuş bir bebek kadar zayıf hissediyordu. Ama hayattaydı! Tanrılara şükürler olsun!

"İç," dedi, ağzını işaret ederek.

Yatak odasındaki tek kişi olan Rafn şokla sıçradı. "Yaşıyorsun! Yaşıyorsun!"

Thorvald ejderha sidiği kadar zayıf olmasaydı gülerdi. Onun yerine ciyak ciyak bağırdı: "Elbette hayattayım, seni dangalak. Şimdi bana bir içki ver."

Rafn kralın başını yastıktan hafifçe kaldırdı, sonra bir kadeh suyu kurumuş dudaklarına götürdü. *Su! Bir Viking lordu için ne tür bir içecek bu?* Ama tartışacak gücü yoktu ve gerçekten de suyun tadı harikaydı.

Tekrar yastığa uzandı ve boğuk bir sesle, "Ne oldu?" diye sordu.

Rafn ona şöyle dedi: "Danimarkalı sıçan Çirkin Ivan tarafından kafana topuzla vurulmuşsun. Görünüşe göre beynin şişmiş ve haftalardır bilincin yerinde değil."

Hâlâ anlamamıştı. Titreyen elini, keten bezlerin bir yarayı örtüyor gibi görüldüğü zonklayan başına götürdü.

"Şifacı Adam buraya Sakson topraklarından getirildi. Dün sabah şişliği indirmek için kafatasında bir delik açtı. Görünüşe göre işe yaramış."

Kafamda bir delik mi açtın? İnanılmaz! Ama sonra Rafn'ın söylediği başka bir şey onu sarstı. "Onu buraya mı getirdin? Kim getirdi onu?"

"Tyra. Bir kılıçla kafasına vurdu ve onu omzunun üzerinde taşıdı." Rafn konuşurken sırtıyordu.

Thorvald da sırtıttı... ya da sırtmaya çalıştı. *İşte benim Tyra'm. Tıpkı babası gibi.* "Sanırım şifacı şimdi onu öldürmeye kararlı," diye düşündü. "Aslında bence Adam ondan hoşlanıyor."

"Öyle mi?" Thorvald'ın beyni yaralanmış olabilirdi ve gerektiği kadar net düşünemiyor olabilirdi ama karşısına bir fırsat çıktığında bunu fark edemeyecek kadar kurnazdı. "Onun hakkında ne hissediyor?"

Rafn omuz silkti. "Bence o da ondan hoşlanıyor. Her fırsatta birbirlerine laf atıyorlar. Ama o bakmadığında, adam ona aç bir kurt gibi bakıyor ve o bakmadığında, kadın da ona aç bir kurt gibi bakıyor."

Thorvald daha mutlu olamazdı. İlk çocuğu ve en sevdiği kızı Tyra'ya evlenip evlenmeyeceğini ve ne zaman evleneceğini seçme özgürlüğü vermişti... hem de kız kardeşlerinin aleyhine. Uzun bekleyiş sonunda bitmiş miydi?

"Peki ya soyu?"

"Jorvik'ten Selik ve Rain'i hatırlıyor musun? Adam onların evlatlık oğlu. Dragonstead'den Tykir -ki kendisi şu anda burada- ve Ravenshire'dan Eirik onun üvey amcaları ya da koruyucu amcaları gibi bir şey."

"Yeterince iyi!" Thorvald başını salladı ama gözleri yorgunluktan kapanmaya başlamıştı bile. "Yine de her zaman ben öldüğümde yerime geçecek sert bir savaşçı bulmasını istemişimdir."

"Lordum!" Rafn hakaretle konuştu.

"Ah, bu kadar telaşlanma Rafn. Tyra yerleşir yerleşmez Vana'yla evleneceğinizi biliyorum. Ve krallığı herkesten çok istediğini de çok iyi biliyorum. İşler o noktaya gelebilir."

Rafn'ın sertleşen omuzları gevşedi. "Yine de bir sorun var."

"Ne zaman yok ki?" Thorvald esnemeye başladı. Uyanık kalmak için mücadele ediyordu.

"Tyra yeni bir kampanyaya karar verdi. Tüm akrabalık bağlarını reddediyor ve sonra da Varangian Muhafızları'na katılacak, böylece kendisini kocasız, kız kardeşlerini ise evlenmekte özgür bırakacak."

"Kız her zaman dik kafalıydı." *Tıpkı babası gibi.* Bunu Rafn'ın mı söylediğinden yoksa kendisinin mi düşündüğünden emin değildi. Bunun bir önemi yoktu.

"Kararlı görünüyor."

Benden daha kararlı değil. Kendimi ilk çocuğumdan koparmak mı? Sanmıyorum! "Benim için birkaç şey yapmalısın, Rafn."

Güvenilir kaptanı fısıltıyla söylediği sözleri duymak için daha da yaklaştı. "Uyandığımı ya da konuştuğumuzu kimseye söyleme."

Rafn'ın kafası karışmış gibiydi ama başını salladı.

"Ve bana bir yaban domuzu bifteği getirin, yanında da bir boynuz bal likörü... tabii ki gizli bir yerde." "Lordum mu?" Rafn'ın kafası kesinlikle karışmıştı.

Thorvald'ın tek söyleyebildiği, "Bir planım var," oldu, çünkü kısa süre sonra tekrar bayılmıştı.

Ama plan yapan tek kişi kral değildi...

"Burada ihtiyacımız olan şey bir plan."

Drifa üç kız kardeşiyle ve Leydi Alinor'la konuşurken, onlar da kurutulup kış boyunca çeşitli şekillerde kullanılacak olan büyük demetler halindeki kesme çiçek ve otları ayıklamasına yardım ediyorlardı. Bazıları potpuri yapımında kullanılacak, bazıları ezilerek merhem haline getirilecek, daha güzel kokulu olanlar ise yatak odasının zeminine serpmek üzere aceleyle karıştırılacaktı. Breanne'in inşa etme takıntısı sayesinde ormanın üst katında, şatodaydılar... toplamda üç solardan biriydi.

"Ne tür bir plan?" Vana bilmek istedi. "Tyra hakkında konuşuyorduk. Bunun ne alakası var... oh, anlıyorum."

"Bir düşün planı. Tyra için," diye duyurdu Drifa. "Kadının adamdan, adamın da kadından hoşlandığını zaten biliyoruz ama ikisi de bunu kabul etmiyor. Asıl soru Tyra'yı adam için nasıl daha cazip hale getirebiliriz? Karşı konulmaz, gerçekten."

"Oh, bayıldım. Bayıldım, bayıldım, bayıldım!" Alinor heyecanla ellerini birbirine vurdu... Bu da bebeğinin gözlerini kırptırmasına, beşiğinde kıpırdanmasına ve ardından yumuşak kürklerin içinde uyumaya geri dönmesine neden oldu.

"Hmmmm," dedi Breanne ve bir parça parşömen, bir tüy kalem ve bir kap mürekkep çıkardı.

"Hadi bir liste yapalım."

"Bir erkek gibi giyiniyor," diye yakındı Ingrith.

"O zaman bu bir numara olmalı," diye önerdi Drifa. "Bunu yaz, Breanne.

Kadın kıyafetleri."

Bir saat ve daha uzun **b i r** süre **b o y u n c a**, **a k ı l l a r ı n a** gelen çeşitli fikirleri önererek, reddederek ve övgüyle bahsederek konuştular. Sonunda, bu onların listesi idi:

TYRA İÇİN DÜĞÜN PLANI

1) Kadın Kıyafetleri

2) Kadınsı Nitelikler Geliştirin - kalçanızı sallayarak yürüyün, dudaklarınızı büzün, flört edin, banyo yapın, artık kasıklarınızı kaşımak yok.

3) Anlaşılabilir olun - söylediği her şeye katılın, konuştuğunda dikkatle dinleyin, konuşmayı onun yapmasına izin verin, bol bol gülümseyin.

4) Tehlikedeki Kız

5) Yokluk Kalbi Daha Çok Büyütür

6) Seks Hilelerini Öğrenin

7) Her şey başarısız olursa-kıskançlık

Leydi Alinor, Üç Numara'ya şiddetle karşı çıktı. "Tyra'yı akılsız bir hizmetçiye dönüştüreceksin, bunun neresi çekici?"

Breanne Ingrith'e sordu: "Peki, erkekler güçlü kadınlar tarafından tehdit ediliyorsa, kadınlar tam olarak ne kadar süre utangaç ve itaatkâr davranmak zorunda? Elbette hayatlarının geri kalanında değil."

Ingrith kıs kıs güldü. "Hayır, sadece evlenene kadar."

Ingrith'in açıklaması Breanne'i i k n a etmiş benziyor. Alinor 4'e karşı 1 oyla reddedildi.

Hepsi Altı Numara'ya kıkırdadı ve Tyra'ya aktaracakları seks numaralarını nereden öğreneceklerini merak ettiler. Ama hepsi bunun gerekli olduğu konusunda hemfikir di.

"Aslında birkaç tane biliyorum," diye itiraf etti Alinor kızararak... çillerinin artık pembemsi-fildişi olan teninde pas lekeleri gibi öne çıkmasına neden olan bir kızarıklık.

"Öyle mi?" Kız kardeşler açıkça etkilenmişlerdi.

"Tüyler onlardan birinde ... ve bir ipeksi harem kıyafeti diğerinde yer alıyor,

Zillerle birlikte... ama bunu daha sonra konuşabiliriz."

Kız kardeşlerin omuzları hayal kırıklığıyla çöktü. Seks hakkında konuşmanın kadınların ilgisini çeken zamansız bir konu olduğu açıktı.

"Bence her seferinde bir adım atmalıyız. Bir kerede çok fazla şey yaptırmaya çalışırsak Tyra şüphelenecektir," diye önerdi Breanne.

"Evet, planın her parçasını gerçekleştiremeyebiliriz. Bu çok yüce bir hedef olabilir... yoksa şehvetli bir hedef mi?" Vana sırtıarak söyledi. "Yani, evet, her seferinde bir adım."

"Ne zaman başlayacağız?" Drifa ellerini neşeyle birbirine sürterek sordu.

"Beklemenin anlamı yok," diye önerdi Ingrith.

Hepsi heyecanla başını salladı.

"O zaman anlaştık. Önce birinci adım. Kadın kıyafetleri."

Bir adam planı ... oh, oğlum!...

Tykir sekizinci kadeh bal likörünü içtikten sonra Adam'a, "Bence savaşçı kadını baştan çıkarmak için bir plana ihtiyacın var," dedi.

Adam boğulmaya başladı ve içkisini Tykir, Rafn, Rashid ve Bolthor'la birlikte oturduğu masaya püskürttü. Gece geç saatti ve Stoneheim sakinlerinin çoğu çoktan uyumuştı.

Rafn, "Dökülenleri bir an önce temizlesen iyi olur," diye öğüt verdi, "yoksa Vana elinde bez ve süpürgeyle gelip kafana vuracak." Rafn'ın güzel Vana'ya aşık olduğu çok açıktı.

Adam'ın tek ihtiyacı olan buydu, kafasına bir darbe daha. "Bu konuda senin yardımına ihtiyacım olduğunu düşündüren nedir?" diye sordu Tykir'e, Tyra'nın baştan çıkarılmasından bahsederken.

"İki yıldır iffetlisin," diye hatırlattı Raşit ona. "Bu yeterli bir sebep değil mi?"

"Yemin ederim, seni Arap budalasısı, eğer bu konudan bir daha bahsedersen, *sana* iki yıl boyunca uzak durmanı gerektirecek bir şey yaparım... ya da belki sonsuza kadar."

Raşit yüzünü buruşturdu ama uzun sürmedi. "Sizin durumunuza uyan mükemmel bir atasözü biliyorum. 'Erkek iffetinin en iyi yanı uzun sürmemesidir.'"

"Bu, Küçük Adam'ın, nam-ı diğer İffetli Adam'ın destanıdır," diye başladı Bolthor. İnleyen Adam dışında herkes güldü.

*"İnsan iffetli olmak için yaratılmadı, Herkes
bunun büyük bir israf olacağını bilir. Eğer
tanrılar bir erkeğin kaçınmasını isteseydi,
Neden ona beyni olmayan bir asa verelim ki?
Göbeği açık bir fahişenin kokusuyla sertleşir. Ve yeni bir zirveye
yükselir
Kremsi bir kalçaya bakarken.
Yani bir öpücük aldığında,
Mutluluk içinde.
Ve kılıç kınını bulduğunda, Ne ilahi bir
rahatlama!
Peki, kim daha zeki bir varlık?
Erdemli bir şekilde kendine acıyan adam mı? Ya
da iğrenç iffetinden vazgeçen adam mı?"*

"*Uzman* tavsiyemize ihtiyacın olduğunu düşünmemin sebebi Leydi Tyra konusunda hiçbir ilerleme kaydedemiyor olman," diye devam etti Tykir, sanki Bolthor az önce o korkunç şiirlerinden birini söylememiş gibi. Adam, Tykir'in Bolthor'un o kadar çok destanına maruz kaldığından şüpheleniyordu ki, artık onu rahatsız etmiyorlardı.

Rafn dikkatlerini çekmek için işaret parmağını kaldırdı. "Öpücüğü unutmayın. Tam burada, büyük salonda, hanımefendiyi öptü. Dudaklarından."

"Sen *drukkinn misin?*" Tykir Rafn'a sordu.

"Muhtemelen," diye yanıtladı Rafn. "Öyle misin?"

"Muhtemelen."

"Bu gerçek bir öpücük değildi," diye itiraz etti Adam. "Sadece dudakların kısa süreli küçük bir fırçalanmasıydı. Bana göre bu gerçek bir öpücük sayılmaz."

"Aaah, ama *diğer* öpücüğü unutuyorsun," diye araya girdi Raşit.

"Diğer öpücük mü?" Tykir, Rafn ve Bolthor sordu.

"Evet, Alrek bana her şeyi anlattı. Görünüşe bakılırsa daha yoğun bir şekilde

Kuyu bankında öpüşüyorlardı ve yatay pozisyondaydılar, ne demek istediğimi anlıyorsunuzdur."

Adam, sanki orada değilmış gibi onun üzerinden konuşmayı bırakmalarını diledi.

"Ama öpüşmek, yeğenim? Bu kadar mı ilerledin? Tsk-tsk! Hünerini kaybetmiş gibisin, oğlum."

"Aslında bir keresinde yeteneğini kaybetmiş bir Vikingli hakkında bir destan yazmıştım. Hangi İskandinav hakkında olduğunu hatırlamıyorum. Oh, şimdi hatırladım," diye düşündü Bolthor, sonra doğrudan Tykir'e baktı.

Şimdi koltuğunda kıvrınma sırası Tykir'deydi.

"Size Tyra'yı baştan çıkarmak istediğimi düşündüren nedir?" Adam dedi ki. "Ben bir eş arayışında değilim."

"Kim düğün hakkında bir şey söyledi ki?" Tykir alay etti. "Bahsettiğimiz bir düğün değil, bir yatak. Ve ben iyi bir İskandinavım, sırlarımı paylaşmaya her zaman hazırım."

"Raşit, parşömenini ve tüy kalemmini al. Bir liste yapalım," diye önerdi Rafn.

ADEM İÇİN BAŞTAN ÇIKARMA PLANI

1. Sıcak Görünümler
2. İltifatlar
3. Kıskançlık
4. Geçerken Ona Sık Sık Dokunun
5. Erotik Sohbet
6. Onu Kemiksiz Öp
7. Onu yalnız yakalayın
8. Hediyeler
9. Ona Seks Masalları Anlatın
10. Centilmen Olun
11. Viking S-Noktası

"Bunun hakkında bir destan yazabilir miyim?" Bolthor bilmek istedi.

"Hayır!" diye herkes b i r ağızdan haykırdı.

"Alinor beni öldürürdü," dedi Tykir ürpererek, sonra parlak bir şekilde gülümsedi. "Tyra

bir şansın var."

Adam, hiç şansı olmayanın kendisi olduğundan şüpheleniyordu.

U*h-oh! Neden herkes bu kadar iyi davranıyor? ...*

Tyra'nın kız kardeşleri oldukça şüpheli davranıyorlardı.

Onun için bir banyo hazırlamışlardı... hem de kendi yatak odasında. Dördü büyük pirinç küveti merdivenlerden yukarı kadar taşımış, sonra da su taşıyarak üçer kez geri dönmüşlerdi.

Ingrith, "Bugün egzersiz alanlarında bu kadar sıkı çalıştıktan sonra sizin için yapabileceğimiz en az şey bu," dedi.

Drifa da suya o lanet olası gül yapraklarını serpmeye devam etti, "sadece birazcık güzel kokman için." Tyra ona gül gibi kokmak istemediğini söyleyecek cesareti kendinde bulamadı. *Bana sorarsanız, kimsenin yapmadığı gibi, sade ve temiz bir ten kokusunda hiçbir yanlışlık yok.*

Vana şu anda Tyra'nın saçlarını sabunluyordu... saçlar çok uzun olduğu için her zaman sıkıcı bir işti. Tyra yüksek sesle, "Hepsini kesmeyi düşünüyordum," diye düşünüyordu.

"Hayır!" diye bağırdı dört kız kardeşi ve az önce yatak odasına girip Ingrith'e mutfakta kendisine ihtiyaç duyulduğunu bildiren bir mesaj taşıyan Leydi Alinor da. Görünüşe göre, kesilmiş bir muhallebiyle ilgili bir sorun vardı. Ayrıca Alrek kümeden yumurta toplamaya gideceğini bildirmişti. Ingrith, sanki Tyra'nın banyosuna devam etmesine ihtiyacı varmış gibi özür dileyerek aceleyle çıktı.

"Peki, yeğenim Adam hakkında ne düşünüyorsun?" Alinor aniden sordu. Adam'dan sadece birkaç yaş büyük olan Alinor'u Adam'ın teyzesi olarak hayal etmek zordu.

Geriye kalan üç kız kardeşi, sanki uygunsuz bir soru sormuş gibi kadına azarlayıcı bakışlar fırlattı. Aslında uygunsuzdu ama Alinor açık sözlü bir kadındı. Ve gerçekten de Tyra soruyu umursamadı.

"O bir kurbağa."

Alinor sanki Tyra doğru cevabı vermiş gibi ellerini birbirine vurdu. "Bu

Kocam olmadan önce Tykir'e tam olarak böyle seslenirdim. Aslında ona hala ara sıra kurbağa diyorum. Kurbağalık bir erkek özelliğidir, bilirsiniz. Aşırı şehvet düşkünlüğü ile birlikte."

Herkes gülümsedi.

"Adam'ı kaçırdığını duydum," diye devam etti Alinor.

"Evet, kaçırdım ama bu gerekliydi çünkü-"

Alinor sebebin önemli olmadığını belirtmek için bir el salladı. "Tykir'in bir zamanlar beni kaçırdığını biliyor muydun?"

"Öyle mi?" dedi hepsi.

Alinor başını salladı. "Evet, öyle yaptı, tatlı kurbağa." Kaşlarını vurgulamak için onlara doğru salladı.

Hepsi biraz daha gülümsedi.

Ne kadar sıra dışı bir kadındı. Tyra onu daha yakından tanımak isterdi ama tabii ki uzak Bizans'ta, Varangian Muhafızları'na hizmet ederken bu imkânsızdı.

"Ingrith'e yardım etmek için ben de gitsem iyi olacak," dedi Vana.

"Ben de," dedi Breanne. "Bırak da bir kova daha sıcak su dökeyim. Rahatla, neden rahatlamıyorsun kardeşim? Akşam yemeği bir saat daha servis edilmeyecek."

"Um-hmm." Tyra küvete uzandığında gözlerini uykulu bir şekilde kapatmaya başlamıştı bile.

"Bebeğimin bir an önce emzirilmesi gerekiyor," diye ekledi Alinor. Tyra'nın kız kardeşlerine şu tavsiyede bulundu: "Şu ıslak çarşafları ve kirli giysileri toplayalım. Onları çamaşırhaneye götürün. Kovaları da."

Kısa süre sonra mutlu bir sessizlik oldu. Bu Tyra'nın hayatında pek sık rastlanan bir şey değildi. İster askerleri ya da denizcileri, ister hizmetkârları ya da aile üyeleri olsun, etrafı her zaman gürültü ve insanlarla çevriliydi. Sadece sessizlikten ne kadar zevk alabileceğini fark etmemişti.

Arsa kalınlaşır ...

Kısa bir süre sonra, Tyra'nın yatak odasının sessizliği tiz bir çığlıkla bozuldu

Öfke. Onun.

"Nasıl yapabildiler? Nasıl yapabildiler?" Çırılçıplak küçük odasında volta atıyor, giysilerini arıyordu... *erkek* giysilerini. Ama orada kalan tek giysi kıpkırmızı ipekten bir elbiseydi. Bu, Viking tarzı mütevazı bir kombinezon ve aprondan oluşan bir elbise de değildi. Hayır, bu Frank tarzında, düşük yakalı ve göğüslerinin altından kalçalarına kadar sıkıca oturmasını sağlayan çapraz bağcıklı, vücuda oturan bir elbiseydi.

Çaresizce üzerini örtecek başka bir şey aradı. Ama kız kardeşleri ve Alinor bir çarşaf bile bırakmamışlardı. Başka seçeneği yoktu. O skandal elbiseyi giymek zorunda kalacaktı... kız kardeşi Breanne'inkilerden birini, diğerlerinden daha uzun olduğu için tahmin edebiliyordu.

Kutsanmış Freyja! Hepsini öldürecekti.

Kırmızı Elbiseli Kadın, ama görünürde Buddy Holly yok.

Tyra büyük salonda yoktu.

Adam onun varlığını ya da yokluğunu fark ettiği gerçeğinden nefret ediyordu. Doğruyu söylemek gerekirse, ona bakmaktan hoşlanıyordu. Onunla alay etmek hoşuna gidiyordu. Özellikle de onu öpmekten hoşlanıyordu.

Yine ondan kaçıyor muydu?

Muhtemelen.

Alinor kısa bir süre önce ona Tyra'nın kendisini bir kurbağa olarak gördüğünü söylemişti ve bu açıklamayı yaparken sanki memnun olması gerekiyormuş gibi gülümsüyordu... sanki bu bir iltifatmış gibi.

Kadınlar! Onları anlamak zordu.

O sırada koridora tuhaf bir sessizlik çöktü. Başını kaldırdı ve dumanların arasından bir merdivenin üst kata çıktığı diğer uca doğru baktı. Hayatında gördüğü en muhteşem kadın uzun masaların arasındaki koridordan fırlayarak Tykir, Alinor, Rafn, Bolthor ve kız kardeşlerle birlikte oturduğu kürsüye doğru ilerliyordu. Uzun boyluydu, çok uzun boyluydu, dalgalı sarı saçları vardı. Kıpkırmızı, uzun kollu, düşük yakalı bir elbise giymişti ve bu elbise vücudunu gerçekten görkemli göğüslerden, dar bele ve kadınsı kalçalara kadar şekillendiriyordu.

Tyra'ydı.

Kim biliyordu? Kim biliyordu?

Adam deli gibi çarpan kalbini durdurmak için elini kalbine götürdü. Her tarafı sıcaktı ve kadınıyla gurur duyuyordu... hem de çok... gurur duyuyordu.

Hanımım mı? Aaarrgh! O benim leydim değil. Onunla gurur duymaya hakkım yok. Ben onun kurbağasıyken o nasıl benim leydim olabilir? Beynim parçalanıyor. Ona bakma. Ona nasıl bakmam? Tanrım, çok güzel görünüyor.

"Kız kardeşlerim nerede?" ağzından çıkan ilk kelimelerdi ve bu kelimeler ona yönelikti.

"Ha?" diye cevap verdi, bakışlarını Alinor'un göğüslerinin kabarıklığının hemen üzerindeki geniş ve çekici teninden ayıramıyordu. Kafasını silkeleyerek bir o yana bir bu yana baktı ve Alinor ile kız kardeşlerin bir şekilde ortadan kaybolduğunu fark etti.

Ah, şimdi anlıyordu. Tyra'daki bu olağanüstü dönüşümün sorumlusu onlardı.

"Otur," diyerek onu yanındaki koltuğa oturmaya zorladı. "Olay yaratıyorsun."

"Ellerimi dört kız kardeşin ve bir hanımefendinin üzerine koyduğumda yaratacağım manzarayla kıyaslanamaz bile."

"Onlara teşekkür etmelisin," dedi ve bir kadeh bal likörünü onun ellerine bıraktı. İyi bir yuduma ihtiyacı vardı, bunu ona söyleyecek değildi.

"Peki neden?" diye sordu buz gibi bir sesle.

"Sen çok güzelsin. Ne kadar güzel olduğunun farkına varman için sana bir oyun oynadılar."

"Bu saf domuz palavrası. Ben güzel değilim ve güzel kadınsı giysiler de bunu değiştirmez. Ama bu ne burada ne de orada. Böyle kadınsı kıyafetler için fazla iriyim. İnsanlar muhtemelen ellerinin arkasından bana gülüyordur. Bu kıyafetle savaşta adamlarıma nasıl liderlik edebilirim?" Elini tiksintiyle vücudunun ön kısmında aşağı doğru salladı. Sonra kadehinin içindekileri uzun bir yudumda yuttu, yüksek sesle geçirdi ve yeniden doldurması için bir kahyaya el salladı.

Adam sırtımasını güçlkle bastırdı. "Geçirmeye ve kaşınmaya devam ettiğin sürece, medoubts

askerlerinize çok kadınsı görünme konusunda endişelenmenize gerek kalmayacak. Ayrıca, Breanne'in yaptığı gibi farklı işler için farklı kıyafetler giyemez misiniz?"

"Breanne'in giyim tarzını fark ettin mi?" Soruyu öylesine sormuştu ama onun için önemli olduğu belliydi... özellikle de bir kadeh daha bal likörü içip bir tane daha içmek için işaret ettiğinde.

Gözlerindeki acı mıydı? Öyle olmasını umuyordu. Tyra'nın onu kıskanması fikri hoşuna gitmişti.

"Bütün kadınları fark ederim. Kadınları severim, ama-"

"Madem kadınlardan hoşlanıyorsun, neden iki yıl boyunca iffetli kaldın?"

Herkes onun cinsel hayatını tartışmak zorunda mıydı? Herkes onun duygularını didik didik etmek zorunda mıydı? Ona söyleyebilirdi, yoksa asla vazgeçmeyecekti. Derin bir iç çekerek, "Çünkü yas tutuyordum... iki yıl önce ölen kız kardeşim Adela için. Onu bu dünyadaki herkesten çok seviyordum ama onu kurtaramadım. Bir amaç uğruna iffetli kalmadım. Yemin ya da benzeri bir şey yoktu. Sadece ilgilenmiyordum." Omuz silkti, bu çıplak gerçeklere daha fazlasını ekleyemedi.

Tyra anlamış görünüyordu. Elini onun koluna koydu ve acısını paylaşırcasına sıktı. İsteddiği onun acıması değildi ama acısını sessizce anlaması onu rahatlatmıştı.

Bu kadar kasvet yeter! "Ama sen sözümü kesmeden önce söylemeye başladığım şey şu ki, kadınları severim ve kız kardeşlerin gibi güzel olanları fark ederim, ama sen çok daha fazlasısın. Bir odaya girdiğinde parlak, canlı bir çiçek gibisin ve onlar bunun yanında solup gidiyorlar."

"Hmph! Ben mi, bir çiçek mi? Buna bir an bile inanmadım. Ama böyle söylemen çok hoş," diye burnunu çekerek kabul etti. Kuşkusuz bu tavizde içtiği üç kadeh bal likörünün etkisi vardı.

"Gel!" dedi, aniden ayağa kalktı ve onu ayağa kaldırdı. "Sana bir şey göstermek istiyorum."

Geri çekildi. "Yemeği servis etmek üzereler."

"Hemen döneceğiz," diye güvence verdi ona. "Ve ben memnun kalacağınıza söz veriyorum,

tatlım."

Adam bir taşı bile mırıldatabilir.

Dışarıda ahırdaydılar.

Ahırlar, Loki aşkına! Adam onu kadınsı süsleri için övdü, sonra da ahıra götürdü.

Adam bir elinde duvar feneri tutuyor, sol eliyle de onu iki yandaki at ahırlarının oluşturduğu geçide doğru çekiyordu. Dışarısı soğuk olsa da, hayvanların yarattığı vücut ısıısıyla burası sıcaktı.

"Şuraya bak," dedi, feneri duvardaki bir askıya yerleştirdi ve boş olan son bölmenin kapısını açtı. Pek de boş sayılmazdı. Bir anne kedi ve yavruları vardı... Tyra'nın tahminine göre birkaç haftalık.

Samanların üzerine diz çöktü ve içlerinden birini okşadı. Sırtını dikleştirdi ve onun okşayan parmaklarına sürtündü. "Güzel kedicik, güzel kedicik," diye mırıldandı.

"Sana sürprizimi beğeneceğini söylemiştim," dedi Adam, samanların üzerine diz çöküp başka bir yavru kediye kucağına alarak. Bu o kadar uysal değildi ve kucağa alınmak için mücadele etti.

Anne kedi onlara tısladı, sonra her şeyi gören gözleriyle onlara bakmaya koyuldu, görünüşe göre yavrularına zarar vermeyeceklerinden emindi.

"Sürpriziniz hoşuma gitti ama neden bana göstermek istediğinizi anlamıyorum."

"Bu küçük sevgili... işte bu yüzden seni buraya getirdim." Kolunu uzattı, böylece avucunun içine sığan ama küçük patilerini sallayarak tırmalamaya çalışan kavgacı yavru kediye daha iyi görebilecekti. Doğası bir yana, diğerlerinden farklıydı. Kürkü gümüş grisiydi, ayakları ve burnu beyazdı, diğer kediler ise gece yarısı siyahıydı. Ve bu kedinin tüyleri, hoşnutsuzluğunu miyavlarken diken dikendi.

"Tıpkı senin gibi," diye açıkladı.

"Özür dilerim."

"Tüm yavru kediler kendi tarzlarında çok sevimli ama bu bir savaşçı ve her zaman

olacak. Yavruların arasından sıyrılır. Farklı görüldüğü için diğerleri muhtemelen ona farklı davranacak ve bu da onun daha alıngan ve bağımsız olmasına neden olacaktır."

Tyra güldü. "Bu şimdiye kadar duyduğum en tuhaf şey. Umarım bunu bir iltifat olarak görmüyorsunuzdur."

"Bana uyar," diyerek yavru kediyi annesinin yanına geri koydu ve onu ayağa kaldırdı. "Bence adaşı için ona Savaşçı adını vermeliyiz."

"Hmph! Onun bir kız olduğunu nereden biliyorsun?"

"Ty-ra! Utanç verici! Ben bir doktorum. Bu tür şeyleri bilirim," dedi kaşlarını sallayarak.

Güldü. "Yani beni ve kız kardeşlerimi kedilere mi benzetiyorsun?"

Adam başını salladı ama kız onun aklının başka bir yerde olduğunu anlayabiliyordu... muhtemelen açıkta duran göğsünün yakınlarında.

Elini onun elinden çekmesi gerekirdi ama yapmadı. Adam duvara yaslanıp onu da yanına aldığı anda onu itmesi gerekirdi ama yapmadı. Adamın gözlerinin tahrikten dumanlı maviye döndüğünü gördüğünde canını kurtarmak için kaçması gerekirdi ama yapmadı.

"Bu gece kürklü yatağıma gel," diye ısrar etti, aynı zamanda kollarını kızın beline dolayıp çekiştirerek dengesini kaybetmesine ve ona yaslanmasına neden oldu.

"Hayır," dedi.

"Güzel kokuyorsun," diye fısıldadı omzunun kıvrımına doğru.

Dudaklarını çıplak teninde hissetmek o kadar lezzetliydi ki karşılık vermesi bir anını aldı.

"Güller."

"Uhm...," dedi, bu ne anlama geliyorsa.

"Beni öpecek misin?" diye sordu, sesinin soluksuzluğuna şaşırarak. "Kuşkusuz," dedi adam.

"Bana boyun eğecek misin?"

Bir an düşündü. "Bu öpüşmeden ben sorumlu olmayı tercih ederim. Bana boyun eğecek misin?"

Bir an bile düşünmedi. "Evet."

"Bir kadına boyun eğmekten çekinmiyor musun?"

Adamın sırtlamakla mücadele ettiğini anlayabiliyordu. "Tyra, *sana boyun eğmeyi çok isterim.* Herhangi bir kadına değil. *Sana.*"

O anda Tyra'nın içinden pek çok duygu geçti.

Korku... tehlikeli sulara dolaştığını biliyordu.

Heyecan... Daha önce hiç bir erkekle öpüşmeye başlamamıştı ve her zaman bir yarışmacı olarak meydan okumayı severdi. *İyi olacak mıyım? Oh, umarım öyle olur.*

Uyarılma... Adam'ın varlığında ona saldıran hisleri anlamıyordu ama anlamak istiyordu. Kadınlığı Adam'ın erkekliğine uyum sağlamış gibiydi, öyle ki Adam yanındayken tüm duyuları artıyordu.

Kokular daha güzeldi, teninin özel kokusu ya da şaşırtıcı derecede hoş olan nefesi gibi.

Yemeklerin tadı daha güzeldi... öpücüklerinin tadı kesinlikle çok lezzetliydi.

Bugünlerde kulakları o kadar keskin işitiyordu ki, adamın dudaklarından çıkan "Tyra" fısıltısı bile şehvetli bir anlam taşıyor gibiydi.

Ve onun bir odaya girdiğini görmek bile kalbinin hızla çarpmasına neden oluyordu. Ve o gittiğinde onu özledi. Şimdi ona bakma şekli - vahşi bir niyetle

... bir kedi gibi... *büyük* bir kedi-tehdit edici olmaktan ziyade heyecan vericiydi.

Son olarak, dokunma vardı. Nasıl oluyordu da adamın dudaklarının tüy kadar hafif bir fırçası ya da parmaklarının koluna dokunması göğüslerinin şişmesine ve kadınlık yerinin sızlamasına neden oluyordu?

Tyra günlerce tüm bu duygularla savaşırmıştı... kadınsı zayıflığının işaretleri olduğu kesindi. Ama şimdi kadınlığından zevk alıyor gibiydi ve kurdun inine isteyerek adım atmak üzereydi.

Göğüsleri adamın göğsüne degecek şekilde öne eğildi, sonra ellerini adamın boynunun arkasına koydu. Adam ondan sadece birkaç santim uzundu; birbirlerine çok iyi uyuyorlardı. Hem de çok iyi.

Hiçbir şey söylemeden ona baktı. Hiçbir şey yapmadan. Bu oyunda onun liderlik etmesine izin veriyordu. Ama adamın çenesinin gerginliğinden ve burnunun parıltısından etkilenmemiş olmadığını gördü ve bu da cesaretini artırdı. İtiraf etmeliydi ki, içtiği üç kadeh

muhtemelen sinirlerini de güçlendirmişti.

İlk başta sadece dudaklarını onunkilere değdirdi, pozisyonunu doğru ayarlayana kadar yer değiştirdi ve yerleşti. Sonra bastırdı, hareket etti ve bastırdı.

"Tyra," dedi onun ağzına karşı.

"Ne?" diye sordu hülyalı bir şekilde, keşiflerine devam etmek istiyordu.

"Gözlerini kapatman gerekiyor."

"Ben mi? O zaman neler olduğunu nasıl bileceğim?"

Adam güldü ve kadın adamın neşesinin lezzetli dalgalarını ağzında hissetti. Yeni bir his daha. Hoşuna gitmişti.

"Öpücüğü hisset. Görmeyin. Hisset."

"Oh, anlıyorum." Konuşurken dilinin ucuyla adamın dudaklarının dış hatlarını çiziyordu. Adamın guruldayan bir ses çıkardığını düşündü... zevkten, diye umuyordu. Ama sonra aklına başka bir düşünce geldi. "Gözlerimin kapalı olmadığını nereden biliyordun? Seninkiler açık mıydı? Bu adil görünmüyor."

Tekrar güldü, özellikle de dişleriyle alt dudağını ısırduğunda ağzında o harika dalgalanmalardan daha fazlasına neden oldu. "Sadece kontrol ediyordum."

Ve böylece kadın gözlerini kapattı, adam da gözlerini kapattı (kadın kontrol etti) ve öpücük çok daha iyi oldu, tıpkı adamın söylediği gibi.

Önceki öpücükleri hâlâ zihnindeydi ve o anıları çağırdı. Ağzını onunkine doğru hareket ettirdi. Dudaklarını yaladı. Onu hafifçe ısırды. Dilini onun ağzının içine daldırdı ve aldığı zevkin yoğunluğu karşısında neredeyse bayılacaktı. Eğer inlemeleri bir gösterge ise o da neredeyse bayılmak üzereydi. Bir noktada, ne zaman olduğunu söyleyemiyordu, Adam da öpüşmeye katıldı. Tam olarak kontrolü ele almadı. Ama veriyor ve alıyordu. Adil oyun. Bu hoşuna gitmişti. Aslında adamın çok fazla özelliğini sevmeye başlamıştı.

Bu inanılmaz öpüşme egzersizi onu öylesine sersemletmişti ki, adamın, vücudunu karından kalçalarına kadar saran elbisesinin bağcıklarını gevşettiğini fark etmedi. Çıplak göğüslerinde havayı hissettiğinde artık çok geçti.

Bir kadın, vücuduna bakan yakışıklı bir adamın aç bakışlarına nasıl karşı koyabilir?

"Sakın kımıldama," diye emretti yakasını ve kollarını çekiştirirken elbisesinin

Sırasıyla beline ve bileklerine doğru. Aslında istese de hareket edemezdi; elbisesinin sınırları içinde sıkışıp kalmıştı.

Sonra göğüslerine dokundu. Hafifçe. Parmak uçlarıyla yuvarlak küreleri, sonra gül rengi areolaları, sonra da sertleşmiş uçları izledi. "Çok güzel. Çok güzel," diye fısıldadı.

Bu zevk dayanabileceğinden çok daha fazlaydı. Boynunu eğerek, içgüdüsel olarak daha fazla ilgi için göğüslerini öne doğru bastırdı. Adam onlara istediğini verdi, hem de hiç ummadığı kadar. Sağ göğsünü alttan kavrayarak kaldırdı, sonra aşağı eğildi ve kabarmış meme ucunu ağzına alıp derin derin emdi.

Bir iniltiyle hasırın üzerine çöktü. Adam da onunla birlikte gitti, ağzını göğsünden hiç ayırmadı. Tekrar tekrar ve tekrar, lezzetli bir ıstırap ritmiyle göğsünü emdi, emme hareketini ara sıra dişlerinin bir kıstırması veya dilinin bir fiskesiyle değiştirdi.

Sonra yüzünü kaldırdı ve kadının sol göğsüne eşit derecede cezalandırıcı bir ilgi gösterdi.

Tyra sanki Valhalla'ya ya da bilinmeyen bir cennete doğru süzülüyor, süzülüyor, süzülüyor gibi hissediyordu.

Ama uyarılmasının ortasında, kendi açısından bir öpüşme oyunu olarak başlayan şeyin tamamen farklı bir şeye dönüştüğünü fark etti. Adam hiçbir ödül kazanmazken, tüm zevki alan oydu.

Fokurdayan uyarılmışlığını yatıştırmak için derin bir nefes alarak, adamın başını her iki yanındaki saçlarından tuttu ve yüzünü görebilmek için onu vücudundan kaldırdı.

Gözleri tutkuyla parlıyordu, ağzı ıslaktı ve nefes nefese kalmıştı. "Ne?" diye sordu boğuk bir sesle. "Sana yaptığım şey hoşuna gitmedi mi?"

İçgüdüsü duygularını inkar etmektir ama temelde dürüsttü ve "Bana yaptıklarını seviyorum ama... ama... şey, hepsi tek taraflı." diye itiraf etti.

Gözleri şaşkınlıkla irileşti, sonra da anlayışla doldu. "Ah, tatlım, bilmiyor muydun? Bir kadının tutkusu bir erkeğin en büyük zevkidir."

"Gerçekten mi?"

Başını salladı ve doğrulmaya başladı. "Yine de beni durdurduğuna sevindim. Kontrolümü kaybettim."

O da doğrulup oturdu ve elbisesini düzeltmeye başladı. Hayal kırıklığı bir cenaze çanı gibi içinde çınladı. Her şeye rağmen onu istemiyordu. "Kontrolü kaybetmek kötü bir şey mi?"

Bakışlarını ona çevirdi ve yumuşak bir şekilde gülümsedi. "Hayır, kontrolü kaybetmek iyi bir şeydir... doğru durumda. Ama seni ilk kez bir ahırın zeminine götürmeye niyetim yok."

Almak mı? Tyra bundan hiç hoşlanmamıştı. "*Sana* ne düşündürüyor ki Beni mi? Belki *ben seni* alırım."

Ellerini havaya kaldırdı. "Bu benim için de aynı derecede işe yarar."

Sonra ikisi de ayağa kalktı ve birbirlerinin giysilerindeki kırıksıklıkları gidermesine ve saman parçalarını toplamasına yardım etti.

"Evcil hayvanını da yanında şatoya götürmek ister misin?" Adam sordu. "Ne hayvanı?"

"Yavru kedi."

"Adam," dedi uzun bir iç çekişle, "neden sana sürekli hatırlatmak zorundayım? Ben bir askerim. Savaşçı tavrılar sergilemeliyim. Peşimde bir kedi yavrusunun dolaşması savaşçılıkla bağdaşmaz."

Söylediklerinin tek kelimesine bile inanmadan ona gülümsedi. "Ayrıca, Vana içeride hayvan beslenmesine izin vermiyor."

Hâlâ gülümsüyordu.

Büyük salona doğru yürürlerken Tyra aklını kurcalayan bir düşüncüyü dile getirdi. "Aramızdaki bu çekim tuhaf, sence de öyle değil mi? Yani, senden hoşlanmıyorum bile, gerçekten."

Güldü ve şakacı bir şekilde çenesinin altına vurdu. Daha önce hiçbir erkek ona bunu yapmamıştı... şakacı jestler yapmamıştı. Ama sonra, hiçbir erkek de kanı tutuşana kadar göğüslerini emmemişti.

"Evet, tuhaf," diye kabul etti. "Ve bazen, ben de senden o kadar hoşlanmıyorum." Kızın kırılması gerekirdi ama kırılmadı.

"Sanırım bu gece çok fazla içtiğim için oldu," diye önerdi. "Bu

bir de babamın hastalığının stresi eklenince."

"Belki," dedi, ama pek inanarak değil. "Öte yandan, sanırım bu gece seni o ahlaksız elbisenin içinde gördüğüm için oldu. Ya da uzun zamandır iffetli olduğum için." Bu da pek inandırıcı olmadan söylenmişti.

Sağlam bahanelerdi: stres, ahlaksız bir elbise, bir bira kafası, aşırı iffet... mantıksız davranışlar için mükemmel mantıklı açıklamalar.

Ne o ne de Adam hiçbirine inanmadı.

* * *

Danimarka'da bir şeyler kokuyordu... Norveç'te...

"Şansın varken ona vurmalıydın."

İkisi sabah yemeklerini henüz bitirmiş, kralın yatak odasına doğru yürürken Alrek bu çirkin öneriyi yaptı.

"Alrek!" Adam en azarlayıcı ses tonuyla konuştu. "Ne biçim konuşuyorsun! Özellikle de senin yaşındaki bir çocuk için!"

"Sana hep söylüyorum, ben çocuk değilim. Ben bir erkeğim... neredeyse." "Neredeyse bir erkeğin söyleyebileceği bir şey o zaman!"

"Dün gece siz ve Leydi Tyra ahırdan döndüğünüzde salonda herkesin söylediği şey buydu, yüzünüz kıpkırmızıydı ve her şey darmadağınktı. Whoo-ee! Samanlıkta yuvarlanıyormuşsunuz gibi görünüyordu... en azından bir askerden fazlası böyle söyledi. Ama amcan Tykir, 'Hayır, çocuğun saçlarında biraz saman olabilir, ama samanını henüz tırmıklaamadığını söyleyebilirim,' dedi. İşte o zaman Leydi Alinor onun kafasına bir jambon kemiğiyle vurdu. Ve Bolthor kesinlikle yeteneğini kaybettiğini söyledi. Hüner nedir ki? Bulmana yardım etmemi ister misin?"

Adam'ın müthiş bir baş ağrısı vardı... başının yarılıyormuş gibi hissetmesine neden olanlardan biri. "Bu sabah gidecek bir yerin yok mu Alrek? Eminim benimle birlikte hasta odasına gelmekten daha iyi bir işin vardır."

"Hayır, yok. Günüm boş," dedi Alrek neşeyle. "Ama aslında kralın odasına gitmemin bir nedeni var. Uyanacağını umuyordum ve... ve..."

Aklından geçenleri söylemekte tereddüt etmek Alrek'e göre değildi. Onun tereddütleri Adam'ın

Merak. "Ne oldu, Alrek?"

"Kraldan yıllık para alma vaktim geldi. Besji, Kristin ve Tunni'nin yeni kıyafetlere ihtiyacı var. Ben de kendime bir kılıç almak istiyorum."

Bir kılıç mı? Sırada ne var?

"Ve eğer yeterince artarsa belki bir mızrak."

Çocuk kendini öldürecek. "Kral henüz uyanmadı ve uyansa bile bu konuyu açmak için iyi bir zaman olduğundan emin değilim. İlgilenmesi gereken daha önemli meseleleri olacaktır. Kralın kâhyasına ya da Leydi Tyra'ya yaklaşılamaz mısınız?"

Alrek başını salladı. "Benim anlaşılmam kralla olan kişisel bir anlaşmaydı." Adam kemerindeki keseye uzandı ve Alrek'e bir sikke uzattı. "İşte. Al bunu."

Alrek ondan uzaklaştı. "Hayır, kimseden sadaka alacak değilim. Bekleyebilirim." Bununla birlikte, topuklarının üzerinde döndü ve kaç tı.

Bu harika değil mi? Şimdi on yaşında bir çocuğu gücendirdim... daha doğrusu on yaşında neredeyse bir adamı. Kendi zihinsel düzeltmesine gülümsedi.

"Neye gülüyorsun?" Tykir kralın yatak odasına girdiğinde sordu. "Bana öyle geliyor ki bugün mutlu olmanı gerektirecek hiçbir şey yok... dün gecedен sonra olmaz. Ha, ha, ha!"

"Biliyor musun, Tykir, çok boşboğazsın. Dün gece koridorda söylediklerini duydum."

"Ben mi? Ben mi?" Tykir gürültülü bir şekilde gülüyordu. Adam koluna yumruk atmaya kalktığında dans ederek uzaklaştı.

"Şşşt!" Peder Efrid dedi ki. "Hasta kralın önünde biraz edepli olun."

Adam ve Tykir başlarını eğerken, Rashid, Rafn ve Bolthor onların rahatsızlığına sıırttı.

"Tekrar uyandı mı?" Adam Raşit'e sordu.

"Bilinci gidip geliyor ama asla çok uzun sürmüyor. En azından ben buradayken değil," dedi asistanı, Adam'ın aletlerini ve ilaçlarını temiz, keten örtülü bir masaya yerleştirmeye başlamıştı bile.

Hastayı muayene edebilmesi için herkes geri çekildi. Biri kralı yıkamış olmalıydı, çünkü Drifa'nın çam kokulu sabunu kokuyordu ve üzerinde sadece bol, kuşaksız bir tunik olmasına rağmen temiz giysiler vardı. Kırışmış sakalları bile kesilmişti.

Adam odadaki diğer kişilerden çok kendi kendine, "Ten rengi iyileşiyor," dedi. "Ve Ingrith bana bugün boğazından aşağı bir kase ilikli et suyu indirmeyi başardığını söyledi. Keşke bilincini daha uzun süreler boyunca yeniden kazanabilse."

Rafn ona, "Dün benimle biraz konuştu," diye bilgi verdi. "Ne olduğunu öğrenmek istedi. Çoğunlukla ben konuştum ama çevresinin farkında gibi görünüyordu. Bir adamın böyle bir ameliyattan sonra bu kadar çok 'uyuması' gerçekten çok mu sıra dışı?"

Rafn'ın uzun soluklu konuşması tuhaf gelmişti ama Adam bunun nedenini tam olarak kestiremiyordu. Belki de tüm bu süre boyunca gözlerini kaçırdığı içindir. Adam'ın, kralın bilincini kaybetmeye devam ettiğine dair sinsi bir şüphesi vardı ama bu fikir bu serseri kral için bile fazla tuhaftı.

Adam başındaki yaranın üzerindeki keten sargıyı değiştirdi, Kral'ın gözlerini, ağzını ve kulaklarını kontrol etti ve kalp atışlarını dinledi. Her şey normal görünüyordu... ya da kafasında delik olan bir adamın olabileceği kadar normal.

Yataktan uzaklaştı ve "Birkaç saat onunla kalacağım. Belki ben buradayken uyanır. Nasıl tepki vereceğini kendim görmek isterim."

"Usta, insanların şafaktan önce tıbbi hizmetleriniz için sıraya girmeye başladığını biliyor muydunuz?" Raşit onu bilgilendirdi.

"Dediğim gibi, burada birkaç saat kalacağım. Öğleden sonra bazı insanlarla görüşeceğim," dedi kararlı bir şekilde. "Lütfen Raşit, henüz çok fazla değil." Son ifadesinde gizli bir mesaj vardı... asistanının, doktorluk mesleğine yavaş yavaş geri dönmesi gerektiğini anlaması için bir ricaydı bu... hâlâ kuşkuları vardı.

Raşit başını salladı.

Yine de kimse hemen ayrılmadı. O ve Raşit erzaklarını topluyor, imha edilecekleri ve başka bir kullanım için kaynatılacakları bir kenara ayırıyorlardı.

"Tyra ile evlenmeyi mi planlıyorsun?" Rafn hiçbir uyarıda bulunmadan sordu.

"Ha?" *İşte bu gerçekten zekice bir cevap.* "Haddini aşıyorsun, Rafn."

"Ondan etkilendiğini biliyorum... bunu inkar etmeye çalışma. Ve eğer haddimi aşıyorsam, bunun iyi bir sebebi var. Vana ile evlenmek istiyorum. Beş yıldır onu bekliyorum. Ve yolumuzda duran tek şey Tyra."

"Siz iki aşk kuşuna yol açmak benim sorumluluğum değil."

"Bu sizin sorumluluğunuzda olmayabilir ama eğer leydimizle evlenmeyi düşünüyorsanız, bunu bilmekten memnuniyet duyarım. Kutsal Thor, dostum, eğer onu yanında götürebilirsen Tyra'nın kız kardeşlerini ve pek çok Stoneheim savaşçısını büyük bir kalp kırıklığından kurtarmış olursun."

"Bu Tyra için pek bir şey ifade etmiyor, değil mi? Babasının yerine hepinize iyi bir reislik yaptı ve hepiniz teşekkürünüzü nasıl gösteriyorsunuz? Onu bir kadından ve bir liderden daha az hissettirerek. Tyra'ya ne istediğini soran oldu mu?"

Odada şaşkın bir sessizlik vardı.

Sonunda Tykir, "O fahişeyi mi savunuyorsun? Uh-oh. Bana ciddi gibi geldi."

Bolthor, "Sanırım ne istediğini bilmeyen erkekler hakkında bir destan yazacağım" dedi.

"Sanırım seni hendeğe atacağım," diye cevap verdi Adam.

"Sanırım denediğini görmek isterim," diye karşı çıktı

Bolthor.

"Şöyle ünlü bir atasözü vardır: 'Dünyayı pirinç için arayan ve kendi çadırında altın bulan adam üzgündür.'"

"Bu da ne demek oluyor?" Adam hırladı. Sonra, "Boş ver." Rafn'a döndü. "Soruna cevap olarak, Tyra'yla ya da başka bir kadınla evlenmek gibi bir niyetim yok. Herkesin sürekli başının etini yediği Tyra'nın nasıl hissettiğini çok iyi anlayabiliyorum. Tıbbi geri dönmeyi hiç istemedim ve burada, kim bilir nereye dizilmiş hasta insanlarla dolu bir hasta odasının ortasındayım. Kemiklerimi didikliyor, didikliyor, didikliyor. Şimdi de benimle ve evlilikle uğraşmak istiyorsun. Yeterinden fazlasını yaşadım. Hepiniz buradan gidin ve beni rahat bırakın!"

Dört adamın ağzı onun patlaması karşısında şaşkınlıktan açık kaldı. Ama en azından mesajı aldılar ve şaşkın bir sessizlik içinde oradan ayrıldılar.

Onlar gittikten sonra Adam yatağa döndü. Yaşlı adamın dudaklarında bir gülümseme olduğuna yemin edebilirdi.

M*bolca hırsızlık ve kargaşa ...*

"Flört etmen gerek," dedi Vana ona.

"Bir trol aşkına! Bana bunu söylemek için mi egzersiz alanına geldin?"

"Eğer erkeği istiyorsan, bazı sert adımlar atmalısın. Flört etmek, benim çözümüm bu olurdu."

"O adamı istediğimi nereden çıkardın?" Tyra ön koluyla alnındaki teri siliyordu. İki saattir mızrak fırlatıyordu ve hâlâ onu ahıra çeken haydutu düşünmeden edemiyordu. Ve o aptal kedi yavrusu onu takip edip duruyordu. Sonunda onu ahıra kilitlemek zorunda kalmıştı, çünkü egzersiz alanlarında dolaşmaya devam etseydi kesinlikle mızraklanacaktı.

Uyuz küçük kediye umursadığından değil. Adını ondan almış olsa bile.

"Lütfen Tyra, bana biraz kredi ver. Dün gece ahırdan saçların saman yığını gibi döndün ve Adam da daha iyi değildi. Seni utandırmak istemem kardeşim ama yemin ederim göğsünde bıyık yanıkları vardı. Ve ikiniz de nefes nefese kalmıştınız."

Oh... benim... Valhalla'm!

Rafn bir elinde savaş baltası, diğer elinde Alrek'le yanlarından geçmek üzereydi. Kıvranan çocuğu ensesinden tutmuş taşıyordu. Tyra Alrek'in şu anda ne yaptığını bilmek bile istemiyordu. Tykir ve Alinor'un o vahşi oğlu Thork'un şu anda nerede olduğunu da bilmek istemiyordu. Alrek'in ihtiyacı olmayan şey kafasına ekilmiş yaramaz fikirlerdi ve Thork'un kendisi de yaramazdı. Fesat ve Kargaşa... işte bu ikisi öyleydi. Bolthor onlar hakkında bir destan yazmalıydı.

"Sana da iyi günler Vana," dedi Rafn.

"Sana da iyi günler Rafn," diye karşılık verdi Vana. Rafn

Vana'ya göz kırptı.

Vana sarı kirpiklerini Rafn'a doğru kırptırtırdı.

Tyra midesindekileri fırlatıp atmayı ciddi ciddi düşünüyordu.

Rafn gittikten sonra Tyra Vana'ya şöyle dedi: "Bir an için bile olsa, bir erkeğe pelte beyinli bir hizmetçi gibi kirpiklerimi kırptırtırmaya başlayacağımı düşünüyorsan, kesinlikle aklını kaçırmışsın demektir. Flört etmek! Hah! Bu benim doğamda yok."

"Tyra, Tyra, Tyra," diye iç geçirdi Vana. "Flört etmek her kadının doğasında vardır. Ama sadece kirpiklerini kırptırtmak zorunda değilsin, gerçi bu bende her zaman işe yarar. Bir ara bunu deneyin."

Vana'nın dudaklarını büzüştürdüğünü gören Tyra'nın gözleri neredeyse yerinden fırlayacaktı. "Bunun neyi başarması gerekiyor? Kabarık bir balığa benziyorsun."

"Tsk-tsk! Zihnini önerilere aç, Tyra. Bir kadın ağzını bu şekilde büzdüğünde, erkeklerin aklına öpüşmek gelir."

"Balıkları ya da ekşi bir elma yediğinizi düşünmediklerinden emin misiniz?"

"Ve şu kaşıma işini de bırakmalısın. Gerçekten Tyra, kadınlık organlarına böyle kaba bir şekilde dokunmak için ne düşünüyor olabilirsin?"

"Erkekler yapar."

"Aaarrrgh! Beni dinliyor musun ki? Seni daha kadınsı yapmaya çalışıyorum, erkeksi değil."

"Neden?"

"Bu soruyu gerçekten sorman gerekiyor mu? Böylece adamı baştan çıkarabilir ve evlenebilirsin, böylece geri kalanımız da kendi hayatlarımızı yaşayabiliriz."

"Başka bir deyişle, aynı eski saçmalıklar."

Vana'nın tiksintiyle ellerini havaya kaldırmak istediğini anlayabiliyordu ama kız kardeşi sabretmek için birkaç derin nefes aldı. "Son bir şey daha... ve evet, sana bir kerede çok fazla kadınsı bilgelik vermemem gerektiğini biliyorum ama Tyra, yürüyüşünü değiştirmelisin."

"Yürüyüşüm mü? Yürüyüşümün nesi var?"

"Çalım atıyorsun, canım. Bir kadın yürürken zarifçe sallanmalıdır." Vana baktı

sonra Drifa'nın yeni dikilmiş bir kiraz ağacının etrafına dizdiği birkaç tuğladan birini aldı. "Bunu izle," diye talimat verdi Vana. Sonra tuğlayı başına yerleştirdi, kollarını vücudundan ayırdı ve önce bir yöne, sonra tekrar geriye doğru düz bir çizgi üzerinde yürümeye başladı. Vana gerçekten de zarif görünüyordu ve Thor'a şükürler olsun ki kalçaları güçlü bir şekilde sallanıyordu.

Tyra, "Bunu asla yapamam," diye iddialı konuştu.

"Evet, yapabilirsin," diye ısrar etti Vana, tuğlayı Tyra'nın eline tutuştururken. "Pratik yap."

Tyra sabahın geri kalanında mızrak fırlatmaya konsantre olmakta zorlandı, çünkü hayalinde gördüğü tek şey kafasında bir tuğlayla kendisiydi. Hayır, tek gördüğü bu değildi. Ağzını göğsüne dayamış, gerçek olamayacak kadar yakışıklı bir Sakson doktor da gördü.

Gerçekten flört etmeyi öğrenebilir miydim? Ve dalgaların üzerinde uzun bir gemi gibi yürümeyi? Ve dudaklarımı büzmeyi?

Asla! Asla ve asla! Belki bir kez. Hayır, asla, asla, asla!

Kurtar beni, Odin, diye dua etti.

Ama kafasının içinde duyduğu tek şey Loki'nin kahkahalarıydı.

* * *

Tanrı onu zararlı arkadaşlardan korusun...

Adam, Tykir ve Bolthor'un kendisine yaklaştığını gördüğünde öğleden hemen önce güneşe doğru gidiyordu.

Thorvald'la tam üç saat boyunca oturmuş ve Adam'ın dehşetine rağmen kral bir kez bile uyanmamıştı. Şimdi başka hastaları tedavi etmeye gidiyordu.

"Adam, sana birkaç erkekçe tavsiye vermek istiyorum," dedi Tykir, onunla birlikte sağ tarafta yürürken. Bolthor da sol tarafta onun adımlarına eşlik etti.

"Git başımdan, amca."

"Kadınlarla senden çok daha fazla deneyimim oldu ve inan bana, dişi hayvanı anlamak zordur. Beni dinlemelisin," diye açıkladı Tykir.

"Git başımdan, amca."

"Alinor'dan önce iyi bir aşık olarak ün yapmıştım. Şimdi bile Alinor'un bu konuda bana kefil olacağından eminim... tabii onu iyi bir gününde yakalarsanız."

"Hünerini kaybettiğin zaman hariç," diye hatırlattı Bolthor Tykir'e. "İkiniz de gidin buradan. Tavsiyenize ihtiyacım yok."

Tykir onun itirazlarını tamamen görmezden geldi ve konuşmasına devam etti. "Dün gecenin de kanıtladığı gibi, bir hizmetçiyi akılsızca öpme sanatında ustalaştığını zaten biliyoruz. Ve yine dün geceye dayanarak, bir fahişeyi tek başına yakalamanın önemini de zaten biliyorsun. Hizmetçiyi baştan çıkarmak için hızlı hareket etmelisin, babası uyanırsa ... bu durumda kızını tehlikeye atmak için zorla bir evlilik görüyorum. Aslında, kral yaşasa da ölse de, onun yatağına girme şansınız gün geçtikçe azalıyor."

Tanrıya şükür Tyra ile yaptığım anlaşmayı bilmiyorlar. Onun yatak kürklerinin içinde olacağım kesin. Şey, oldukça eminim.

Bolthor, "Tyra'ya daha ateşli bakışlar atmanız gerektiğine karar verdik," dedi.

"Biz kimiz?"

Tykir elini havalı bir şekilde salladı. "Ben, Bolthor, Rafn, Rashid."

"Hepiniz kendi aranızda benim seks hayatımı mı tartışıyorsunuz? Zamanınızı harcayacak başka bir şeyiniz yok mu?"

"Seni önemsiyoruz," dedi Tykir. Ve muhtemelen bunu kastetmişti.

"Senin için bir öğüt-şiir yazdım," diye ekledi Bolthor. Skald'ın yüzünü, dudaklarından bir başka korkunç şiirin dökülmek üzere olduğunu gösteren o hülyalı ifade kaplamıştı bile.

Tykir, Adam'ın rahatsızlığına sırtıyordu ki Bolthor ona, "Sen de bundan bir şeyler öğrenebilirsin, Tykir," dedi.

Tykir kızardı. Gerçekten de kızardı.

"Ben buna 'Aşkın Erkekçe Kuralları' diyorum.

*"Söz konusu kadın ilmi olduğunda
erkek akılsız bir yaratıktır. Ama
eskiler der ki
Bir yolu var
Kadın avını kazanmak için.*

Onu ateşlendir.

Onu çok öp.

Onu kelimelerle kazan,

Bir sürü iltifat. Sonra ilgisizlikle

alay et onunla, Bu sadece numara

olsa bile.

Ona sık sık dokunun, yakında

duyuları şarkı söyleyecektir. Eğer

her şey başarısız olursa...

Yalvar."

* * *

Cinsel çekiciliği kim açıklayabilir? ...

"Bir dakika bekle, Tyra."

Ona seslenen Adam'dı. Bir önceki geceki davranışından dolayı utanç içindeydi ve ondan kaçıyordu. Adam onu öğleden sonra geç saatlerde, adamlarıyla birlikte güney sınırlarını araştırmak için yola çıkmak üzereyken yakalamıştı; bazı iğrenç Danimarkalılar bir köy karakolunu gözetlerken görülmüştü.

"Ne oldu, Adam? Acele etmeliyim." Konuşurken ona bakmadı. Eğer bakarsa kızaracağını biliyordu.

"Gel, bir dakikalığına şu banka otur. Seninle Alrek hakkında konuşmam gerek."

"Alrek?" İşte bu bir sürprizdi. Adam'ın ne söylemesini beklediğinden emin değildi, ama bunu değil. "Şimdi ne yaptı?"

"Hiçbir şey yapmadı. Şey, bir şeyler yaptı... en son, tıbbi çantamdaki tüm çömlek şişeleri yeniden düzenledi ve şimdi Raşit hangisinin hangisi olduğuna karar vermek için hepsini gözden geçirmek zorunda. Ama şimdi sizi çağırmamın nedeni bu değil."

Tyra Adam'a baktı ve bu bir hataydı. Büyük bir hata. Bugün sade kahverengi bir tunik giymiş, üzerine sade kahverengi bir *sütyen* ve sade kahverengi deri bir kemer takmıştı ama aslında bu adamın hiçbir yeri sade değildi. Tam olması gereken boydaydı. Kollarında ve bacaklarında doğru miktarda kas vardı... ve düşünmeye bile cesaret edemediği başka yerleri de. Ve yüzü tanrılar tarafından yapılmış bir heykel gibiydi. Hiçbir erkeğin yüzü bu kadar güzel olmamalıydı.

Ama sonra başka bir şey fark etti. Boynunda küçük bir ısırık izi. Ondan mı? Başka kimden olabilir ki?

"Alrek'in babanla bir anlaşması var; Viking olmak için eğitim alıyor ve karşılığında yılda bir kez kendisine gümüş para veriliyor."

"Babam tüm felaketleri için ona ödeme yapmayı kabul etti mi?"

Adam omuz silkti. "Mesele şu ki, ona ödeme yapma zamanı geldi. Baban tabiri caizse dünya için öldü. Alrek'in de ailesini geçindirmek için paraya ihtiyacı var."

"Ona ihtiyacı olan her şeyi veriyoruz," dedi hakaretle. "Görünüşe göre öyle değil."

"Neden bana gelmedi?" Adam yine omuz silkti. "Gurur."

"Bu küçük bir çocuk için çok büyük bir gurur."

"Gururun yaşı yoktur leydim... ne de cinsiyeti." Elini uzatıp tuniğindeki bir parça tiftiği sıyırdı... bu da aklına bir gece önce onu sıyırdığı diğer yolları getirdi. Buna karşı koydu ama yüzünü yeniden ısıtan kızarmayı engelleyemedi. Sonra, sanki onun duygularını bir kez daha şaşırttığının farkında değilmiş gibi, devam etti: "Ona para vermeye çalıştım, ama benden kabul etmedi."

"Ne yapmamı isterdin?"

"Gururunu incitmeden parayı ona vermenin bir yolunu bulun."

Başını salladı. Bunu yapabilirdi. Bunu yapmak istiyordu. "Sen çelişkili bir adamsın, Adam."

"Nasıl yani?"

"Alrek'ten ve onun baş belası yavrularından rahatsız olduğun çok açık ama yine de buradasın ve onun için elinden geleni ardına koymuyorsun. Tıp konusunda kaderinizle güçlü bir şekilde savaşıyorsunuz ve yine de bugün saatlerinizi halkıma hizmet ederek geçirdiniz. Sen bir Sakson'sun ama yine de bir Viking ruhuna sahipsin."

"Muhtemelen haklısın," diye kabul etti, "ama çelişkilerle dolu olduğum başka yollar da düşünebiliyorum. Senin erkeksi tavırlarından hoşlanmıyorum ama yine de

Sen. Seninle ya da herhangi bir kadınla kalıcı bir ilişki istemiyorum ama yine de azgın bir köpek gibi peşinden koşuyorum. Senin kötü huylu, erkeksi özelliklerine odaklanmak için elimden geleni yapıyorum ama tek görebildiğim içindeki kadın. Bunu anlayabiliyor musun?"

Yapamadı.

Ama içindeki kadın bunu yaptı ve sevindi.

Tyra ondan uzaklaşıyordu ve o da bu olaydan büyük keyif alıyordu.

Tuniği ve sıkı sütyeniyle kalçaları en baştan çıkarıcı şekilde bir o yana bir bu yana sallanıyordu. Kadınların, erkek tarafından bu açıdan bakıldığında kışlarının ne kadar şehvetli olabileceği hakkında bir fikirleri var mıydı? Eğer bilselerdi, muhtemelen erkeklerinden hep geri çekilirlerdi. Ağzının açık kalmasına engel olamıyordu.

"Tyra," diye seslendi. "Neden böyle yürüyorsun?"

Durdu ve omzunun üzerinden ona baktı. "Nasıl?" "Sanki... sanki kafanda bir tuğla varmış gibi."

"Bir tuğla mı?" diye boğuk bir ses çıkardı ve biraz uzakta olmasına rağmen doğrudan ona döndü. Adam hâlâ bankta oturuyordu. "Bu çok saçma. Bir tuğla mı? Ha, ha, ha." Sanki bir kabahat işlemiş gibi yüzü pembenin hoş bir tonuna büründü.

Yürüyüşüyle ilgili bir yanlışlık mı? Hayır, bu olamaz.

"Üzerimdeki zincir zırh yüzünden olmalı," diye açıkladı, hâlâ bolca kızarıyordu. "Zincir zırh mı? Neden zincir zırh giyiyorsun?" diye sordu, sesinde alarm çanları çalarak.

"Adamlarımla birlikte sınırlarımızı kontrol etmeye gidiyorum. Bazı Danimarkalı haydutlar bölgeyi yağmalıyor."

"Tehlikeli mi?"

"Tabii ki tehlikeli."

Aceleci dilini ısırmadan önce, "Gitme," diye ısrar etti.

"Gitme mi? Delirdin mi sen? Gitmek zorundayım. Bir reis olarak askerlerime liderlik etmek benim görevim.

Aksini nasıl düşünebilirsiniz?"

"Bilmiyorum." Sadece onun güvende olmasını istediğini biliyordu. Onu yerde kanlar içinde yatarken hayal etmek istemiyordu. Ona yardım edebilmek için yakınında olmasını istiyordu.

Gerekirse onu. Onu istiyordu... şey, söylemesi yeterli, onu istiyordu. "Bana attığın o

bakış da ne?"

"Bakış mı? Ne bakışı?" Yüzündeki ifadenin ne olabileceğini hatırlamaya çalıştı. "Ateşli bir bakış."

O zaman gülümsedi, özellikle de Tykir, Bolthor, Rafn ve Rashid'in ona Tyra'ya sadece sıcak bakışlar atmasını tavsiye ettiklerini hatırladığında.

Kaşlarını çatmış, bir cevap bekliyordu.

Tavsiyeleri çok işe yaramıştı. Gerçekten de ateşli bakışlar! "Sanırım ben de sizinle geleceğim," dedi yine düşünmeden.

"Sen... y a p m a y a c a k s ı n . Ayrıca, hizmetleriniz için size gelen insanlar ne olacak?"

"Onlar bekleyebilir. Peder Efrid burada... ve Raşit." "Peki ya babam?"

"Her geçen saat daha iyiye gidiyor. *Şaşırtıcı* derecede daha iyi." "Benimle gelmiyorsun."

"Sadece seni korumak istiyorum." Yine aceleyle, ağzından kaçırıldığı bir hata olduğunu hemen fark etti.

Şimdi çatık kaşlarının yerini öfkeli bir yüz almıştı. "Yetkinliğimi mi sorguluyorsun, Sakson?"

"Kastettiğim bu değildi." Ayağa kalktı ve ona doğru yürüdü.

"Bunun ne demek olduğunu biliyorum. Dün gece bir kadının zayıflığını gösterdim diye birdenbire daha az savaşçı olduğumu mu sanıyorsunuz? Bir daha düşün." Adam yaklaştıkça kadın ondan uzaklaşıyordu. Bir elini kaldırarak, "Daha fazla yaklaşma. Artık beni baştan çıkarma numaralarını kullanmayacaksın."

"Numara mı? Ne hilesi?" Şimdi gücenmişti. "Git! Gerekiyorsa git erkek rolünü oyna. Ama kendinizi öldürtmeye cüret etmeyin leydim, çünkü... çünkü..." O kadar öfkeliydi ki cümlesini tamamlayamadı.

Kadın soru sorarcasına başını eğdi ve adam sözünü bitirmeyince dönüp sert adımlarla kendisini bekleyen adam ve at gruplarına doğru yürüdü. Adam, orada

Artık yürüyüşünde en ufak bir salınım bile yok. *Lanet olsun.*

Çok geç, cümlesini tamamladı, ama sadece kendi kendine: "... çünkü önemsiyorum."

Haberler iyi değildi.

Tyra ve birlikleri küçük karakol köyü Fagrfjord'a vardıklarında Danimarkalı haydutlar çoktan gelip gitmişti. Görünüşe göre, babasının yaklaşan ölüm haberi düşman kamplarına yayılmıştı ve Kötü Ejnar liderliğindeki iğrenç grup bir fırsat sezerek saldırmıştı. Bazı kereste evlerini yakmışlar, sığır ve koyunları çalmışlar, dağlara kaçamayan birkaç kadın ve çocuğu kaçırmışlar ve yarım düzine savaşı adamı öldürmüşlerdi.

Tyra Rafn'a, "Babam yakında uyanmaz ve yüzünü halka göstermeye başlamazsa, bu sadece Ejnar tarafından değil, bu tür pek çok saldırının ilki olacak," dedi. "Buradan Birka'ya kadar her hoşnutsuz hareket halinde olacak ve kanatlarımızdaki herhangi bir zayıflığın kokusunu alacak."

"Haklısınız elbette," dedi Rafn. "Ama bu baskını erkenden yakaladık. Artık önceden haberdar olduğumuza göre, savunmasız tüm sınır hatlarımıza takviye birlikler göndereceğiz. Ve leydim, babanızın liderliğe dönüşü konusunda korkuya kapılmayın. İyileşeceğini ve topraklarının ve birliklerinin efendiliğini sürdüreceğini *biliyorum.*"

"Bildiğin ve bana söylemediğin bir şey mi var?" diye sordu, birden adamın ses tonuna dikkat kesilmişti.

Başını hızla salladı... çok hızlı... ama Tyra'nın şu anda bunu düşünecek zamanı yoktu.

"Dragonstead için endişelenmiyor musun?" Tyra, onlarla birlikte ata binmiş olan Tykir'e sordu.

"Hayır. Pek sayılmaz. Arazimde iki yüz asker bıraktım. Ejnar gibiler sadece zayıflık hissettikleri yerlere saldırırlar."

Rafn ve küçük bir birlik suçluları aramak için yola çıkarken, o, Tykir ve diğer silah arkadaşları sonraki birkaç saati ateşleri söndürmek, nöbetçileri yerleştirmek, bir günden uzun süredir kuşatma altında olan zavallı çiftçileri beslemek ve yaralılarla ilgilenmekle geçirdiler... bazılarının daha fazla uzman için Stoneheim'a geri getirilmesi gerekecekti

bakanlık.

Yorgun ve kasvetli bir ruh haliyle yavaşça Stoneheim'a döndüklerinde gece geç olmuştu. Fagrþjord şimdilik güvendeydi ama Stoneheim ve onun geniş arazileri hakkında düşünecek çok şey vardı. Ne gariptir ki, haydut İskandinavlar bu kadar kuzeydeki topraklara hiç ilgi duymuyorlardı, çünkü burası yabani ve işlenmesi çok zor bir yerdi, özellikle de bu huysuzlar gibi tembeller için. Onlar daha çok hazineyle, hayvanlarla ya da köle ticareti yapacakları insanlarla ilgileniyorlardı ki Stoneheim'da bunların hepsi bolca vardı.

Bu gece dışarıda dolunay vardı ve maiyetinin uzun kuyruğu eve, asma köprünün üzerinden avluya doğru ilerlediğinde, bir şeyi açıkça gördü.

Adam.

Onu bekliyordu.

* * *

Kadın sürekli bir endişeydi ...

Tyra'nın birliği Stoneheim'a döndüğünde saat gece yarısına yaklaşıyordu.

Adam üç saatten fazla bir süredir kapının yanında duruyordu. Daha endişeli mi yoksa kızgın mı olduğundan emin değildi.

Yaralılar olduğunu fark etti, eyerlerin üzerine asılmış ya da atların arkasına takılan hızlıca yapılmış sııklarda yatıyorlardı. Anlayabildiği kadarıyla adamların hiçbiri Stoneheim savaşçısı gibi görünmüyordu. Yine de onun için daha fazla iş olduğunu tahmin etti.

Ama Tyra neredeydi? Kalbi panikle çılgınca çarpıyordu. Geride mi kalmıştı, taşınamayacak kadar yaralı mıydı? Yoksa ölmüş müydü?

Lütfen, Tanrım, yine mi!

Tam o sırada askerlerin sırası ayrıldı ve Tyra atını safların arasından ileri sürdü. Rahatlama gözyaşları gözlerini buğulandırdı.

Bu kadar umursamamalıyım, dedi kendi kendine. Sonra, *Tanrıya şükür.*

Attan inmeye başladığında, uzun günün yorgunluğundan olsa gerek, dizlerinin bağı çözüldü ama adam onu kollarıyla yakalamak için oradaydı.

"İyi misin?" diye fısıldadı kulağına, onu hâlâ kollarının arasında dik tutarken. "Yaralandın mı?"

Sersemlemiş bir halde başını yavaşça iki yana salladı.

"Bunu bana bir daha asla yapmayacaksın, yemin ederim." "Ne yapmayacağım?" Kafasını şaşkınlıkla eğdi.

"Beni bir ... bir ... gibi endişelenmem için geride bırakacaksın."

"Koca mı?" Tykir atını yanlarına doğru sürerken gülerek teklif etti.

Adam aptalca davrandığını biliyordu ama duyguları kontrolden çıkmıştı. Kendini sakinleştirmek için derin bir nefes alarak Tyra'ya, "Bunu sonra konuşuruz," dedi ve yaralıları muayene etmekte olan Peder Efrid'in yanına gitti.

Neredeyse hemen arkasını döndü, geri geldi ve onu dudaklarından öptü. Sonra tekrar gitti.

Tyra'nın Tykir'e "Aklını mı kaçırdı?" diye sorduğunu duydu. "Kuşkusuz," dedi Tykir. "Ya öyle ya da kalbini."

James Bond, o değildi ...

Henüz şafak sökmemiş olmasına rağmen Alrek, bir gece bazı *drukinn* askerlerinin söylediğini duyduğu müstehcen bir melodiyi mırıldanıyordu. Kral Thorvald'ın yatak odasına bir kova taze içme suyu taşıyordu.

"İyi günler evlat," dedi gürültülü bir ses.

Alrek neredeyse *sütyenini* ıslatacaktı, o kadar korkmuştu ki. Kovayı bir bankın üzerine bırakarak sağa sola baktı ve odayı araştırdı. Başındaki yaradan dolayı hâlâ derin bir uykuda olan kral dışında etrafta sadece o vardı.

Çekingen bir şekilde yatağa yaklaştı.

Kralın gözleri fal taşı gibi açıldı ve Alrek'e göz kırptı. Alrek neredeyse yerinden fırlayacaktı.

"Ekselansları!" diye bağırdı. "Gidip kızlarınızı ve doktoru çağırayım. Odin'e şükürler olsun, ölümden döndünüz."

Kral duraksayan bir el kaldırdı. "Hayır, uyanık olduğumu kimsenin bilmesini istemiyorum. Buraya gel evlat ve bana yardım et."

Alrek yatağın yanına geldiğinde kral çarşafı geriye attı ve manchet ekmeğinden yapılmış bir siper ortaya çıktı. Üzerinde iki kızarmış tavuk vardı, birkaç parça sert peynir ve birkaç dilim salamura ren geyiği dili vardı. Dizlerinin arasında kocaman ahşap bir bira kadehi duruyordu. "Sen de benim kadar aç mısın, Alrek?"

Alrek başını salladı. O her zaman açtı.

Böylece kralın emriyle Alrek yatak odasının kapısını kilitledi, sonra kralıyla birlikte yatağa süründü ve ikisi birlikte oruçlarını açtılar.

Yemeklerini yerlerken kral, "Sana şu anda bir sıkke borcum var, değil mi evlat?" dedi.

Başını iki yana salladı. "Kızın Tyra bana ödeme yaptı. İnkâr etti ama sanırım Şifacı Adam ona senin yerine bana ödeme yapmasını hatırlattı. Adam iyi bir adamdır. Aslında benim kahramanım."

Kral, bol ve lezzetli yemekleri mideye indirirken bile başını salladı. "Şu benim Ingrith çok iyi bir aşçı. Evlenip Stoneheim'dan ayrıldığında üzücü bir gün olacak... Tyra'nın evlilik pazarında oyalanması gibi yakın zamanda gerçekleşecek bir şey değil bu. Ama bana kalırsa bu durum değişecek." Kral, içinde bulunduğu durum karşısında konuşamayacak kadar sersemlemiş olan Alrek'ten çok kendisiyle konuşuyordu.

"Peki Alrek, bana kalemde olup biten her şeyi anlat."

Alrek de hiçbir şeyi atlamadan anlattı. Kral özellikle Tyra ve Adam'ı çevreleyen olaylarla ilgileniyordu ama bir gece önce topraklarına saldıran haydutlarla da fazlasıyla ilgiliydi. Alrek kralın şöyle mırıldandığını duyduğunu düşündü: "Rafn henüz bundan bahsetmedi. Adam nerede? Artık bir sümüklüböcek mi oldu?"

Alrek doğru duyduğundan emin değildi, bu yüzden yorum

yapmaktan kaçındı. "Yardıma ihtiyacım var, Alrek."

Alrek daha dik oturdu.

"Sana güvenebilir miyim?"

"Benim hayatımla." Bu Alrek'in hayatının en güzel günüydü. Kralının özel bir görev için ona güveneceğini düşünmek. "Demirciye bana bir kılıç yapmasını söyleyeyim mi?"

En aşağılık şövalyenin bile düşmanının gırtlığını kesmek, kalbini sökmek ya da kafasını koparmak için kendi kılıcına ihtiyacı vardır. Ben de bir ya da iki kafa koparmak istiyorum."

"Ah, henüz bir kılıca gerek olacağını sanmıyorum," dedi kral. Hâlâ kül rengi olan yüzüne zayıf bir gülümseme yayıldı. Belki de kral henüz Adam'ın düşündüğü kadar iyi değildi. "Sana vereceğim görev keskin bir zekâ gerektiriyor, keskin bir kılıç değil."

Alrek zeki ve uyanık görünmeye çalıştı ama sadece böcek gözlü görünmekten korkuyordu. "Öncelikle kimseye, hiç *kimseye* uyandığımı söylememelisin."

Anladığını başıyla onayladı.

"Kalede benim gözüm kulağım olmalısın. Ne kadar önemsiz görünürse görünsün, her şeyi bana rapor etmelisin. Bunu yapabilir misin?"

"Evet, bunu yapabilirim. O zaman casusun ben mi olacağım?" "Aynen öyle."

Alrek yataktan kalktı ve o k a d a r da uzun olmayan boyuna ulaştı. *Bir casus! Ben bir casus olacağım. Tanrılara şükürler olsun! Tam da Adam'ın uzun gemide öngördüğü gibi. Belki de bu mucizeyi benim için gerçekleştirmiştir. Ona teşekkür etmeliyim, ama hayır, ona doğru dürüst teşekkür edemem çünkü bu bir sır. Yine de... ben, bir casus!* Alrek yüzündeki saf sevinç gülümsemesini sildi ve ağırbaşlı ve sorumlu görünmeye çalıştı. "Sizi hayal kırıklığına uğratmayacağım Majesteleri. Bana yakıcı kıymıklarla işkence etseler bile. Kulağımı kesseler bile. Kafamı tıraş etseler bile. Hatta-"

Thorvald sanki bir gülümsemeyi bastırıyormuş gibi tuhaf bir şekilde seğiren dudaklarıyla, "İşin o noktaya geleceğini sanmıyorum," dedi.

"Şimdi, Alrek, Rafn'ı benim için çağır. Onu çağırdığımı söyleme, özellikle de etrafta başkaları varsa. Sadece garderober ya da benzeri bir yere gitmeniz gerektiğini ve kralınızı yalnız bırakmaktan nefret ettiğinizi söyleyin."

Alrek kralın her emrini başıyla onaylamaya devam etti. "Ve unutmayın, bu *bizim* sırrımız."

Kafada bir delik ve bir de harem...

"Bu *bizim* sırrımız olacak," diye güvence verdi Tykir krala.

Rafn onu kralın yatak odasına çağırmış, kendisi de orada biraz vakit geçirdikten sonra, sabahın erken saatlerindeki devriyeye hazırlanırken uyuyan krala eşlik edip edemeyeceğini sormuştu.

Görünüşe göre Stoneheim hükümdarı uyku halinden çıkmıştı ama bunu henüz Tykir dışında kimsenin bilmesini istemiyordu, Thorvald her zaman kurnaz bir adam olmuştu... ve zeki. Tykir onun nedenlerini sorgulayacak değildi.

"Kalemin etrafında gördüklerini bana rapor etmeni istiyorum," dedi kral. "Sadece silah arkadaşlarım ve Stoneheim çömlekçileriyle değil, kızlarımla da neler olup bittiğini bilmem önemli."

"Neden sadece onlara sormuyorsun?"

"Utanç verici, Tykir! Bundan daha iyisini bildiğini sanıyordum. Kadınlar kendilerine doğrudan yöneltilen bir soruya asla cevap vermezler."

"Sanırım."

"Şimdi, kızım Tyra ile yeğenin Adam arasında bir evlilik hakkında ne düşünüyorsun?" "Bunu söylemek bana düşmez, Thorvald. İstedikleri şey bu. Şunu söyleyebilirim: Şehvetin özü her ikisinde de yükseliyor."

Kral neşeyle ellerini çırpı. "Mükemmel! Mükemmel! Her şey plana uygun."

"Ne planı?" Tykir, kralın Raşid, Rafn ve Bolthor'la birlikte Adam için hazırladıkları planı duyup duymadığını merak ederek sordu ama hayır, bu imkânsızdı.

Kral ona hiç cevap vermedi. Bunun yerine, "O alçak Raşit'i bana gönderin. Ona uyanık olduğumu söyleme. Sadece kralla oturma sırasının onda olduğunu söyle."

"Arap'ı neden burada istiyorsunuz?"

"Bir harem hakkında garip mırıltılar duydum. Gerçekten de bir harem! Stoneheim'da harem olmayacak... tabii bana ait değillerse."

Cidden, bir Viking haremi mi? ...

"Bana ustan Raşid'den bahset. Nasıl biri?"

Raşit, kralın güvenini kazanmaktan onur duymuştu, özellikle de

Kralın güvendiği tek kişiydi.

"Efendim Adam iyi bir adamdır. Onurludur. Ama kız kardeşini kaybettiğinden beri son iki yıl onun için çok zor geçti. Ondan önce maceraperest, hayat dolu ve zekiydi. Şimdi ise kasvetli ve münzevi. Ama sanırım gün geçtikçe eski haline dönüyor."

"Kızım sayesinde mi?"

Raşit, kralın Tyra ve Adam arasında gelişmekte olan ilişki hakkında bu kadar çok şey bilmesine şaşırmıştı - ve her ikisi de ne kadar karşı çıkarsa çıksın bu ilişki gelişiyordu. Bu ikisi arasında bir şeyler olduğunu görmemek için insanın hem kör hem de sağır olması gerekirdi.

"Cazibeyle güçlü bir şekilde savaşıyorlar," dedi krala, "ama ne derler bilirsiniz, 'Şehvet aşkın hizmetçisidir.'"

"Ha?" Sonra sanki hiç önemi yokmuş gibi elini salladı. "Bana rapor mu vereceksin? Benim gözüm kulağım mı olacaksın? Ve durumumu bir sır olarak saklayacak mısın?"

Raşit bunların hepsine başını sallayarak "Allah'ın ayakları üzerine yemin ederim!" diye cevap verdi.

Ama Tyra ve Adam'ın boylarından büyük işlere kalkıştıklarını düşünüyordu ve bunun tek nedeni şehvetin havada uçuşması değıl, kralın parmağını rüzgâra doğru uzatmasıydı.

"Şimdi, Arap dostum, bana bir harem kurmanın nasıl bir yol olduğunu anlat."

B*azen ahmak onu nezaketle eritti...*

Tyra ertesi sabah şafak söktükten hemen sonra uyandı ve eşiyle birlikte tekrar yola çıkmaya hazırlandı.

sınırlarda devriye gezmek için atlı *birlikler*. O bir yöne gidecek, Rafn da eşit sayıda atlı adamla başka bir yöne gidecekti. Limandaki yirmi uzun gemiden ikisi de kıyı ve nehir kıyılarını denetlemek üzere gönderilecekti. Tekrar gafil avlanma riskini göze almıyorlardı.

Yatak odasından dışarı adımını attığında gördüğü ilk şey koridor duvarına yaslanmış onu bekleyen Adam'dı. İkinci gördüğü şey ise Savaşçı'nın tıslaması ve Adam'ın botunu ısırmasıydı. Yavru kedi ona karşı bir bağlılık geliştirmiş olsa da, Adam'a karşı bir nefret geliştirmiş gibi görünüyordu. Vana kediye kulübede görse tıslama krizine girerdi.

O daha konuşmadan, "Benimle gelmiyorsun," dedi. Önceki geceki sözleri ve davranışları için ona hâlâ kızgın olan kadın, büyük salona giden merdivenlere doğru yürümeye başladı.

Onun yanında adım attı, sonra kolundan tutup onu durmaya çekti. Savaşçı arkalarından geliyordu. "O kadar hızlı değil, benim kana susamış leydim. Aklımı okumaya kalkmayın, çünkü derin ve anlaşılması zordur."

Kıpırdamadan durdu ve yüzünü ona dönerek detaylandırmasını

bekledi. "Metal giyiyorsun, değil mi?"

"Elbette, tuniğimin altına zincir zırhlı bir *şert* giyiyorum. Buna da itirazınız var mı?"

Üzgün bir şekilde başını salladı. "Hayır. Eğer bir Amazon savaşçısı gibi tehlikeye atılmak zorundaysan, en iyisi korunman." Tereddüt etti, sonra arkasına uzandı ve ona gümüş kabartmalı, üzerinde kıvranan kurtlar olan bir kalkan uzattı. "İşte. Bunu yanına al... şans getirsin diye. Bu benim."

Güzel bir zırh parçasıydı ama bu kadar afallamasının nedeni bu değildi. Görünüşe göre yanlış bir sonuca varmıştı. "Bu sabah beni savaşçı tavırlarımdan dolayı tekrar azarlamaya gelmedin, değil mi?"

Başını iki yana salladı.

"Bana eşlik etmeniz için ısrar etmeye de gelmediniz, değil mi?"

Başını tekrar salladı, sonra gülümsedi ama gülümsemesi gözleriyle tam olarak buluşmadı. "Aslında, muhtemelen... azarlar ve ısrar ederdim... ancak sütçü kız Dagma ilk çocuğunu doğurmak için bugünü seçti ve bu zor bir doğum olacak."

Dagma henüz on dört yaşındaydı ve hamileliği bir önceki kış yoldan geçen bir tüccarın tecavüzü sonucu gerçekleşmişti. Adam Viking usulü idam edilmişti ama bu Dagma'ya ve içinde bulunduğu duruma yardımcı olmamıştı.

Tam o sırada Tyra Adam'ın gözlerinin altındaki koyu halkaları fark etti. "Bütün gece Dagma ile ayaktaydın, değil mi?"

Başını salladı.

Adam'ı birçok açıdan yanlış değerlendirmiş gibi görünüyordu. "O iyi olacak mı?"

"Söylemesi zor. Kızın kalçaları bir çocuğunki kadar ince ve bebek de aşırı büyük. Dahası, tam on beş saattir sancı çekiyor ama boşuna." Omuz silkti. "İnşallah hayatta kalır."

Tyra, Adam'ın söylediğinden daha fazla önemsediyini anlayabiliyordu. "Bu işin ortasında kaldığın için üzgünüm. Doktorluk mesleğine devam etmek istemediğini biliyorum ve işte buradasın, sadece babamı değil, diğer herkesi de tedavi ediyorsun. Dagma'ya yardım etmek zorunda değilsin. Bırakın onunla ebe ilgilensin... ya da Peder Efrid."

"Yapmalıyım."

Şaşkınlıkla kaşlarını çattı.

"Dagma'ya sonuna kadar onunla kalacağıma söz verdim."

"Ve sözlerin kaya gibi sağlam."

"Taşlar bile kırılabilir ve ben geçmişte verdiğim sözleri her zaman yerine getirmedim leydim. Beni ait olmadığım bir yere koymayın."

Tyra o anda Raşit'in ona Adam ve ölen kız kardeşi Adela hakkında anlattıklarını hatırladı. Kalbi Âdem için çarpıyordu ama onun gururunun büyük olduğunu ve kendisine acındığını gösteren hiçbir işareten hoşlanmayacağını biliyordu.

"şu anda Dagma ile birlikte olman gerekmiyor mu?"

Başını salladı. "Doğum kanalı nihayet açılmaya başlamış olsa da bebek birkaç saat daha gelmeyecek."

"Öyle olsun. İyi olmanızı dilerim,
doktor." "Ben de sana iyilikler dilerim,
asker."

Birbirlerine başlarını salladılar.

Konuşmaları muhtemelen sona ermişti ama ikisi de birbirlerine bakıp duruyordu. Sonunda dedi ki, "Biz çok farklıyız. Sen kan akıtıyorsun, ben kan durduruyorum."

"Bizim gibiler için birlikte bir gelecek yok," diye kabul etti, onun içsel anlamını okuyarak. Ama sonra sordu, "Sen hiç kimseyi öldürmedin mi, Adam?"

Uzun bir süre ona baktı. "Yaptım." "Bir kereden
fazla mı?"

Adam acımasızca güldü. "Evet, Tyra, birden fazla kez ve ikinci, üçüncü ve dördüncü kez ilkinden daha fazla hoşuma gitmedi."

"Ben de bundan hoşlanmıyorum, biliyorsunuz, ama bu hayatımın bir gerçeği."

"Seni yargılamıyorum, Tyra. Gerçekten yargılamıyorum. Sadece ben farklı bir yol seçtim."

Anlayışla başını salladı. "Ve böylece bir daha asla can almayacaksın."

"Ben öyle bir şey demedim."

Kaşlarını soru sorar gibi kaldırdı.

"Kendimi savunmam gerekirse, ölümüne savaşırdım. Tykir ve Alinor'un, Eirik ve Eadyth'in ya da ailelerinin hayatı tehlikede olsaydı, kılıcımı kuşanmakta tereddüt etmezdim." Bir elini kızın çenesine doğru uzattı ve bakışlarıyla buluşması için kaldırdı. "Seni kurtarmak için bir çırpıda öldürürdüm."

Tyra onun gösterdiği ilgiden çok etkilenmişti ama birbirlerinin zıttı oldukları da bir gerçektir. Aralarında titreşen çekimin umutsuzluğu karşısında iç çekti.

"Kalkanım Cesur Kurt'u bir simge olarak alacak mısın?" Adam onun hâlâ sağ elinde tuttuğu kalkana bakarak sordu. "Büyükbabam Dar'a aitti. Çok fazla savaş şansı taşıdığını iddia ederdi."

"Onu taşımaktan onur duyarım, Adam." Kelimeler boğazındaki yumrudan boğuk boğuk çıktı.

Öne doğru eğildi, onu hafifçe öptü ve ağzına doğru fısıldadı, "Güvende ol." Sonra da gitmişti.

Ama Tyra'nın aklından ya da kalbinden değil.

Pis kokulu bir işti.

Ingrith o sabah havayı kokladı, mutfak bahçesindeki otların üzerindeki kırağları ve gökyüzündeki birkaç kar tanesini fark etti. Kışın neredeyse geldiğinin açık işaretleriydi bunlar.

Tatmin olmuş bir şekilde, herkesin iftar ettiği büyük salonda "Kasaplık günü!" diye bağırdı.

Ne eşit derecede içten gelen ortak iniltiler ne de beyhude yere kaçmaya çalışan birkaç genç onu yıldırıdı.

Tyra, Rafn ve yüz asker devriyeye çıkmıştı. Adam ve Rashid doktorluk görevleriyle meşguldü. Ama diğer herkes Ingrith'in silahlanma çağrısına kulak vermek zorunda kalmıştı.

Henüz Ekim ayının başlarıydı ama geceleri yere don vurmaya başlamıştı bile. Yakında günler kısılacaktı. Aslında, bu kadar kuzeyde, gün ışığının günde sadece bir ya da iki saat görüldüğü uzun süreler vardı. Ve hava o kadar soğuktu ki, bir insan kat kat kürkle örtünmedikçe dışarı çıkmaya cesaret edemiyordu.

Burası sert bir ülkeydi ama Vikingler için uygun bir yerdi.

O gün boyunca, Stoneheim'da görevli muhafızlar hariç, yaşı ne olursa olsun herkes domuzların sonbaharda kesilmesine yardım etmek için görevlendirildi... palamutla beslenen yüz semiz domuz. Sonunda hayvanlar, Breanne tarafından inşa edilen üç ayaklı sehpalara asılan uzun direklere bağlı arka ayaklarından asılacaktı. Direkler uzak tarlalardan birinin uzunluğu boyunca uzanıyordu. Büyük kazanlarda kaynar su vardı.

Deriyi kazımak için haşlamaya, sonra da çok uzaklardaki kış gecelerinde tadına bakılacak çeşitli yemekler yapmaya hazırdı.

Korkunç ve pis kokulu bir süreçti ama kış aylarında hayatta kalmaları için gerekli olan pek çok süreçten biriydi. Samanlar kışlık silaj için çoktan depolanmıştı. Birçok ocağı yakmak için büyük miktarda odun kesilmişti. Meyve ve sebzeler muhafaza edilmişti. Yüzlerce balık kurutulmuş ya da tuzlanmıştı. Kar ve buz onları dünyanın geri kalanıyla ilişkilerini kesmeden önce yapılması gereken daha pek çok iş vardı ama domuz kasaplığı bekleyemezdi.

Uzun günün sonunda, dilleri ve beyinleri de dahil olmak üzere domuzların her parçası iyi bir şekilde kullanılırdı. Deriler deri için kurutulurdu. Jambonlar, omuzlar ve yanlar kesilir ve tütsü odasında tuzlanırdı. Kulaklar, baş ve ayaklar saatlerce kaynatılır, sonra doğranır ve jelleşmesi için tekrar sıvının içine konur ve dilimlenerek souse adı verilen bir lezzete dönüştürülürdü. Bağırsaklar ve mide temizlenir ve sosis yapımında kullanılırdı. Kaynayan sıvıların üstünde biriken işlenmiş domuz yağı kazınarak yemek ya da sabun yapımında kullanılmak üzere saklanırdı.

O gün hava kesinlikle soğuktu ama insanlar sıcaktı, yüzlerinden ve kollarından ter damlıyordu. Öğleden sonra sona erdiğinde herkes iyi bir iş çıkardığı için memnundu ama erkekler, kadınlar ve çocuklar kirli ve yağlıydı.

Yıkanması gereken çok sayıda insan olduğundan, hamam ve terleme odaları önce kadınların, sonra da erkeklerin kullanımına ayrılmıştır.

Ingrith sonunda yorgun kemiklerini Breanne, Vana ve Drifa ile Leydi Alinor'un yanında dinlendirdi. Çıplak olan kadınlar, yerden taş havuzlara çıkan doğal kaynağın fokurdayan, buharlı suyunda boyunlarına kadar oturdular. Daha sonra, sabunlandıktan sonra, yan odadaki havuzun berrak ve serin suyuna geçerlerdi. İlgilenenler için ayrı bir buhar odası da vardı.

"Ve böylece, bir iş tamamlandı. Sıradakini ne yapacağız?" Ingrith uzun bir memnuniyet iç çekişle sordu.

"Lütfen, Ingrith. Eğer sığır gibi başka bir kasaplık işi önerirsen sanırım kusabilirim," dedi Breanne.

Ingrith güldü. "Hayır, bu tamamen başka bir görev. *Tyra*."

"Aaaahhhh!" dedi diğer hanımlar.

"Planımızın son adımına geçmemizi tavsiye ederim. Kıskançlık. Adam Tyra'yı kıskandırmak için bir şeyler yapmalı," diye önerdi Vana. "Ama yardım için ona gidemeyiz. O da en az Tyra kadar kötü."

"Biliyorum, biliyorum," dedi Drifa. "Bunu yapabilirim!" "Sen mi?" diye sordu diğer hanımlar kuşkuyla.

"Ben! Gerçekten, mükemmel olacak. Çiçeklerimi ve bitkilerimi konuşmak için Adam'a gideceğim. Bitkilerimi tıbbi amaçlarla kullanmanın yolları hakkında tavsiyelerini isteyeceğim. Aslında bir süredir bunu yapmak istiyordum zaten. Sonra da Tyra'ya, bu adamla kalıcı bir ilişki kurmakla ilgilenmediğine göre, onun için şapkamı hazırladığımı söyleyebilirim. Sen ne düşünüyorsun?"

"İşe yarayabilir." Alinor düşünceli bir şekilde çenesine vurdu. "Gidip bebeğimi bulmalıyım ve Thork'u bulup bugün Stoneheim'ın tüm çocuklarına öğrettiği yeni kelime için ona sabun yedirmeliyim ama şunu da eklememe izin verin. Hayatı boyunca kadınlar Adam'ın etrafında pervane oldu. Tyra onun çekici bir adam olduğunu görebiliyor. Kıskanması için Adam'ın bu çekiciliğe karşılık verdiği inancı gerekir. Yani Drifa'nın önerisi işe yarayabilir. Adam bitkileri hakkında konuşmayı sever ve ilgileniyormuş gibi görünecektir." Bitişik odada ciyaklayan bir bebeğin sesiyle Alinor suların içinden kalktı, göğüsleri sütle doluydu ve bir bornoza uzandı.

"Ona lezzetli yiyecek parçaları sunmaya devam edebilirim," diye önerdi Ingrith. "Bilirsiniz, ona ayrıcalıklı muamele gösteririm."

"Ve burada, Stoneheim'da bir hastane inşa etmek için onun tavsiyesini isteyebilirim," dedi Breanne. "Bu konuda benimle ciddi ciddi konuşacağını biliyorum. Tyra'nın konuşmamızın konusunu bilmesine gerek yok."

Herkes başını salladı.

Vana, "Ne yapabilirim?" diye sordu.

"Hiçbir şey," diye onayladı diğerleri. "Tyra, Rafn ortalıktayken senin Adam'la göz göze geldiğine asla inanmaz."

"Peki, sizce devamıza yardım etmeleri için başka kadınları da devreye sokmalı mıyız?" Vana, kıskançlık planındaki değerine ilişkin değerlendirmelerinden hiç de rahatsız olmadan sordu.

Dördü de uzun bir süre düşündü.

In-grith, "Bunu a r a m ı z d a tutmamız en iyisi," dedi ve herkes aynı f i k i r d e y d i , özellikle de "Bu bizim sırrımız," diye eklediğinde.

Zihinler ve tüm bunlar gibi ...

Stoneheim'a geri dönerlerken Tykir Bolthor'a, "Belki de eve, Ejderkayası'na dönme vakti gelmiştir," dedi. Devriyeler işlerini erkenden bitirmişlerdi ve öğleden sonra geç saatlerde bira içmeye dönmüş olacaktı. "Bu saçmalıklar için çok yaşlandım. Oraya buraya at sürmek, burnumu, ayak parmaklarımı ve muhtemelen daha önemli vücut parçalarımı dondurmak. Ateşin önünde ayaklarımı uzatıp küçüğümü dizlerimin üzerinde zıplatmayı yeğlerken harika vakit geçiriyormuş gibi davranmak."

"Sen henüz ak sakallı değilsin, dostum. Ben de değilim... Gerçi şimdi düşünüyorum da benden beş yaş üstünsün."

Tykir uzanıp Bolthor'un kolunun üst kısmına bir yumruk attı, yan yana at sürerlerken bile. Skald incinmiş gibi yüzünü buruşturdu ki giydiği kürkler yüzünden bunu yapması imkânsızdı. Gerçekte, Tykir asla adama zarar verecek bir şey yapmazdı. Tykir'in beceriksiz şairin her zaman yanında olmasından şikâyet etmesine rağmen, Bolthor yıllar boyunca iyi ve gerçek bir dost olmuştu.

Tykir'in abuk sabuk düşüncelerinden habersiz olan Bolthor, Tykir'in hoşnutsuzluğu üzerine konuşmaya devam etti. "Sanırım yeğenin yüzünden hayal kırıklığına uğradın. Yenilgiye alışkın bir adam değilsin ve şu ana kadar Adam umduğun gibi kadının yatak kürklerine atlamadı."

"Belki de haklısınız. Çocuğu mutlu görmek istediğim için her şeye burnumu sokan bir işgüzar mıyım?"

"O artık bir çocuk değil, Tykir. Kendi kararlarını verebilir."

"Hah! İki yıl bekaret! Bu nasıl bir karar? Keder çocuğu çılgına çevirmiş olmalı. Ve o Arap'ın hiç yardımı dokunmuyor. Onun için bir harem kurmaya çalışıyorum! Adam'ın bir

yatak arkadaşı, yavru değil."

"Kulaklarım beni yanıltıyor mu?" Rafn atını tırısı kaldırarak üç sıra halinde ilerlediklerini söyledi. "Tüm bu meseleler çözülmemişken Stoneheim'ı terk mi edeceksin? Bir planımız olduğunu sanıyordum, değil mi... Adam için bir baştan çıkarma planı?" Tykir ve Bolthor'un arkasında, birkaç düzine askerle birlikte Stoneheim'a giden geniş fiyort yolunda ilerliyordu. Ve belli ki konuşmalarına kulak misafiri olmuştu. "Eğer siz şimdi giderseniz, ben evlenmeden kalmaya mahkûm olurum. Vana ve ben asla evlenemeyeceğiz. Hiç şüphesiz ben de Adam gibi iffetli bir hayat sürmek zorunda kalacağım ama benim durumumda bu sonsuza dek sürecek."

Tykir, Rafn'ın kederli ses tonuna gülümsemek zorunda kaldı. "Ne yapmamızı isterdin, Rafn?" "Öylece pes edemeyiz. Plandaki bir sonraki adım nedir Bolthor?"

"Hmmm. Bir düşüneyim," dedi Bolthor. "Birincisi ateşli bakışlardı ve Adam o kıpkırmızı elbiseyle ortaya çıktığında ona bol bol bu bakışlardan verdi. İkincisi iltifatlardı. Eğer dili tutulmasaydı, ona da birkaç iltifat savurduğunu söyleyebilirim. Üçüncüsü, sanırım, kıskançlıktı."

"İşte bu kadar!" Rafn haykırdı. "Çeşitli erkeklerin onun hanımına özel ilgi göstermesini sağlayarak Âdem'i kıskandıracağız."

"Hangi çeşitli adamlar?" Tykir bilmek istedi. "Kimsenin inanacağını sanmıyorum Vana odaya her girdiğinde dilin dışarı sarkıyorsa Tyra'yla ilgileniyorsun demektir." "İma etmene içerledim," dedi Rafn ama konuşurken sırtıyordu.

"Bolthor da inandırıcı bir talip değil." Tykir yüksek sesle düşünüyor gibiydi.

"Neden olmasın?" Bolthor eyerde dimdik oturdu ve kocaman göğsünü kabarttı.

"Belki de çok hızlı konuştum. Ona özel ilgi gösterebilirsin Bolthor, ama Adam'ı kıskandırmak için birden fazla erkeğimiz olmalı."

"Bu işi bana bırakın," diye öğüt verdi Rafn. "Birkaç askerimi sıraya dizeceğim. Bana bu iyiliği yapmaktan memnun olacaklar ve eğer Tyra bir daha o kıpkırmızı elbiseyi giyerse, onlara ödeme yapmama bile gerek kalmayacak. Ona kendi başlarına kur yapacaklar."

"Öyleyse anlaştık. Planın üçüncü adımı. Bu sefer kaybedemeyiz."

Tykir'in içinden geçirdiği şey ise şuydu: *Aptal, aptal, aptal. Alinor'un dediği gibi, pislikten daha aptalız. Lanet olsun, umarım bunu hiç duymaz.*

Flört etmenin bu kadar sorunlu olduğunu kim bilebilirdi? ...

Aklımı kaçırıyor olmalıyım, diye düşündü Tyra.

Yoksa neden bu gece yine o skandal kırmızı elbiseyi giysin ki? Yoksa neden saçlarına özel bir özen gösterebilirsin, iki yanındaki ince örgüler dışında sırtından aşağı sarkmasına izin versin? Yoksa neden Ingrith'in gül kokmasına neden olan kokulu sabununu kullansın ki? Yoksa neden büyük ayaklarına uyacak bir çift yumuşak terlik bulana kadar sandıklarını arayıp dursun? Yoksa neden nefesini tazelemek için nane yapraklarını çiğnesin ki?

Akşam yemeğinin servis edileceği salona doğru giderken Tyra babasının yatak odasında durdu.

"Bir değişiklik var mı?" diye fısıldadı tespihini saymakta olan Peder Efrid'e.

Başını iki yana salladı. "Bugün hiç uyanmadı ve biz de boğazından zorla yulaf ezmesi geçiremedik. Bir keresinde, yemin edebilirim, tükürdü. Sanki midesi doluymuş gibi... ki bu mümkün değil elbette."

"Adam ne diyor?"

"Bunu açıkça söylemiyor ama yine de mesaj orada. Babanızın uyanması ne kadar uzun sürerse, iyileşme şansı da o kadar azalır. Doğrusu, sanırım şifacı beyin hasarından korkuyor."

"Beyin hasarı mı?" diye kekeledi. "Babamın köyün aptalı Igor gibi olabileceğini mi söylüyorsunuz?"

Keşiş başını salladı, yüzünde kasvetli bir ifade vardı.

Tyra yataktan bir homurtu sesi duyduğuna yemin edebilirdi ama Peder Efrid'le birlikte o tarafa baktıklarında kralın uyuduğunu gördü.

Yatağın kenarına oturdu ve babasının elini kendi elinin içine aldı. Rahibin varlığını görmezden gelerek Thorvald'la konuşmaya başladı ve onun kendisini duyabileceğini umuyordu.

"Bir karar verdim baba. Yakında Stoneheim'dan ayrılacağım... kesinlikle fiyortlar donmadan önce. Umarım o zamandan önce uyanırsın da vedalaşmamızı yüz yüze yapabiliriz. Ama sen uyanmasan bile Rafn benim yerime reisliği devralabilir... senin yerine. Vakit geldi baba. Geçmiş zaman."

Babasının elinin onun elinin içinde titrediğine yemin edebilirdi. Belki de onu duymuştu. Öyle umuyordu.

Büyük salona ulaştığında gözlerindeki hüznü yaşları silmişti. Akşam yemeği servis edilmeye başlanmıştı ve ne kadar da çok domuz eti vardı.

Daha salona girer girmez Gunter Storrs-son ona doğru yürüdü. Gunter Stoneheim'daki en iyi kılıç ustalarından biriydi ve sarışın yakışıklılığı nedeniyle kadınların gözdesiydi. Bu gece güzel yüzünün iki yanında asılı duran savaş örgülerine cam boncuklar takmıştı. Hizmetçiler daha sonra onun yatak kürklerini paylaşmak için kendi aralarında kavga edeceklerdi.

"Bir fincan bira içmek için bana katılmak ister misin?" Gunter onu masasına götürmek istercesine dirseğinden tutarak sordu.

"Ha?" Gunter Storrs-son onu tanıdığı onca yıl boyunca, yani neredeyse doğduğundan beri, ona en ufak bir ilgi göstermemişti.

"Bu akşam özellikle çok güzel görünüyorsun," dedi yumuşak bir sesle ve onu bir banka yanına oturttu.

"Bu ne saçmalık/ Bu bir şaka mı Gunter?"

"Bu doğru leydim. Siz bir güzellik abidesisiniz. Drifa'nın bahçelerindeki en parlak çiçekten çok daha güzelsiniz." Konuştuğu süre boyunca gözleri neredeyse kadının göğsüne yapışmıştı.

"Göğüslerime bakmayı kes," diye uyardı. Fazla cesur bir adama karşı açık sözlü olmak en iyisiydi. Onu en baştan yola getirmek.

Gunter birasında boğulmaya başladı.

"Sen de Egil," dedi masanın karşısındaki askere. Sert birasından bir yudum aldı ve devam etti, "Kutsanmış Freyja! Siz erkekler sanki daha önce hiç meme görmemişsiniz gibi davranıyorsunuz ama ben gördüğünüzü çok iyi biliyorum. Hepinizin ağzının suyu akıyor."

Yıllardır oda hizmetçisi Inga'nın üzerinde ve hepsi göğüsleri inek memesi büyüklüğünde olduğu için. Beyninin bir sivilce büyüklüğünde olmasına aldırmayın."

Egil de boğulmaya başladı.

Tam o sırada bakışları Drifa'nın Adem'in yanındaki sandalyede oturduğu yüksek kürsüye kaydı. Başlarını birleştirmiş, dikkatle bir konuyu tartışıyorlardı. Arada bir adam gülüyor ya da kadın kıkırdıyordu. Ve tüm bu süre boyunca Drifa'nın bir eli Adem'in kolunun üzerindeydi.

Olabilir mi? Drifa benim adamımla flört mü ediyor?

Aaarrgh! Adam benim erkeğim değil. Benim erkeğim yok. Kesinlikle Adam değil.

Ve şifacı... şimdi de kız kardeşime karşı bir sevgi mi geliştirdi? Hiç mi ahlakı yok?

Aşırı güçlü bir duygu dalgası Tyra'nın içinden geçti. Daha önce hiç hissetmemiş olmasına rağmen, anında tanıdı. Kıskançlık. Masaların üzerinden atlayıp kürsüye çıkmak istedi; en büyük arzusu serseri Adam'ı yumruklamak ve çapkın Drifa'yı çiçek tarhlarından birine fırlatmaktı.

Kıskançlığına rağmen Tyra, Adam ve Drifa'nın birlikte iyi göründüklerini kabul etmek zorunda kaldı.

İki güzel, siyah saçlı insan. Erkek, tanrısal yakışıklılıkta. Kadın, egzotik çekiciliğiyle. "Eğer bu gece dans edeceklerse, bana eşlik eder misin?"

Tyra, Adam ve kız kardeşine hançer gibi baktığı süre boyunca kendisiyle konuştuğu anlaşılan Gunter'e döndü. "Neden benimle dans etmek istiyorsun?"

"Sen çok çekici bir kadınsın, Tyra. Eminim bunun farkındasındır." Sonra da avucunu kızın kalçasına koyup sıkmaya cüret etti.

"Daha önce hiç böyle düşünmemiştin." Adamın elini kalçasından sertçe çekti.

Omuz silkti ve ona en hoş gülümsemesini verdi... geçen yaz Frigg Festivali sırasında Drifa'ya verirken gördüğü gülümsemenin aynısını. *Drifa*, diye düşündü. *Belki de bu oyunu iki kişi oynayabilir. Ama bir erkekle flört etmeye cesaret edebilir miyim? Bir erkekle nasıl flört edileceğini biliyor muyum ki? Ne kadar zor olabilir ki?*

"Çok hoş bir gülümsemen var, Gunter." Konuşurken yakınına eğildi ve kız kardeşlerinin yaptığı gibi kirpiklerini ona doğru kırıştırdı. Bunu yaparken kendini kesinlikle gülünç hissediyordu ama çok şaşırtıcı bir şey oldu. Gunter masanın üzerinde duran elini onunkinin üzerine koydu.

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu boğuk bir sesle.

Valhalla aşkına! Benim için husky mi yapıyor? Ve ne aptalca bir gülümseme!

"Evet, gülüşün parlak ve... ve... büyük." *Büyük mü? Bu benim için bile gerçekten yarım akıllıca bir iltifat.*

Egil kıs kıs güldü.

Gunter sırttı. "Büyük olan başka yerlerim de var," diye cevap verdi, kaşlarını imalı bir şekilde ona doğru sallayarak.

Düşündüğüm şeyi mi demek istiyor? Hah! Ne kadar büyük olduğunu çok iyi biliyorum. Yolculuklarımızda erkekler nehirlerde yıkanırken onu birden fazla kez gördüm. Böylesine çirkin bir ifadeye nasıl yanıt verilir?

"Ne kadar şanslısın!"

"Hayır, şanslı olan benim kadınlarımdır." Kaşlarını ona doğru biraz daha salladı. Sersem, elini tekrar kızın kalçasına koyup sıkmak gibi bir hata yaptı.

Karşılık vermek için elini bacaklarının arasında duran dev solucanın üzerine koydu ve gerçekten sert bir şekilde sıktı.

Gunter konuşmaya çalışırken gözleri doldu ama konuşamadı.

Gerçekten, bu flört işi çok can sıkıcı. Neden insanlar sadece düşündüklerini söyleyemiyorlar? "Benimle yatmak istiyor musun?" diye açıkça sordu.

Yüzü kıpkırmızı oldu ve telaşlandı. Görünüşe göre *kadınları* onunla ilişkilerinde o kadar açık sözlü değillerdi. Ya da belki de kadının sikini "okşaması" yüzünden yüzü kıpkırmızı olmuş ve telaşlanmıştı. "Evet, sanırım öyle."

"Hayır."

"Hayır mı?"

"Beni duydunuz. Hayır dedim. Hayır, hayır, hayır! Bu gece çok garip davranıyorsun, Gunter. Bence bir tonik için şifacıya görünmelisin."

Tam o sırada kürsüye baktı; şifacı yerinden kalkmış, sanki masaların üzerinden atlayıp Gunter'i yumruklamak ve onu bir yerlere fırlatmak istiyormuş gibi ona ve Gunter'e dik dik bakıyordu.

O anda aklına hiç beklenmedik bir fikir geldi. Adam onu kıskanıyor olabilir miydi?

Onu daha dikkatli inceledi, özellikle de oturduğu yerden kalkıp inatla ona doğru ilerlemeye başladığında. Hızlıca düşünerek elbisesinin korsağını aşağıya çekti, masanın karşısında hafifçe öne eğildi ve Egil'e "Peki erkeklik organların nasıl?" diye sordu.

Flört konusunda ilk ders için hiç de fena bir başlangıç değil, diye düşündü Tyra, zihinsel olarak sırtını sıvazlayarak.

Gunter ve Egil'in çıkardığı guruldama seslerini de... şey, bunları iltifat olarak tercüme etmeyi seçti... sadece göğsüne bile olsa.

"Ne yaptığınızı sanıyorsunuz siz?" Adam masalarına ulaştığında sordu. Adamın gözleri de kadının göğsüne takılmıştı. *Gerçekten de şehvet düşkünü hödüklerin dünyasında yaşıyorum.*

"Flört ediyorum," diye dürüstçe cevap verdi. "Peki ya sen?"

(O) h, aşıkların oynadığı oyunlar!...

"Devam et, Tyra. Bir bira daha iç. Ama sonra bana gelme bir bira kafası ilacı için."

Derin nefes alıp vermeyi ve yanaklarını şişirmeyi içeren en gülünç ama büyüleyici surat ifadesini yaptı ... ve biraz daha içti.

"Ve bunu yaparken, böyle derin bir nefes daha al ve bana ve dünyanın geri kalanına çıplak göğüslerinin tam görüntüsünü vermiş olacaksın."

Adam nedense Tyra'nın göğüslerine özel bir ilgi duymaya başlamıştı. Mantıksız davrandığının farkındaydı ama kendisine ait olduğunu düşündüğü şeylere başka erkeklerin bakmasından hoşlanmıyordu. Aslında kıskançlık, Adam'a saldıran duygular arasında şu anda en az kafa karıştırıcı olanıydı. İç çatışmaları onu her fırsatta hırpalıyordu.

Hayatının işi için kan döken bir kadın fikrinden iğreniyordu. Ama bir savaşçı olmasına rağmen, hatta belki de bir savaşçı olduğu için Tyra'ya karşı her türlü mantığın ötesinde bir çekim duyuyordu. Onun parçalanmış zihnini kim açıklayabilirdi ki?

Hiçbir kadınla kalıcı bir ilişki istemiyordu. Bu, bir yerde kalmak, çocuk sahibi olmak, sorumluluklar ve geleceğinin nerede yattığına dair kesin bir fikir anlamına gelirdi. Oysa bugünlerde bırakın can sıkıcı bir kadını, Alrek ve kardeşleri gibi daha da can sıkıcı çocukları, kendine bile zor bakıyordu.

Artık şifa sanatıyla uğraşmak istediğinden emin değildi ama yine de buradaydı, sağda solda hasta bakıyordu. Karar onun elinden alınmış gibi görünüyordu.

Ve bütün sorun da buydu. Hayatının kontrolünü kaybetmişti. Savunulamaz bir durum! Bir erkek kendi kaderine yön vermeliydi... ölmekte olan bir kral, her şeye karışan bir amca, çirkin bir savaşçı prenses, ona harem vermekte ısrar eden bir Arap ya da can sıkıcı bir sürü velet değil.

Tyra onun tiradına "Kesinlikle huysuz bir ruh hali içindesin," diye karşılık verdi.

Şimdiye kadar onun kötü bir ruh hali içinde olduğunu düşünmesine neden olacak ne söylediğini unutmuştu. Yoksa sadece kaşlarını mı çatmıştı?

"Bu elbiseyi sevdiğini sanıyordum."

Oh, *şu* kötü ruh hali. "Elbisene bayıldım. Özellikle de içinden sarkan şeye bayılıyorum. Herkese göstermek zorunda mısın?"

Gözlerini ona dikti. Sonra onun beklemesi gereken şeyi yaptı... önerdiği şeyin tam tersini. İki elini belindeki kumaşın üzerine koydu ve aşağı doğru çekti.

"Lanet... lanet... cehennem!"

Şimdi kıpkırmızı, ahlaksız elbisesinin yakası göğüslerinin meme uçlarını ve areolalarını zar zor örtüyordu. Salona bakmaya cesaret edemiyordu ama tahminine göre her yerde bahisler oynanıyordu: Yapacak mıydı, yapmayacak mıydı? Elbiseyi çıkaracak mı, çıkarmayacak mı?

"Peki, Drifa'yı kötü hünerlerini sergilemesi için ahıra götürdün mü?"

"Ne?" diye ciyak ciyak bağırdı. *Bu soru da nereden çıkmıştı? Repertuarımda hınzırca hileler olduğunu bile bilmiyordum. Belki de biliyordum ama başkalarının fark etmesini beklemiyordum.*

"Beni duydun, Saxon. İkinizi başlarınızı birleştirmiş, yapmacık gülümsemeler atarken gördüm."

Sırıtmak mı? Gülümsediğimde sıırtmam. Kesinlikle surat asmıyorum. Belki sana baktığım zaman hariç. Umarım sana bakarken sıırttmıyorumdur. Yüzüne çok ciddi bir ifade yerleştirdi ve Tyra'ya baktı.

"Sen ve Drifa ne hakkında konuşuyordunuz? Öpüşme mi? Yatak kürkleri mi? Onun güzelliğinden mi?"

"Otlar." Tyra'nın alakasız görünen sorularını nihayet anlayarak ona sıırttı. Savaşçı prenses onun Drifa ile konuşmasını kıskanıyordu.

"Otlar mı?"

"Evet, bitki günlüklerimi ona okumamı istiyor, böylece bazı yabani bitkileri tıbbi amaçlarla bahçelerine nakletmeyi deneyebilir. Biz buluşmayı ayarladık.

Yarın sabah sadece bu amaç için. Bize katılabilirsin ama sanırım savaşla ilgili şeyler yapacaksın. Kafa kesmek falan." Sırf onu kızdırmak için bir kez daha sırttı. Sırttı, surat asmadı.

"Adam, icat ettiğim yeni bir lezzeti denemek ister misin... Dereotu soslu domuz taşlığı?" Ingrith henüz gelmişti ve içinde karışımın bulunduğu içi boş bir manchet somunu olan küçük bir tepsiyi ona doğru uzatıyordu.

Tyra belindeki kalkanın içinden küçük bıçağı aldı ve tam kendisi için bir tane saplayacaktı ki Ingrith eline vurdu. "Onlar senin için değil, kardeşim. Adam'ın denemesi için." Ona nazıkçe gülümsedi. "Senin için de ballı ve cevizli kek yaptım, hâlâ soğuyor. En sevdiklerinden, değil mi?"

"Ha?" dedi o ve Tyra aynı anda.

Eğer bilmeseydi, Ingrith'in onunla flört ettiğini düşünecekti. "Neden onunla flört ediyorsun?" Tyra sordu.

Kimse Tyra'yı lafı dolandırmakla suçlayamaz.

"Peki, neden olmasın? Pek ilgili görünmüyorsun. Onun adil bir oyun olduğunu düşünmüştüm. Drifa da onun çok iyi biri olduğunu söyledi."

Adil oyun mu? Ben mi? İyi mi? İyi biri olarak görülmek konusunda pek emin değildi ama adil oyun kavramını oldukça sevmiştir. Bu yüzden göğsünü kabarttı ve Ingrith'e sıcak bir şekilde gülümsedi. Bunun bir gülümseme olduğundan emin oldu, surat asma değil.

Tyra büyük ayaklarından birini kullanarak adamın ayak parmaklarına bastı ve "Zampara, iğrenç hödük" gibi bir şeyler mırıldandı.

"Ah!" dedi, çizmeli ayağını dizinin üzerine çekip büyük bir abartıyla ovuşturarak.

Tam o sırada Breanne geldi ve Adam'ın diğer tarafındaki boş sandalyeye oturdu.

"Adam, tavsiyene ihtiyacım var."

Tyra diğer tarafından hiç de hoş olmayan, erkeksi bir sesle homurdandı. Kasıklarının kaşımasa iyi olurdu. Onu, baştan çıkarıcılığın ta kendisi olan bu elbisenin içinde, müstehcen erkek hareketleri yaparken hayal etmeye dayanamıyordu.

Başını eğerek Breanne'in detaylandırması gerektiğini işaret etti.

"Stoneheim'da bir hastane inşa etmeyi düşünüyordum. Bu fikir hakkında ne düşünüyorsunuz?"

"Senin yerine bakacak biri var mı?" Kadın ona kirpiklerini kırıştırdı.

Tanrım, Tyra'nın kız kardeşlerinden biri daha benimle flört ediyor! Neler oluyor burada?
"Peder Efrid ve ebe bu işte çalışmaya istekliyse, bence harika bir fikir. Yine de burada fazla kalmayacağım." Stoneheim'da kalmasının en başından beri kendi fikri olmadığını ve Kral Thorvald iyileşir iyileşmez... ya da ölür ölmez sona ereceğini herkese açıkça belirtmek istiyordu.

"Bir yere gitmeyi mi planlıyorsun, Saxon?" Tyra kelimeleri geveleyerek sordu.

"Tam olarak kaç boynuz bira içtin?"

"Görünüşe göre yeterli değil. O müstehzi yüzünü hâlâ görebiliyorum."

Göz süzmek mi? Önce yüzümü ekşittiğimi söyledi, şimdi de süzdüğümü. Bira algılarını etkiliyor olmalı. Saldırıya geçmemin zamanı geldi de geçiyor. "Hayır, yakın zamanda hiçbir yere gitmiyorum... en azından belli bir anlaşma yerine getirilene kadar." Kadının yüzünün renklenmesini büyük bir memnuniyetle izledi.

Sonra Tyra'ya sırtını döndü ve Breanne ile potansiyel hospitium projesini ciddi ciddi tartışmaya başladı. Aynı anda hem yemek yediler hem de konuştular... binanın büyüklüğü, masaların, sandıkların, pencerelerin incelenmesi, konumu hakkında... her biri bir öncekinden daha özenli ya da lezzetli düzinelerce yemek üzerinde. Ingrith mutfakta gerçekten bir zanaatkârdı. Breanne de kendi tarzında bir zanaatkârdı ve parlak bir zekâyâ sahipti. İkisinin de güzel olmasından bahsetmiyorum bile... Ingrith İskandinav sarışınlığıyla, Breanne ise kızıl saçlı İrlandalı yakışıklılığıyla.

Adam'ın Tyra'ya dönmesi biraz zaman aldı, ancak yemeğin bittiğini ve eğlencenin başlamak üzere olduğunu fark etti... ve Tyra kendi hayranlarını toplamıştı. Kız kardeşleri gibi flört ediyordu ama Adam'la değil. *Kahretsin!*

Norveç'in en iyi kılıç ustası olarak tanınan Gunter adında bir Viking askeri, kızın savaş örgülerinden birini çekiştiriyor ve daha önce söylediği şuh bir sözle ilgili olarak onunla alay ediyordu. Gunter yanlarından geçerken hizmetçilerin hepsi bayıldı, ama o çok

Adam'a sorarsanız, bir erkek için yarı yarıya güzel... ki kimse sormadı tabii ki.

Bir başka ünlü savaşçı olan Egil Iversson ona kendisiyle surların etrafında bir gezintiye çıkmak isteyip istemediğini soruyordu. Egil'in *sütyenleri* o kadar sıkıydı ki, devasa malepartları görülebiliyordu. Hiç şüphesiz büyütülmüş bir başlık takıyordu. Dar sütyenli erkeklerden sakınmak, Adam'ın felsefesiydi ve bir gün kızları olursa onlara da aktaracaktı. Ya da belki de Tyra'ya aktaracaktı... Tyra'ya yaklaştığında. Adam da Tyra'nın izinden gitmeye karar verdi ve bir şişe birayı uzun bir yudumda içti. Ayak parmaklarına kadar hissetti.

"Gerçekten Tyra, benimle bir gezintiye çıkmalısın," diyordu Egil. "Sana göstermek istediğim ilginç bir şey var."

Eminim vardır. O pis zamparanın aklında ne tür bir gezinti var? Dışarısı karanlık. Ve soğuk. Umarım donar.

"Hayır, Tyra seninle gezintiye çıkamaz. Daha sonra benimle dans edeceğine söz verdi." Şimdi konuşan Tavuskuşu Gunter'di.

"Öyle mi?" Tyra biradan mı yoksa erkeklerin ilgisinden mi bilemediği bir şekilde biraz şaşkın görünüyordu.

Her iki adamın da gözleri Tyra'nın açıkta duran göğsüne takıldı.

Adam, ne yazık ki yatak odasında bıraktığı kılıcını çekmemek için parmaklarını sandalyesinin tahta kollarına geçirdi... ya da belki de şans eseri.

"Ne tür bir şımarıklık yaptın Tyra?" diye sordu kayıtsızca.

"Onunla çift olmak isteyip istemediğimi sordu," diye açıkladı Gunter keyifle. "Ayrıca, bir kadının göğüslerinin büyüklüğü hakkında zekice bir gözlem yaptı.

Beyninin büyüklüğüne göre," diye ekledi Egil.

İki adam da hâlâ onun göğsüne bakıyordu.

Yeterince duydum!

Görünüşe göre yeterli değildi, çünkü Bolthor tam o sırada ortaya çıktı ve Tyra'ya tek iyi gözünden hayranlık dolu bir bakış attı. Dev Skald'ın taparcasına bakışı görülmeye değerdi... daha ziyade tek gözlü azgın bir ayı gibiydi. "Size bir hediyem var leydim." "Benim için mi?" Tyra bile

Bolthor'un ilgisinden ürkmüş görünüyordu.

Şair başını kuvvetle salladı. "Sadece senin için yazılmış bir övgü şiiri. Dinlemek ister misiniz?"

Hayır, hayır, hayır!

"Elbette Bolthor." Tyra'yı iyice sarsmak isterdi ama göğüsleri şüphesiz dışarı fırlayacaktı.

"Bu destanın adı 'Kırmızı Elbiseli Kadın'." *Uh-oh!*

*"Bir zamanlar güzel bir kadın vardı,
aşkı hiçbir erkeği tuzağa
düşüremezdi. Tüm güzelliğini
sakladı
Erkek kıyafeti altında deri kurutulmuş.
Taşıdığı bir kılıç,
Savaşta oyalandı.
Sanırım hanımefendi değerini bilmiyordu, ta
ki kıpkırmızı bir elbise ortaya çıkana dek.
Sonra kadın çiçek açtı,
En iyi tavus kuşu tüyü gibi. Şimdi
hanımefendi seçiyor
Tüm aşk hastası erkeklerin.
Ama çok hızlı karıştırmasa iyi olur
yoksa yayılır,
Ve tercih ettiğinden daha fazla talibi var.
Tyra'ya şükürler olsun, Savaşçı Prenses
Ve kıpkırmızı elbisesi."*

Tyra nefesinin altında, "Bu gerçekten korkunçtu," diye mırıldandı. Ama Bolthor'a "Bu harikaydı" dedi.

"Bir tane daha ister misin?" Ay çarpmış bir buzağı gibi ona bakıyordu.

"Belki daha sonra," dedi nezaketle. "Şu anda Ingrith'in iyi bir destana ihtiyacı olduğunu düşünüyorum. Sanırım bulaşıkhanede, bu güzel yemeği hazırlamaktan yorgun düşmüş. Onu neşelendirebileceğini düşünüyor musun?"

Bolthor'un tek gözü sanki eline büyük bir hazine tutuşturulmuş gibi parladı. "Ben sadece bir tane biliyorum. "Domuz'a şükürler olsun."

Bolthor'un destan anlatması Adam'a göre bir şeyi başarmıştı. Gunter ve

Egil ortalıkta görünmüyordu... en azından şimdilik. Adam onları düelloya davet etmekten ya da böyle korkunç bir meydan okumadan korkmuştu.

"Bolthor'la kesinlikle iyi başa çıkmışsın," diye tebrik etti Adam Tyra'yı, hoş bir ses tonu kullanmaya çalışarak.

"Git buradan," diye cevap verdi.

Bu şakalaşmayı eliyor. Görünüşe göre ona hâlâ kızgındı ve nedenini bile hatırlayamıyordu. Şimdi hatırladı. Kız kardeşleriyle flört ettiğini düşünmüştü.

"Tyra, canım, kız kardeşlerinle ilgilenmiyorum."

"İlgileniyormuş gibi mi görünüyorum? Ve bana canım deme." "Evet, diyorsun... canım."

"Şey, bilmiyorum. Ve dur, dur, dur şu sevgi sözcüklerinden. Sanki senin kadınlarından biriymişim gibi hissettiriyor."

"Kadınlar! Tanrı aşkına Tyra, Raşit'in dil dökmesi sayesinde iki yıldır iffetli olduğumu zaten biliyorsun. Yani, kadın yok!"

"Kadınları sıkıştırmadan da onlara *sahip olabilirsiniz*," diye ısrar etti.

"Nasıl olduğunu bilmek isterdim," diye mırıldandı. Konuyu değiştirmek en iyisiydi. "Şimdi karşılık versen ve Gunter'e, Egil'e... ya da Bolthor'a gerçekten ilgi duymadığını söylesen iyi olurdu."

"Onlara karşı bir ilgim var. Büyük bir ilgi."

Omuzları çöktü. "Neden benimle her zaman ters düşmek zorundasın, hizmetçi kız? Bir kerecik olsun uslu duramaz mısın?"

"Aslında, yatak kürklerimi onlarla paylaşmaya karar verdim."

"Hepsi bir seferde mi?" diye sordu, kadının gülünç yalanları karşısında kahkahasını zorlukla bastırarak.

Gözleri fal taşı gibi açıldı. Belli ki kürklü yatağında aynı anda üç erkekle ne yapabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu.

Tabii ki ona söyledi. Kızın

çenesi düştü.

"Baştan başlayabilir miyiz? Neden Gunter'e yaptığın gibi bana da arsızca bir şeyler söylemiyorsun?"

ve Egil? Bana değil de başka erkeklere arsızca şeyler söylemen haksızlık."

O kadar kaba ve çirkin bir şey söyledi ki, adamın bir an için nutku tutuldu. A rsızlığı yeni bir seviyeye taşıdı. Sandalyeler ve masalar karıştığı için tepki vermek zorunda kalmaktan kurtuldu. Tanrı'ya şükür! O akşam için bir eğlence planlanmıştı. Sehpalar ve banklar salonun dış kenarlarına taşınarak kürsünün önünde açık bir alan yaratılıyordu.

Birkaç kişi kürsüye çıktı; kız kardeşler, Rafn, Bolthor, Tykir, Alinor ve en büyük oğulları Thork. Burası izlemek için daha iyi bir görüş noktasıydı ama yeterli sandalye yoktu. Tykir Alinor'u kucağına aldı, Alinor kucağına tatlı bir şekilde yerleşmeden önce küçük bir çığlık attı ve Thork'a ayaklarının dibine oturmasını işaret ederek bir sandalyeyi boşalttı. Thork o gün yaptığı çılgınlıklar yüzünden cezalandırılıyordu. Rafn boş sandalyeye oturdu ve Vana'yı kucağına çekti. Vana itiraz etme zahmetine bile girmeden sadece iini çekti.

Cesaret edebilir miyim? Adam, Tyra'ya yan gözle bakarak merak etti.

Ayağa kalkıp Tyra'yı belinden kavradı, sonra da kucağına oturtup sırtını göğsüne yasladı. Breanne hemen boşalan koltuğa oturdu, Drifa ve Ingrith de iki koluna girdiler. Üçü de ona teşekkür ederek gülümsediler.

"Seni vahşi!" Tyra kıvranarak uzaklaşmaya çalıştı ama n a f i l e . Her iki kolu da beline sıkıca sarılmıştı ve masa onu nden engelliyordu.

"Kıvranmaya devam et, sürtük. Bu sayede meme uçlarını daha iyi görebiliyorum," dedi kulağına.

Hemen durdu ve aşağıya doğru baktı... sonra inledi. "B a ř k a herkes de gördü m?" diye sordu mahcup bir fısıltıyla.

"Hayır, sadece ben. Ve çok da güzel meme uçları var."

Kadın adamın ellerini belinden çekmeye çalıştı ama adam bir mengene gibi sıkıca tutuyordu. "Hanerimle parmaklarını kesmeliyim."

"Eğer bunu yaparsan, seni parmaklarımla tatmin edemem."

Bu kesinlikle onun dikkatini çekti. Neredeyse onun beyninin düşündüğünü duyabiliyordu

az önce söylediği şeyi. "Ne... parmak zevki nedir?" diye sordu sonunda boğuk bir sesle.

Hiçbir fikri yoktu, bu kelime ona aniden ilham vermişti. Aslında ne olabileceğini hayal edebiliyordu. Ama kelimeler bunun hakkını veremezdi. Bu tür bir erotik bilgelik bir gösteriyi hak ediyordu. Böylece, sol eliyle onu sıkıca tutmaya devam ederken, sağ elini ustalıkla elbisesinin eteğinin altından bacağının çıplak tenine kaydırdı.

"Oh." Kadının tek yanıtı bu oldu. Yumuşak iç çekişi ve parmaklarını kesmemiş olması bir gösterge ise hoşuna gittiğinden oldukça emindi.

Masa, loş ışık ve tüm gözlerin ud çalıp şarkı söyleyen genç hizmetçi Agnis'in üzerinde olması nedeniyle kimse Adam'ın ne yaptığını fark etmedi.

Adamın eli sadece baldırındaydı ama kız kaskatı kesilmişti.

Kasıtlı olarak dizlerini açtı, bu da kadının dizlerinin de açılmasına neden oldu. Onu tam olarak istediği yere getirmişti... kucağına ve açıkta bırakmıştı.

Adamın eli baldırından dizine, oradan da yukarı, yukarı, uyluğuna doğru yavaş bir okşayışla hareket ederken, "Yapamazsın," dedi.

"Yapabilirim," diye karşılık verdi ve elini dış uyluğundan iç uyluğuna doğru hareket ettirdi. Sadece parmak uçlarıyla, dizlerinden neredeyse kadın postuna kadar yavaş daireler çizerek iç uyluklarını hafifçe okşadı. Bir uyluktan yukarı, diğerinden aşağı, bir uyluktan yukarı, diğerinden aşağı.

Artık sadece kaskatı kesilmekle kalmıyor, nefesini de tutuyordu. "Seni

burada okşadığımda göğüslerin ağrımaya başlıyor mu?"

Şaşkınlıkla başını salladı. Böyle bir dürüstlük beklemiyordu.

"Sen de benim gibi burada bir zonklama hissediyor musun?" Elinin topuğunu kadının karnının en alt kısmına, kasık kemiğinin hemen üstüne koydu.

Bastırdığı nefesini serbest bıraktı ve adamın elini orada tutmaya çalıştı, elbisesinin hala onu gizlice örten kumaşının arasından. Ama adam çoktan kalçalarını parmaklamaya geri dönmüştü.

"Adam, bugün kaybettiğin bebeği duydum," dedi Alinor eğlenceler arasındaki kısa molada. Lavtacının işi bitmişti ve şimdi Raşit uzun Arap masallarından birini anlatmaya hazırlanıyordu... genç bir adam ve sihirli bir duvar halısı hakkında bir şeyler. "Çok üzgünüm

Ufaklığı kurtaramadınız."

Şimdi olmaz, Alinor. Lütfen, Tanrım, şimdi olmaz. Onun sempatisini kabul eden sessiz baş sallamasının yeterli olacağını umuyordu.

Ama Tyra çoktan onun kucağında dönmeye başlamış, omzunun üzerinden ona bakıyordu. "Sana Dagma'yı sormayı unuttum. Hayır, sakın söyleme..."

"Dagma iyileşecek," diye onu temin etmekte gecikmedi. "Çok kan kaybetti ve bir buçuk günlük doğumdan sonra çok zayıf düştü ama bebek anne karnında öldü."

"Ah, Adam," dedi Tyra ve Alinor aynı anda.

"Elden bir şey gelmezdi; kordon bebeğin boynuna dolanmıştı. Günlerdir ölü olmalı."

"Ah, Adam," diye tekrarladılar.

"Bazen her şeyin, kötü şeylerin bile bir sebebi vardır," dedi Alinor o zaman. "O daha çok genç. Başka çocukları da olabilir, değil mi?"

"Muhtemelen."

Tyra, "Gidip onu görmeliyim," diye önerdi.

"Şimdi olmaz!" Sesinin ne kadar tiz çıktığını hemen fark etti. Daha sakın bir şekilde, "Ona gece boyunca derin bir uyku çekmesini sağlayacak bazı şifalı otlar verdim" dedi.

Burada elim leydimin elbisesinde, onun en mahrem kıvrımlarını ayırmak üzereyken, bir domuzun tüylerini kavurabilecek bir tahrikle oturduğuma ve tıbbi meseleleri tartıştığıma inanamıyorum. Bu konuşma yarına kadar bekleyemez mi? Eğer Drifa duyarsa ve bana hangi bitkileri kullandığımı sormaya başlarsa, sanırım ağlayabilirim.

Tykir, "Adam, ağlamak üzereymiş gibi görünüyorsun," diye yorum yaptı. Adam Tykir'in gözlerindeki pırıltıyı gördü. Adam'dan Tyra'ya ve tekrar ona bakıyordu, başını soru sorar gibi eğmişti. Neler olup bittiğini tam olarak bilmiyor olabilirdi ama şüpheleri uyanmıştı.

"Bu, Ala Din'in ve onun sihirli bir goblenle yaşadığı inanılmaz maceraların hikâyesidir."

Âdem hayatı boyunca Raşit'in bitmek bilmeyen hikâyelerinden birine başladığını duyunca rahatlayacağını hiç düşünmemişti. Muhtemelen öyle ya da böyle haremle ilgili olacaktı.

Herkes öne doğru eğilip masanın tek kelimesini bile kaçırmak istemeden dikkatle dinlerken salon sessizleşti. Vikingler iyi bir hikâyeyi her zaman sevmişlerdir. Adam da severdi ama şimdi değil. Tanrı aşkına, şimdi değil!

Alinor öne döndü.

Ve Adam sessiz bir teşekkür duası etti.

"Dagma'yla kaldığın için teşekkür ederim," diye fısıldadı Tyra omzunun üstünden ona, sonra da yüksek bir taburede oturan ve Doğulu yüz hatlarına ürkütücü bir hava veren mumlar ve meşalelerle çevrili Raşit'e baktı. Sonra, onu kucağına çektiğinden beri ilk kez rahatladı ve başını onun omzuna yasladı.

Biraz sempati ya da minnettarlığın bana bu sonucu getireceğini bilseydim, ona bugün yardım ettiğim irinli gözlü yaşlı kocakarıdan bahsedebilirdim. Ya da küçük çocuğun kırık bacağını düzelttiğimi. Ya da Alrek'in sıcak çıra toplarken avucunda oluşan yanığı merhemle yatıştırdığımı.

Tyra daha rahat etmek için kucağında kıpırdandı ve Adam kasıklarındaki zevk-acı o kadar yoğundu ki önünde yıldızlar gördü. İyi ki Adam'ın kalçalarına bastırdığını hissetmiyordu! Onu şok etmek istemiyordu.

Tyra, "Şimdi devam edebilirsiniz," dedi.

"Ha? Benimle mi konuşuyorsun?" diye sordu. *Benimle konuşuyor olmalıydı çünkü Alinor bize doğru bakmıyordu bile ve Raşit'in konuşmasına hiç ara vermemişti. Bahsediyor olabileceği tek şey ... aman Tanrım!*

"Tabii ki seninle konuşuyorum, dangalak," dedi bir yüzbaşının kalın kafalı bir askere hitap ettiği kadar içtenlikle. "Şimdi parmak sevme oyununa devam edebilirsin."

Oyun mu? Bunu bir oyun olarak mı görüyor? Şok olması için çok fazla!

"Seni şok mu ettim?" diye sordu, belli ki tereddüt içindeydi.

Hayır, ikinci bir düşünceye izin yoktu. "Evet, beni şok ettiniz," dedi, "mümkün olan en nazik şekilde."

"Şşşt!" Ingrith, Breanne ve Drifa aynı anda tısladılar. Raşit'in anlattıklarına dalmışlardı ve dikkatlerini dağıtacak hiçbir gevezelik istemiyorlardı.

Ve böylece, Raşit bir Doğu ülkesindeki sihir hikayelerini anlatırken, Adam dokumaya başladı

kendi sihir şekli.

Çırpınan parmaklarıyla kadının yuvasındaki tüyleri okşadı, sonra onu avuçladı ve elinin topuğunu ona doğru döndürdü. Kadın sırtını dikleştirdi ve usulca inledi. Göğüslerine dokunmak isterdi ama bu seyircilerin önünde çok açık bir gösteri olurdu. Bunun yerine kulağına, "Biraz daha aç," diye fısıldadı ve açtığında, parmaklarını onun uyarılma balına daldırdı ve bir kadının zevkinin özü olan o tomurcuğa gelene kadar kaygan kıvrımlarının üzerinde yukarı aşağı yaydı. Oraya dokunduğunda kadın sarsıldı ve yüksek sesle inledi.

"Bir sorun mu var?" Alinor sordu.

Şimdi Tyra'yı tıngırdatıyordu ve ilk başta Tyra konuşamadı. "Hayır, sadece biraz hazımsızlık," dedi Tyra.

Tykir inanmayarak homurdandı.

"Nane yaprağı çiğnemelisin," diye önerdi Drifa. "Karın krampları için en iyi şey budur."

"Dereotu soslu domuz ciğerinin sana göre olmadığını söylemiştim," dedi Ingrith hışımla. Bolthor'un bulaşıkhanede anlattıklarından kaçmak için salona geri dönmüş olmalıydı.

"Şşşt!" diye itiraz etti aşağıdan biri.

Bu arada Adam da onun "hazımsızlığına" katkıda bulunmak için elinden geleni yapıyordu. Tıngırdatıyor, tıngırdatıyor, tıngırdatıyordu; ta ki tomurcuk büyüüp sertleşene, kıvrımları bir çiçeğin taç yaprakları gibi açılana ve çiy sıcak ve yoğun olana dek.

Kendini oldukça ateşli ve kalın hissediyordu.

Kadının zirveye ulaşmak üzere olduğunu hisseden adam, uzun orta parmağını kadının içine doğru hafifçe soktu ve iç kaslarının onu dünyasına davet eden ritmik spazmıyla ödüllendirildi. Elleri kollarını demir gibi kavradı, içinden geçen ezici dalgalarla savaşmaya çalıştı. Yarın morlukları olacaktı, bu kesindi... onun tatlı teslimiyetinin bir hatırlatıcısı olarak zevk alacağı morluklar. Sonunda, bir kadını coşkudan ayıran o bariyere çarpmadan hemen önce, dizleri onunkileri kavradı ve bir yumruğunu ağzına götürerek çığlıklarını bastırmaya çalıştı, ama "Oh ... oh ... oh ... Freyja aşkına! ... oh!"

Sonra rahat bir tokluk yığınının içine gömüldü.

Adam, Tyra'nın aldığı zevkten büyük haz duyuyordu... kendi doruğa ulaşmış kadar olmasa da buna yakındı. Onun açık duygusallığı bir zevkti. Ondan sonra ne bekleyeceğini asla bilemiyordu... ilerleyen saniyelerde kanıtlandığı gibi.

Yumuşak nefes alıp verışı kesilip konuşabilecek hale geldiğinde Tyra hafifçe dönüp ona baktı ve "Seni ne zaman parmaklayabilirim?" diye sordu.

(Sen bana kendi fantezilerini anlatırsan ben de sana kendi fantezilerimi anlatırım.

"Peki, tam olarak kaç çeşit zevk var?" Tyra Adam'a kısa bir soru soruyordu bir süre sonra.

İnledi ve alnını masanın üzerine koydu. "Ne tür bir canavar yarattım ben?" diye mırıldandı ama konuşurken gülümsüyordu; Tyra onun kendisini bir canavar olarak görmediğinden oldukça emindi. Aslında, ona sürekli attığı ateşli bakışlar bunun tam tersini gösteriyordu.

Raşit, Tyra'nın hiçbirini hatırlayamadığı masalını bitirmiş, birkaç köy delikanlısı Tyra'nın hiçbirini hatırlayamadığı bazı akrobasi hareketleri yapmış ve herkes, salonun diğer ucunda birkaç kemancı eşliğinde yapılan dans da dahil olmak üzere başka uğraşlarla meşgul olmak için kürsüden ayrılmıştı. Ama Tyra bunu düşünemiyordu. Aklındaki tek şey Adam'ın onu az önce tanıştırdığı inanılmaz deneyimdi.

"Demek istediğim, bana ağızla zevk vermeyi, dille zevk vermeyi ve şimdi de parmakla zevk vermeyi gösterdin... bunların hiçbirini beklemezdim. Peki tam olarak kaç çeşit zevk var?"

"Tyra, her şeyi analiz etmek zorunda mısın?" Adam başını kaldırıp ona bakarak sordu. Hemen ardından ekledi: "Eğer o korseyi kaldırmazsan, kucağına atlayabilirim."

Yakasını yukarı doğru kaldırdı. "Evet, her şeyi analiz ediyorum. Başka türlü nasıl anlayabilirim ki?"

"Bu, her bir stratejinin ve savaş yönteminin çalışılması gereken bir savaş değildir. En iyi sevişme türü spontane olandır."

İşaret parmağını dudaklarına götürdü. "Hayır, sanırım yanılıyorsunuz. Tam olarak gerçek bir sevişme yaşadığımdan değil. Bu sevişme sayılmaz, değil mi?"

"Tam olarak değil," dedi onu şakacı bir şekilde taklit ederek.

"Ama bence planlı ya da plansız her türlü sevişmeden zevk alınmalı."

Adam ona umutsuzca başını salladı. "şüphesiz haklısın." "Peki başka ne türler var?"

"Neyin çeşitleri?"

"Aaarrrgh! Çok hoş, seni dangalak. Beni kasıtlı olarak yanlış mı okuyorsun?"

Sırıttı. Sonra kız hırıltılı bir ses çıkarınca teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Söylediğiniz gibi, ağızla, dille ve parmakla zevk almak var. Sonra göz zevki, konuşma zevki ve el zevki var. Ama en iyisi bunların birleşimidir."

şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Bana hoş konuşmaya bir örnek verin."

Güldü. "Neden kürklü yatağıma gelmiyorsun, sana tüm bunları gösterebilirim?"

"şimdi olmaz," dedi. "Henüz değil."

"Peki, o zaman, eğer seninle konuşup seni memnun edeceksem, seni çıplak ve yalnız bıraktığımda sana yapmayı planladığım bazı şeyleri anlatabilirim. Sen zevkten çığlık atana kadar kendimi dar kılıfının içine sokma ve sokma arzumdan bahsedebilirim. Ya da sana bir yanını yalayıp diğer yanını yalama fantezimi anlatabilirim, sonra da beni arzuladığın için en sıcak ve en ıslak olduğun yeri yalayabilirim."

"Oh, seni kötü, kötü adam. Bu tam bir yalan! İnsanlar *bunu* yapmaz."

"*Siz istediniz*" der gibi ellerini havaya kaldırdı.

"Peki, göz zevkine ne oldu?" diye sordu, bunun keşfetmek için daha güvenli bir alan olduğunu düşünerek.

"Seni bir çöl houri'sinin şeffaf örtüleriyle süslenmiş, kalçalarının her sallanışında çınlayan çanlar ve ayak bileklerinde bileziklerle görürdüm. Ya da seni yataktaki kürklerin üzerine yatırır ve senin için yavaşça soyunmamı izlemeni isterdim. Çok yavaşça."

"Bu ikincisini sevdim," dedi. Aslında hepsini sevmişti. Sanki

biliyormuş gibi gülümsedi.

"Özellikle skandal bir şey öğrenmek ister misiniz?"

"Bilmiyorum," dedi ama hemen ardından fikrini değiştirdi ve "Evet, biliyorum," dedi.

Güldü. "Bir keresinde Bağdat'ta gördüğüm özel bir takıyı takmanı istiyorum. Belden aşağı sarkan ince bir altın zincir, ama ona bağlı bir başka zincir daha var, arkada ortasından, kalça kıvrımından yukarı, kadının solundan, göbeğin üzerinden geçerek bele takılıyor. Bu süsleme gün boyunca giysilerin altına takılır... ata binerken, bahçeye yürürken, yemek yerken ya da... her neyse. Her zaman onu oraya yerleştiren adamı hatırlatır."

Tyra'nın sonunda nutku tutulmuştu. Adam haklıydı. Bu skandal bir fanteziydi.

Uzandı ve kızın elini kendi elinin içine aldı. "Sana yarı şaka yapıyorum, Tyra. Tüm bunların yapılamayacağından ya da istersen yapmayacağımızdan değil."

"İstiyorum," diye çabucak söze girdi.

Güldü. "Beni böyle şaşırtmaya devam edersen gözünü kırpmadan yatak kürklerinin içine düşersin. Sadece şunu bil: Bolthor, Tykir ya da Alinor sana bir zamanlar vahşi olduğunu söylerse, doğruyu söylemiş olurlar. Eskiden tehlikeli, cinsel ya da macera dolu her şeyin uzmanıydım. Ama artık en iyi seks oyununun, uygulanan sanatlardan değil, iki kişinin basit eylemlerinden kaynaklandığına inanmaya başladım."

Hiç beklenmedik bir anda aklına ahlaksız bir düşünce geldi. "Aklıma başka türlü bir zevk geldi. Leydi Alinor'un aşçıya bundan bahsettiğini duydum."

"Eee?" diye dürttüğünde kadın ona gizlice gülümsedi. Bir kadeh birayı dudaklarına götürdü ve beklemeye başladı.

"Tüyleri okşamak," diye neşeyle duyurdu.

Birkaç uzun an boyunca birasını yudumlarken boğuldu... ta ki kadın sırtına öyle sert bir tokat atana kadar, yeniden boğulmaya başladı.

"Çok ileri gittim, değil mi? Erkekler liderlik etmeyi sever, ister savaşta ister aşk oyununda olsun. Ben çok agresif davrandım."

Boğulma krizi sona erdiğinde, bakışlarının onun üzerinde gezinmesine izin verdi, samimi bir şekilde ve ona, "Çok mu agresif? Aşk oyununda böyle bir şey yoktur."

"O zaman bana kızgın değilsin?"

"Savaşçı prensesim, sanırım öldüm ve Viking cennetine gittim."

Tyra bir erkeği *bu* kadar etkileyebildiği için... hayır, *bu adamı bu* kadar etkileyebildiği için çok mutluydu. Sanki hayatında önemli bir çizgiyi aşmış gibi hissediyordu ve bunun tek nedeni Adam'ın hınzır parmaklarından aldığı inanılmaz zevk değildi. Bunun ne olduğunu anlamak için beynindeki bulanıklıkla mücadele etti.

Anlaşma olsun ya da olmasın, bu adamla sevişeceğim.

Hâlâ kızın elini tutuyor ve ona bakıyordu, sanki onu anlıyormuş içindeki kargaşayı görüyormuş gibi.

Belki de bu onun için de önemli bir adımdı.

Biranın etkisi geçmeye başladığında, düzgün bir vücuda sahip oluncaya kadar korsajını yukarı kaldırdı. Aklının başına gelmesi için dua etti... fikrini değiştirebilmesi için değil... sadece bu önemli kararın sonuçlarını anlamasına yetecek kadar uzun süre.

"Tyra?" Adam sordu.

"Eğer bu şeyi yaparsam..."

"Eğer ...?"

Onun sesindeki sıkıntıya gülümsedi. "Bana tattırdığın aşk oyunundan sonra, yemeğin tamamını tatmak istememek için aptal olmak gerekir. Ama ben aceleci bir insan değilim. Bazı şeyleri düşünmem gerekiyor. Çalışmak için-"

"Oh, hayır, hayır, hayır! Şehvet dolu bir ruh halindeyken yapabileceğiniz en kötü şey düşündürmektir.

Düşünmek kesin bir şehvet katilidir."

Kadın ona gülümsedi. "Şehvetli olduğumu mu söylüyorsun?"

"Hah! Sen ya da ben biraz daha şehvet düşkünü olsaydık, ağzımızın suyu akardı."

"Demek istediğim, beni seninle sevişmeye ikna ettin ama yine de bazı kurallar olmalı."

"Kurallar mı?" İnledi.

"Sizinle çift olmayı seçmiş olmam, evliliğe rıza gösterdiğim anlamına gelmez."

Adam çok dikkatli bir şekilde, "Evlilik konusunu açtığımı hatırlamıyorum. Bir kere bile. Ve, gerçekten, Tyra, erkekler

o korkunç kelimeden korkması gerekir, kadınlardan değil."

"Ben diğer kadınlar gibi değilim. Bunu zaten biliyorsun."

"Yani, kasıklarınızı kaşımak ve tükürmek dışında başka erkeksi özellikleriniz de var... örneğin evlilikten nefret etmek gibi?"

Adamın çok ciddi olduğunu düşündüğü bir konuyu hafifletmeye çalıştığını anlayabiliyordu. "Evlenmem için her yönden baskı altında olduğumu zaten biliyorsun. Eğer biri çıplak bedenlerimizin birbirine değdiğinden şüphelenirse sen de aynı baskılara maruz kalacaksın."

"Çıplak bedenler mi?" Adam ona

sırıttı. "Konuyu değiştirmeye çalışma."

"Pekala, bu yüzden gizli kalmalıyız. Ve evlenmek için baskı yapmaktan kaçınmalıyız. Anlaştık. Başka kural var mı?"

Başını salladı. "Stoneheim'dan yakında ayrılmak niyetindeyim... kesinlikle önümüzdeki ay içinde. Fiyortların donmasını bekleyemem. O zaman çok geç olacak."

"Bizans'a mı?"

"Evet, benim için en iyisi bu. Babamın kaderi ne olursa olsun kararımı verdim. Rafn en kötü ihtimalle onun yerine geçmeye hazır."

"Onayladığımı söyleyemem. Bir kadın için zor bir hayat gibi görünüyor." Kadının, kadınları erkeklerden daha yumuşak olarak nitelemesine itiraz etmek üzere olduğunu görünce ellerini teslimiyetle kaldırdı. "Ama istediğin buysa, bu senin kararın."

"Stoneheim'dan ayrılacak mısınız, yoksa kış boyunca kalacak mısınız?"

"Hah! Sen kalmıyorsan ben de burada kalmıyorum. Aslında, alınmayın ama siz olsanız bile, bu buz diyarında kışlamaya hiç niyetim yok."

"Belki sen ve Raşit benimle yarı yolda seyahat edebilirsiniz. Sık sık anavatanının sıcak iklimine dönme arzusundan bahseder."

Adam başını salladı. "Hayır. Raşit seninle gelebilir ama ben İngiltere'ye gidiyorum. Sahip olduğum tek ev orası."

"Son bir şey daha," dedi ve sinirden derin bir nefes aldı. "Eğer bir bebek olursa, tüm haklarından vazgeçiyorsun."

Adam kızın elini bıraktı ve ona inanamayarak baktı. "Hayır!" İlk

başta onu doğru duyduğundan emin olamadı. "Hayır mı?"

Ayağa kalktı ve ona ters ters baktı. "Beni duydun. Hayır! Leydim, beni derinden yaraladınız.

Çocuğumu terk edeceğimi nasıl düşünürsünüz?"

Başını eğdi ve adam öfkeyle yumruklarını sıkıp açarken onu inceledi.

"Kız kardeşim Adela ve ben babamızı hiç tanımadık. Jorvik'te bir yetimhane açan Selik ve

Rain tarafından evlat edinildik. Babasızlığın bir çocuğa ne yaptığını defalarca gördüm. Bu

asla benim çocuğumun başına gelmeyecek. Asla!"

"Ama Adam, mantıklı konuşmuyorsun. Evlenmek istemediğini söyledin."

"İstemiyorum." Adam ona gizli bir anlam taşıyan doğrudan bir bakış attı.

Anlayış beynine sızdığında o da ayağa kalktı. "Çocuğumu benden alacak mısın?"

"Ben yapardım. Yaşamak için savaşıyor bekâr bir anne mi? Lütfen Tyra, bunun ne kadar

uygunsuz olacağını sen bile görmelisin."

"Uygunsuz bir anne olacağımı mı düşünüyorsun?" Tyra hayatı boyunca eleştirilere maruz

kalmıştı. Çok iriydi. Çok kaba. Çok iticiydi. Ama bu, gururuna indirilen en ağır darbeydi. Tam

kalbinden vurulmuştu.

"Ben öyle demedim." Tyra onun elini tutmaya çalıştı ama Tyra onu öyle sert itti ki neredeyse

sandalyeye takılacaktı ve son anda kendini toparlayabildi. "Tyra, çocuk sahibi olmaktan

kaçınmanın yolları var."

"Var mı?" İşte bu şaşırtıcıydı. Erkekler ve kadınlar, özellikle de besleyebileceklerinden daha

fazla çocuğa sahip olanlar, neden bu "yöntemleri" uygulamıyorlardı?

Başını salladı. "Elbette kusursuz değiller."

"Aahhh!" dedi. "Yani sonuçta sevişmek kadın için hâlâ bir şans oyunu. Sonunda senin

tohumun rahmimde tutunabilir mi?"

Tereddüt etti, sonra başını salladı.

"Ve o meyveyi benden mi alacaksın?"

"Eğer lanet olası Varangian Muhafızları'na hizmet ediyorsan, evet, ederdim." Adam da en az onun kadar öfkeliydi.

Başını üzüntüyle ona doğru salladı. "Hançerimle seni delik deşik etmeden önce yanımdan ayrıl Saxon." Ve bunda da ciddi idi.

Uzun bir süre ona baktı, yüzünde öfke ve üzüntü savaşıyordu. Sonra döndü ve uzaklaştı.

Tyra hayatının en büyük hatası olabilecek bir şeyden kurtulduğu için mutlu olmalıydı. O halde neden gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu?

Garip yatak arkadaşları...

Adam saatlerce dönüp durdu. Gecesini böyle geçirmeyi beklemiyordu.

Raşit, kısık bir ateşin yandığı orta ocağın diğer tarafında horlarken, o rahat oyuk yatağında huzursuzca uzanıyordu. Raşit'in istediği olsaydı, ateş kükrerdi. Bu haliyle Raşit üç yatak kürkünün altına gömülmüştü... ikisi kendisinin, biri de Âdem'in.

Hayatında bu kadar çok şey nasıl ters gidebilirdi? Tyra ile arasında nasıl bu kadar çok şey ters gidebilirdi? Bu kadar kısa sürede nasıl bu kadar önemseyebildi?

O da tamamen suçlu değildi. Gerçekten de Tyra iyice düşünecek olursa, askerlik hayatında bir bebeğe yer olmadığını kabul etmek zorunda kalacaktı.

Hem neden aralarında bir bebekten bahsediyorlardı ki? Muhtemelen asla gerçekleşmeyecekti. Özellikle de bir bebek doğuracak eylemi gerçekleştirme fırsatını asla bulamayacağı anlaşıldığından beri. Elinin altında bir sürü sorun varken neden bela arasındı ki?

En çelişkili şey ise Adam'ın kalbinin sanki bir yumruk tarafından sıkılıyormuş gibi hissetmesiydi. Tyra ile birlikte doğuracakları bebeği hayal etmekten kendini alamıyordu. Çocuk elbette uzun boylu ve mavi gözlü olacaktı. Saçları siyah ya da sarı olabilirdi. Her iki durumda da, ikisinden oluşacak herhangi bir kişinin güzel olacağı kesindi.

Umurumda değil. Umurumda değil. Umurumda değil. Başlamadan bitmesi en iyisi. Ama

ya...?

Adam nihayet uykuya dalmaya başladığında, birinin yanındaki yatak kürklerinin altından kaydığını hissetti. İlk başta bunun Tyra olabileceğini düşündü... ondan af dilemeye gelmişti. Hah! Bu Kristin'di, küçük şeytan, başparmağını gl goncasi dudaklarının içine yerleştirmiş, iri mavi gözleriyle ona bakıyordu.

"Neden buradasın Kristin?" diye hırladı ya da hırlamaya çalıştı. Ufaklığı tıpkı *Adela gibi kollarının* beşiğine oturtmaya *alışırken* ve yüzündeki sa tellerini fırçalarken huysuz olmak zordu.

"Kötü bir rüya gördüm," diye açıkladı Kristin. Küçük yüzünden kocaman bir gözyaşı süzüldü. "şşşt, sadece bir ryaydı."

"Alrek yine gitti. Sen de gittin. Tek başımaydım ve korkuyordum. Rüyamda." Bu Kristin için bir ağız dolusu kelimeydi. Aslında anlattığı şey korkunç bir kbus değildi; gerçekti. Alrek yine bir Viking'e gidecekti. Ve Adam da çok geçmeden kesinlikle gidecekti.

Sözcükler ağızından çıkar çıkmaz Kristin uykuya daldı. Gz açıp kapayıncaya kadar gevezelikten uykuya geçmek çocukların huyuydu.

şafak vakti halsiz bir şekilde uyandığında sadece Kristin'i kollarının arasında değil, Besji'yi yatağın ayakucunda, Tunni'yi de yerde, yanı başında uyurken buldu. Alrek ocağın başında durmuş, zaten alev alev yanmakta olan ateşi körüklemeye çalışıyordu.

Alrek'in kendini ateşe vermesini önlemek için yatağından tökezleyerek çıkarken, bu sırada diğer çocukları uyandırmamaya çalışarak kendine bir söz verdi.

Bugün hayatımın kontrolünü geri aldığım gün. Bugün Stoneheim'dan ayrılmak için ayarlamaları yaptığım gün.

Boşboğaz ağız boşboğazlık etti...

"Geyik eti bifteği için fazladan yaban turpu sosu getirdin mi?" Kral, yatak odasına büyük, kumaş kaplı bir tepsi taşıyan Alrek'e hitap ederken dudaklarını açlıkla yaladı.

"Evet, öyle yaptım ama Peder Efrid matinleri söylemek için odandan çıkmadan önce koridorda uzun süre saklanmak zorunda kaldım." Alrek kralın neden herkes gibi yataktan kalkıp salonda yemek yemediğini anlayamıyordu. Ama o kim oluyordu da efendisinin istediği gizliliği sorgulayabiliyordu? Tepsiyi yatağın üzerine koyduktan sonra Alrek kapıyı kilitlemek için geri döndü.

Kral sabah yemeğini yerken ve Alrek'in de kendisine katılması için el sallarken, "Yiyecek bulmakta zorlandın mı?" diye sordu.

"Biraz," dedi Alrek, lezzetli bir ballı yulaflı keki ısıtırken. Doğrusu, kral ona güvendiğinden beri hiç olmadığı kadar iyi yiyordu. "In-grith bütün bu çalıntı mallarla nereye gittiğimi sordu, ben de ona Efendi Adam için olduğunu söyledim."

"İyi düşündün evlat. Onu tatmin etti mi?"

Alrek omuz silkti. "Öyle görünüyordu. Ballı kekleri onun için eklemiş, özel bir şey gibi." "Vay canına! Umarım şapkasını da onun için ayarlamıyordur."

"Hiç sanmıyorum. Doğrusunu söylemek gerekirse, tüm hanımlar bir şekilde komplo kuruyor gibi görünüyor... Ingrith, Breanne, Vana, Drifa, Leydi Alinor'dan bahsetmiyorum bile. Sanırım Efendi Adam ile Leydi Tyra'yı eşleştirmek için bir komplo kuruyorlar."

"Hah! Tıpkı lapa beyinli bir dişi sürüsü gibi! Komplolar ve gizli işler. Sanki bunun onlara bir faydası olacakmış gibi!"

Alrek, entrikaların ve gizli işlerin kralın da uğraştığı şeyler gibi göründüğünü söylemeye başladı ama tam zamanında dilini ısırdı. Usta Adam'ın tavsiyesine uyuyordu... dilini çırpmadan önce düşünmek. Alrek ona Rafn'ı bir gece Vana'nın kadın ateşine ... şey, maşasını ... sokarken gördüğünü söylediğinde şifacı ona bu bilgeliği vermişti.

"Öyleyse bana tüm haberleri anlat," dedi kral, karnını doyurduktan sonra tepsiyi bir kenara iterek. "Ve hiçbir şeyi dışarıda bırakmayın." Tıpalı çömlek sürahideki biraya uzandı ve uzun bir yudum aldı.

"Sana bir şey söyleyebilirim. Efendi Adam'ın kızınız Tyra'ya söylediğini duyduğum yeni bir kelime. Belki bir anlamı vardır. Belki de yoktur." Kaşlarını çatı. "Yoksa Efendi Adam'la konuşan benim leydim miydi? Şimdi yanlış hatırlıyorum."

Kral sanki hiç önemli değilmış gibi elini salladı. "Devam et evlat. Hangi kelime seni şaşkına çevirdi?"

"Parmak zevki."

Kral aynı anda hem gülmeye hem de boğulmaya başladı. O güldükçe ve boğuldukça ve güldükçe ve boğuldukça, Alrek kralın ölümünden tek başına sorumlu olabileceğinden korktu. Bolthor bu konuda bir destan bile yazabilirdi: "Kendini Ölene Kadar Güldüren Kral."

Alrek, Viking olma zamanının geçtiğini düşünüyordu.

* * *

Ölümden dönme zamanı...

"Parmak zevki mi?" Tykir haykırdı. "Bu da ne demek oluyor?"

"Hiçbir fikrim yok," dedi Kral Thorvald. "Sizin bileceğinizi düşünmüştüm... Sizin gibi şanslı bir kadın olarak."

"Thorvald! On yıldır evliyim. Kadınlardan yana şansım olsa Alinor'la olurum."

Kral omuz silkti. "Ve bu da utanç verici... *daha danikoyu* küçümsemeniz."

"Daha çok hayatıma değer veriyorum... ve erkeklik organlarıma. Birden fazla eş alırsam Alinor beni öldürür... ya da baş parmağımı oynatmaktan başka bir şey yapamayacağımdan emin olur." Önce krala sonra da kendisine birer kadeh daha bira doldurdu. "Peki, neden parmak zevkinin ne olduğunu bilmek istiyorsun?"

"Adam'ın bunu kızım Tyra'ya yapıyor olabileceğini duydum. Ya da belki kızım ona yapıyordur? Ya da belki de sadece düşünüyorlardır."

Tykir gözlerini krala dikti. "Bunu nasıl duydunuz? İyileştğinizi bilen tek kişinin ben olduğumu sanıyordum."

"Sensin. Öylesin. Ama insanlar onun dünya için ölü olduğunu düşündüklerinde çok şey duyarlar. Sanki yalnızlarmış gibi konuşurlar. Burada yatarken topladığım haberlere şaşıracaksınız."

Tykir kralın açıklamasından tam olarak tatmin olmamıştı ama şimdilik buna izin verdi.

"Ne istiyorsun, Thorvald?"

"Kızı evlendirmem gerekiyor ve görünüşe göre parmaklama işi de buraya kadarmış. Bir Viking erkeği parmaklamaya razı olmaz, bunu size söyleyeyim. İçindeki Sakson kanı onu zayıf düşürmüş olmalı."

Tykir, "Adam zayıf düşmüş değil," diye itiraz etti. "Dahası, duyduğuma göre bu ikisi bugün bırakın birbirlerini parmaklamayı, konuşmuyorlar bile. Duyduğuma göre Adam onu bebeğini almakla tehdit etmiş."

"Ne bebeği? Tyra'nın bir bebeği var ve kimse bana söyleme zahmetine girmedi mi? Bunu bana söyleyecek sadık bir tebaam yok mu?"

"Hayır, Tyra'nın bir bebeği yok... henüz. Ama eğer Adam'dan bir bebeği olursa... onu elinden alır."

"Yapamayacak! Denemeye cüret ederse kafasını koparırım. Bu arada, erkek çocuk mu kız çocuk mu? Tanrılar merhamet etsin, benim soyumdan bir erkek çocuk doğmasının zamanı geldi de geçiyor bile."

"Çocuk falan olmayacak. Konuşmuyorlar bile... Bunu söylediğimi duymadınız mı?"

"Kimse hiçbir şeyi doğru yapamaz mı?" Thorvald ellerini havaya kaldırdı. "Görünüşe göre bunu kendim yapmak zorunda kalacağım."

"Devam et. Ölümünden uyan, seni yaşlı entrikacı seni. Bu akşam yemek sırasında salonunuza girerek tüm klanınızı korkutun. Ya da hayalet gibi davran. Umurumda değil. Ama şu lanet yataktan çık. Bu oda bira ve yaban turpu kokmaya başladı. Eve, herkesin aklı başında olduğu Dragonstead'e gitmeyi düşünüyorum... yani Büyük Rüzgar'ın Rapp'i hariç herkesin."

"Gitmen gerekiyorsa git," dedi kral huysuzca, "ama biraz daha kalmak isteyebilirsin. Belki yakında size gösterecek özel bir şeyim olur."

Tykir kapıda durdu ve yatağa uzanmış, ellerini boynunun arkasında kavuşturmuş ve uzun bacaklarını bileklerinden çaprazlamış olan krala döndü. Yüzünde kurnaz bir ifade vardı.

"Peki bu ne olabilir?"

"Haremim."

(Ona çocuk vermek istiyordu ama ona vermiyordu.

Stoneheim'da güneşli ve parlak bir gündü... "Güzel gün" olarak bilinen nadir günlerden biriydi. Odin'in Yazı. Güneşin pırıl pırıl parladığı, insanı ileride daha açık bir hava olabileceğine inandırdığı, oysa gerçekte kar yağabileceği ve sabaha karşı donabileceği bir gün. Gerçekte, eklem ağrıları çeken gemi ustalarından biri Tyra'ya ufukta bir fırtına olduğunu söylemişti, çünkü dizleri önseziyle ağrıyordu.

Tyra havanın durgunluğundan istifade ederek testereler üzerinde yükselen uzun gemilerinden biri olan *Wild Serpent*'ı inceliyordu. Şafaktan kısa bir süre sonra gemiyi yolculuğa hazırlamaları için işçileri göndermişti. Breanne, marangozlarını raylardaki pürüzlü kenarları zımparalamakla görevlendirerek, isteksizce de olsa ona yardım ediyordu. Vana yelkenlerde herhangi bir yırtık olup olmadığını kontrol ediyordu; o kadar da isteksiz değildi. Vana Tyra'nın gidişine üzülecekti ama sonunda Rafn'la evleneceği için daha çok sevinecekti.

"Bir yere mi gidiyorsun, Tyra?"

Adam'ın karşısında durduğunu görmek için başını kaldırdı. Viking askerlerinden birinin üzerinde aptalca durabilecek Arap cübbelerinden birini giymişti ama Adam'ın üzerinde sanki Doğu kültüründe doğmuş gibi duruyordu.

"Hastalarla görüştüğünü sanıyordum."

"Bir yere mi gidiyorsun, Tyra?" diye tekrarladı.

"Öyle olduğumu biliyorsun. Git buradan, Adam. Friggday'e kadar ayrılmak istiyorsam yapmam gereken işler var." "Cuma günü mü? Cuma günü mü gidiyorsun? Sadece üç gün sonra."

"Bu doğru. Şimdi git buradan."

"Babanın nasıl olduğunu görmek için bile beklemeyecek misin?"

Başını salladı ve elini gövdenin üzerinde gezdirmeye devam ederek çatlak ya da sızıntı deliği aradı. "Viking kadınları, şahitler huzurunda sadece isteklerini belirterek kocalarından boşanabilirler. Aynı şey bir kızın ya da oğlun kocasından ayrılması için de geçerlidir.

Ebeveynler. Ayini gerçekleştirdikten sonra

gideceğim." "Bizans'a mı?"

Başını salladı, sonra kibirle çenesini kaldırdı. "Sana göre küçük bir kadın olsam da, en azından kendi hayat yolumu kendim seçiyorum. Ve bunu tüm kalbimle benimsiyorum. Öte yandan sen, kaderinden kaçmaya devam ediyorsun. Sana acıyorum, Saxon."

Şimdi çenesini kibirle kaldıran Adam'dı.

"Halledilmesi gereken bir şey daha var. Alrek benimle gelmek, uzak diyarlara seyahat etmek istiyor. Onu bu maceradan mahrum etmek istemem ama bir şey hariç."

Kaşlarını ona doğru kaldırdı.

"Nedenini sadece tanrılar anlayabilir ama Alrek, Tunni, Kristin ve Besji'yi yanına almanı istiyor... onlara bir yuva vermek için."

"Hayır!" diye neredeyse bağıracaktı, aniden döndü ve neredeyse koşarak uzaklaştı.

Bazı adamlar zekidir, kafalarında bir delik olsa bile...

"Hepinizin burada benim için tanıklık etmenizi istiyorum."

Tyra babasının yatağının yanında durmuş, Adam'a, Baba Efrid'e, Rafn'a, Rashid'e, Tykir'e, Alinor'a, Bolthor'a ve dört kız kardeşine... resmi tören için kendisiyle burada buluşmaya çağırdığı herkese duyurusunu yapıyordu. Bugün soyundan feragat edeceği gündü. Bugün evsiz bir gezgin olacağı gündü. Bugün nihayet hayatının kontrolünü eline alacağı gündü.

Kraliyet yatak odası genişti, ortasında bir ocak ve bir duvara dayalı devasa bir karyola vardı. Oda, yanan ateş nedeniyle sıcaktı ve çatıda her zamanki duman deliği olmasına rağmen dumanlıydı. Garip bir şekilde geyik eti ve yaban turpu kokuyordu.

"Aceleci davranma," diye uyardı Adam onu.

Ona sert bir bakış fırlattı ve "Sen kendi işine bak, Sakson kıcı" diye homurdandı. Sonra başladı, "Yasalarına itaat ettiğimiz Kadimlerin yolunda, ben, Tyra Thorvaldsson, bu vesileyle-"

"Anavatanını sonsuza dek terk etmek... ah, Tyra, bundan emin misin?" Alinor endişeyle araya girdi.

"Tyra ne hakkında olduğunu biliyor. Tek yol bu," dedi Rafn, kasvetli yatak odasında saçları bugün özellikle beyaz görünen Vana'nın elini tutarak. O ve Vana, sanki kimin tarafında olduklarını göstermek istercesine Tyra'nın yanına ilerlediler. Ama aslında burada taraf falan yoktu. Sonunda kız kardeşlerinin geleceğini garanti altına almak için yapılması gerekeni yapıyordu.

Herkesin gözleri buğulanıyordu... duygusallıktan mı yoksa odadaki artan dumandan mı, söylemek zordu. Alrek bugün ateş için yeşil odun getirmiş olmalıydı.

"Kusura bakmayın ama savaşçı hanımefendi, köy horozu şehirde ötmez." Şimdi fikrini söyleyen Raşit'ti.

"Ha?" dedi Tyra. Onu Bizans gibi bir şehirde yaşayamayacak taşralı bir hödük olarak mı sınıflandırıyordu? Bir kadın kafasını ya da dilini kesmeye başlamadan önce kaç hakarete maruz kalmalıydı?

"Kapa çeneni, Rashid," dedi

Adam. "Kapa çeneni, Adam,"

dedi Tyra.

"Herkes çenesini kapatsın! Kafamdaki deliği acıtıyorsunuz."

Tyra kimin konuştuğunu görmek için sağına ve soluna baktı. Odanın diğer sakinleri de aynı şeyi yapıyordu. Sonra tüm gözler yataktaki hareketsiz figüre kaydı.

"Baba, sen miydin?" Tyra onun ellerinden birini tutarak sordu... cansız kalan elini.

Adam kalçasını hoyratça sallayarak onu kenara itti ve neredeyse deviriyordu. Tam şiddetle itiraz edecekti ki Adam'ın bir şifacı gibi tepki verdiğini görünce kendini tuttu. Babasının kalp atışlarını dinliyor ve göz kapaklarını kaldırıyordu. Kendisine katılan ve yarayı incelemek için baş sargısını çıkarmaya yardım eden Raşit'e nefesinin altından mırıldandı: "Günlerdir şüpheleniyorum. Kralın gerçekten baygın olmaması mümkün mü?"

Raşit omuz silkti ve kirli sargıları ondan alıp temiz olanları uzattı.

Bolthor, "Bana bir kapı menteşesinden daha ölü görünüyor," diye düşündü.

"Belki de ölmüştür de hayaleti konuşuyordur," diye fısıldadı Ingrith korku dolu bir sesle.

"En iyi kurutulmuş çiçeklerimden bazılarını onun cenazesi için saklıyordum," diye itiraf etti Drifa. "Kafasındaki deliğe her zaman bir buket koyabilirsin," diye espri yaptı Rafn. "Rafn!" Vana onu azarladı ve kaburgalarına çimdik attı.

Rafn ona sıırttı.

"Babam yaşarsa deliğe bir mücevher koyabilir diye düşünüyordum," dedi Breanne alaycı bir tavırla. "Saçlarını boncuklar ve süslerle süslemeyi ne kadar çok sevdiğini biliyorsun. Saçları konusunda her zaman çok kibirlidir."

Alinor aniden Tykir'in koluna bir yumruk attı. "Seni hödük! Bunu sen yaptın, değil mi?" "Neyi yaptım?" Tykir büyük bir dramla kolunun üst kısmını ovuşturuyordu.

"Kral konuşmuş gibi görünmesi için sesini yansıttın. Dragonstead'deki koyunlara yaptığın gibi. Utanç verici! Böyle ciddi bir olayda şaka yapmak." Ona tekrar yumruk attı.

Tyra'nın tüm kız kardeşleri Tykir ve Alinor arasındaki konuşmaları dikkatle dinliyordu. Hiç şüphesiz onları uzun süredir birlikte olan aşk kuşlarının bir örneği olarak görüyorlardı.

"Utanç verici, Alinor! Bana karşı böyle yanlış suçlamalarda bulunman... sevgili kocana. Dragonstead'de seninle konuşurken neden bir koç gibi davrandığımı biliyorsun. Mesajı hatırlıyor musun?" Kaşlarını ona doğru salladı.

Alinor karşılık olarak kıkırdadı. "Hiç büyümeyecek misin, Tykir?"

"Umarım olmaz... ve sen de olmalısın. Sonsuza kadar genç, yani biz." Kaşlarını biraz daha salladı. "En azından biraz terbiyem var. *Parmaklarımı okşamaktan* bahsettiğimi hiç duymadın."

Işıl ııl parlayan Tykir, utançtan kıpkırmızı kesilen Adam ve Tyra ile hareketsiz yatmaya devam eden kral dışında yatak odasındaki herkes "Parmakla zevk mi?" diye ilgiyle haykırdı.

"Nasıl yaparsın, Adam? Nasıl yapabildin? Herkese söylemek zorunda mıydın?" Tyra Adam'a mahcup bir fısıltıyla seslendi.

"Ben mi? Ben hiçbir şey demedim."

Tyra, kafasında bir delik olmasa bile, dünyanın en büyük baş ağrısına yakalanıyordu.

Kesin olarak, sanki beyni dışarı sızıyormuş gibi hissetti.

"Parmak zevki tam olarak nedir?" Vana bilmek istiyordu. Rafn

kulağına bir şeyler fısıldadı.

Vana bir elini ağzına kapatmadan önce inanamayarak ciyakladı. Tyra onun elinin arkasından gülümsediğini görebiliyordu.

Tyra inledi.

Adam inledi. Sonra hemen toparlanır gibi oldu, doğruldu ve bir sandığın yanına giderek ellerini çömlek bir kaptaki sudan yıkayıp keten bir bez üzerinde kurulamaya başladı. İşini bitirdiğinde, "Hepiniz hasta odasını terk ederseniz hastam için en iyisi bu olur," dedi.

"O nasıl?" Tyra hemen sordu.

Sanki babasıyla ilgilenmesinin zamanının geldiğini söylercesine ona uzun uzun baktı. Odadaki

herkese hitaben, "O iyi," dedi. "Sanırım uyanacak

yakında." Tyra onun alt tonda, "Eğer henüz yapmadıysa," diye eklediğini düşündü.

"Bu harika bir haber," dedi Tyra. "Babamın iyileşeceğini bilerek İskandinav topraklarından ayrılmak kalbimi sevindirecek."

"Bir gün daha bekleyemez misin?" Adam'ın sorusu sesinde çok az titreşimle sorulmuştu. Tyra için bu, öyle ya da böyle umurunda olmadığı anlamına geliyordu.

Başını iki yana salladı. "Ayin zamanı geldi." Herkes ona yer açmak için geri çekildi. Babasının yanında durdu ve bir kez daha başladı. "Ben, Thorvald Ivarsson'un kızı Tyra, bu vesileyle feragat ediyorum-"

"Hayır!" dedi gür bir ses.

Kraldı. Tiksinti dolu bir hırıltıyla yatağında dimdik oturdu. "Hepiniz çıldırdınız mı?" diye hırladı ve kendisini örten kürklerden kurtulmaya çalıştı. "Her şeyi kendim yapmak zorunda mıyım... ölümden dönmeyi bile?" Yastıklı yatak başlığına yorgunca yaslandı.

"Baba!" Tyra ve tüm kız kardeşleri haykırdı ve ona sarılıp öpmek için yatağında toplandılar.

"Bırak! Bırak!" diye itiraz etti. "Beni boğacaksın." "Geri çekil,"

diye emretti Adam. "Kralı incelememe izin ver."

Yaşlı adamın üzerine eğildiğinde babasının sorduğunu duydu: "Peki sen kimsin? Lanet bir Sakson'a benziyorsun?"

"Ben Şifacı Adam'ım. Ve evet, bir Sakson. Kızınız Tyra'nın sizi kurtarmak için kaçırdığı kişi."

"Öyle yaptın. Bunu yaptın," diye onayladı kral. "Ve size bol bol teşekkür ederim."

"Baba, artık iyileşme yolunda olduğuna göre... bunu kişisel olarak algılama... sen iyi bir baba oldun... çoğu zaman, en az şekilde... ama ben kan bağımızdan vazgeçmek istiyorum ve-"

"Valhalla'ya kar yağdığında!" gibi bir şeyler mırıldandı.

Tyra içini çekti. "Doktoru getirmenin karşılığında bana bu iyiliği borçlusun."

Babası duraksayarak elini kaldırdı. "Şimdi olmaz Tyra. Kuzgunun kaderinden kurtulduğum anda beni bu saçmalıklarla rahatsız etmeyeceksin."

"Bu adil değil, sana söylüyorum. Beni ertelemeye devam edemezsiniz. Kız kardeşlerimi erteleyemezsin." Babasıyla tartışmak Tyra'nın yapacağı bir şey değildi, özellikle de bu koşullarda. Ama bir an önce harekete geçmesi gerekiyordu.

"Ben hallederim kızım. Güven bana, canım. Sadece bu seferlik. Bir gün daha geçmesi hiçbir şeyi değiştirmeyecek, değil mi? Bu durumun yakında çözüleceğine söz veriyorum." Babasının sesi zayıflıyordu ve şimdi bir cevap vermeye zorlayarak meseleye yardımcı olmadığının farkındaydı.

"Bir gün daha. Hepsi bu kadar," diye kabul etti.

Babası başını salladı, ama içinden, "İnatçı, boyun eğmez kız!" diye mırıldandı.

"Dinlenebilmem için hepinizden beni yalnız bırakmanızı rica ediyorum," dedi. Ama önce o tekrar Adem'e döndü. "Benden bir lütuf iste ve o senin olsun."

Adam uzun bir süre düşündü ve sonra şöyle dedi: "Eve nakil. Beni eve götürmesi için bir uzun gemi istiyorum... şimdi... kış gelmeden..."

Kral başını salladı. "Tamamdır. Ve bu adil bir istek."

Tyra'nın kalbi sıkıştı. Mantıksızca. Bizans'a ilk giden o da olsa, Britanya'ya ilk giden de olsa sonuç aynı olacaktı. Ayrılık... ve yakında.

"... ve o uzun geminin kaptanının -" uzun bir duraklama oldu- "kızınız Tyra olması konusunda ısrar ediyorum."

Odayı şaşkın bir sessizlik kapladı ve Tyra nefesini tutarak, "Hayır! Bunu soramazsın, sen ... sen ..."

"İğrenç hödük mü?" Alinor sırtarak teklif etti.

"Evet, seni iğrenç hödük!" Tyra, asık suratla kralın cevabını bekleyen Adam'a "Evet, seni iğrenç herif!" dedi.

"İyi strateji," diye tebrik etti Tykir Adam'ı, omzuna vurarak.

"Bence bu bir destan olmalı," diye duyurdu Bolthor. "Kadın Savaşçı Kendi Tuzağına Nasıl Düştü' ye ne dersiniz?"

"Sana bir uyarıda bulunayım, kadın savaşçım," dedi Raşit. "Kaplana binen kişi nasıl indiğine dikkat etmeli."

Tyra Rashid'e, "Bu şimdiye kadar söylediğin en saçma atasözü," dedi.

"Bu, beni bir kale kedisiymişim gibi baştan çıkardığın anlamına geliyor, oysa ben bir kaplanım," diye açıkladı Adam ona. Ne demek istediğini anlatmak için kaplanvari bir hırlama ve göz kırpma ekledi.

Hırıltı ve göz kırpma Tyra'ya en şehvetli şekilde dokundu... aslında, en şehvetli yerde.

Tyra tiksintiyle dilini şaklatarak Adam'a, "Belli ki sen iğrenç bir erkek yaratıksın," dedi.

"Sevginin ince olduğu yerde hatalar kalındır," diye karşı

çıktı Raşit. "Kapa çeneni Raşit," dedi Adam neşeyle.

Breanne, "Ben hâlâ parmakla zevk almanın ne olduğunu öğrenmek istiyorum," dedi.

"Ben de. Ben de," diye cevap verdi Ingrith ve Drifa.

"Yeter!" diye kükredi kral.

Odada sessizlik olduğunda Adam'a hitap etti. "İsteğin kabul edildi. Seni kaçıran kadın seni evine geri götürecekt."

Tyra yüzünü ellerinin arasına aldı ve inledi. Herkesin yatak odasından ayrıldığını ve babasına iyi dileklerini sunduklarını duyduğunda, hayatının nasıl bu kadar kaotik bir hale geldiğini ve nasıl daha da kötüleşebileceğini merak etti.

Çok geçmeden öğrendi.

Gözlerini açtığı anda, babasının tekrar uykuya daldığını fark etti... rahat nefes alışının sesinden rahat bir uykuya daldığını... ve Adam'ın yatak odasında kaldığını gördü.

Onun gözlerine doğrudan bakarak basitçe, "Bu gece," dedi.

Tyra'nın daha fazla açıklamaya ihtiyacı yoktu. Adam babasını iyileştirmişti. Şimdi onunla yaptığı anlaşmayı yerine getirmeliydi.

Bir gece. Onun yatak kürkleri. Çırılçıplak.

Ona aynı basitlikle cevap verdi, "Bu gece." Ama düşündüğü

şey şuydu: *Tanrılar bana yardım etsin. Bu gece.*

* * *

Kendi mucizelerini yarattırdı.

Adam Alrek'e, "Benimle gel," dedi.

"Ben mi?" Alrek, Adam'ın kendisine doğrudan hitap ettiğini duyunca neredeyse dişlerini yutacaktı. Avluda üzgün üzgün dolaşıyor, çizmelerini toprakta sürüyüp duruyordu. Adam'ın yakında Britanya'ya gideceğini duymuştu ve sonunda kendisinin ve kardeşlerinin onunla birlikte gitmeyeceğini anlamıştı.

O günkü hastaların tedavisini bitirip önce Dagma'yı sonra da kralı kontrol ettikten sonra Adam kılıcını tutması için kemerli bir kılıf taktı. Sonra da Alrek'i aramaya koyuldu.

Âdem Alrek'i kolundan tutarak ana avludan dışarıya, bahçeye doğru götürdü.

demirci binası. "Sana göstermem gereken bir şey var."

Normalde bu tür bir ifade genç delikanlıda sevinç yaratırdı, ilgi görmek için o kadar çaresizdi ki, ama şimdi sadece kederle başını salladı.

Bjorn'un alev alev yanan bir ateşin üzerinde bir kılıç üzerinde çalıştığı son derece sıcak binaya adım attılar. Genç bir köle yan taraftan bir körüğü çalıştırarak alevleri yüksek tutuyordu.

Bjorn'un üzerinde çalıştığı kılıç büyük bir kılıç değildi ama ince ince işlenmişti. Damascening yöntemini kullanarak, farklı doku ve tonlardaki demir ve çelik çubukları bir araya getirdi ve ardından bunları tek bir kılıç haline getirdi. Bükme ve dövme işlemlerinin arasına metali sertleştirmek için sık sık ısıtma ve su verme işlemleri de eklenmişti. Sonuç, bıçağın yüzeyine işlenmiş güzel bir alev deseni idi.

İşi bittiğinde Bjorn kılıcı Adam'a uzattı ve nefesinin altında mırıldandı, "Hâlâ deli olduğunu düşünüyorum. Kendini öldürecek... öldürecek."

Demirci dükkanından çıkan Âdem kılıcı Alrek'e uzattı ve "Bu senin için," dedi.

"Ben mi?" Alrek'in gözleri şaşkınlıktan kocaman oldu. Alrek kısa kılıcı kabzasından tuttu ve ağırlığına hazırlıklı olmadığı için neredeyse öne doğru sendeliyordu.

Adam, Alrek'in silahla geçirdiği ilk kazada yüzünü buruşturdu. İnsanların ona "Sana söylemiştim. Sana söylemiştim."

"Neden?"

"Bu bir hediye."

"Kral hariç kimse bana bir şey vermedi, o da bir işti." "Ben sana bir şey veriyorum ama bunun bir bedeli var." Alrek yeni kılıcına hayranlıkla bakıyordu. "Sen nasıl istersen."

"Yakında gideceğimi biliyorsun ve seni... yanımda götüremem." Çocuk bu hatırlatma karşısında hemen sertleşti. "Nedenini anlamıyorum-"

Adam duraksayan bir el kaldırdı. "Bir çocuk olarak yaşayabilmelisin, ama Tanrı... tanrılar ... size farklı bir kader çizdi. Bu da demek oluyor ki, siz kendi başınızın çaresi olmaya devam etmelisiniz.

Aile. Ailenin reisi olmak aynı zamanda kalkanının altındakileri korumak demektir. Bu yüzden kılıcı sana veriyorum. Bu yüzden gitme vaktim gelene kadar seninle mümkün olduğunca çok pratik yapacağım. Kendi silahına sahip olmak sorumluluk sahibi olmak demektir, Alrek. Daha dikkatli olmayı öğrenmelisin. Bir kılıç senin dostun ya da düşmanın olabilir. Onu dostun yap. Anladın mı?"

Alrek başını salladı ama Adam gencin ne kadar anladığından emin değildi. Adam ona talimat vermeyi bitirdiğinde anlayacaktı. Bazı insanlar tüm tehlikeli nesneleri yollarından uzak tutarak çocuklara yardım ettiklerine inanıyordu ama Adam insanların, hatta küçük insanların bile etraflarını saran tehlikelerle başa çıkmayı öğrenmeleri gerektiği görüşündeydi.

Raşit'in her zaman dediği gibi, "Tehlikeli bir yerde durup mucizeler için dua etme." Alrek bir mucize için ona bakmaya devam etti. Adam bunun yerine Alrek'e bir mucize için kendi araçlarını sağlamayı seçti. Ama, lanet olsun, çocuğun önce kendini öldürmemesini umuyordu.

Alacakaranlık İskandinav dağlarının üzerine çöktüğünde, Adam ve Alrek genç delikanlının başarılarından gurur duyuyorlardı. Henüz yetenekli bir kılıç ustası değildi ama ilerleme kaydetmişti. Ve ikisinin de kollarında bu çabanın göstergesi olarak sadece bir düzine kadar sıyrık vardı. Alrek ertesi sabah erkenden ve öğleden sonra tekrar onunla pratik yapacağına söz verdi. Adam gittikten sonra Rafn'la çocuğa ders vermesi konusunda konuşacaktı.

Yapabileceğinin en iyisi buydu.

Kaleye ve ağrıyan kaslarını ısıtmayı planladıkları terleme evine doğru ilerlerken Alrek ona döndü ve "Bir adamın kılıcının bir adı olmalı, değil mi?" dedi.

"Kesinlikle."

"Benimkinin ne olacağını biliyorum."

"Şimdi, Alrek, sorunlarının çoğunun düşünmeden hareket etmenin sonucu olduğu konusunda söylediklerimi hatırla. Dur, düşün, harekete geç. Bu senin sloganın olmalı."

"Bunu düşünmeme gerek yok. Kılıcımın adı ..."

Adam bundan hoşlanmayacağını biliyordu. "...

Mucize Yaratan."

Bir kadını her zaman tahmin etmeye devam et ...

Tyra uzaktan Adam ve Alrek'in egzersiz alanının uzak ucunda kılıç çalışmasını izliyordu. Adam üç saat boyunca kazaya meyilli gençle sabırla çalışmıştı. Çabalarının karşılığı olarak bir kolunda kesikler, diğer kolunda da kesikler olacaktı.

İlk başta, şifacının çocuk için küçük bir kılıç yaptırdığını duyduğunda çok öfkelenmişti. Demirhaneden fırlayarak egzersiz alanlarına gitmiş ve Stoneheim'ın işlerine karıştığı için şifacıyı azarlamak üzereydi. Bir Viking çocuğunu silahlandırmak ve eğitmek onun işiydi, onun değil.

Ama Rafn onu tutmak için koluna bir el koymuştu. "Adam doğru olanı yapıyor. Alrek'i aşırı korumaya devam edemeyiz. Çocuk kendi kendine öğrenmeli."

"Kendine zarar verse bile mi?"

Rafn başını salladı. "Kendine zarar verse bile."

Bu yüzden Tyra, Adam'ın öğrencisine aynı dersi tekrar tekrar öğretirken gösterdiği hoşgörülü tavrı izlemiş ve hayret etmişti. Kısa Viking kılıcı, daha uzun ve hafif Sakson kılıcının itme ve savurma hareketleri için yapılmamıştı. Bu yüzden Adam ve Alrek uzun bir ağaç kütüğüne karşı kılıçlarıyla kesip biçme hareketlerini çalıştılar.

En şaşırtıcı olanı da Adam'ın kılıcını kaldırıp yumuşak ve akıcı hareketlerle kullanırken sergilediği ustalıktı. Şifacı ona Adam'ın yıllar boyunca zaman zaman askerlik yaptığını söylemişti ama ona inanmamış olmalıydı.

"Yakışıklı bir şeytan, değil mi?" Tykir onun yanında durmak için yaklaşırken sordu.

"Öyle," diye itiraf etti. Havanın serinliğine rağmen Âdem ve Alrek tuniklerini çıkarmış, çıplak göğüsle egzersiz yapıyorlardı. Âdem'in siyah saçları ve Alrek'in sarı saçları deri bağlarla enselerinde bir sıra halinde toplanmıştı. Alrek büyüdüğünde hiç şüphesiz yakışıklı bir adam olacaktı... tabii o kadar uzun yaşarsa. Adam

zaten bir tanrı kadar yakışıklı.

"Kim o?" Tyra sordu. Adam açıkça çelişkilerle doluydu. Bir asker ya da şifacı olabilirdi. En cahil serseriler kadar kaba ya da başkalarının ihtiyaçlarına karşı duyarlı olabilirdi. Aile istemediğini iddia ediyordu ama yine de kendi soyundan bir çocuk doğarsa onu almakla tehdit ediyordu.

"Adam'ı çok sert yargılama," dedi Tykir. "Kendisinin de bunu bildiğinden emin değilim. Zorlu bir hayat ve ayrıcalıklı bir hayat yaşadı. Sonunda hayatta kalmayı başardı. Ama bir bedeli var."

"Onu uzun zamandır mı tanıyorsun?"

"O yedi, kız kardeşi Adela da dört yaşından beri. Hayatınız boyunca ondan daha ağzı bozuk, girişimci, vahşi bir serseri görmediniz! Üvey kız kardeşim Yağmur ve kocası Selik iki yetimi evlat edindiler. Ondan önce ikisinin Jorvik'teki Coppergate sokaklarında ne tür dehşetler yaşadığını sadece tanrılar bilir. Vahşiliğin onu asla terk etmediğini biliyorum. Onu kibarlık maskesi altında saklamaya çalışıyor ama ara sıra ortaya çıkıyor. Ve her zaman kendi etrafına diktiği görünmez bir kalkan var. İnsanların, hatta ailesinin ve arkadaşlarının bile içeri girmesine izin veriyor. İçinde hiç iyileşmemiş yaralar var... ve sadece kız kardeşinin ölümü değil."

"Adamın avukatı gibi konuşuyorsun."

"Lafı uzattım, değil mi? Alinor, çırpınan dilimi dondurma zamanının geldiğini söylerdi. Ama gerçekten leydim, Adam'ın avukata ihtiyacı yok. Eğer bir şey istiyorsa, onu kendisi alır."

Ben de bundan korkuyorum.

"Yine de ona karşı korumacı görünüyorsun."

"Hepimiz öyleyiz. Ben, Alinor, Eirik, Eadyth, Bolthor. Son iki yıldaki uzun süreli kederi hepimizi endişelendirdi."

"Stoneheim'a bu yüzden mi geldin? Adam için endişelen, babam için değil." Başını salladı.

Bu soruları Tykir'e sormamalıydı. Onun haydutla kişisel bir ilgisi olduğunu düşünebilirdi. Bu geceden sonra hayatından tamamen çıkmış olacaktı. Ama bu gece değil, o hemen değiştirdi. Önce o onu evine teslim etmek zorundaydı.

Northumbria. Sonra Miklagard'a, "Büyük Şehir "e gidecekti. Altın ve mermerden yapılmış zengin, güçlü, sofistike bir őehirdi. Sabırsızlıkla bekliyordu. Oraya vardığında, Adam'ı bir daha düşünmesine gerek kalmayacaktı.

Ama önce bu geceyi atlatması gerekiyordu.

To değildi...

Adam, Raşit'le birlikte yatak odasında ve yolculuk için eşyalarını toplamaya yardım ediyordu.

Northumbria'ya dönüş yolculuğu.

Muhtemelen iki günden önce yola çıkmayacaklardı ama Raşit'in aceleyle paketlediği tüm tıbbi malzemeler şimdi darmadağınktı. Hangilerini Peder Efrid ve ebeye bırakacağına, hangilerinin çok nadir olduğuna ve hangilerini kendisine saklaması gerektiğine karar vermesi gerekiyordu.

"Kralın bu kadar çabuk iyileştiğine hâlâ inanamıyorum. Bu bir mucize. Allah'a şükürler olsun!"

"Rashid, lütfen benim yanımda mucize kelimesini kullanma. Ağzımda kötü bir tat bırakmaya başladı. Ve açıkçası, kralın iyileşmesinin düşündüğümüz kadar hızlı olmadığını düşünüyorum."

"Gerçekten mi?"

"Günlerdir bilinci yerinde olmayan bir adamın değil, iyileşmekte olan bir adamın belirtilerini gösteriyordu."

"Neden olduğundan daha hastaymış gibi davransın ki?"

Adam omuz silkti. "O kurnaz bir adam... Tykir'den anladığım kadarıyla hep öyleydi. Sebepleri benim anlayışımın ötesinde. Ve gerçekten, umurumda değil. Eve döneceğiz. En önemli şey bu. Kuzey'in bu cehennem çukurundan gitmek için sabırsızlanıyorum."

"Kuzeyin bir cehennem çukurundan kuzeyin başka bir cehennem çukuruna," diye mırıldandı Raşit, Âdem'in Doğu Toprakları'na ve harem dünyasına dönmeyi reddetmesinden dolayı hâlâ üzgündü. Raşit şaşkınlıkla gözlerini kısarak Âdem'e baktı. "Neden Tyra'nın bize eşlik etmesi konusunda ısrar ettin? Neden Thorvald'la bağlarınızı tamamen koparmadınız?"

"İntikam. Saf ve basit. Beni kaçırdı. Özünde, ben de onu kaçırıyorum."

onu dönüş yolculuğuna zorluyor."

"Dikkatli ol dostum. İntikamın geri dönüp adamı kışından ısırmak gibi bir huyu vardır."

Adam güldü. "Bu da senin eski atasözlerinden biri mi?"

"Hayır," diye cevap verdi Raşit sırıtarak. "Bu biraz Raşid mizahı. Mizahtan bahsetmişken, efendim, akşam yemeğinde kralın durumu hakkında yapılan tüm şakalara inanabiliyor musunuz? Ve Thorvald hepsinden daha kötüydü."

"Vikinglerin harika bir mizah anlayışı var. Özellikle de kendilerine gülmeyi severler. Ama ben bile kafadaki delik şakalarının çok ileri gittiğini düşündüm. Özellikle de kralın iyi bir mumluk olmasıyla ilgili olanı... artık kafasında bir delik var."

"Ya da '*Drukkinn* Norseman bira boynuzunu nasıl yanlış yere koydu?"

Adam güldü ve onun yerine sözlerini tamamladı: "Kafasındaki özel boynuz tutucunun içinde duruyordu."

"Sizi uyarıyorum efendim. Kralın askerlerinden birine, ameliyattan bu yana erkeklik organının yeni bir erkeklik kazanmış gibi görüldüğünü söylediğini duydum. Artık daha sert ve büyük olduğunu iddia ediyor."

"Aman Tanrım!" Adam haykırdı. "Bunun ne anlama geldiğini biliyorsun, değil mi? Eğer bu haber yayılırsa, kafalarına delik açmamı isteyen düzinelerce Vikingim olacak. Sırf daha iyi seks yapabilsinler diye."

İkisi de kahkahayı patlattı.

Tam o sırada kapı açıldı ve Tyra bir intikam meleği gibi orada durdu... elleri kalçalarında ve bacakları sevdiği savaş duruşunda açılmıştı. Onların aksine o gülmüyordu. Banyodan yeni çıkmış olmalıydı, çünkü uzun örgülü saçları hâlâ nemliydi. Üzerinde sadece kalın deri kemerli, kısa kollu, diz hizasında deri bir tunik vardı. Bacaklarında çapraz çemberli yarım çizmeler vardı. Rütbesini gösteren tek süsleme kollarının üst kısmındaki kazınmış gümüş kolyelerdi.

Saçları ve giysileri düzgün ve kusursuzdu ama onu tanımlamak için aklına gelen tek kelime vahşiydi. Evet, Tyra bu gece vahşiydi ve nedenini bilmiyordu, ama onun vahşi olması, içinde de bir vahşilik kıvılcımını ateşledi.

Stoneheim prensesi, ağzı bir karış açık kalan Raşit'e bir imparatorluk parmağını işaret etti

Adem'i dolduran aynı merakla, "Sen! Dışarı!" diye emretti.

Raşit tereddüt etmedi. Âdem'e sorgulayıcı bir bakış bile atmadan odadan çıktı ve arkasından kapıyı sertçe kapattı.

Tyra döndü ve kapıyı kilitledi.

Kilidin o tıkırtısı Adam'ın kulaklarında bir çanın gong sesi gibi çınladı. Bunun önemli bir anlamı vardı ama ne olduğunu bir türlü anlayamıyordu... zihni önünde duran savaşçı kadınla meşgulken bunu yapamazdı.

Kız kapının yanındaki banka çöküp sağ botunun bağını çözmeye başladığında bile gözleri, ikisinin de bozamayacağı, için için yanan bir bakışta buluştu. Ayakkabısını çıkardı ve havaya doğru tekmeleyerek adamın ayaklarının dibine indirdi. Üstün nişancılığının zafer sırıtışıyla aynı şeyi diğer botu için de yaptı. Sonra ayağa kalktı ve kemerini çözmeye başladı.

"Tyra, ne hakkında konuşuyorsun?"

"Sen eldiveni fırlattın. Şimdi meydan okumayı ben üstleniyorum."

"Ne meydan okuması? Ne meydan okuması? Anlaşmamızdan mı bahsediyorsun?"

"Anlaşmamız tartışmalı bir konu. Ben söz verdim. Yapılacak." Şimdi gevşemiş olan kemerini tutan elini havada salladı. "Hayır, bu benim isteğim dışında seni İngiltere'ye geri götürmem için ısrar etmenle ilgili. Bu, bana bir kadından daha az olduğumu söylemenle ilgili."

Tuniğinin yakasındaki deri bağcığa uzanıyordu.

Adam, kadının herhangi bir tantana olmaksızın soyunmak üzere olduğu anlaşıldığında, onun sözlerine zorlukla konsantre olabildi. Eğer ona kalsaydı, öncesinde trompet sesleri yükselirdi... ya da en azından yutkunarak nefes alması için bir fırsat olurdu.

"Beni şok etmeye mi çalışıyorsun?" diye

sordu. "Şok mu oldun?"

İliklerine kadar, sürtük. İliklerine kadar. "Biraz bile değil." Güldü, ikna olmamıştı.

"Tyra, biraz yavaşla. Önce konuşalım."

"Konuşma zamanı çoktan geçti." Deri bağcığı doğrudan adamın yüzüne fırlattı. Neyse ki onu yakaladı yoksa kör olabilirdi. Bu vahiy anında isteyeceği son şey görme yetisini kaybetmekti.

Ama sonra kadının bir önceki cümlesi adamın bulanık beynine kazındı. "Senin bir kadından daha az olduğunu *asla* söylemedim."

"Tam olarak bu kelimelerle değil. Ama ima ettin. Yanıldığını kanıtlamak için buradayım, seni Sakson piçinin beyinsiz oğlu."

Son sözleri Adam'a, Tyra'nın sakın görünüşünün altında ne kadar öfkeli olduğuna dair küçük bir ipucu verdi. "Saldırgan olarak beni korkutmayı mı umuyorsun, Tyra? Bir daha düşün savaştı kız, çünkü ben agresif kadınlardan hoşlanırım. Ben ..." Tuniğini başının üzerinden çekip yere bıraktığında sözleri kesildi.

Tamamen, görkemli bir şekilde çıplaktı.

Salya akıtmak gibi aptalca bir şey yapma ihtimaline karşı çenesini kapatmaya özen gösterdi.

Kadın giyinikken muhteşemdi... soyunukken iki kat daha muhteşemdi. Elbette iriydi, ama günahkâr bir şekilde dolgun ve yüksek göğüsleriyle mükemmel bir orantıya sahipti. Gül uçları da onun büyüklüğüne ve belki de uyarılmışlığına uygun olarak büyüktü. *Sadece umut edebilirim!* Beli ve kalçaları düzgündü, bacakları son derece uzundu. Uyluklarının arasındaki, başındaki saçlarla aynı sarı renkteki bukleler bir erkeğin dokunuşu için yalvarıyordu. *Sadece umut edebilirim!* En etkileyici olanı ise kollarını, karnını, kalçalarını ve baldırlarını... muhtemelen kalçalarını da belirginleştiren kaslardı. Kaslar onu erkeksi göstermeliydi ama bunun yerine kadın vücuduna güzellik katıyorlardı. Bir erkeğin, bu kasların onu kadın yerine çekmek, ona binmek, ona zevk vermeye zorlamak için nasıl kullanılabileceğini hayal etmesini sağladılar. *Sadece umut edebilirim.* Kadın, bir zamanlar Roma topraklarında gördüğü bir heykel gibiydi... ama daha iyisi.

Sonradan aklına gelmiş gibi saçlarının hâlâ örgülü olduğunu hatırladı. Önce bir örgünün, sonra da diğerinin bağlarını çözdü. Kollarını kaldırarak, saç örgüsünü parmaklarıyla taradı ve kollarının uzun, süpürme hareketleriyle zaten kalkık olan göğüslerinin hareketleriyle birlikte yükselip alçalmasına neden oldu.

Bu vuruşların her birini hassaslaşmış teninin her santimetresinde ve özellikle de

tamamen dolmuş erkeklik organına. İlk başta öylece durdu, berrak mavi gözleriyle ona baktı, kolları iki yanında, onun kendisini izlemesini seyretti. Ama sonra bu duruştan rahatsız olmuş gibi göründü ve daha önceki savaş duruşuna geri döndü, elleri kalçalarında ve bacakları bir vee şeklinde açılmıştı.

Keşke kadın o pozun ona ne yaptığını bilseydi!

Onun cinsel dönüşü harika bir şekilde geri tepti.

Tyra kavgacı duruşunun adamı nasıl etkilediğini biliyordu. Giyinikken bile, o böyle durduğunda adamın gözleri kamaşır ve ağzı tahrikle açılırdı. Şimdi yeni doğmuş bir bebek kadar çıplaktı ve eğer pantolonundaki şişkinlik bir gösterge ise, Adam herhangi bir erkeğin olabileceği kadar şehvetliydi. Ne yazık ki içi bir yaprak gibi titriyordu... o kadar çok titriyordu ki kasıtlı olarak oynadığı oyunun ne kadar etkili olduğunu anlayamıyordu. Tyra vücudunu sergilemekten utanmıyordu ama tüm kusurlarından utanıyordu. Çok iriydi, çok kaslıydı... çok, çok, çok...

"Eee?" dedi sonunda.

"Eee?" diye geri çekildi.

Güzel! Boğmak iyidir! Burada bir savaş yürütüyoruz ve bildiğim bir şey varsa o da savaş stratejisidir. Bir Viking askerinin öğrendiği ilk kural "Düşmanını hazırlıksız yakala"dır. "İkimizin de yatak kürklerinin içinde çıplak olmamız gerektiğini sanıyordum. Yanılıyorsam düzelt Sakson, ama bu odada tek gördüğüm çıplak bir beden."

Gözleri onun alaycılığına parladı. *Bu oyunu iki kişi oynayabilir, sağ botunu çıkarıp havaya fırlatmadan hemen önce gözlerinin ona verdiği sessiz mesaj buydu ve botun uçtan uca süzülüp tam önüne, ayak parmakları onun ayak parmaklarına bakacak şekilde inişini izledi. Hiçbir şey söylemeden sıırttı.*

"Şanslı atış," dedi.

Onun meydan okuması karşısında kaşlarını kaldırdı. Sol çizme de aynı şeyi yaptı, sadece diğer çizmenin yanına değil, diğer ayağının parmaklarının tam önüne indi.

"Gösteriş!" diye mırıldandı.

Adam ona gülümsedi ve kadının midesindeki sıkı düğüm bir sıkılıp bir çözöldü.

cevap. Gülümsemesi ölümcül bir erotik silahtı.

"Buradaki amacın nedir? İkimiz de çıplakken ne yapmamızı istiyorsun?" diye sordu, kemerini yavaşça çıkarırken ve ardından tuniğini hızla yukarı kaldırıp başının üzerine koyarken.

Tyra onun çıplak göğsünü görünce keskin bir nefes

aldı. Adam bilerek gülümsedi.

Dikkatli ol, Tyra. Bu oyunda uzman olan o. Ona sahip olduğundan daha fazla avantaj sağlama. Ve ne yaparsan yap, nefes nefese kalmayı bırak. "Zaten bildiğini sanıyordum," dedi. "Daha önce anlaştığımız gibi. Bir gece yatakta kürkler içinde, çıplak. Hepsi bu."

Adam dar *sütyeninden* sıyrılırken homurdanarak bir inançsızlık sesi çıkardı. Adamın, "Hayal kurmaya devam et, sürtük," gibi bir şeyler mırıldandığını düşündü. *Sütyeninden* çıktığında üzerinde uzun bir hortum ve o anda son derece dar olan peştamal türü bir iç çamaşırı kalmıştı.

Bakmayın. Bakmayın. Bakma. O baktı.

O da baktı, sonra omuz silkti. "Kendimi savunmak için ne diyebilirim ki? Kendi aklı var... özellikle de güzel, çıplak bir tanrıçanın yakınında."

Şimdi homurdanarak inanmama sesi çıkaran oydu. Ama göğüsleri inanıyordu... meme uçları ilgiyle geriliyordu.

Ve haydut Adam da fark etti. Tek tepkisi "İsa, Meryem ve Yusuf!" oldu. Sonra, hortumu *sütyeninin* rotasını takip ederken, "Bu hayatımın en uzun gecesi olabilir," diye mırıldandı.

"Umarım öyledir."

"Lütfen Tyra, istemediğin şeyler söyleme," diye yalvardı erkekliğini örten kumaşı çözmeye başlarken. "Ve bana öyle bakma, yoksa kesinlikle kendimi denenmemiş bir genç gibi utandıracağım."

Tyra kendini durduramadı. Ona bakmak zorundaydı. Bir zamanlar gördüğü bir Yunan tanrısı heykeli gibiydi... sadece daha iyisi. Erkek cinsel organlarına yabancı değildi, her gün erkeklerle iç içe yaşıyordu. Ama daha önce hiç tamamen erekte olmuş ve uyarılmasının nedeni sadece kendisi olan bir erkeğe tanık olmamıştı. Erkek cinsel organının güzelliği

insan vücudunun tasarlandığı şekilde. Erkek ve kadın. Çekim, arzu, bağlantı, tatmin. Zamanın başlangıcında böyle olmuştu. Asırlar sonra da böyle olacaktı. Ve şimdi, nihayet o da bu sürecin bir parçasıydı.

"Gördüklerin hoşuna gitti mi, Tyra?"

"Evet," dedi. "Peki ya sen?"

Güldü ve bir elini kasıklarına doğru salladı. "Nasıl sorabilirsin?"

"Anlaşmamız hakkında sana söylemem gereken bir şey var." Onun karşısında bu kadar uzun süre çıırılçıplak durmak, özellikle de adam onu sürekli bu kadar yoğun bir şekilde incelerken, kendini oldukça açıkta hissetmeye başlamıştı. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturma içgüdüsüne karşı savaştı.

"Şimdi geri adım atamazsın. Yapamazsın." Başını şiddetle sallayarak, bir eliyle geri dönmesini istediğini işaret etti.

Hiç sanmıyorum. "Oh, anlaşmamızdan dönmek istediğinden değil... sadece ona ekleme yapmak istiyorum."

Adam önce cevap vermedi. Kız onun zevki için dönmeyi reddettiğinden, onu yan açıdan görebilmek için biraz öne ve sağa doğru yürümüştü. Adam onun kalçalarına bakıyordu ve kız onun erkeklik organının seğirdiğine yemin edebilirdi.

"Bu şey ne kadar büyüyebilir?" diye ağzından kaçırdı.

"Ona bakmaya devam ettiğinizde muazzam görünüyor." Sesi boğuk çıkmıştı. Sonunda onu şok mu etmişti?

"Özür dilerim," dedi.

"Olma," dedi. "Hoşuma gidiyor. O *da* seviyor."

"Benimle alay ediyorsun," diye tahmin etti. "Kadınlar genelde bu kadar açık sözlü olmazlar, değil mi?" "Hayır, değiller. Bu canlandırıcı bir değişiklik."

"Peki, bu açık sözlülük için nasıl olurdu? Ben seni istiyorum. Sen de beni istiyorsun. Hadi yapalım şu işi."

Gözleri kocaman oldu. Yüzü kızardı. Ağzından kekeme bir ses çıktı. Muhtemelen titreyen dizlerini desteklemek için yakındaki bir masaya uzandı. Ve erkeklik organı patlayacakmış gibi görünüyordu.

Cazibesi çok büyüktü ...

Adam kontrolden çıkmıştı.

Kendini sakinleştirmek için birkaç kez nefes alıp verdi. İşe yaramadı.

"Tyra, sana neler oluyor? Bunu iki gün önce konuşmuştuk. Benimle konuşmayı kesmene neden olan o konuşmayı hatırlıyor musun?"

"Bunu çok düşündüm... ve şu sonuca vardım. Seninle aynı yatakta kürkler içinde uyumak zorunda kalacağımı biliyordum... çıplak... çünkü kabul ettiğim şey buydu."

"Elbette. Onurlu bir asker asla fikrini değiştirecek kadar kadınsı bir şey yapmaz. Tanrı'ya şükür!"

Ona ters ters baktı ve devam etti: "Ama aynı zamanda senin erotik büyüne kapıldığımı da biliyordum."

"Benim sihirli güçlerim yok. Olsaydı, uzun zaman önce kullanırdım. Northumbria'da beni ilk kaçırdığın zamanki gibi."

"Hiçbir erkek beni senin istediğin gibi istemedi."

Evet. Ben biliyorum. "Sizin İskandinavlar kör olmalı."

"Benim durumla ilgili görüşüm bu. Her zaman benimle birlikte olacak bir erkek bulabilirim..." Yoğun bir kıskançlık dalgası onu ele geçirdi.

"... ama bir daha asla beni bu kadar ... bu kadar ... arzulanır hissettiren bir adamla çiftleşme fırsatım olmayabilir."

Ona doğru uzanmaya başladı, sonra kendini durdurdu. Hâlâ aşılması gereken engeller vardı.

"Ayrıca, Stoneheim'daki kadınlar Arnora'ya verdiği tavsiyeden dolayı çılgına dönmüş durumda." "Arnora mı?" Kaşlarını çattı. "Ah, şu sekiz çocuklu genç kadın."

Başını salladı. "Ona gebe kalmayı önleyecek bir yöntemden bahsettiniz. Bir kadının aylık akışından üç gün önce ve sekiz gün sonra *güvenlidir*."

"*Güvenli* doğru kelime değil." Başını sertçe salladı. "Döngü tekniği yanılmaz değildir. Üvey annem Rain kendi ülkesinde ünlü bir doktordu... aslında, o

zaman zaman biraz çılgındı... kadınların birçok doğum kontrol yöntemini uyguladığı gelecek bir zamandan geldiğini iddia ediyordu... erkekler de. Vurguladığı tek şey bunun mükemmel olmadığıydı."

Tyra elini havalı bir şekilde salladı. "Aylık akışım iki gün sonra gerçekleşecek. Bu nedenle güvenli bölgedeyim."

"Tyra, Tyra, Tyra. Beni dinliyor musun? İşe yaramazsa ne olacak? Hamile kalırsan ne olacak?"

"Ben böyle düşünüyorum. Bu gece sevişeceğiz ve sadece bu gece... güvenli olduğu varsayılan bir zamanda. Aylık zamanım geldiğinde gemide, Northumbria'ya dönüş yolculuğunda olmalıyız. Eğer akı gerçekleşmezse, bunu bileceksin ve o zaman bununla ilgileneceğiz."

"Taşındığınız bir çocuğun haklarından vazgeçmeyi kabul etmiyor musunuz?"

"Bilmiyorum." İçini çekti ve farklı bir taktik bulmaya karar vermiş gibiydi. "Elbette başka bir çözüm daha var. Yarın gece Gunter ve Egil ile yatabilirim. O zaman artarsam kimse babanın kim olduğunu bilmez."

"Kesinlikle hayır."

Bakışlarını adamın üzerinde tutarak bekledi. Sonra yüzü kızardı ve tuniğine uzandı. "Görünüşe göre buraya gelmekle hata etmişim. Ben gidiyorum."

"Hayır!" diye bağırdı neredeyse. "Gitme."

Kadın durdu ve soru sorarcasına başını eğdi.

Masanın etrafında yürüdü ve elini tutarak onu cumbalı yatağa götürdü. "Bir gece mi?"

"Sadece bir gece," diye kabul etti.

"O zaman işimiz bitecek. Sevişeceğiz," dedi ve onu yatağa indirip peşinden gitti. "Ve sonuçlarına da lanet olsun."

Bütün bu fikirleri nereden bulmuş? ...

"Hepsini istiyorum," dedi.

Bekleyemeyecek kadar tahrik olan Adam, onun üzerinde kendini ayarlıyor, kalçalarını ayırıp içine girmek üzereydi. "Elbette hepsini alacaksın," demeden önce bir an durakladı ve kızın elini kendi elinin içine alarak tam gelişmiş uyarılmışlığının muazzam genişliğinin etrafına sardı.

"O değil," dedi boynuna doğru kıkırdayarak.

Tyra'nın kıkırdayabildiği hakkında hiçbir fikri yoktu! Ve bir kıkırdamanın bir erkeğin sıcak asası üzerinde soğuk su etkisi yaratabileceğini kim bilebilirdi?

Bacaklarının üzerine oturarak kalçalarının üzerine geri oturdu. "Ne demek istiyorsun?"

"Bana bahsettiğin tüm o farklı zevk alma yöntemleri. Görerek zevk alma ..." "Sanırım sen ve ben bir gece için yeterince göz zevkine sahip olduk. Eğer ben sana daha fazla bakarsam, gözlerim yerinden fırlayabilir."

Gülümsedi. "Bana bakman hoşuma gidiyor. Bakışların bir okşayış gibi. Gördün mü? Şimdi bile, göğüslerime baktığında, vücudumun her yerinde ince tüyler göze çarpıyor."

"Tanrı aşkına, Tyra! Bana işkence etmeye mi çalışıyorsun?"

"Sana işkence mi ediyorum?"

"Evet. Tatlı işkence."

"Aaah," dedi kendinden memnun bir şekilde. Sonra açıklamasına devam etti, "Diğer zevk türlerini de istiyorum. Öpücük zevki. Dil zevki. Parmak zevki. Konuşarak zevk verme. Hepsini istiyorum. Bir geceye sığdıracak çok şeyim var."

Adam kadının ne dediğini düşündü; sonra hınzır bir sırıtış yüzünü böldü. "Nasıl istersen, sürtük."

Kadının üzerinden kalkarak ayağa kalktı ve ocağın yanına gitti; kadın, daha fazla ışık vermesi için ateşi yükselttiğini tahmin ediyordu. Sonra yatağın etrafına yarım düzine yanan mum koydu, yine ışık için olduğunu tahmin ediyordu. Son olarak Raşit'in paletinden harem tarzı büyük bir yastık aldı ve ona getirdi. Onu yatağa yatırıp yastığa yarı yaslanmasını sağladı, ardından yatağın kenarına bir sandalye çekti ve ayaklarını bileklerinden çaprazlayıp karyolanın kenarına dayayarak oturdu.

Böylece gelişigüzel otururken, ona bir hikaye anlatmaya başladı. "Orada bir vardı çöl sultan

Cinsel cesareti ve haremindeki tüm houri'leri tatmin etme becerisiyle ünlüdür." "Bu gerçek bir hikaye mi?"

"Kesinlikle doğru," dedi ama gözlerinde kararlı bir parıltı vardı.

"Abn Fadin - adı buydu - bir keresinde bana bir erkeğin en büyük zevkinin kadının zevkini görmekten geldiğini söylemişti. Ve bir kadının en çok zevk almasının yolu da kendi bedenini tanımasıydı."

Abn Adam daha doğru olur, diye düşündü. "Ben kendi bedenimi tanıyorum. Vücudumun güçlü ve zayıf yanlarını bilmeseydim nasıl bir asker olurdum?"

"O tür bir bilme değil, tatlım."

Oooh, bana böyle hitap etmesi hoşuma gidiyor.

"Saçlarınızı kulaklarınızın arkasına itin. Şimdi gözlerinizi kapatın ve işaret parmağınızla kulaklarınızın her birini inceleyin. Hafifçe, hafifçe. Parmağınızı da içeri itin. Ne kadar hassas olduklarını hissediyor musunuz? Şimdi aynı şeyin bir erkeğin dişleri ve dili tarafından yapıldığında nasıl hissedileceğini hayal edin. Orası ıslak olacak ve seni kurutması gerekecek."

O anda çok garip bir şey oldu. Kulaklarına dokunuyordu ama bu hissi vücudunun daha aşağılarında hissetti. Çok daha aşağıda. "Bu fenomeni herkes biliyor mu?"

"Sadece ben ve Abn Fadin." Sesindeki neşeden yalan söylediğini anlayabiliyordu. "Şimdi gözlerini kapalı tut. Şimdi dudaklarını incele. Parmağınla izlerini sür. Yala onları. Dilini gidebildiği kadar dışarı çıkar, sonra tekrar içeri kaydır, tekrar dışarı, tekrar içeri. Bir ritim tuttur. Vay anasını!"

"Neden küfür ettin? Yanlış mı yapıyorum?"

"Hayır, benim savaşçı cadım. Tam olarak doğru yapıyorsun. Sorun da bu... aslında sorun değil... sadece *benim sorunum*."

Sorununun tam olarak ne olduğunu görmek için gözlerini açtı ve hemen fark etti ... bir kez daha kucağında hazır olda duruyordu. Daha önce kıkırdaması onu gevşetmişti. Şimdi gevşek değildi.

"Sırıtmayı kes Tyra ve gözlerini kapat. Bu saygısızlığın cezası olarak doğrudan göğüslerine geçeceğiz. Onları alttan kaldırın. Ağırlıklarını hisset."

"Oh, bunu bilmiyorum."

"Yap şunu."

Göğüslerini alttan kavradı ve kaldırdı. Bunu yaparken aniden kuruyan dudaklarını yaladı ve iç çekti.

Adam, "Bu gidişle tohumlarımı rahminin içine dökmem konusunda endişelenmemize gerek kalmayabilir," dedi.

Bunun, yaptığı şeyden hoşlandığı anlamına geldiğinden oldukça emindi.

"Şimdi kaldır ve ovala. Kaldır ve ovala. Boyutlarını ve dokularını öğren. Bunu senin için yapmam hoşuna gider miydi?"

"Kesinlikle. Denemek ister misiniz?" "Henüz değil."

"Meme uçlarına dokun. Onlarla oyna. Onları çek. Yukarı aşağı ve bir o yana bir bu yana oynat."

Adamın istediğini yaptı ve orada ve bir ıslaklığın oluşmaya başladığından şüphelendiği uyluklarının arasında hissettiği zevkin yoğunluğu karşısında neredeyse bayılacaktı. "Bunu kesinlikle senin yapmanı istiyorum, benim değil. Kendimi ahlaksız... sapkın... hissediyorum. Aslında sen yaptığında da kendimi ahlaksız hissediyorum ama sapık değil."

Güldü. "Şimdi indir... ellerini yavaş yavaş indir. Karnının üzerine koy. Kadın saçlarının üzerinde gezdir. Şimdi de kalçalarına. Onları ayır."

"Ben... Ben yapamam."

"Evet, yapabilirsin. Benim için yap. Kendin için yap."

Bacaklarını hafifçe araladı ve parmaklarını oradaki tüylerin üzerinde gezdirmeye devam etti. İnsanın kendine dokunmaktan bu kadar zevk alabileceğini kim bilebilirdi? Adam en başından beri haklıydı. Kendi vücudunu tanımıyordu.

"Daha geniş," diye ikna etti. "Hadi ama Tyra, bundan daha iyisini yapabilirsin. Daha geniş. Şimdi dizlerini bük ve ayaklarını yatağın üzerine koy."

Bu öneri karşısında neredeyse çılgılık atacaktı. Kendisini bu şekilde teşhir etmesine imkân yoktu. Bu çok utanç verici olurdu. Bu bir teslimiyet olurdu. Bu... inanılmaz olurdu. Bu yüzden, elbette, yaptı.

Dişlerini sıktı, boynunu büktü ve dalgalanan cırpınışlar onu tam da en hassas yerinden vururken yüksek sesle inledi. Nefesini toparladığında, "Konuşma-tatmin bitmedi mi daha?" diye sordu.

"Oh, Tyra, daha yeni başladık. Şimdi kendini muayene et, sevgilim. Hangi kıvrımların en hassas olduğunu keşfet. Tüm seksinin özü olan tomurcuğu bul. İşte."

İnledi. "Islandım."

"Biliyorum ve bunun beni ne kadar memnun ettiğini tahmin bile edemezsin." Küçük tomurcuğa dokunduğunda alt bedeni sarsıldı.

"Durma. Çember içine al. Büyümesini sağla. Ağrıyor mu?"

Başını salladı. Vücudunun her parçası gerilmişti. Kalbi deli gibi atıyordu. Sanki yükseliyor, yükseliyor ve bir şeye doğru... yükseliyor gibi hissediyordu.

Ağır ve uyuşuk görünen gözlerini açarak, "Artık bunu yapamam. Yapamıyorum. Bende bir sorun var."

"Şşşt. Güven bana." Yatağa sürünerek çıktı, yastığı başının arkasından çekip kalçalarının altına yerleştirdi. Sonra *da diliyle* kadının kıvrımlarına en günahkâr, en ahlaksız, en skandal, en akıl almaz şeyleri yapmaya başladı.

Çığlık attı.

Onu uzaklaştırmaya çalıştı. Onu daha yakına çekmeye çalıştı.

Kalçaları ritmik bir dalgalanmayla sarsılmaya başladı.

Ağzı o his tomurcuğunu buldu ve usulca emdi.

Çığlık attı. Gerçekten de zevk dalgaları onu oraya çarptıkça çığlık attı. Durmayacaktı. O durmayacaktı. Kalçalarını yukarı kaldırdı. İç kasları sıkılıp gevşedi ve tam olarak ne istediklerini biliyordu. Onu. Onun içinde. Şimdi.

"Lütfen, lütfen, lütfen, lütfen, lütfen, lütfen, lütfen..." Yakarışları, ona sadece onun verebileceği tatmine yönelik bir yakarıştı.

Muhtemelen dansı da o yönetmiştir.

Adam, Tyra'nın neyi arzuladığını biliyordu ama şimdi içine girerse, yatak oyunu başlamadan bitecekti.

Ama savaşçı prensesinin başka hiçbir kadına benzemediğini bilmeliydi. Eğer zihni daha açık olsaydı, hazırlıklı olabilirdi.

Onun tereddüt ettiğini hissedince kalçalarını hafifçe kaldırdı, altındaki yastığı kavradı ve yere fırlattı. Sonra, adam daha gözünü kırpamadan, başını kulaklarından yakaladı ve onu yukarı ve üzerine çekti. Birkaç saniye içinde kendini onun üstünde yatarken buldu, güçlü bacakları kalçalarının etrafına sarılmıştı ve erkek kısmı doğrudan kadın portalına işaret ediyordu.

"Bekle, Tyra. Yavaş ol. İhtiyacım var-"

"Yavaşla" mı? Kafayı mı yedin sen? Kaygan bir yamaçtan aşağı kayan bir kaya gibiyim. Daha fazla yavaşlayamam-"

Ne olduğunu anlayamadan, kendi kişisel kayası kalçalarını onunkilere çarptı, zaman kadar eski bir içgüdüsel hareketti ve kabzasına kadar onun sıkı, spazmlı kılıfının içindeydi. Sersemlemiş mi yoksa heyecanlanmış mı olduğunu söylemek zordu.

"Beni dolduruyorsun," dedi tam bir hayranlık sesiyle.

Evet, onu doldurdu. Tanrım, onu çok iyi doldurdu. "İyi misin? Acı çekiyor musun?" Ne de olsa bakireydi. Ve doğrusu, kendisi de biraz acı çekiyordu.

"Ben iyiyim."

Görünüşe göre, onca yıl egzersiz yapmak ve ata binmek kızlık zarına zarar vermişti. Daha önce böyle şeyler duymuştu. Yine de çiftleşmeleri yıldırım hızıyla ilerliyordu. Her şey çok fazlaydı, çok erken. Ne de olsa bir kadını becermeyeli iki uzun yıl olmuştu, dedi kendi kendine savunmaya geçerek, olacakları hissederek. Yavaşça çekildi, sonra itti... bir, iki, üç kez ve kendinden geçerek kükredi. Her ne kadar harika olsa da, bu performans onun için saniyeler içinde sona ermişti.

"Ne oldu?" diye sordu panik içinde. "Asan içimde gevşedi. Sertleşmesini istiyorum. Sertleştir."

Gülmeli miyim yoksa ağlamalı mıyım? "Sana beklemen söylemiştim."

"Henüz bitmedi, değil mi? Şimdi durmaya cesaret etme."

Eğildi ve dudaklarına hızlı bir öpücük kondurdu. "Toparlanmam için bana zaman ver, Tyra."

"Zaman mı?" diye haykırdı, yumruklarıyla göğsüne vurarak. "Zaman yok. Sana şimdi ihtiyacım var." Görünüşe göre, hızlı bir öpücük yeterli olmayacaktı.

Bunu bilmeliydi. Tyra'nın bir sonraki hamlesine hazırlıklı olmalıydı. Ne de olsa bu Tyra'ydı... savaşçı bir kadın... istediği şeyin peşinden gitmeye alışkın bir insan. Kendi tanımına göre, kontrolden çıkmış bir kaya parçası.

Kalçalarını döndürerek onu sırtüstü çevirdi ve üzerine oturdu, utanç verici derecede gevşek olan penisi hâlâ kaygan duvarlarının içindeydi.

"Ee?" diye dürttü.

"Peki ne?" diye homurdandı. Vahşi bir Amazon tanrıçasının Cennet Bahçesi'ndeki Havva gibi çıırılçıplak ona sarıldığını görmek her erkeğin guruldaması için yeterliydi. *Âdem* -yani o- Havva'yı -yani onu- ağırlamayı çok *isterdi ama* ne yazık ki "yılan" ilgisizdi... şu anda.

"Yeniden toplanın," diye emretti.

"Tyra, bir erkek komutla erekte olamaz," diye açıkladı ona sabırla. "Tahrik olması gerekir... tekrar." Bu, Adam'ın kendini içinde bulduğu en çirkin durumdu ve kötü şöhretli geçmişinde pek çok durum yaşanmıştı.

"O zaman seni nasıl tahrik edeceğimi söyle bana," dedi mantıksız bir kadının tüm mantığıyla. Başka koşullarda, bir kadının böyle bir önerisi muhtemelen onu baştan çıkarırdı ama şimdi değil. Bu arada, kendini daha rahat hissetmek için onun kucağında kıpırdandı.

"Yılan" onun kıpırdanışıyla canlandı ve Adam yıldızları gördü. Birkaç kez nefes alıp vermeden önce, "Bu da bir yol olabilir," diye boğuk bir ses çıkardı. "Hey, hey, hey, Tyra," diye seslendi ona, hareketlerini durdurmak için ellerini kalçalarına koydu. "Sadece rahatla."

"Rahatla," diye tekrarladı onun ardından. Sonra o da birkaç kez nefes alıp verdi. "Şimdi ne olacak?"

Onun coşkusu karşısında sıırttı. "Hiçbir şey söylemeni ya da yapmanı istemiyorum. Bırak ben yöneteyim."

Başını yavaşça salladı ama sonra konuşmak için izin ister gibi bir elini kaldırdı.

Şimdi ne olacak?

"Sadece bir şey var. Senin için ağlıyorum."

İlk başta anlamadı. Anladığında gülmeye başladı, bu da "yılanının" sallanmasına neden oldu, bu da Tyra'nın gözlerinin açılmasına neden oldu. Sonunda şöyle dedi: "'Ağlama' ikimizden de kaynaklanıyor ve bu doğal... beklenmeli."

"Oh. Pekala. Devam edin o zaman."

"Artık konuşmak yok," diye hatırlattı ona.

"Artık konuşmak yok," diye kabul etti ve ağzının ne kadar kapalı olduğunu göstermek için elinin tersini dudaklarında gezdirdi.

Birkaç uzun an boyunca sadece ona baktı. Hâlâ onun vücuduna sarılmış, yarı gevşek aletini içine hapsetmiş bir halde ona bakıyor, bekliyordu. Tanrım, kadın muhteşemdi.

"Saçlarınızı kaldırın ve ellerinizi boynunuzun arkasına koyun," diye talimat verdi.

Kadın hiç soru sormadan bunu yaptı ve Adam o anda dünyanın tüm krallıklarında daha güzel ya da daha çekici bir kadın olmadığına karar verdi. Sadece parmak uçlarıyla, dirseklerinden koltuk altlarına kadar kadının kalkık iç kollarını, ardından yanlarının, belinin ve kalçalarının kaslı düzlemlerini izledi.

Kollarının pozisyonu göğüslerinin dışarıya doğru çıkmasına neden oldu. Yataktan yukarı doğru eğilerek bir meme ucunu ve areolasını ağzına aldı, önce dilinin ucuyla yaladı.

Duygulu bir inleme sesi çıkardı... bir adamın Tanrı'ya şükretmesine neden olan türden bir ses ... yani, bir erkek. Ondan bu seslerden daha fazlasını çıkarmayı umuyordu.

Yavaş bir saldırı olmasını umduğu şeyin ilerleyişinden memnun olan Adam onu emmeye başladı. Yavaş yavaş. Derinlemesine. Ritmik olarak. Adam onu her emdiğinde, kadının iç kasları Adam'ın sopasının etrafında kasıldı ve kısa süre sonra Adam bir uzun geminin direği olacak kadar sertleşti... kesinlikle ona isteyebileceği tüm zevki verecek kadar dikleşti. Ama bunun için çok erkendi. Bu kez, onun uyarılmasını uzatmak, iki katına çıkarmak... hayır, üç katına çıkarmak istiyordu.

... sonunda zirveye ulaştığında kendinden geçmişti.

Tyra'nın kendinden geçmesi görülmeye değer bir manzaraydı. Umarım hayatta kalırdı.

(Hangi cahil seksin kadınlar için bir yük olduğunu söyledi? ...

Tyra o kadar heyecanlıydı ki kendini zor tutuyordu. Bundan nasıl kurtulacaktı Harikulade gece hakkında hiçbir fikri yoktu ama öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Kendi pozisyonunda bir kadının oturabileceği kadar hareketsiz oturuyordu. Ve bu inanılmaz bir başarı değil miydi?

... iki insan... bir erkek ve bir kadın... birbirine bu kadar iyi uyabilir miydi? Ne beklediğinden emin değildi, ama bunu değil... en lezzetli gerginliğin eşlik ettiği dolgunluğu. Kadınlar neden diğer kadınlara bunun ne kadar harika olduğunu anlatmıyordu? Neden bunu bir sır olarak saklıyorlardı? Ya da böyle bir mutluluğu yaşayan tek kadın o olabilir miydi... ya da sadece bu adam bunu sağlayabilir miydi?

"Neden gülümsüyorsun, cadı kız?" diye sordu, parmak eklemleriyle çenesinin altına şakacı bir şekilde vurarak.

"Bu bir sır," diye cevap verdi, yüzündeki gülümsemenin artık aptalca bir sırıtış değil de gizemli bir gülümseme olmasını umarak.

"Ah, o zaman sırlarını senden işkenceyle almak zorunda kalacağım." Konuşurken bile, ellerini kalçalarına koydu ve bir kez daha sırt üstü yatması için onları yuvarladı. Neyse ki erkeklik organı kadının içinde kalmıştı ama belki de bu boyuta ulaştığında kaçamazdı. Bunu daha sonra sorması gerekecekti.

Adam o anda ona ancak tatlı bir ıstırap olarak tanımlanabilecek bir saldırı başlattı. Adam onu öptü, öptü ve öptü, ta ki kadın Adam'ın dilinin nerede bitip nerede başladığını, Adam'ın mı yoksa kadının mı dilinin Adam'ın ağzında olduğunu bilemeyene kadar.

Kulaklarının iç kıvrımlarını ıslattı, sonra öylesine erotik bir çekicilikle kuruttu ki, sanki kulaklarını bacaklarının arasındaki o özel yere bağlayan bir iplik varmış gibi hissetti. *Oraya* gitmesini çok istiyordu ama değişiklik olsun diye emirlere uyuyordu ve bu hoşuna gidiyordu.

Öpücüklerine ve okşamalarına karşılık vermesine izin verdi ama daha fazlasını yapmadı. O da bundan hoşlanıyordu.

Onun göğüslerine tapıyordu. Yarın acı çekecekti ama bu acı, onun ilgisinden ne kadar zevk aldığını hatırlatacaktı.

Onun vücudu ve yapacakları şeyler hakkında kötü, kötü şeyler fısıldadı. Bazıları kesinlikle fiziksel olarak imkansızdı, yine de denemeye istekliydi.

Adam kalçalarının üzerine oturup kızıdan hafifçe çekildiğinde ikisi de yüksek sesle nefes nefese kalmıştı. Topuklarını kalçalarının altına sararak onu daha geniş bir şekilde ayırdı ve ardından, "Şunu izle hayatım. Kendini görmeni istiyorum."

Kendini dirseklerine dayadı ve kadın kıvrımlarını ve erkeğinin içinde olmayan kısmını görebileceği şekilde aşağıya doğru baktı. O zaman en kışkırtıcı şeyi yaptı. Orta parmağını orada oluşturdukları nemle ıslattı ve şişmiş bir şekilde yükselen açıktaki zevk tomurcuğunu tıngırdatmaya başladı.

Parmağının ilk dokunuşunda acı dolu bir feryat kopardı, sonra da "Dur, dur, dur, dur, dur, dur. Bu çok fazla." Gerçekte, yeterli değildi.

"Shhhh. Bırak olsun tatlım," dedi Adam, sesi kısık olduğu için güçlkle seçilebiliyordu.

İçinde çırpınmalar başladı ve bu çırpınmalar hızla erkeklik organını kavramaya, ardından da sürekli bir dizi tam gelişmiş spazmlara dönüştü. Zirvede çığlık atmış olabileceğini düşündü, o kadar akılsızdı ki.

"Şimdi sıra bende," dedi. "İnşallah, bu sefer ilk hizmetçisiyle birlikte olan bir çocuktan daha uzun süre dayanırım."

Onun sırasıydı. Her şeyin bittiğini düşünmüştü. Kendini kesinlikle tamamlanmış hissediyordu. Ama hayır, adam kollarını dikleştirmişti ve şimdi içine girip çıkmaya başlamıştı... sonsuza dek süren uzun vuruşlar, iç duvarlarını sürüklüyor, onu daha da yoğun bir zevk sarsıntısıyla tutku girdabına geri çekiyordu.

Düşünemiyordu. Kalçalarını salladı. Bir o yana bir bu yana kıvranıyordu. Daha öncekilerden çok, çok daha güçlü olan uyarılmışlığını haykırdı.

"Bir şeyler yap," diye bağırdı. "Yap, yap, yap!" Kendisini acıdan kurtarması için adamı ne yapmaya zorladığına dair hiçbir fikri yoktu. Tek bildiği, sinir bozucu adamın onu çılgına çeviren o uzun, yavaş vuruşlara devam ettiğiydi... yine de

dişlerinin artık gıcırdadığını ve kemerli boynu ile alnındaki damarların belirginleştiğini fark etti.

Arkasından uzandı ve kalçasını sıktı.

Onu bir iniltiyle ödüllendirdi. Ancak o zaman daha kısa ve daha sert darbelerle onu yatağa doğru itmeye başladı. Bacakları olabildiğince açılmış, ayakları şiltenin üzerinde düz bir şekilde onunla buluşuyordu. Kadının iç organları onu o kadar sert kavırıyordu ki, adamın acı çekmemesi bir mucizeydi. Sonunda bu kadarı da fazla geldi. Sıcak tohumu kadının rahmine fişkırırken erkek zaferini kükredi ve kadının zevki, içi milyonlarca küçük kadın sevinci dalgasına bölünene kadar spiral çizdi, spiral çizdi ve spiral çizdi.

Adam uzun bir süre onun üzerinde yattı, bir savaş atı kadar ağır nefes alıyordu. Sesi daha iyi gelmiyordu.

Sonunda başını kaldırıp sırlı mavi gözlerle ona baktığında, şişmiş dudaklarını öptü ve fısıldadı, "Harikaydı, benim tatlı savaşçı leydim."

Onun usulca mırıldandığı duygular karşısında yüreği cız etti. Ardından basit bir soru sordu; ona göre akli başında her kadının soracağı bir soruydu bu ama hayduttan uzun kahkahalar yükselmesine neden oldu. "Ah, Tyra, sen paha biçilemezsin," diye mırıldandı adam, kadın onu üzerinden itip yere düşürürken.

Ve tek söylediği "Tekrar yapabilir miyiz?" oldu.

Bazı sporların ara vermeye ihtiyacı yoktur ...

Tyra yatak çarşaflarını düzeltiyor, Adam da Tyra şiltenin üzerine eğilmiş Tyra'nın kalçaları ve "popo izi" olarak adlandırdığı şey hakkında kaba ama övgü dolu sözler söylüyordu ki kapı hafifçe çalındı.

Omuz silkmiş olan Adam'a baktı.

"Tyra, iyi misin? Çığlık attığını duydum." Arayan Drifa'ydı ve sesi kesinlikle endişeliydi.

Adam boğuk bir homurtu çıkardı ve kızın birden fazla kez çığlık attığına dair bir şeyler mırıldandı.

"Ben iyiyim. Ben... Ben bir fare gördüm." Dinlenmekte olan nesneye dikkatle baktı

Adam'ın kalçalarının arasında. Adam rahatça duvara yaslanmış, kadının yatağı düzeltmeyi bitirmesini bekliyordu.

"Bir fare! Sen farelerden hiç korkmazdın." Şimdi konuşan Ingrith'ti. "Biraz ürktüm, hepsi bu. Ayrıca, bu özellikle tüylü bir fareydi."

Adam erkeklik organında kıl olup olmadığını incelemek için büyük bir gösteri yaptı. Sonra sessizce ona şu sözleri mırıldandı: "Bunu... ödeyeceksin."

"Bizi içeri alın," diye ısrar etti Breanne, kapının mandalını başarısız bir şekilde tıkırdatarak. Kutsal Thor! Bütün kabile burada mıydı? "Belki de Sakson seni kaçırdı ve vücuduna bir bıçak dayayarak bizi yanıltmaya zorluyor."

Tyra küçük bir çığlık attı ama Breanne'in söylediklerine yanıt olarak değil. Hâlâ yatağın üzerine eğilmişken arkasından yaklaşan Sakson'a tepki veriyordu. Ve vücuduna dayadığı şey bir bıçak değildi. Sert olmasına rağmen tamamen farklı bir şeydi.

"Bir çığlık duydum," dedi Vana. Evet, tüm kabile ona tezahürat yapmaya gelmişti... ya da öyle bir şey.

"Fare olmalı." Tyra konuşmak şöyle dursun nefes bile alamıyordu, çünkü zeki adam onu şiltenin üzerine kaldırmış, böylece dört ayak üzerinde durmasını sağlamış ve arkasından yaklaşmıştı. Kulağına fısıldadı: "Sen hiç kısırağa binen bir aygır gördün mü?"

Kendi "aygırı" göğüslerini okşarken ve ona arkadan binerken ve gözleri kafasının içinde geriye doğru yuvarlanırken, kız kardeşlerine güçlü bir "Git buradan!" demeyi başardı. Onların gittiğinden tam olarak emin olamıyordu. Kulaklarını kapıya dayamış olabilirlerdi. İşi sağlama almak için kişneme sesi çıkarmadığından emin oldu.

"Gezintilerini" henüz tamamlamışlardı ve tokluktan yatağa uzanmışlardı... kadın yüzüstü, Adam onun üstünde... kapı bir kez daha çalındı, bu kez daha güçlü bir şekilde.

"Adam, kapıyı aç. Bu odanın altındaki koridordaydım ve tavan sallanıyor. Amazon hanımın seni dövüyor muydu?" Tykir'di.

"Amazon kadını mı?" Tyra haykırdı ve adamın omuzlarına arkadan vurmaya çalıştı.

"Bana Amazon mu dedin?" "Sadece

mümkün olan en nazik şekilde."

"Tyra'nın kız kardeşleri onun için endişeleniyor. Onun iyi olduğunu görelim." Lanet olsun!
Görünüşe göre Alinor da oradaydı. Sırada ne var?

Bir çocuk sesi ekledi. "Kral beni bir mesajla gönderdi Fer Usta Adam. 'En büyük kızımın çok büyük bir çeyizi var.'" Şimdi Alrek'ti.

"Adam parayı önemsemez. Kendine yetecek kadar parası olan onurlu bir adamdır," diye iddia etti Alinor.

"Tanrı kadını korusun," dedi Adam. "Bazen her zamanki baş belası işgüzar halinden uzaklaşıyor."

"Sanırım aşkı arıyor," diye devam etti Alinor. "Öte yandan..." Adam dedi ki.

"Aşk mı?" dedi dört kız kardeşi de baygın bir sesle. Geri dönmüş olmalılar.

"Bu çok saçma bir kadın saçmalığı." Tykir şimdi karısıyla konuşuyordu. "Erkekler şehvet tavan yaptığığında aşkı düşünmezler. Hey, bana neden vurdun?"

"Sana vurdum çünkü bir trol gibi davranıyorsun, seni trol."

"Gerçekten Adam, kapıyı aç da birbirinizi öldürmediğinizi bileyim," diye yalvardı Tykir. "Sonra da yatağıma gidebilir ve güzel karıma ne kadar iyi bir trol olabileceğimi kanıtlayabilirim."

Adam tiksinti dolu bir iç çekişle kendini yavaşça Tyra'nın üzerinden kaldırdı. "Görünüşe göre bizden biri ortaya çıkana kadar gitmeyecekler." Yatak kürkünü ortasına doladı ve kapıya doğru yürüdü. Kapıyı hafifçe aralayarak, "Gördün mü, ben iyiyim. Şimdi git buradan." Kapıyı çarparak kapatmaya çalıştı ama Tykir bir ayağını içeri soktu.

"Neden saçların saman tırmağıyla taramışsın gibi dik duruyor? Ve meme ucunun etrafındaki ısırik izi mi?" Tykir tecrübeli bir serserinin masumiyetiyle sordu.

Adam yere baktı. Sonra Tyra'ya baktı ve göz kırptı.

Adamın ona göz kırpmasından nefret ediyordu. Vücudunda her türlü garip dalgalanmaya yol açıyordu... bu gece daha fazla dalgalanmaya ihtiyacı olmayan bir vücut, çok teşekkür ederim.

"Kutsal Valhalla! Leydimiz çırılçıplak ve sanki bir savaş atı tarafından dümdüz edilmiş gibi görünüyor." Dizlerinin üzerine çökmüş olan ve Tykir'in bacaklarının etrafından yatak odasına bakan Alrek'ti.

Tyra kendini örtmek için koşuşturdu.

"İşte bu kadar! Şimdi kapıyı kapatıyorum." Adam herkesin spekülasyonlarına maruz kalmaktan bıkmıştı.

"Bekle! Sadece bir dakika. Söylemem gereken bir şey var," diye bağırdı Alinor. Kocasını ve Alrek'i bir kenara itti, sonra da Adam'a şaşırtıcı derecede sıcak, neredeyse anaç bir tavırla, "Ona iyi davran," diye öğüt verdi.

Adam kapıyı kapatıp kilitledi, sonra da yatak örtüsünü indirdi. Tyra, Adam'ın Alinor'la mı yoksa kendisiyle mi konuştuğundan emin olamadı: "Yapmak istediğim de tam olarak bu. Gerçekten de çok iyi."

Tyra öyle umuyordu. Bu onun tek aşk gecesi olacaktı. Bir ömür boyu sürmesi gerekecekti.

Ah, evet, ünlü Viking S-Noktası.

Gece yarısından sonra, kalabalığın çoğu uyuduğunda, o ve Tyra dışarıdaki terleme evine gittiler ve burada ağrıyan kaslarını kaplıcalarda ıslattılar.

Orada sakladığı yumuşak sabunla vücudunu tepeden tırnağa sabunlamayı... ona bir prenses gibi hizmet etmeyi planlamıştı. Ama Tyra onu bir kez daha şaşırttı. Her zaman yaptığı gibi sorumluluğu üstlenerek onu köpürttü, duruladı, sonra havuzun dışındaki taş levhanın üzerine yatırdı ve bir yanından diğer yanına öptü. Ama hepsi bu kadar değildi. Tanrım, hepsi bu kadar değildi. Büyüleyici kadın, ister savaş sanatı ister aşk sanatı olsun, her zamanki gibi yetenekli bir öğrenci olarak, merhamet dileyene kadar ağzını onun üzerine indirdi.

Aşık olabileceğini düşündü.

Ama birçok erkek, aleti bir kadının boğazını gıdıklarken aşık olduğunu düşünürdü. Bu yüzden duygularını yüksek sesle dile getirmedi. Bu soruyu daha sonra, gözbebekleri artık kafasının içinde yuvarlanmadığında düşünmeyi planlıyordu.

Yatak odasına geri döndüler, kol kola girdiler ve adam hala ağrıyan kaslarına özel merhemlerinden biriyle masaj yaptı... bu durumda sandal ağacı kokuluydu. Kadın orada ya da *burada* kaslar olduğunu bilmediğini söyleyip duruyordu ama adam ona hayal bile edemeyeceği daha fazla kas göstereceğine dair güvence veriyordu. Hatta bir süre sonra ona, sırrı üvey babası Selik ile amcaları Tykir ve Eirik tarafından kendisine aktarılmış olan ünlü Viking S-Noktasını gösterdi. Tyra son derece etkilendiğini iddia etti. Sonunda bayılmasının nedeni de bu olmalıydı. Adam'a göre bir kadını yatakta bayılabilen bir erkek takdire şayan bir performans sergilemişti. Tyra uyandığında bunu ona söylemeye niyetliydi.

Adam Tyra'dan büyülenmişti. Çekingenliği yoktu... Adam'ın önerdiği her şeye karşı duyduğu coşku... Sevişirken gülebilme yeteneği... Tüm bunlar onu inanılmaz bir yatak arkadaşı yapıyordu. Ama bundan daha fazlasıydı... çok, çok daha fazlası olduğundan şüpheleniyordu. Ve bu olasılık onu hem korkutuyor hem de sevindiriyordu.

Yüzünde bir gülümsemeyle uykuya daldı.

Gecenin sessizliğinde.

Tyra şafaktan hemen önce uyandı.

Adam'a adadığı tek gece sona ermişti. Ona verdiği şey için mutsuz olamazdı. Adam da karşılığında ona çok daha fazlasını vermişti.

Ama artık her şey bitmişti ve buradan devam etmeliydi. Yeni bir hayat... yeni bir yol onu bekliyordu. Ama Adam'ı ya da bu uzun aşk gecesini asla unutmayacaktı. Bu ona tanrıların bir hediyesiydi.

Yüzünü kollarına dayamış, mışıl mışıl uyuyan Adam'ı uyandırmamaya dikkat ederek yataktan çıktı. Aceleyle giyindikten sonra, muhteşem bir çıplaklıkla ona baktı.

Adam, Tyra onu Britanya'daki evine geri götürürken onun yanında bir hafta kadar daha geçireceğini düşünmüştü ama yanılmıştı. Tyra önceki akşam bir karar vermişti. Uzun gemiye kaptanlık etme anlaşması baskı altında yapılmıştı. Bu babasının makul olmayan bir isteğiydi ve ona itaatsizlik etmekte hiçbir onursuzluk hissetmiyordu.

Şimdi Peder Efrid'in yatak odasına gidecek ve orada Stoneheim'in bir kızı olarak tüm haklarından feragat edecekti. Bunu babasının önünde yapmaya asla cesaret edemezdi. Babası ona gülecek, isteğini reddedecek ya da isteğini yerine getirene kadar onu yatak odasına kilitleyecekti. Peder Efrid ve iki tanık Gunter ve Egil'in huzurunda ayinsel ihbardan sonra, yaptıklarından babasını haberdar etmemesi için rahibi bağlamayı planlıyordu. Tam teçhizatlı bir uzun gemi limanda onu bekliyordu. Gün doğmadan gitmiş olacaktı.

Hissettiği bir suçluluk duygusu vardı. Bir avucunu karnının üzerine koyarak, şu anda Adam'ın çocuğunu taşıyor olup olmadığını merak etti. Muhtemelen taşımıyordu. Ama eğer öyleyse, hayatında bir kez olsun bir kadının ayrıcalığını kullanacak ve fikrini değiştirecekti. Ona, böyle bir durum ortaya çıkarsa bunu tartışacaklarını söylemişti. Taşıyabileceği herhangi bir çocuğun kaderini tartışmayacaklardı. Ancak, eğer bir doğum olursa onu bir şekilde bilgilendirecekti... olaydan sonra.

Artık her şey bitmişti. Adam'a bir veda öpücüğü vermek isterdi ama bunu yaparsa Adam kıpırdanabilirdi. Bunun yerine kapıyı usulca açtı, ona son bir kez daha baktı ve asla yüksek sesle söyleyemeyeceği sözcükleri mırıldandı.

"Seni seviyorum."

Adam uyanıp gevşekçe gerindiğinde gün ağarmak üzereydi. Bir erkek için dünyada, iyi bir yatak sporu gecesinden sonra tam bir doygunluk hissi gibi bir şey yoktu.

Günaydın öpücüğü vermek için Tyra'ya uzandı ama yatağın onun tarafını boş buldu. Fazla telaşlanmamıştı. Savaşçı kızının askerleriyle birlikte mızrak fırlattığına ya da gülünç derecede enerjik başka bir egzersiz yaptığına şüphe yoktu. Bir gece önce ona yeterince egzersiz yaptırdığını düşünebilirdiniz ama Tyra'sı öyle değildi!

Tanrım! Ona ne zaman benim demeye başladım? Ama öyle, lanet olsun. Eğer başka bir erkek ona dokunmaya cüret e d e r s e , onu oracıkta öldürürüm.

İçindeki öfkeye gülümsedi. Tyra'yla ilgili çözülmesi gereken pek çok soru vardı ama Tyra onu İngiltere'ye geri götürürken onunla bir anlaşmaya varmak için bir hafta ya da daha fazla zamanı vardı. Onu sevip sevmediğinden emin değildi ve evliliğin bir olasılık olup olmadığını da bilmiyordu ama artık ona sahip olduğuna göre, gitmesine asla izin vermeye niyetli değildi.

Bu karar ruhuna garip bir canlılık verdi. Sanki zihni çok uzun zamandır sersemlemiş gibiydi. Sonunda ne istediğini bilmek ne kadar da rahatlatıcıydı!

Bacaklarını yatağın kenarından kaydırıp ayağa kalkmaya çalıştığı sırada kapı çalındı. Bir çift *sütyen* giyip kapıyı açarken dizlerindeki güçsüzlüğe kıkırdıyordu.

Tykir'in bir kez daha orada durduğunu görünce şaşırmadı. Yine de amcasının açıklamasına şaşırmıştı. "Tyra gitti."

Sefaletin arkadaşına ihtiyacı yoktur.

O akşam Adam hayatı boyunca hiç olmadığı kadar sarhoştı. Ertesi gün içeceği biranın dayanılmaz acılar ve mide çalkantıları getireceği kesindi ama şu anda umurunda bile değildi. Tek bildiği, şiddetli bir öfkenin yanı sıra şiddetli bir incinme ve biraz da aşağılanma yaşadığıydı. Kendini birayla ıslatmak işe yarayan tek şeydi ama o bile onu uyuşturmaktan başka bir işe yaramıyordu.

Belki de kendi kafasına bir delik açıp beyninin dışarı sızmasına izin verecekti. Zekâsı açısından bir fark yaratacak gibi görünmüyordu.

Nasıl yapabildi? Nasıl yapabildi? Kendi kendine sorup duruyordu. Bir gece önce ikisi arasında geçenler inanılmazdı. Şimdi böyle düşünen tek kişinin kendisi olup olmadığını merak ediyordu. Hayır, onun rol yaptığına inanmayı reddediyordu. Tyra da en az onun kadar etkilenmişti. *O zaman neden gitmişti?*

Onu bu kadar rezil bir şekilde terk etmesi yeterince kötü değilmiş gibi... ve evet, terk edilmiş gibi hissediyordu... bu öğleden sonra Gunter ve Egil'in Bizans'a giden uzun gemisinde ona eşlik ettiklerini öğrenmişti. O Viking tavus kuşlarından biri Tyra'ya dokunmaya cüret ederse ikisini de öldüreceğine yemin etmişti. Ama sonra Tyra'nın ne isterse yapabileceğini fark etti. Babası uyurken aile bağlarından vazgeçerek ve çiftleşmelerinden doğacak herhangi bir çocukla ilgili kendi isteklerine meydan okuyarak, kararı onun elinden alarak, onu ortadan kaldırarak bunu kanıtlamamış mıydı?

Adam yüzünü ellerinin arasına aldı. Tüm bu sorularla kendine işkence ediyordu. Adam

durmak zorundaydı. Eğer isterse onu yarın İngiltere'ye geri götürecek olan uzun bir gemi limanda bekliyordu. Yapması gereken de buydu. Tyra'yı ve Stoneheim'a yaptığı bu zorunlu ziyaretin yarattığı felaketi aklından çıkarmalıydı.

"Adam, bu kadar çok içmen gerektiğini düşünüyor musun?" Tykir yaklaşıp elini Adam'ın omzuna koyarak sordu.

"Evet, biliyorum."

"O zaman belki ben de size katılırım," diye çok çabuk kabul etti Tykir. Adam'a göre Tykir'in oğlu Thork'un nerede olduğunu öğrenmesi daha iyi olacaktı. Adam onu kısa bir süre önce salondan şüpheli bir şekilde sessizce çıkarken fark etmişti, yarım düzine genç de peşinden sessizce gidiyordu.

Tykir'in diğer tarafında oturan Alinor kocasına bir dilim manchet ekmeğiyle vurdu. Uyuyan bebeğini diğer kolunun beşiğinde tutmasına rağmen bunu boştaki eliyle yapabildi. "Aptal herif! Adam'a yardım etmen gerekiyordu, onun acısına ortak olman değil."

"Ne? İçki içmek artık bir eziyet mi oldu?" Tykir karısını belinden kavrayıp kucağına çekti ve dudaklarına kocaman bir öpücük kondurdu. Bu sırada uyuyan oğlunu rahatsız etmemeye dikkat ediyordu. "İçki, kadın şanssı tükendiğinde bir erkeğin en iyi arkadaşı olabilir."

Raşıit, "İçki akıllı adamı aptal yapar," dedi. Raşıit daha fazla konuşmaya devam ederse, Âdem onun ağzını bir doktor ipliğiyle dikecekti.

"Çok haklısın, Raşıit. Peki kocacığım, bu cahilce bilgeliği sana kim verdi? *'İçki bir erkeğin en iyi arkadaşı olabilir.'* Rurik mi?" Alinor alay etti. Rurik, her şey hakkında, özellikle de kadınlar hakkında her şeyi bildiğini düşünen yakın bir yoldaşlarıydı. "Adam'a sağlam tavsiyeler veriyor olman gerekirdi, saçmalıklar değil."

Rashid, "Kalabalık içinde asla tavsiye vermeyin," dedi.

Hepsi Raşıit'e aklını kaçırmış gibi baktı ama kimse ne demek istediğini sormadı.

Kimсенin umurunda değildi. Gerçekten de Rashid, Bolthor kadar zararlı olmaya başlamıştı.

Konuşma	Bolthor,	tam o sırada	Skald ayağa kalktı.	"I
	hissetmek	destan	geliyor	açık," diye duyurdu.

Adam midesinin bulandığını hissetti. "Umarım yine benimle ilgili bir şey değildir," diye mırıldandı.

"Bu Kral Thorvald'ın destanıdır."

Adam rahatlayarak nefes verdi ve kızını elinde tutamadığı için Adam'la konuşmayan kral gururla göğsünü kabarttı. Thorvald bir Bolthor destanının gurur duyulacak bir şey olmadığını henüz öğrenmemişti.

*"Thorvald kudretli bir kraldı,
Savaşta kılıcı şarkı söylerdi.
Ne yazık ki, başından aldığı büyük yara
uykusunda çok acı çekmesine neden oldu.
Kızı, prenses asker, babasına çok ünlü bir
şifacı getirdi, Kralın kafasında bir delik açtı,
Böylece adamı hayata döndürdü.
Tek sorun, kralın artık bir deliği olması. Birçok azgın
Viking, içkinin doruğunda, onu aşırmaya çalışabilir,
Bunun bir delik olduğunu düşünerek ...
Tamamen farklı bir türden."*

Thorvald ilk başta afallamış gibiydi. Bolthor'un destanlarından birini ilk kez duyan çoğu insanın tepkisi buydu. Sonra başını arkaya atıp kahkahalar atmaya başladı ve salondaki diğer Vikingler de ona eşlik etti.

Adam İskandinavlara bir konuda hak vermeliydi... kendileriyle alay etme yetenekleri vardı.

Adam birasından uzun bir yudum daha alırken Tykir'e, "Seni uyarıyorum Tykir... Dragonstead'e döndüğünde Bolthor'u benimle bırakmayı düşünmesen iyi edersin," dedi.

Tykir bir elini muhtemelen yaralı kalbinin üzerine koyarak, "Böyle düşünmeniz beni derinden yaraladı," dedi.

Alinor, "Bana yapacağınızı söylediğiniz şey tam olarak buydu," diye belirtti. "Tam olarak söylediğin şuydu: 'Adam'ın hayatını aydınlatacak bir şaire ihtiyacı var."

"Allah aşkına, ben senin hayatını yeterince aydınlatmıyor muyum?" Rashid sordu. O da koydu

Muhtemelen yaralı bir kalbin üzerinde bir el.

Tykir karısını, "Dilini ve seni nereye götürebileceğini bir gözden geçirsen iyi olur," diye azarladı. Bu arada huzursuz bebeğinin başını okşadı, tüm kibirli erkek konuşmalarına rağmen şefkatli bir baba olduğu belliydi.

"Dilimden yeterince hoşlandın yestereve," diye cevap verdi şımarıkça.

"Al-i-nor!" Tykir kocaman bir sırtıış eşliğinde sahte bir şokla haykırdı. "İyi kalpli bir eş asla böyle ahlaksızca konuşmaz."

"Benim ahlaksız tarzımı sevdiğini

sanıyordum."

"Hoşlanıyorum.

Hoşlanıyorum."

"Siz ikiniz bu konuşmayı başka bir yerde yapabilir misiniz?" Adam önerdi. "Beynimi yulaf lapasına çevirmekle meşgulüm."

"Bu da bizi asıl konuya geri getiriyor," dedi Alinor. "Adam'a tavsiye." "Tavsiye falan istemiyorum," diye itiraz etti Adam.

Ama kimse onu dinlemiyordu.

Tyra'nın kız kardeşler vardı sadece gel yukarıve vardı Görünüşe göre kulak misafiri parça . Konuşma.

Breanne, "Tavsiyeleri unutun," dedi. "Muhtemelen Tyra'yı baştan çıkarma planımız kadar kötü gidecek."

"Kadınsı kıyafetler işe yaramış gibi görünüyor," dedi Drifa.

Ingrith, "Evet, o kırmızı elbiselerden bir tane de kendim için almam gerekebilir," diye ekledi.

"Ve kıskançlık... kıskançlığı unutma. Gunter ve Egil Tyra'ya ilgi duyduklarını ifade ettiklerinde işe yaradı," dedi Vana. "Adam onunla ilgilenen başka erkekler görünce neredeyse çılgına dönüyordu."

"Yine de hiçbir zaman kadınsı bir şekilde yürümesini sağlayamadık. Çalım atma eğilimi var," diye ekledi Alinor. "Ve zor durumdaki bir genç kız gibi davranmaya gelince, bunu unutun. Ben bile bir kadında böyle bir aptallığı hazmetmekte zorlanıyorum."

"Dur, dur, dur!" Adam, ağırlaşmış başını kaldırarak ve ne hakkında saçmaladıklarını anlamaya çalışarak konuştu. "Tyra'nın seni baştan çıkarmak için bir planı olduğunu mu söylüyorsun?"

Ben mi?"

"Hayır, seni ahmak. Tyra'nın seni baştan çıkarmasını sağlamak için bir planımız vardı," diye açıkladı Alinor. "Biz mi? Ne *biz*?" Adam'ın kafası her geçen an daha da karışıyordu.

"Ben, Vana, Breanne, Drifa ve Ingrith," diye yanıtladı Alinor.

"Alinor! Bir adamı tuzağa düşürmek için böyle dolambaçlı yollara tenezzül etmeniz utanç verici!" "Aslında *bizim* planımızdan çok da farklı değildi," dedi Rafn, yanlarına gelerek.

Grup. "Planımızın Adam'ın Tyra'yı baştan çıkarması olması dışında."

Adam gözlerini, Tyra gittiğine göre cennette olması gereken Rafn'a dikti. O ve Vana artık evlenebileceklerdi... hatta Ingrith'in bir hafta içinde yapılacak bir düğün şöleninden bahsettiğini duymuştu. "Açıkla kendini Viking," diye emretti Adam, ama sözcükler biraz geveleyerek çıkmıştı ve istediği kadar tehditkâr değildi.

"Planımız... benim, Tykir'in, Rashid'in ve Bolthor'un... şüphesiz daha aydınlıktı. Ateşli bakışlar, iltifatlar, sürekli dokunma, öpüşme ve kıskançlık içeriyordu."

Rashid, "Erotik sohbetleri de unutmayın," diye ekledi.

"Ve kötü masallar anlatmak," diye ekledi Bolthor.

Tykir gururla, "Viking S Noktası'nı öneren bendim," dedi. "S-Noktası nedir?"

Ingrith, Drifa ve Breanne bilmek istiyordu.

"Boş ver!" Vana araya girdi, sonra da söyledikleri karşısında kıpkırmızı kesildi.

Alinor tüm erkeklere, "Tanrım, siz tanıdığım en büyük ahmaklar topluluğu olmalısınız," dedi ve kız kardeşler başlarını sallayarak onayladılar, ancak bazıları hâlâ S-Noktası hakkında sorular mırıldanıyordu. "Sanki kadınlar ateşli bakışlarla kazanılabilirmiş gibi!"

Adamlar utangaç görünüyordu, her geçen dakika daha da sinirlenen Adam hariç. "Yani... yani... yani... diyorsunuz ki," diye mırıldandı, "hepiniz... hem erkekler hem de kadınlar... ben ve Tyra hakkında bu kadar ayrıntılı mı konuşuyordunuz? Bizi bir araya getirmek için arkamızdan planlar mı yapıyordunuz?"

Bunu garip bir bakış alışverişi izledi, ama sessizlik anlamlıydı. Adam inledi, hayatının daha da kötüye gidemeyeceğine kesin olarak inanmıştı. Yanılıyordu.

Bolthor ayağa kalktı ve "Bu, Küçük Adam'ın 'Bir Aptala Öğütler' adlı destanıdır," diye duyurdu.

*"Bazen bir erkeğin kadın şansını vardır. Bazen
bir erkeğin yoktur.
Ama sanırım tanrıların her birimiz için büyük
bir planı var.
Bir adam, bir kadın buluşmaya yazgılı,
Kaderleri cennette mühürlenmiş.
Ama erkeklerin bazen çükleriyle
düşünme eğilimleri vardır.
Kalpleri yerine.
İşte o zaman dünyanın aptalları tüm
arkadaşlarının tavsiyelerine ihtiyaç duyarlar.
Skald Bolthor böyle diyor."*

Onun bir Viking Anne Landers olduğunu söyleyebilirsiniz.

Alinor ertesi sabah Adam'ı, son bir saattir midesindekileri kusmakta olduğu garderobdan çıkarken buldu. Kafası sanki bir baltayla yarılmış gibi hissediyordu. Ve dilinin üzerinde kıllar çıktığına yemin ediyordu.

"Şimdi olmaz, Alinor," diye uyardı. "Bu sabah ders alamam." Kadın biraz geri çekildi, şüphesiz adamın sözlerinden değil, nefesinin kokusundan.

Ama sonra ona bir kadeh uzattı ve şaşırtıcı derecede nazik bir sesle, "İç bunu. Kendini daha iyi hissedeceksin."

Kadehi ondan aldı ve kokladı. Baş çarpıntısını ve mide bulantısını hafifletmeye yardımcı olacak bazı bitkileri tanıdı. İçkiyi uzun bir yutkunmayla mideye indirdi ve ardından yüksek sesli bir geçirmeyle nefesini verdi.

"Gel," dedi ve onu taş bir bankın yanına götürdü. Hava serindi ve ikisi de kürk astarlı pelerinler giyiyordu.

Onun yanına oturdu, içki içmeye başlamadan önce olduğu gibi perişan bir haldeydi. "Bebek nerede?"

"Uyuyor. Babasıyla birlikte." Gülümsedi. "Tykir de biraz fazla içmiş." "Hayatımı ne hale getirmişim!"

"Evet, yaptın," dedi açıkça. "Ama bu iyi bir başlangıç... hatanı kabul etmek."

"Bana tavsiye vereceksin, değil mi?" Bu ihtimal karşısında usulca inledi. "Ona nasıl hissettiğini söyledin mi?"

Başını salladı ve sanki kafatasının içinde taşlar yuvarlanıyormuş gibi hissetti. "Nasıl hissettiğimi bilmiyorum."

"Evet, biliyorsun hayatım. Sadece bunu henüz kendine itiraf etmedin. Bildiğim kadarıyla ona söylediğin tek önemli şey, eğer doğarsa bebeğini ondan alacağını."

Alinor'a baktı, sonra da utangaç bir tavırla omuz silkti. "Bu benim için oldukça zorba bir davranıştı, değil mi?"

Alinor başını salladı. "Raşit'in de dediği gibi, 'En güçlü öküz sürüsü bile bir kez söylenmiş kötü sözleri geri alamaz. Her halükârda, onun senin hayatında ya da senin onun hayatında nasıl bir yerin olabileceğini hiç düşündün mü?"

"Aklıma bir şey geldi. Babasını ameliyat ettiğimde muhteşem bir asistandı. Kan karşısında yüzü kızarmadı ya da aletleri kullanmakta tereddüt etmedi. Doğrusu, ben daha sormadan neye ihtiyacım olacağını tahmin etmişti."

"Yani siz ikinizin iyi bir şifa ekibi oluşturabileceğinizi mi söylüyorsunuz?"

"Belki."

"Peki bunu ona önerdiğinde ne dedi?" Alinor birkaç uzun an boyunca ona baktı. Sonra tiksintiyle homurdandı. "Dur tahmin edeyim. Bu fikri onunla hiç paylaşmadın."

Sonra ikisi de sessizce oturdular ve bir uzun geminin yolculuk için hazırlandığı limana doğru baktılar.

Alinor sonunda, "Bırak da işin özüne inelim, seni kalın kafalı aptal," dedi. "Ne... yap ... sen ... istiyor musun?"

Cevap vermekte tereddüt bile etmedi. "Tyra."

"O zaman," dedi Alinor ellerini havaya kaldırarak, "cevabınızı aldınız."

Bir buçuk gün sonra ilk kez gülümsedi ve avludan kendisine doğru yürüyen Raşit'e seslendi.

"Evet, efendim? Aramışsınız," diye yanıtladı Raşit hüzünle.

"Görünüşe göre Doğu Toprakları'na geri dönüyoruz."

"Arabistan'a mı?" Raşit umutla sordu.

"Hayır, Bizans'a."

Viking road trip mi, yoksa uzun bir gemide bir sirk mi? ...

Adam en kötü kabusunu yaşıyordu.

Her şey ertesi sabah, içki alemini bitirip Tyra'nın peşinden dünyanın öbür ucuna bile gidecek kadar onu istediğine karar vermesinin üzerinden tam bir gün geçtikten sonra başladı.

"Görünüşe göre seyahat etmeyi planladığınız uzun gemi uygun olmayacak," dedi Rafn şafak sökerken iskelede durup mürettebatın toplanmasını beklerken kuru bir sesle.

"Ha?" Adam cevap verdi.

"Kraliyet karyola ve o altı aygır, kullanmayı planladığınız uzun gemiye asla sığmaz. Oh, görüyorum ki bir *knarr* getiriliyor. Evet, şu daha derin ve büyük ticaret gemilerinden biri amaçlarınıza daha iyi hizmet edecektir."

"Ha?" Adam tekrar konuştu, sonra Rafn'ın bakışlarının yönünü takip etmek için döndü. "Oh... aman... Tanrım!"

Büyük, süslü oymalı bir karyola, dört iri yarı Viking tarafından Stoneheim kalesinden limana inen yokuştan aşağı taşınıyordu. Arkasından kalın bir hasır şilte ve birçok sandık, hatta taht benzeri bir sandalye taşıyan birçok hizmetçi geliyordu. Diğerleri de altı gergin aygıra önderlik ediyordu.

Kral Thorvald da geldi, baston yerine kullandığı uzun bir asaya dayanıyordu. Tepeden tırnağa kraliyet kıyafetleri içindeydi; siyah *sütyen* ve yüksek deri çizmelerin üzerine, kıvrılan bir ejderha deseninde altın iplikle işlenmiş kırmızı bir tunik giymişti. Yan tarafına muhteşem gümüş kabzalı ölümcül bir geniş kılıç bağlanmıştı. Hepsinin üzerinde zengin siyah samur postundan yapılmış, ayak bileğine kadar uzanan devasa bir pelerin vardı. Bir İskandinav tanrısına benziyordu... uzun bir yolculuğa çıkmak üzere olan bir İskandinav tanrısına.

Rafn, Adam'ın yaşadığı şok karşısında sırtıyordu. Rafn'ın geleceği artık kesinleştiğine göre - Vana'yla evlenmesi kaçınılmaz bir sonuçtu- büyük miktarda sırttı. Ama Adam

şimdi sırtımasını takdir etmiyorum, onun pahasına.

"Adamlarıma bir *knarr* hazırlamalarını emrettim," dedi kral Adam'a. Yorgunluktan hafifçe nefes nefese kalmıştı. Gerçekten de adamın hasta yatağında dinleniyor olması gerekirdi, ev eşyalarını yanında sürükleyerek dolaşması değil.

"Ne-ne?" Adam kekeleydi, sonra hızla, "Hayır, hayır, hayır, benimle gelmiyorsun," dedi.

Thorvald hizmetkârlara yatağını ve aygırlarını büyük gemiye yüklemelerini işaret ederken bile imparatorluk kaşlarını kaldırdı. Teknenin ortasına, muhtemelen yatak ve diğer kraliyet ziynet eşyaları için deri yan perdeli bir gölgelik dikilmişti bile.

Adam krala, "Mantıklı ol," diye ısrar etti. "Ciddi bir tıbbi işlemden geçtiniz. İyileşiyor olmanız gerekiyordu. Tanrı aşkına, kafanızda bir delik var!"

"Peki ne demek istiyorsun?" Kral esasına yaslanıp *knarr*'ın tedarik edilmesini izlerken zaten yorgun görünüyordu.

"Demek istediğim, hasta yatağında olman gerektiği."

"Hasta yatağımı yanımda getirdim. Ayrıca, kişisel doktorumun yanında kalmam en iyisi değil mi?"

"Ben sizin kişisel doktorunuz değilim. Peder Efrid."

Kral elini havada umursamazca salladı. "Bir adamın iki doktoru olamaz mı?"

Adam hayal kırıklığıyla hırıltılı bir ses çıkardı. "Tyra'yı bulup geri getirmem konusunda neden bana güvenmiyorsunuz? Ne de olsa, gerçek bir ..." Aklına beklenmedik bir düşünce gelince sözleri kesildi. Tereddütle, "Gerçek bir tehlike altında değil, değil mi?" diye sordu.

"Elbette tehlikede. Bizans sarayı, her saray gibi, entrikalarla dolu bir lağım çukurudur. Sırttan alınan bir bıçak, savaşta alınan bir yaradan daha ölümcül olabilir."

"Oh, bu harika! Gerçekten endişelenecek daha fazla şeye ihtiyacım var." Suçlu görünme nezaketini bile göstermeyen krala ters ters baktı. "Sana ne düşündürüyor

onu böyle bir durumdan kurtarmak için benden daha yetenekli olabilir mi? Çeşitli Doğu mahkemelerinde görev yaptım. Ve şifacı olmam, ihtiyaç duyulduğunda savaşamayacağım anlamına gelmez. Gerekirse silah kullanabilirim."

"Belki yapabilirsin, belki de yapamazsın. Ama senin caziben ve benim nüfuzumla onu kurtaracağımızdan iki kat emin olabiliriz."

Kurtarma. Kral aşırı korumacı davranıyor. Tyra bir savaşçı. Tehlikeden kaçmak için mükemmel bir yeteneği var. Ama ya ...? Adam'ın omuzları teslimiyetle çöktü.

Sonra bir sonraki kriz, tiz bir çığlıkla, "Naaaaaayyyyy!" diye feryat ederek tepeden aşağı ona doğru geldi.

Kristin'di. Aklına kim olduğu gelir gelmez küçük kız kendini havadan ona doğru fırlattı. Kollarını açıp onu yakalamaktan başka çaresi yoktu. Kız hemen kollarını onun boynuna doladı ve yüksek sesle hıçkırarak ona sıkıca tutundu.

"Görünüşe göre genç kızlar size bağlanıyor. Önce Tyra, şimdi de bu. İçinizden bir cazibe sızıyor olmalı," dedi kral.

"Sadece genç kızlar değil," diye belirtti Rafn. "Genel olarak gençler onun ballı muhallebi icat edildiğinden beri en iyi şey olduğunu düşünüyor... şüphesiz Ingrith tarafından." Başıyla yeni gelenleri işaret etti.

Bu Alrek'ti, aynı anda hem koşmaya hem de bebeği taşımaya çalışırken oflayıp pufluyordu, Besji, kınındaki kılıcı her adımda bacağına çarpıyordu. Akşama kadar her tarafı yara bere içinde kalacaktı. Alrek'in hemen arkasında küçük çocuk Tunni vardı. Tüm bu kargaşadan korkan Besji ve Tunni ağlıyor, hıçkırıkları Adem'in boynundan aşağı gözyaşı nehri akıtan Kristin'in devam eden feryatlarına bir kontrpuan oluşturuyordu.

Adam'ın ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu.

"Ben de seninle geliyorum," diye açıkladı

Alrek. "Gelmiyorsun," dedi Adam. Ve bunda ciddiye.

Kristin "Ben de," diye hıçkırdı, "Ben de," diye yankılandı. Ben de," diyen Tunni ve Besji'yle yankılandı. Besji'nin konuşabildiğinin farkında bile değildi, gerçi iki yaşına geldiğinde konuşabilmesi gerekirdi.

Aaarrgh! Ne yapacağım ben?

"Sizi hayal kırıklığına uğrattığım için üzgünüm lordum ama bu sefer emirlerinize itaat edemem," dedi Alrek. "Bana harekete geçmeden önce düşünmem gerektiğini söylemişsiniz... bir erkek gibi davranmaya başlamamı. Ben de öyle yapıyorum. Düşündüm ve şimdi harekete geçiyorum. Seninle Byz'e gidiyorum... Byz'e... Leydi Tyra'nın gittiği yere."

"Sana bir lord olmadığımı daha kaç kere söylemem gerekiyor? Ve, gerçekten, Alrek, bu imkansız. Tüm bu çocukları yanında getiremezsin."

"Aslında mükemmel bir çözümümüz var," diye duyurdu Vana parlak bir sesle. O ve diğer kız kardeşler bir anda ortaya çıkmış gibiydiler. "Siz Alrek'i de yanınıza alarak Bizans'a giderken, biz de diğer çocukları Britanya'daki evinize geri götürebiliriz. Tyra bana ne kadar pis bir yer olduğunu söyledi. Orayı senin için güzelleştireceğiz... Tyra'yı geri getirebileceğin bir yuva haline getireceğiz."

Güzelleştirmek mi? Bunu sanki arzulanan bir özellikmiş gibi söylüyor. "Biz mi? Ne biz?"

"Biz. Tyra'nın kız kardeşleri," diye yanıtladı Vana. "Breanne hariç, o da 'Büyük Şehir'e gidip oradaki binaları incelemek istiyor." Tyra'nın kız kardeşlerinin dördü de ona beklenti içinde bakıyordu, sanki az önce kendilerine bol bol teşekkür etmesi gereken bir hediye sunmuşlardı.

Kral Thorvald Breanne'e, "Bizimle Bizans'a gelmiyorsun," dedi. "Bu çok tehlikeli."

İşte yine o tehlike işi.

Breanne gözyaşlarına boğuldu ve babasına bağırdı... eğer iri gözleri herhangi bir gösterge ise, açıkça alışık olmadığı bir şeydi. "Bu hiç adil değil. Tyra her şeyi yapıyor. Ben gidiyorum, sana söylüyorum. Ben gidiyorum." Şimdi huysuzca ayağını yere vuruyordu.

Adam elini zonklayan alnına götürdü... Kristin hâlâ hayatı buna bağlıymış gibi ona tutunurken kolay bir iş değildi. Bu insanlar gerçekten de evini işgal etmelerini mi öneriyorlardı? Çocuklar. Kız kardeşler. Muhtemelen bir hizmetçi ordusu. Aman Tanrım! Olasılıklar dehşet vericiydi. En azından huzuru ve mahremiyeti geçmişte kalacaktı.

Kendisini Kristin'in kucağından kurtarmak için parmaklarını boynundan ayırmak zorunda kaldı. Büyük bir rahatlamayla onu Alrek'in yanına yere bıraktı. Başparmağı

Kız sitem dolu gözlerle ona bakarken hemen ağzına götürdü. Kendini sakinleştirmek için nefes alıp verdi. Küçük kıza bakmaya dayanamıyordu, o yüzden bakmadı.

"Şimdi, Vana," dedi, makul bir ses tonu kullanmaya çalışarak, hissettiği kadar paniklemediğini umarak. "Evimde bolca pislik olduğu doğru ama Britanya'daki evimi düzeltmeni istemek senden çok fazla şey istemek olur. Ne de olsa burada, Stoneheim'da yapacak çok işin var, Rafn'la düğününe hazırlanıyorsun."

"En iyi kısmı da bu," dedi neşeyle. "Babam yokken Rafn özellikle Stoneheim'ı korumakla meşgul olacak ve düğün için nasıl olsa babamın dönüşünü beklememiz gerekecek."

"Ayrıca," dedi Thorvald hırıltılı bir sesle, "müstakbel gelini düğünden önce azgın damattan uzak tutmak en iyisi, yoksa eve koca göbekli bir kızla dönerim."

"Faaa-tther!" Vana haykırdı, beyaz yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Rafn, gerçek bir erkek gibi, sadece başını salladı.

"Herkes sessiz olsun!" Adam neredeyse bağıırıyordu. "Kendimi açıkça ifade etmeme izin verin. Kalemin temizlenmesini istemiyorum. Hendeğime çiçek dikilmesini istemiyorum. Aşçımın sayısız menüyü nasıl hazırlayacağını öğrenmesini istemiyorum. Bu hepinizi şaşırtabilir ama ben evimi olduğu gibi seviyorum, paslı asma köprüsü ve her şeyiyle."

"Paslı bir asma köprüünüz mü var?" Breanne ani bir ilgiyle sordu. Belli ki şimdi iki yöne doğru çekiliyordu. Bizans'a gidip yeni inşa yöntemlerini mi incelemeliydi? Yoksa Britanya'ya gidip bir yeniden inşa projesini mi üstlenmeliydi? "Pekâlâ, bu sefer Bizans'a gitmeyeceğim. Ama bir dahaki sefere kesinlikle gideceğim."

"Aaarrrgh!" dedi toplayabildiği kadar büyük bir parlaklıkla.

Raşit, "Her şey iyi güzel de," dedi, nereden çıktığını Tanrı bilirdi.

Muhtemelen saklanıyordu. "Peki ya çocuklar?"

Seni hain, seni! Adam düşündü. Yüksek sesle, "Onlar benim sorumluluğumda değil," dedi. Konuşurken çocuklara bakmadı. Bakamazdı. Ama kendini hain gibi hissedenden de oydu... ki bu çok saçmaydı.

Raşit omuz silkti. "Siz öyle diyorsanız, efendim."

Adam sinirlendi. "Bu da ne demek şimdi?"

Raşıit yine omuz silkkti. "Kusura bakmayın ama lordum, 'Aşk ve bağılılık aynı madalyonun iki yüzüdür' diyen ünlü bir atasözü vardır."

Adam'ın çenesi düştü. "Aşk hakkında kim bir şey söyledi?" Çocuklara hızlıca bir göz attı ve dördü de sanki az önce onları bıçaklamış gibi baktı, ne dediğini anlaması mümkün olmayan Beşji bile.

Bu çok saçma bir durumdu ve bu insanların kendisine yük olmasından bıkmıştı. Hırlayarak topuğunun üzerinde döndü ve son eşyalarını toplamak için tepeye doğru yürümeye başladı. Stoneheim'a dönmeye hiç niyeti yoktu... en azından önümüzdeki on yıl içinde.

Tepenin yarısına geldiğinde olduğu y e r d e durdu. Adam özünde dürüst bir adamdı. Kendisine bile yalan söylemekten nefret ederdi. *Ya Selik ve Yağmur, Adela ve benden sorumlu olmadıklarına karar vermişlerse?* Bu soru kafasının içinde dönüp duruyordu, sanki iki koruyucu ailesi bu soruyu soruyormuş gibi. *İyilik aktarılmalı. Size nasıl davranıldıysa, siz de başkalarına öyle davranmalısınız. Sen nasıl kurtarıldıysan, sen de başkalarını kurtarmalısın. Ve evet, mucizeler yaratacak güce sahipsiniz.*

İçten bir "Lanet olsun" diye mırıldandı, sonra arkasını döndü ve şaşkın kalabalığa, "Pekâlâ. Ama sadece kısa bir ziyaret için."

Önce şaşkın bir sessizlik oldu. Sonra Ingrith eliyle kendisini ve kız kardeşlerini işaret ederek sordu: "Hepimiz mi?"

"Evet. Tanrı yardımcım olsun, ama *kısa* bir ziyaret için hepiniz hoş geldiniz. Ama önemli bir değişiklik yapmayın."

Vana beklentiyle ellerini ovuşturmaya başlamıştı bile ve Ingrith'in Rafn'a sorduğunu duyar gibi oldu: "İngiltere'de vahşi ren geyikleri var mıdır sence? Eve dönüş şenlikleri için bir ren geyiği ziyafetinin iyi olacağını düşünüyorum. O da olmazsa, haşlanmış kurda ne dersin?" *Ne eve dönüşü? Ne şenliği? Ve kurt? Kesinlikle kurt yemeyeceğim.* Drifa bir kürek almak için acele ediyordu, şüphesiz nakil için bazı çalıları kazmak için. Breanne ise hâlâ paslı bir asma köprünün cazibesini düşünüyordu.

"Peki ya çocuklar?" Raşıit sordu. Yüzünde Adam'ın hiç hoşlanmadığı kurnaz bir sırıtma vardı... hem de hiç.

"Evet, bir ziyaret için. Sonra Stoneheim'a dönecekler." Adam içinden, bundan çok daha fazlasını taahhüt ettiğini biliyordu.

Adam daha konuşmasını bitirmemişti ki Kristin tepeye doğru koşmaya başladı, elbisesi dizlerine kadar inmiş, sıska bacakları çılgınca sallanıyordu. Bu kez kendini onun kollarına bıraktığında ağlamıyor, gülümsüyordu. Onun yüzünü güven verici bir şekilde okşarken, küçük kız sesiyle, "Bizi sevmek zorunda değilsin..." dedi.

Adam bundan sonra olacaklar için kendini hazırladı.

"... ama seni seviyorum."

Adam o zaman kaybolduğunu biliyordu. İyi ve gerçekten kaybolmuştu. Yoksa bulunmuş muydu?

Yeni başlangıçlar öyle sanıldığı gibi değildir...

Başka bir yerde...

Vikingler tarafından Miklagard olarak adlandırılan Bizans'a yolculuk yorucu bir yolculuktu ve bunun için tanrılara şükürler olsun. Tyra'nın zihnini sefaletinden uzak tutmak için ağır fiziksel emeğe ve konsantrasyona ihtiyacı vardı.

Bu iş onun tüm zamanını ve düşüncelerini almalıydı. Ne yazık ki öyle olmadı. Hava şanslı yanlarındaydı, iklim her geçen gün daha da ısınıyordu ama yolculuğun şu ana kadarki tek iyi yanı buydu. Yeni bir ülkenin macerasını ve imparatorluk ordusunun prestijli Varangian Muhafızları'nda hizmet etmeyi dört gözle bekleyen silah arkadaşlarının heyecanını bile paylaşamıyordu.

Adam'ı ve seviştikleri geceyi unutmanın imkânsız olduğunu en başından beri biliyordu. Ama ne kadar mutsuz olacağını hafife almıştı. Kilo, uyku ve yaşama sevincini kaybediyordu.

Stoneheim'ı özlemiş.

Kız kardeşlerini ve babasını özlemişti.

Her şeyden önce Adam'ı özlemişti.

Daha da kötüsü, hamile değildi. Aylık akısı gecikmişti ve

Tyra'nın aptal bir parçası, Adem'in tohumunun rahminde kök salmasını dilemişti. Ama öyle olmamıştı, yestereve öğrenmişti.

Tyra, Danimarkalıların ülkesi Jutland çevresindeki daha zorlu yolculuktan kaçınmak için, küçük denizci birliğini fırtınalı Baltık Denizi'ni geçmeye yönlendirmişti. Daha sonra Volkov'dan aşağıya inen ticaret yolunu takip ederek Eski Ladoga'ya, İskandinav Aldeigjuborn'a ulaşacaklardı; burada bir ticaret merkezi vardı ve yolculuk sırasında kısa bir soluklanma imkânı sunuyordu. Eğer gemileri pek çok İskandinav'ın yaptığı gibi Dneipr nehri üzerinden gitmiş olsaydı, kataraktlar, kum yığınları ve tehlikeli sığılıklarla yüzleşmek zorunda kalacaklardı. Hal böyle olunca, birden fazla kez hamal kullanmak zorunda kalmışlardı.

Teknesi, eski Roma İmparatorluğu'nun doğu yarısını işgal eden Bizans İmparatorluğu'nun başkenti "Büyük Şehir" Konstantinopolis'in Haliç limanına yaklaşırken Gunter ve Egil küpeştede onunla birlikte durmak için yukarı çıktılar. Kendisi gibi geçmişte burayı ziyaret etmiş olanlar için bile muhteşem bir manzaraydı. Şehri çevreleyen, her biri altmış metre yüksekliğinde yüz devasa kule tarafından periyodik olarak vurgulanan, iç içe geçmiş üç duvar seti vardı. Antik surlar neredeyse altı yüz yaşındaydı. Dış duvarları çevreleyen hendekler ve deniz duvarı boyunca limanı istilacılardan koruyan demir zincirler vardı. Şehrin birkaç yüz bin nüfusu ve muazzam bir zenginliği olduğu için korunacak çok şey vardı.

"Tereddütlerin mi var?" Gunter bir kolunu onun omuzlarına dolayarak sordu. Kadın parmakları göğsünü işaret eden ele dikkatle baktı ve Gunter güldü. "Şimdi, şimdi, leydim. Sadece arkadaşça davranıyorum."

"İlk gecemizde kürklerimin içine girmeye çalıştığın zamanki gibi mi?"

Gunter irkilmiş gibi yaptı. "Denediği için bir erkeği suçlayamazsın. Güzel bir hizmetçiye hizmetimi sunmazsam ne tür bir Viking olurum?"

"Oh, lütfen, Gunter!" Şimdi gülen o oldu. "Bunca yıldır birlikte seyahat ediyoruz ve daha önce bir kez bile hizmetini sunmadın. Neden şimdi?"

Omuz silkti. "Değişmişsin."

"Nasıl yani?" *Artık bakire olmadığım gerçeği ortaya çıkıyor mu?*

"Bir şekilde daha yumuşaksın."

Bu harika! Yumuşak bir asker! Şehvetli bir Varangian! Zayıf bir kadın! Görünüşe göre erkekleşmesi için daha fazla çalışması gerekecekti. Daha fazla kasık kaşıma, kasılma ve tükürme. Bir denizci gibi nasıl küfredeceğini zaten biliyordu.

"Sorunuza gelince," dedi konuyu değiştirerek, "hayır, hiç tereddütüm yok. Bu benim için doğru olan şey."

"Ben de," dedi Egil, onun diğer yanına yaklaşarak.

"Kıçıma dokunmayı aklından bile geçirme," diye uyardı. Eğer Egil elini bir kez daha kalçasına koyarsa, ki bu onda bir refleks haline gelmiş gibiydi, hançerini çıkarıp onu parmak eklemlerinden keseceğine yemin etti.

Sanki kadının sözlerinden yaralanmış gibi bir avucunu göğsüne koydu. "Leydim, sözleriniz bana haksızlık ediyor. Ben evlenmek üzere nişanlandım."

"Oh, gerçekten mi! Bu bana ahlaksız teklifler yapmana engel olmadı." "Hangi ahlaksız teklifler?" diye sordu Gunter merakla.

"Senin yaptıklarının aynısı," dedi Gunter'e.

"Ah," dedi Gunter, henüz duymadığı yeni bir ahlaksız teklif şekli olmadığı için açıkça hayal kırıklığına uğramıştı. *Erkekler!* "Ama ben nişanlı değilim, Tyra. Yani senin zevkini sağlamakta özgürüm. Egil'in aksine. Bu arada Egil, o dar *sutyenlerle* kimi etkilemeye çalışıyorsun?"

"Benim nişanlı olmamın başka bir kadınla seks yapmamla ne ilgisi var? Inga'm başlık parası için hazine kazanmaya giderken benden iffetli kalmamı beklemiyor. Ve dar *sütyenlerime* gelince, en azından onları dolduracak önemli bir şeyim var."

Gunter sertleşti ve kolunu onun omzundan çekti. Birazdan *holmganga*, yani katı ritüel kurallarına göre on metrelik bir kare içinde yapılan düello için çağrı yapacaklardı.

"İkiniz de durur musunuz? Limana yanaşmak üzereyiz." Bu düşünceyle dümen ustası Ivan'a seslendi: "Phanar Kapısı'na yanaş. Orası Blachernae Sarayı'na en yakın yer, imparator ve imparatoriçenin ikamet ediyor olması gereken yer."

Ivan başıyla onayladı ve çok geçmeden yanaştılar.

"Romanus'a git ve selamlarımı ilet. Benim için acil bir görüşme talep et."

Gunter ve Egil'e emretti. "Onunla beş yıl önce, babası Konstantin hâlâ hayattayken tanışmıştım. O zamanlar sadece on yedi yaşındaydı ama beni hatırlayacaktır. Eğer hatırlamazsa, bunu ona hediye edin." Gunter'e kadife kaplı bir kutu uzattı, içinde ağır bir altın zincire bağlı büyük bir parça nadir kehribar vardı. Süslenmeyi pek sevmemesine rağmen, o sırada bunu tuniğinin üzerine takmıştı ve Gunter buna hayran kalmıştı.

Tyra o zaman kalasın üzerinden atladı. Artık gemide çok uzun süre kalmıştı ve imparatorun çağrısını karada beklemeyi tercih ediyordu. Adam'ın ona verdiği kalkanı da yanında taşıyarak karaya ayak bastığında derin bir iç çekti.

Yeni topraklara attığı o ilk adımlarla birlikte gözlerinden yaşlar süzüldü. Hayatının yeni bir bölümü başlamak üzereydi.

STONEHEIM'DAN AYRILDIKTAN BİR GECE SONRA

Samsonite? Biri Samsonite mı dedi? ...

"Tyra'yı istediğime karar verdiğimde... onun peşinden gitmem gerektiğine... yanında bu kadar çok yük taşıdığını hiç fark etmemiştim," diye homurdandı Adam yüksek sesle. Fırtınalı Baltık Denizi'nin büyük dalgaları arasında ilerleyen geminin pruvasında duruyordu.

Doğrusu, Adam uzun gemilerden, mide bulandıran dalgalardan, ıslak botlardan ve sulu ufuklardan aşırı derecede yorulmaya başlamıştı. Northumbria'daki evine döndüğünde, uzun bir süre daha seyahat etmeyeceğine ve kesinlikle su üzerinde seyahat etmeyeceğine yemin etti.

"Bu ne tür bir yük olabilir?" Tykir sordu.

Amcasının bu yolculuğa nasıl çıktığı ise bambaşka bir hikâyeydi. Ama o da buradaydı, Alrek de. Bir yerlerde Okyanusa Kaside ya da Köpekbالیğı Destanı gibi bir şey bestelemekte olan Bolthor'dan bahsetmiyorum bile. Tykir'in -yeni doğmuş bir çocuğı olan bir adamın- evine yakın durma ihtiyacı hissedeceğini düşünebilirsiniz ama hayır, Tykir Alinor'u ağır bir koruma altında Dragonstead'e geri göndermişti. Nedense Adam'ın ona karısı ve çocuklarından daha çok ihtiyacı olduğuna inanıyordu. Alinor onun gitmesine izin vermeyi kabul etmişti ama oğulları Thork'un babasına eşlik etmesine izin vermeyi kararlılıkla reddetmişti. Tykir hem gururlu hem de uslanmaz oğlu karşısında dehşete düşmüş görünüyordu.

gençliğinin minyatür bir versiyonu.

"Bahsettiğim yük, sorunlu bir aile," diye açıkladı Adam. "Birine bakmanın" -sevgi sözcüğünü söylemekte hâlâ zorlanıyordu- "tüm bu diğer uzantılara dahil olmak anlamına geldiğini fark etmemiştim."

Tykir güldü. "Eklentiler, ha? Bu aile üyelerini tanımlamak için iyi bir yol. Ama gerçekten Adam, şaşırmamalısın. Bu herkes için aynıdır. Örneğin ben Alinor'a aşık olduğumda, onun sersem ikiz kardeşleri Egbert ve Hebert ile de uğraşmak zorunda kaldım. O bana aşık olduğunda, ailem onun ailesi oldu ve buna sadece Rain ve Selik, Eirik ve Eadyth ve onların tüm çocukları değil, sen ve Adela da dahil oldunuz. Artı dostlarımız Bolthor ve Rurik ve geri kalan herkes."

Adam, Adela'dan söz edilince yüzünü buruşturdu. "Ama sen hiç mahremiyet istemez misin?"

"Her zaman. Şey, her zaman değil. Dragonstead'de işler çok gürültülü ya da rahatsız edici olduğunda, Samland Yarımadası'na kehribar kazmaya ya da ticaret için Hedeby'ye gidiyorum. Ama gerçekten tuhaf olan ne biliyor musunuz? Dragonstead'deki fiyort limanından ayrılır ayrılmaz karımı ve ailemi özlüyorum... hatta onlara eşlik eden tüm kaosu bile." Tykir omuz silkti.

"Hayatımı değiştirecek, değil mi?" Adam sordu.

Tykir yeğeninin kederli ses tonuna kıkırdadı ve ona büyük bir neşeyle, "Ah, Adam, çoktan sahip oldu," dedi.

O ZAMANLAR, BİZANS'TA

Altın şehir onun için parlamadı...

"Varangian Muhafızları'na katılmak mı istiyorsun?" Romanus Tyra'ya kuşkuyla sordu. Tanrılara şükürler olsun ki o ve adamları Bizans dilini anlıyorlardı. Romanus, Tyra'nın Gunter ve Egil'le birlikte durduğu yerden birkaç mermer basamak yukarıda, sarayın kabul salonunda, altın bir örtünün altındaki büyük gümüş bir tahtta oturuyordu.

Romanus'un keskin gözleri onu, her iki yandan savaş örgüleriyle örülmüş uzun sarı saçlarından, yumuşak deri tuniği ve sütyeninin üzerinden, yarım çizmelerle kaplı iri ayaklarına kadar inceledi. Kadının yanında kılıflı duran geniş kılıca özellikle dikkat etti.

Özel bir kayışla omzuna asılmış savaş baltası.

"Var... bana eşlik eden üç düzine iyi savaşçı adamla birlikte," diye cevap verdi, kendisinden birkaç yaş küçük olan Romanus'tan hiç de korkmamıştı.

Romanus düşünceli bir şekilde çenesini ovuşturdu, gözleri keyifle parlıyordu. Kendisinin ve tüm maiyetinin onu eğlendirdiğini görebiliyordu. Kendisinin ve adamlarının bu Bizanslılardan farklı giyindikleri doğrudur. Adamları kalça hizasında tunikler giyiyor, *sütyenlerinin* üzerine kalın kemerler takıyor ve deri çizmeler giyiyorlardı. Hatta bazıları kurt postu bile giyiyordu. Kumaşları ya da taktıkları mücevherler ne kadar ince olursa olsun, işlemelerle süslü, T şeklinde bol ipek ya da keten bilek uzunluğunda elbiseler giyen bu daha sofistike Bizanslılara kıyasla ilkel bir görünüme sahiptiler. Boyunlarında, kollarında ve çeşitli parmaklarında bir kralın hazinesi değerinde mücevherler vardı.

Romanus yirmi üç yaşında etkileyici bir adamdı ve bunun tek nedeni inci ve yakutlarla süslü kraliyet moru giysileri değildi. Genç adam babasının ince fiziğini ve çekici tavırlarını miras almıştı, annesinin güzelliğinden bahsetmeye bile gerek yoktu. Ve kibir, belli ki onda bolca vardı. Daha şimdiden annesinin kehribar kolyesini boynuna takmış, altın göğüs zırhının üzerine asmıştı.

Yine de Adam'la kıyaslanamazdı. Kimse değildi.

"Ama İmparatorluk Ordusu'nda bir kadın, Romanus? Bu duyulmamış bir şey." Romanus'un yanında konuşan kadın Theophano'ydu; dizlerine kadar uzanan zarif siyah saçları ve geniş abanoz gözleriyle nefes kesici güzellikte bir kadındı. Boynundaki safir tork beş uzun gemiyi satın alabilirdi. Theophano açıkça kocasına aşıktı, kocası da ona. Birbirlerine dokunmadan duramıyorlardı... burada bileğe bir el, orada başa bir okşama. Theophano ona üç çocuk vermişti ve dördüncüsüne hamileydi. Bu kadar dokunuşa şaşmamalı!

Romanus yüksek sesle düşünüyormuş gibi, "Ama belki de en iyi kısmı bu, Theo," dedi. "Başka hiçbir kral ya da imparator aynı şeyle övünemez. Belki Prenses Tyra işe yararsa, ayrı bir kadın muhafız birliği kurabilirim. Gerçekten, canım, dünyadaki tüm hükümdarlar beni kıskanacak."

Theophano ikna olmamıştı. "Ucube bir cüce ya da çift başlı bir inek gibi mi?"

alay etti.

Tyra öfkeden küplere bindi ama Gunter ve Egil uyarı amacıyla kollarını iki yandan sıkınca dilini tuttu.

Daha da endişe verici olan, Theophano'nun sürekli Tyra'dan Romanus'a bakmasıydı, sanki kocasının Tyra'ya karşı kişisel bir ilgisi olduğundan şüpheleniyordu... Elbette bu çok saçmaydı, özellikle de Theophano gibi olağanüstü güzellikte bir kadına sahipken.

Ne yazık ki, Theophano kocasına Tyra'nın duyabileceği kadar yüksek bir sesle, "Çok *büyük*, hayatım ve hiç de güzel değil," diye fısıldadığında bu şüphe doğru çıktı.

Aptal Romanus cevap verdi: "Öyle mi düşünüyorsun canım? Tam tersine, bence çok çekici. Uzun boylu, evet ve belki güzel değil ama çok çekici."

Kutsal Thor! Bu onun Varangian Muhafızları'na katılma umutlarına bir son vermeli. Kıskaç bir eş, kocasının çekici bir kadını işe almasına asla izin vermezdi. Tyra kendini çekici bulduğundan değil. Adam'ın ona yaptığı bir şey onu erkeklere farklı göstermiş olmalıydı. O, Gunter ve Egil anlamlı bakışlar attılar ve omuz silktiler. Belki Rus topraklarına devam edebilir ve orada paralı askerlik işi bulabilirlerdi. Ya da Trelleborg'a geri dönüp Jomsvikings olabilirlerdi ama Tyra şövalyelerin bir kadının saflarına katılmasına izin vereceğinden kuşkuluydu. Ya da kendisi tek başına giderken adamları kalıp Varanglı olabilirdi.

Romanus sanki bir karar vermiş gibi ellerini birbirine vurdu. "T a m a m d ır . Sen ve askerlerin orduma katılabilirsiniz, Tyra." Kenarda duran bir adama öne gelmesini işaret etti. "Sizi generalim Nicephorus Phocas ile tanıştırayım. Nicky, birkaç başarılı savaşçı için yer bulabilirsiniz... ve bir kadın, ha ha ha... bulamaz mısın?"

Tyra hayretler içindeydi. General Nicephorus Phocas'ı kim duymamıştı ki? Nikephoros son yıllarda Girit'te kazandığı muhteşem zaferlerle ünlüydü.

Romanus genç ve yakışıklıyken, elli yaşlarındaki Nikephoros kısa boylu, bodur, geniş omuzlu ve fıçı göğüslüydü. Yıllarca Suriye güneşi altında hizmet ettiği için teni esmerdi. Delici ve hüznü gözleri, kalın kaşlarının altında küçük ve karaydı.

Konuşmadan önce uzun bir süre Tyra'ya baktı. "Biz sürekli olarak

Kafirleri çöle geri sürmek için savaş. Orası kardeşim Leo'nun bölgesi.

k

omuta yetkisi" dedi. "Araplarla savaşmakla ilgili bir sorunuz var mı?"

Nedense aklına Raşit'in bir görüntüsü geldi. Ama o kendisinden beklenen cevabı verdi. "Dostumun düşmanı benim de düşmanımdır."

Kadının sözlerini başıyla onayladıktan sonra imparatora doğru bir el salladı. "Nasıl isterseniz, Majesteleri." Sonra da uzaklaştı.

Romanus yürüdü aşağı ve adımlardogru Onu, gülümseyen yaygın olarak. "Hoş geldiniz Bizans'a," dedi sıcak bir sesle ve onu önce bir yanağından, sonra da diğer yanağından hafifçe öptü.

Tyra, omzunun üzerinden Theophano'nun ona kinle baktığını gördü. Görünüşe göre Bizans'a gelişi pek de evrensel bir karşılama olmamıştı.

Gunter alttan alta, "Dikkatli ol," diye tembihledi. "Çok dikkatli olun leydim."

Egil diğer tarafından ekleyerek onayladı, "Burada gerçek bir engerek yuvasına girdin. Ve kraliçe Asp'in gözü senin üzerinde."

İmparatoriçe kraliyet kürsüsünden inip kenara çekildiğinde, General Phocas'la başlarını birleştirip zaman zaman başlarını kaldırarak ona doğru baktıklarında bu uyarıları daha da pekişti.

Tyra'nın vücudunu rahatsız edici bir önsezi dalgası sardı. Savaşabileceği savaşlar -Yapmak için eğitildiği şey buydu. Ama saray entrikaları başka bir konuydu.

Gunter ve Egil ile birlikte birkaç düzine *arkadaşı* da buradaydı ama Tyra yine de endişe verici bir sonuca varmıştı.

Yapayalnızım.

Tyra'nın korkuları o gece kendisine tahsis edilen küçük kale odalarından birinde yatmaya hazırlanırken daha da pekişti. Gunter, Egil ve tüm askerlerine ordu nizamıyesinde oda tahsis edilmişti. Adamlarından neredeyse izole edilmişti.

Kendisine tahsis edilen Türk köle Azize, yatak çarşaflarını düzeltirken fısıltıyla bir uyarıda bulundu. "İmparatoriçeye dikkat edin leydim. Onun güzelliği birçok kötülüğü gizleyen bir cephedir. Hiçbir şey ve hiç kimse onun hırsının önünde duramaz."

Tyra bir hizmetçinin bu kadar açık konuşmasına şaşırılmıştı ama hizmetçinin iyi niyetini sorgulayacak değildi. "Belki de görüşünüz önyargılıdır çünkü

Tyra kıyafetlerini çıkarmaya başlarken nazik bir şekilde öneride bulundu. Konuşmasından Azize'nin sıradan bir soydan gelmediği anlaşıyordu. Hiç şüphesiz şu ya da bu savaşın ödülüydü ve imparatoriçenin başka bir ülkede pekâlâ sahip olabileceği kraliyet konumuna içerliyordu.

Azize başını sertçe salladı. "İmparatoriçe hiçbir rakibe tahammül etmez... gerçek ya da algılanan. Romanus imparator olduğunda annesini ve beş kız kardeşini esir gibi kalenin uzak bir köşesine sürgüne gönderdi. Sonra, annesi öldükten sonra, Theophano beş kızı da kendi istekleri dışında rahibe manastırlarına kapattı. Patrik Polyeuctus'un kendisi de onların saçlarını herkesin önünde kesmek için çağrıldı. Ahhh, feryatlar ve ağıtlar o kadar kederliydi ki! Daha sonra beşi de farklı manastırlara gönderildi, böylece bu hayatta bir daha birbirlerini asla göremeyeceklerdi. Artık onlar da benim kadar köleler."

Tyra o anda Azize'nin uyarısına kulak vermeye karar verdi. Bu saraydan ne kadar çabuk çıkarsa o kadar iyiydi. O gece kılıcıyla birlikte uyudu. Adam'ın yerde, alçak paletinin yanında duran kalkanı, yabancı bir ülkedeki yeni hayatına başlarken Tyra için garip bir teselli oldu.

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

İKİ GECE SONRA, BIRKA

Humor yaşlanmaz... Bir Stoneheim askeri başka bir Stoneheim askerine "Tepesinde delik olan ve içi bal *likörü* dolu olan şey nedir?" diye sordu.

"Bir fiçı bal likörü mü?" diye araya girdi üçüncü bir asker masumca, ama cevabı biliyor olmalıydı.

"Hayır, Stoneheim'ın *drukkinn* kralı."

"Ha, ha, ha!" diye güldü birahane masasının etrafında oturan adamlar.

"Kralın dün gece Bertha'ya vurduğunu duydun mu?" diye seslendi bir başka asker. Birahane fahişesi Bertha doğruldu. "Tek sorun şu ki, yanlış deliğe vurdu."

"Ha, ha, ha!" Daha fazla ortak kahkaha.

Asker, şakayı anlamayan bir adama, "Kral kendini topladı," diye açıkladı.

Adam, bu bitmek bilmeyen kafadan kontak şakalarda mizah bulduklarına göre bu adamlar kafayı yemiş olmalı, diye düşündü, ama kral yüksek ateşten iyileşirken ticaret kasabasında iki gece zorunlu olarak kaldıktan sonra, o ve arkadaşları da kafayı yemek üzereydi.

"Thorvald'ın bu şakaları duymamasına dikkat etsen iyi olur," diye uyardı Adam. "Ona gülmenizden hoşlanmayabilir."

"Hayır, yanılıyorsun," diye konuştu Bolthor. "Thorvald en çok kafadan atma şakalardan hoşlanıyor gibi görünüyor. Aslında tam da bu konu hakkında bir destan yazdım, 'Esprili Viking Adamları'."

Adam inlemeye fırsat bulamadan Bolthor gösterisine başlamıştı bile. Hain Raşit alkışlıyordu.

"Viking erkekleri kılıç ve balta konusunda yetenekli, azılı savaşçılardır."

*Ama savaş alanı dışında bazıları diyor ki
En büyük yetenekleri kendilerine gülebilmeleridir. Hiçbir insan
ya da tanrı bu kadar büyük değildir.
O asla takılmaz.
Eğer insan kendine gülemiyorsa,
ölmüş de olabilir."*

Bira odasında taş gibi bir sessizlik vardı. Bolthor dev gibi bir adamdı... kahkaha atarak ya da alay ederek alay edemeyecekleri kadar büyüktü.

Sonunda Adam, "Çok iyi, Bolthor," dedi, ama bunu söylerken dişlerini sıktı. Sonra da ekledi, "Bunda hiç kafiyeli sözcük kullanmadığını fark ettim."

"Ne kadar keskin zekâlısın Adam! Destanlarımı karıştırmayı severim... bazıları kafiyeli, bazıları kafiyesiz."

"Mükemmel bir fikir!" Tykir dedi ki.

Adam'ın başı Tykir'e doğru öylesine keskin bir şekilde döndü ki muhtemelen bu gece boynu tutulacaktı. "Harika bir fikir mi?" diye sessizce mırıldandı.

Tykir sadece sırttı.

"Bir gün biri Bolthor'a gerçeği söylemeli," diye homurdandı Adam.

Raşit ona, "Doğruyu söyleyenin bir ayağı üzengide olmalı," diye öğüt verdi. "Sagalar ve atasözleri! Sanırım cehenneme düştüm ve kimse beni bilgilendirmeye zahmet etmedi."

"Gerçeği bilmek iyidir, ama incir ağaçlarından söz etmek daha iyidir," diye devam etti Raşit.

"Aaarrgh!"

"Sanırım gidip Bertha'yla konuşacağım," dedi Raşit.

"Eğer ona haremimde bir yer teklif etmeye cüret edersen, yemin ederim dünyaya senin bir hadım olduğunu söylerim." Adam siperliğini ve tahta kadehini bir kenara itti ve alnını önündeki masaya koydu. Sonra kafasını birkaç kez yere vurdu. *Delilerin dünyasına hoş geldiniz!* "Buradan çıkmam lazım. Can sıkıntısından ölüyorum. Yakında ben de destanlar ve atasözleri besteleyeceğim."

"şimdi, Adam, bir iki gün içinde buradan gitmiş olacağız. Sen bile kralın çok daha iyi olduğunu söyledin," dedi Tykir.

Adam minnettar olmalı. Bir noktada Kral'ın, Adam'ın

Stoneheim'dan ayrıldıktan kısa bir süre sonra onu ele geçiren ateşten kurtulacaktı. "Ama burada iki koca gece kaybettik. Kral, Tyra'nın Bizans'ta tehlikede olabileceği fikrini kafama yerleştirdi, sonra da ateşe yenik düştü. Bunca zamandır, Thorvald'la ilgilenirken bile, çok geç kalacağımızdan endişe ediyordum."

Tykir anlayışla başını salladı, sonra duvara yaslandığı bankta arkasına yaslandı, yüzünde hülyalı bir ifade vardı. "Alinor'la evlenmeden önce kısa bir süreliğine ayrı kaldığımız bir z a m a n oldu. Bu gerçeğin farkında olmayabilirsiniz ama leydim çok inatçı bir insan olabilir."

Adam homurdanır gibi bir ses çıkardı ve "Peki sen değil misin?" dedi.

"Onun kadar kalın kafalı değil. Ama böyle söylediğimi ona söyleme," diye ekledi hemen. "Her halükarda, ayrı kaldığımız o birkaç gece boyunca onun iyiliği için endişelendim. İki kötü ikiz kardeşi vardı, biliyor musun? Ama daha çok, her günümün her anını işgal ediyordu çünkü onu sevdiğim gerçeğini kabullenmeye başlamıştım ve bunu ona hiç söylememiştim. İçim içimi yiyordu."

Belki de Tykir haklıydı. Adam bazen kendini ters yüz edilmiş gibi hissediyordu. Artık ne düşündüğünden emin değildi. Bazen yemek yemeyi bile unutuyordu. "Sana bir şey söyleyeyim, Gunter'in güzel yüzü onunla işim bittiğinde o kadar da güzel olmayacak ve Egil'in aşırı sıkı *sütyenleri* ona çok daha iyi uyacak. Ayrıca, Tyra yine kasıklarını kaşımasa iyi olur. Onu o kırmızı elbisenin içinde gördükten sonra," *ve onu çıplak gördükten sonra*, "bir erkeği oynamaya çalıştığı düşüncesine dayanamıyorum."

"Bu senin sorunlarının en küçüğü, evlat. O zamanlar benim bulunduğum noktada olduğunu açıkça görebiliyorum. Henüz duygularınla yüzleşmemişsin."

"Oh, Tanrım! Duygulardan bahseden Vikinglerden beni uzak tut. Bir sonraki Bolthor olacak..."

Uh-oh! Çok erken konuştum. Skald'ın yüzünde *yine* ayet havasının esmeye başladığını görmüştü bile.

"Bu, 'Üç Korkunç Sözcük' destanı olarak da bilinen Küçük Adam'ın destanıdır."

"Üç kelime vardır ki, bütün insanlar kılıçtan,

baltadan ya da mızraktan daha çok korkar.

Neden bu kadar korkunç bir şey

*Bir erkeğin kalbinin şarkı
söyleyebileceğini kabul etmesi için Güzel
bir kızın kalçasının sadece sallanması Ya
da dudağının sadece yukarı doğru
dönmesi mi? Bazıları hayatın aşamaları
olduğunu söyler:
Doğum, ölüm, ilk çocuk, ilk bebek, ilk eş.
Ama insanın geçmesi gereken bir aşama
daha olduğunu söylüyorum,
Kalbine dehşet veren bir gerçek. "İlk kez 'Seni
seviyorum' diyor."*

HALA SIKICI BIZANS'TA

Can sıkıntısı acele kararları doğurur ...

Bir gece daha geçmişti ve Tyra egzersiz arenasında Varangian Muhafızları'nın diğer üyeleriyle savaş becerilerini geliştiriyordu. Sıkılmıştı ve şu ana kadar Muhafızlar'da verdiği hizmetten dolayı biraz da üzgündü.

Romanus gerçekten de ona bir ucube gibi davranıyordu. Üniforması Muhafızlarının diğer üyeleriyle aynıydı, ancak ince şekillerde daha kadınsıydı. Görünüşe göre emrettiği kıvrımlar ve kıvrımlar, kıyafetinin göğüsleri, yuvarlak kalçaları ve uzun bacakları olan bir kadın olduğunu açıkça göstermesiyle sonuçlandı. Ve diğer ülkelerden sarayını ziyarete gelen her elçinin önünde onu teşhir ediyordu. Onların sırtışlarını, kaba bakışlarını ya da bir saray fahişesi gibi kendileriyle birlikte olması için yaptıkları açık davetleri kaçırmak zordu. En kötüsü de İmparatoriçe'nin ona karşı duyduğu nefretin giderek daha da belirginleşmesiydi.

Saray muhafazasının içinde elli bin muhafız olduğu tahmin ediliyordu. Şimdiye kadar Romanus Tyra'yı özel imparatorluk korumasının bir parçası olarak tutmuştu, ancak bazı Varegler de aktif görevdeydi. Herhangi bir resepsiyon ya da halka açık bir etkinlik sırasında imparatorun arkasında yarım daire şeklinde dizilmiş üç sıra asker bulunurdu. İlk sıra, yakın zamanda hükümdarın hizmetinde kendilerini göstermiş olan savaşçıları içeriyordu. İkinci grup daha az önemliydi ama yine de kraliyet takdirini hak ediyorlardı. Tyra'nın görevlendirildiği üçüncü grupta ise "Barbarlar" ya da "Varangianlar" yer alıyordu. Hepsi de tam üniformaları, zırhları ve silahlarıyla hazırolda durur, gözlerini yere dikerlerdi.

Akşamları kraliyet ailesi ve misafirleriyle birlikte yemek yemeye davet edilirdi. İçinde

Altından yapılmış devasa bir masanın bulunduğu ve otuz altı sedirle çevrili büyük yemek odasında yemekler altın tabaklarda servis edilirdi. Ancak sadece bir düzine sedirin bulunduğu daha küçük yemek odaları bile sıradan bir insanın hayal bile edemeyeceği ihtişamlara sahipti. Yemek aralarında soytarılar, pandomimeciler, cüceler, akrobatlar, müzisyenler, şairler ... ve o tarafından eğlendirilirlerdi.

Ingrith her gün servis edilen egzotik yemeklerin şaşırtıcı sayısından çok ama çok etkilenirdi. Vana, tüm mermerleri cilalamak için yapılması gereken iş miktarından yakınırdı. Drifa ağır kokulu çiçeklerin bolluğu karşısında bayılırdı. Ve Breanne ... kutsal Thor! Burayı inşa etmek ve yenilemek için bulabileceği fikirler aklını başından alıyordu. Babalarının Stoneheim'daki büyük salonuna mermer sütunlar ve kapalı fıskiyele koymak için ilham alacağına şüphe yoktu.

Tyra, can sıkıcı kız kardeşlerini bu kadar özleyebileceğini asla tahmin edemezdi. Ve babası... egoist aptal! İskandinav şatosu Bizans'ın ihtişamından yoksun olsa bile, bu hükümdara asaletle hüküm sürme konusunda çok şey öğretebilirdi. Babasının sağlığının düzelmeye devam etmesini umuyordu ama Adam'ın bundan emin olana kadar Stoneheim'dan ayrılmayacağına güveniyordu.

Şahsen, bu Bizanslıların kendilerini fazla ciddiye aldıklarını düşünüyordu. *Bana sorarsanız, iyi bir şakaya ihtiyaçları var.* Bu düşünce aklına geldiğinde Tyra kendi kendine gülümsemek zorunda kaldı. Viking mizahını özlediğine göre kafayı yemiş olmalıydı.

Ara sıra, o ve askerlerinin boş günleri oluyordu. O zaman bazıları eğlence için Hipodrom'a giderdi, genellikle at yarışları ya da sirk olurdu. Bütün erkeklerin geceleri kendilerini rahatlatabilecekleri kadınlar bulduklarını tahmin ediyordu. Hiç sormamıştı.

Tyra'nın ısrarı üzerine Romanus sonunda onun talim alanındaki asker arkadaşlarına katılmasına izin verdi. Ve orada bile ona bir meraklıymış gibi davrandılar. Bizanslı askerlerin çoğu onunla teke tek dövüşmek için bir şans istiyordu, şüphesiz daha sonra Amazon askerine karşı savaşta zafer kazandıkları için ne kadar büyük adamlar olduklarıyla övüneceklerdi. Bazıları, kız onları sağlam bir şekilde alt ettiğinde şaşırmıştı. Diğer durumlarda, kendisi de bozguna uğramıştı. Ama çoğunlukla takdire şayan bir performans sergilemiş ve yavaş yavaş onların saygısını kazanmaya başlamıştı. Saygı kazanmaya alışık değildi ve bu onu rahatsız ediyordu.

Tam o sırada General Phocas'ın yaveri olduğunu anladığı bir asker yanına geldi. "General Phocas'ın

General sizinle bir an önce konuşmak istiyor" dedi.

Beline doğru eğilmiş, ellerini kalçalarına koymuş, son kılıç oyunundan sonra nefesini toparlamaya çalışıyordu. Doğruldu ve terini silmek için ön kolunu alnında gezdirdi. "Şimdi mi? Hemen mi?" diye sordu nefesini toplamaya çalışarak.

Başını salladı.

"Yıkanmaya ve kirli giysilerimi değiştirmeye gitmem gerekmiyor mu?" "Şimdi!" diye tekrarladı. "Beni takip et." Ve kaba adam gitti.

Gunter ve Egil'e baktı, ikisi de omuz silkti ve generalle kamerasında buluşmaya gitti.

Birkaç dakika içinde, gnomelike komutanı bu kadar acil kılan şeyin ne olduğunu öğrendi. Neredeyse çirkin görünümünün onu yanıltmasına izin vermedi. Onun mükemmel bir asker ve lider olduğunu biliyordu. Onun da çok iyi bildiği gibi, savaşta dış görünüş önemli değildi.

"Kaynaklarım bana aktif savaşa girmek için sabırsızlandığınızı söylüyor," dedi hemen.

Bizans'ın dışına çıkacağı için endişeliydi... artık bir gösteri olmayacağı için endişeliydi... yararlı bir iş verileceği için endişeliydi. "Bir görevi memnuniyetle kabul ederim," dedi dikkatle.

"Kardeşim Leo Phocas, Doğu Ordusu'nun generalidir. Oradaki en büyük düşmanımız Saif ed-Daula her zaman başımıza bela oluyor. Bu zararlı sivrisineğin hayatına son vermenin ve Suriye topraklarını Bizans İmparatorluğu'na katmanın zamanı geldi. Oradaki savaşında ona katılacak mısınız?"

Tyra son zamanlarda saldırgan savaşlardan rahatsızlık duyuyordu. Bir vatani ya da bir ideali korumak için yapılan savunma savaşları konusunda hiçbir endişesi yoktu. Ancak açgözlülükle motive edilen savaş farklıydı.

İçten içe tüm bu sorunlarla boğuşuyordu, özellikle de Şifacı Adam'la ve onun savaşçı özelliklerine yönelik eleştirileriyle karşılaştığından beri. Ama şimdilik en önemli önceliği imparatorluk şehrinden çıkmak olmalıydı. Evet, generalin teklifini kabul etmek en iyisiydi. Daha sonra iç çatışmalarını çözmek için zamanı olacaktı.

"Tüm adamlarımın bana eşlik etmesi koşuluyla görevinizi kabul ediyorum," dedi sonunda.

"Neden adamların seninle olmak zorunda? Tek başına duramaz mısın?" Kaygılı bir bakış geldi

Generalin yüzü, Tyra'nın son zamanlarda imparatoriçeyle fısıltıyla istişarelerde bulunurken pek çok kez gördüğü yüz ifadesiyle aynıydı.

"Evet, tek başıma durabilirim ama biz Stoneheim savaşçıları buraya tek bir birim olarak geldik ve bu şekilde kalmaya niyetliyiz. Birini alırsan, hepsini alırsın," diye ısrar etti.

Nicephorus kaşlarını çattı ve ağzının kenarındaki tik ritmik bir şekilde çalışarak dudaklarının oldukça grotesk bir şekilde yukarı kalkmasına neden oldu. Sonunda general şöyle dedi: "Öyle olsun. Yarın yola çıkacaksınız."

Tyra generalin odasından çıktı ve adamlarına haber vermek üzere yola koyuldu. Ancak ruh halinin üzerine ağır bir bulut çökmüştü. Bu son hareketiyle kendini Stoneheim'dan bir adım daha uzaklaştırmış olacaktı... her neredeyse Adam'dan bir adım daha uzaklaşmış olacaktı.

Geleceğim şimdi ne olacak?

DOĞU BİZANS SINIRLARI

Kıskanç bir kraliçe tarafından öldürüldü...

"Kuzey Toprakları'nın soğuğunu özleyeceğimi hiç düşünmezdim ama özlüyorum." Tyra bir çadırın çıkıntısının altında oturmuş, bunaltıcı yüzünü bir palmiye yaprağıyla yelpazeliyordu.

"Katılıyorum," dedi Gunter. "Thor'un taşakları! Suriye çöllerinde iki gece geçirdim ve buz gibi bir Stoneheim rüzgârından başka bir şey istemezdim, buna bir doz kar da eşlik etsin."

İkisi, aralarında Egil ve bazı yoldaşlarının da bulunduğu bir devriye askerinin gece görevinden dönüşünü izliyordu. Yakında dışarı çıkma sırası onlara gelecekti. Sinsi çizme Saïf ed-Daula her neredeyse, henüz ortaya çıkmamıştı... en azından doğrudan bir çatışmaya girmemişti. Bunun yerine, hepsini çılgına çeviren sürekli vur-kaç saldırıları vardı.

Bizans orduları, özellikle de bu Doğu tümeni için asker sıkıntısı her zaman bir sorun olmuştur. Sonuç olarak, askerlere hizmet karşılığında toprak verildi. Askerlerin kendi mülklerinde yaşamasına ve çalışmasına izin veriliyordu, ancak sınır ordusuna çağrıldıklarında tamamen silahlı ve atlı olarak gelmeleri gerekiyordu. Kendilerini adanmış askerler olmadıklarını söylemek hafif kalır. Paralı askerler ve askerler

Varangian Muhafızları büyük maaşlarla ve savaşlardan sonra ganimet alma hakkıyla ödüllendiriliyordu. Tyra daha iyi bir anlaşma yaptıklarını düşünüyordu.

Kısa süre sonra atına atladı ve her zamanki nöbet görevine çıkmak üzereydi. Bunun yerine General Phocas büyük bir birlik, neredeyse iki yüz asker topladı ve geçmişte olduğundan daha uzağa gideceklerini duyurdu. Bu, Saïf'in muhtemelen son birkaç gündür baskın yaptığı uzak bir köye yapılacak bir gece baskını olacaktı.

İşin tuhaf yanı, generalin son anda Gunter, Fegil ve Tyra'nın Stoneheim savaşçılarına kendisi yalnız giderken geride kalmalarını emretmesiydi. Şiddetle karşı çıktılar ama general garnizonu korumak için Kuzeylilerin başarılı yeteneklerine ihtiyacı olduğunu iddia etti. Böylece, en azından bu sefer, pes ettiler.

O akşam Tyra, bu sefere çıkmak için Stoneheim birliğinden neden sadece kendisinin seçildiğini anlamıştı. Gidecekleri köyden biraz uzaktaki bir çöl vahasına yaklaştıklarında, Tyra'nın atı aniden topalladı. Attan inip kısrağın ön bacağını incelediğinde, bacağın yaralandığını hemen gördü. Ayağa kalkıp bu alçakça eylemi yapanla yüzleşmeye fırsat bulamadan Tyra arkadan vuruldu. Kumların üzerine uzanmış, General Phocas'ın kendisine doğru eğilmiş, acımasızca gülümseyen puslu görüntüsüne bakıyordu.

"Atı öldürün," diye emretti general, ağır göz kapakları kapanırken bile. Başının arkasındaki acı dayanılmazdı. Adam'a kılıcının düz tarafıyla vurduğunda da böyle mi hissetmişti?

Bizanslı askerlerden biri generale, "Onu burada başıboş bırakalım mı?" diye soruyordu.

"Evet. Bırakın onu. Kısa süre içinde *kurtarılacak*. İmparatoriçe'nin istediği gibi olacak."

Adamlar atlarına binip yola çıkmaya hazırlanırken kıkırdamalar ve hafif kahkahalar duyuluyordu.

Sonra Tyra'nın dünyası karardı.

Tyra o günün ilerleyen saatlerinde uyandığında garip bir ortamdaydı. Yavaş yavaş durumunu kavradı. Mermer bir levhanın üzerinde yatıyordu. Avludaki fiskiyeye düşen sudan gelen serin esintiler vardı. Çöl çiçeklerinin keskin kokusunu fark etti,

kıkırdama sesleri ve yumuşak kadınsı konuşmalar.

Tyra'nın başı acıyla zonkluyordu. Yine de önce sağa, sonra sola baktı. Her yerde, her yaştan ve renkten, açık saçık giyimli, güzel kadınlar vardı.

O zaman iki gerçeği fark etti:

Tamamen çıplaktı.

Bir sultanın haremindeydi.

Tyra nefesini tuttu ve kalbinin panikle çarpmaya başladığını hissetti. İnanılmaz bir duruma verdiği histerik bir tepkiydi bu. Raşit bir keresinde ona iyi bir harem cariyesi olabileceğini söylemiş, o da gülmüştü. Görünüşe göre bu karar onun elinden alınmıştı.

Kesin olan şu ki, şu anda gülmüyordu.

BİZANS ... SONUNDA!

Bazen sadece dua etmek en iyi plandır...

Altı gece süren yolculuk sonunda Bizans'a varmışlardı. Adam karnında düzinelerce kelebeğin kanat çırpıtığını hissetti, Tyra'yı tekrar göreceği için çok endişeliydi.

Ne söylemeliyim?

Nasıl görünecek?

Nasıl görünüyorum? Raşit mavi tuniğin gözlerime uyduğunu söylüyor, ama belki de onun yerine kırmızı tilki astarlı pelerini denemeliyim. Daha da iyisi, muhtemelen zırh giymeliyim... daha asker gibi görünmeliyim.

Lanet olsun, nasıl giyindiğim neyi değiştirir ki?

Öte yandan, bazı kadınlar güzel süslemelerden etkilenir. Tyra değil.

Asla Tyra değil.

Peki o zaman, onunla en iyi nasıl başa çıkılır?

Aptal! Elleçleme yapabileceğim en kötü şey.

Ona karşı sert olmalıyım.

Hayır, katı olamam. Bunu zorbalık olarak görecektir. Nazik olmak daha iyi. Evet, nazik... ama sert.

"Neden kendi kendine konuşuyorsun?" Tykir arkadaşça bir kolunu Adam'ın omzuna dolayarak sordu.

"Korku."

Tykir sanki bu tamamen anlaşılabilir bir şeymiş gibi başını salladı. "Bir planın var mı?"

"Hayır, ve sakın senin o beyinsiz planlarından birini önermeyi aklından bile geçirme, tıpkı Stoneheim'da uydurduklarınız."

Tykir gözlerini hızla kırıştırdı, hakarete uğramış gibi davranıyordu. "*Adam'ı baştan çıkarma planımızı beğenmediniz mi?* O planda pek çok iyi nokta vardı."

Adam bu saçma tartışmaya tekrar dahil olmak istemiyordu. "Elçilerin şimdiye kadar dönmüş olmaları gerekmez miydi? Neredeyse öğlen oldu ve iki saattir yoklar."

Gemideki yatağında dinlenen Kral Thorvald, İmparator Romanus'tan birliklerinin şehrin kraliyet bölgesine girmesi için izin almak üzere bazı elçiler göndermişti. Sağlığı çok daha iyiydi ama çabuk yoruluyordu. Bugün en iyi haliyle görünmek istiyordu.

Tykir omuz silkti. "Hâlâ bolca vaktimiz var. İmparatorluk kapıları üçe kadar kapanmayacak. İçeri girdikten sonra Tyra'yı bulmak için günün geri kalanında vaktimiz var."

Raşit, "Ben burada, bazı askerler ve Alrek'le birlikte gemide kalmaya karar verdim," dedi. Tykir'in diğer tarafındaydı. "Bizanslılar biz Arapları pek sevmezler ve ben de riske girmemeyi tercih ediyorum."

"Belki de bu iyi bir fikirdir," diye kabul etti Adam. "Şansımız yaver giderse yarın bu limandan ayrılacağız. Alrek konusunda da haklısın. Tanrım, çocuk gerçekten ele avuca sığmıyor."

Şu anda Alrek geminin bir ucundan diğer ucuna koşuyor, "Büyük Şehir "i en iyi şekilde görmeye çalışıyordu. Adam onu suçlayamazdı. Kendisi gibi buraya daha önce gelmiş olanlar için bile muhteşem bir manzaraydı. Eşsiz bir misafirhaneyi incelemeye gelmişti ve Tykir amber ticareti yaptığı günlerde buraya sayısız ziyarette bulunmuştu.

Bizans Denizi'nin kuzey ucunda üçgen şeklinde bir burnu işgal etmiştir.

Marmara. Yine de Alrek'in gözlerini kamaştıran şey, denizcilere rehberlik eden ve aynı zamanda bir röle sistemi aracılığıyla imparatorluğun uzak bölgelerine sinyaller gönderen ünlü bir deniz feneri olan Pharos'tu. Buna ek olarak, Alrek limandan görülebilen çok sayıda saray karşısında ağzı açık kalmıştı; yaldızlı kubbelerinden bazıları çok uzaklardan bile göze çarpıyordu.

Adam Alrek'e kraliyet hayvanat bahçesini ya da kuşhaneyi göstermek isterdi ama bunun için zamanı olmayacaktı. Tyra onun asıl önceliği idi.

"Hazır mısın?" Thorvald sordu. "Adamlarımın, imparatorun muhafızlarıyla birlikte yaklaştığını görüyorum."

Adam başını salladı. Midesindeki kelebekler şimdi sinek kuşu gibi hissediyordu. "Umarım bir planın vardır evlat," diye ekledi kral.

"Ne-ne? Bir planın olduğunu sanıyordum," diye kekeledi. Kral Thorvald bu yolculuğu yapmakta ısrar ettiğinde, Adam onun hangi protokolü izleyeceğini bildiğini varsaymıştı.

Tykir, "Gördün mü Adam, sana bir plana ihtiyacın olduğunu söylemiştim," dedi.

Adam gözlerini kapadı ve bir dua etti... iki uzun yıldan beri ilk kez dua ediyordu. *Lütfen Tanrım, bu sefer beni duy.*

Birisi onu koparmanın bedelini ödeyecekti.

Haremler söylendiği gibi değildi.

Elbette, Tyra'nın haremlerden söz ettiğini duyduğu tek kişi erkeklerdi. Ve Rashid, tabii ki bir erkekti. Bunu hesaba katmak gerekiyordu.

Tyra, Seyf ed-Daula'nın kuzeni, üvey kardeşi ya da öyle bir şey olan çöl sultanı Emin ed-Daula'nın haremine katılalı sadece üç gün olmuştu ama şimdiden hissizleşecek kadar sıkılmış ve hissizleşecek kadar öfkelenmişti. Muhtemelen Bizanslılarla savaşmaya ya da haremi için daha fazla köle kız yakalamaya giden ya da ondan saklanan "efendisiyle" henüz tanışmamıştı. Şimdiye kadar haremde sadece iki yüz dişi vardı. Bunların yaklaşık yüz sekseni ellisinden fazla olan yaşlı adamı beş yıl ya da daha uzun bir süredir görmemişti. Onu görmeyi çok isterdi. Ona aklından bir parça vermek isterdi... ya da silahını geri alabilirse kılıcından bir parça.

Dürüst olmak gerekirse, bu kabilenin... daha doğrusu harem... liderlerinin

ondan da kurtulmak için. Aslında, birini çok fazla zorlama ihtimaline karşı gözleri yarı açık uyumayı tercih etmişti. "Belalı, gürültücü, iri, barbar" onu tanımlamak için sıklıkla kullanılan kelimelerdi.

Haremdeki ilk gününde onu oldukça yalnız bırakmışlardı.

İkinci gün, on iki kişinin girebileceği büyüklükte mermer bir küvette kendi isteğiyle banyo yapmıştı. Ardından, vücudundaki her bir tüy tek tek yolunurken onu zapt etmek için hatırı sayılır büyüklükte sekiz hadım gerekiyordu. Artık başı dışında *her* yeri tüysüzdü. Birileri bu vahşetin bedelini ödeyecekti.

Bugün harem okuluna gidiyordu. Günün dersi... lanet olsun, her günün dersi, diye tahmin ediyordu... efendiyi memnun etmenin en iyi yoluydu. Eğitimci baş haremağası Selim ve yaşlanan houri Salome'ydi. Erkeklik organları olmayan bir adamın, kadınlık organları uzun zaman önce kurumuş bir kadınla birlikte, kadınlara bu organlara sahip olanları nasıl memnun edeceklerini öğretmesinin ironik olduğunu düşündü.

Alçak divanlara uzanmış üç düzine kadın bu cinsel bilgiyi susamış develerin su içmesi gibi emiyordu. Tyra'nın katkısı, çeşitli aralıklarla, özellikle de şiirsel bir şekilde çiçek tomurcukları olarak adlandırdıkları meme uçlarını törpülemek gibi şeyler önerdiklerinde, inançsızlığını homurdanmak ya da kaba yorumlar yapmaktı. "Erkek de *zambağını* allık yapmayacaksa olmaz."

"Leydim," diye uyardı Kareem, yanında duran asık suratlı haremağası. Yaklaşık bir metre boyunda ve bir metre enindeydi. Şeytani bir sırıtışla, elinde tuttuğu küçük kırbacı okşadı. "Akıllı kadınlar dillerini ne zaman dizginleyeceklerini bilirler."

Dilini ona doğru uzattı, ki eğer adamın hırıltısı bir gösterge ise bu muhtemelen akıllıca bir seçim değildi.

"Her zaman gözlerinizi alçakgönüllülükle kapalı tutun," iki eğitimcinin verdiği bir başka bilgelik lokmasıydı.

"Hah! Sadece yüzüstü düşmek istiyorsan." Neredeyse anında, "Ah!" dedi. Kareem onun sırtına vurmuştu.

"Bir de göbek deliğini altın yüzükle delmek var," diyordu Selim. Ön sıradaki genç bir kadına ayağa kalkıp göstermesini emretti. Kadının göbeğinin tam ortasında altın bir yüzük vardı.

Tyra yüzünü buruşturdu ve "Ah!" diye düşündü. "Bu çekici mi? Gerçekten mi hanımlar, bu domuz palavrasına inanıyor musunuz?"

Kareem bu kez kırbacı kadının sırtında şaklatırken tüm gücünü ortaya koymaktan büyük zevk alıyordu. Belki de dilini biraz dinlendirecekti. Divandaki pozisyonunu ayarladı ve küçük çanların tıngırtısını duydu. Kadınların hepsi daracık giysiler içindeydi, çoğunlukla tül den pantolonlar ve yelekler giymişlerdi, üzerlerinde de bir sürü küçük çan vardı. "Neyiz biz? İnek mi? Evimizin yolunu bulmak için çanlara mı ihtiyacımız var?" diye mırıldandı. Aslında Tyra, iki yüz kadından başka biri onu bu kıyafetler içinde görse çok utanırdı. Ona göre bir metre boyunda bir atkıya benziyordu. Elbette artık konuşmayacağını unutmuştu ama Kareem unutmamıştı. Bu sefer üç darbe aldı.

Buradan çıktığında Kareem'e o kırbacı yedirecekti. Tabii buradan çıkabilirse. Hayır, hayır, hayır, bu şekilde düşünemezdi. Birinin onun için geleceğinden emindi. Gunter. Ya da Egil. Ya da askerleri. Gelseler iyi olur.

Ama bekleyin. Program nihayet ilginçleşmeye başlamıştı. Selim ve Salome tüm hanımlara pürüzsüz mermer çubuklar dağıtıyordu. Yaklaşık işaret parmağı genişliğinde ve iki katı uzunluğundaydılar. Böyle bir nesnenin ne işe yaradığını anlamaya çalışarak kaşlarını çatı.

"Bugün vücutlarınızdaki *yeni* bir kası nasıl güçlendireceğinizi öğreneceksiniz... Bu kas yatak oyunu sırasında ustanın aldığı zevki artıracak. Ve sizin de alacağınız zevki" diye ekledi Selim baştan çıkarmak için.

Kaslar mı? Bu Tyra'nın iyi bildiği bir konuydu ama onun için yeni sayılabilecek bir kas olduğunu düşünmüyordu.

Yanılmıştı. Houris'lerden biri mermer asanın kullanım amacını gösterdiğinde Tyra'nın gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Kontrol etmeyi öğrenmen gereken bir iç kas var." Selim talimat verdi, "Sık, aç, sık, aç, sık, aç..."

O emri de fal arca tekrarladıkça, Tyra prensibi anlamaya başladı. Ve tek düşünebildiği, "*Buz Devi aşkına!*" oldu. *Adam bu numara hakkında ne düşünecekti?*

Ama sonra hemen kendini azarladı. *Adam'ı bir daha asla görmeyeceğim.*

Öyle miyim?

Adam'ın düşüncelerine girmesi gösteriye olan tüm ilgisini sildi. Bir noktada onunla ilgili duygularıyla ve yapmış olabileceği hatalarla yüzleşmek zorunda kalacaktı. O anda Tyra kendi kendine bir yemin etti. Eğer bu haremden kurtulabilirse... ki kurtulacağından hiç şüphesi yoktu... Stoneheim'a dönecek ve babası ve kız kardeşleriyle barışacaktı.

Sonra Adam'ın peşine düştü.

Gerçekten de her iyi asker, kayıpları azaltmanın en iyisi olduğu zamanlar olduğunu bilirdi. Burada, Doğu Toprakları'nda mutsuzdu. Bizans'ta da mutsuzdu. Ve bunların hepsi Adam'la ilgiliydi... ya da onun hayatındaki yokluğuyla. Nerede olduğu önemli değildi; Adam orada olursa mutlu olabilirdi.

Evet, Adam için gidiyordu. Onu tekrar kaçırmak zorunda kalsa bile. Bitmemiş işleri vardı... en azından mermer asalarla ilgili.

Belki de en azı değil.

BYZANTIUM, GECENİN İLERLEYEN SAATLERİNDE

(Prenses, neredesin?)

Kral Thorvald, On Dokuz Kanepeli Salon'daki üç numaralı kanepede uzanıyordu. İmparator Romanus'un sarayındaki yüksek mevkiinin göstergesi. Adam, Tykir ve Bolthor, daha düşük konumlarının bir göstergesi olarak, sıranın çok daha aşağısındaki koltuklarda oturuyorlardı.

Geldikleri gece geç saatti ve Adam nerede oturduğunu, tabağının altın mı gümüş mü olduğunu, üzüm yapraklarıyla servis edilen bir yemek daha alıp almadığını, yüzünün dans eden bir kız tarafından yelpazelenip yelpazelenmediğini ya da parmaklarının gül suyuyla yıkanıp yıkanmadığını daha az umursayamazdı. Adam bir Bizanslı hekimle daha şifalı bitkiler ve şifa hakkında konuşursa çılgılık atacaktı. Hekimlik onun mesleği idi ama Tyra onun saplantısıydı.

İmparatorun huzurunda altı saat geçirmişlerdi ve henüz görevlerinin amacını tartışmalarına izin verilmemişti. Stoneheim birliğinden hiç kimseyi görmemiş ya da duymamışlardı.

Kral Thorvald ona "Protokol," diye öğüt vermişti. "Amacımıza ulaşmak için protokolü takip etmeliyiz. Sayıca çok üstün olduğumuz bu topraklardan ayrılmak istiyorsak, diplomasi çok önemli."

Krala diplomasisiyle neler yapabileceğini tam olarak anlatmış ve kral da ona belki de kızını ona vermeyeceğini söylemişti.

Thorvald'la ayrılmış olmaları muhtemelen iyi bir şeydi. Aceleyle söylenen öfkeli sözlerin iyileşmesi için zamana ve boşluğa ihtiyaç vardı.

Kadehindeki şaraptan bir yudum daha aldı ve yapışkan bir giysi giyen köle bir kızın söylediklerini dinleyen Tykir ile konuşmak için döndü. Tykir'i üzümle beslemek ya da ter damlacıkları ortaya çıkarsa diye yüzünü yelpazelemekle görevlendirilen kız mırıldandı

"Sen çok etkileyici bir adamsın."

Tykir, Adam'ın tiksintiyle homurdanmasını duymuş olmalı ki kızardı ve köle kıza, "O kadar da büyüleyici değilim," dedi.

"Alinor bunu duyduğunda seni öldürecek," dedi Adam.

Tykir ağzının kenarından, "Tabii *birinin* ölmek istediğini ve bunu ona söylemeyi seçtiğini varsayarsak," dedi.

Adam diğer taraftan Bolthor'un köle kızına, "Yavaş konuşmam yavaş düşündüğüm anlamına gelmez," diye homurdandığını duydu.

Kız sadece kıkırdadı. Muhtemelen İskandinav dilini anlamıyordu ve adamın, elbisesinin kumaşından görünen sertleşmiş meme uçları hakkında yorum yaptığını düşündü.

"İşte size bir destan," dedi Bolthor. "Hayata Viking Bakışı."

*"Bazı topraklar zenginliklerle doludur ve
bu da çoğu zaman aşırılıklara yol açar.
Altın tabaklar, ipek elbiseler, bolca
mücevher, Karnı ağrıtabilecek kadar çok
yemek,
Atlar, gemiler, kadınlar, köleler ve dahası... Hiçbir şey
yetmiyor gibi,
Böylece açgözlülük ve savurganlık kral oluyor.
Bence söylenecek çok şey var
Basit bir hayat sürdüğüm için.
Yiyecek, barınak, ateş ve eş... İnsanın
hayatta gerçekten ihtiyacı olan tek şey
bu."*

Bolthor'un destanı bir kez olsun mantıklı gelmişti. Tykir başıyla onayladı ve Adam ona ne kadar etkilendiğini söyledi. Bu saraydaki aşırılıkta tiksindirici bir şeyler vardı. Zengin ve fakir arasında daha iyi bir denge olmalıydı. Garip bir fikirdi bu. Bolthor'dan geleceğini kim düşünebilirdi ki? Ama belki de Adam da diğerleri gibi, sırf yavaş konuştuğu için Bolthor'un geri zekâlı olduğunu düşünmekle suçluydu.

Adam'ın on üç yaşlarında olması gereken köle kızı, onun adına Kral Thorvald'a bir mesaj iletmek için gitmişti. Şimdi dönüyordu.

"Kralınız dışarı çıkmanızı söylüyor. İmparator şimdi sizinle konuşacak" dedi.

kız gibi sesiyle. Tykir ve Bolthor'u göstererek, "Siz ikiniz de," diye ekledi.

Adam başını salladı ve ayağa kalktı, Thorvald'ın da iki hizmetkârın yardımıyla aynı şeyi yaptığını fark etti, hizmetkârlardan biri ona asasını uzattı. Adam Tyra için bu kadar endişelenmeseydi, sandığı kadar güçlü olmayan kral için endişelenirdi.

Saniyeler içinde dördü de, divanları odanın geri kalanından hafifçe yükseltilmiş bir kürsü üzerinde olan imparator ve imparatoriçenin önünde durdular. Her ikisi de son derece yakışıklı olan Romanus ve Theophanus onlar için ayağa kalkmadılar. Bunun yerine, alçak kanepelerinde yarı uzanmış halde kaldılar.

Dördü de en iyi kıyafetlerini giymişlerdi... kaliteli kumaşlar, zarif işlemeler, kehribar takılar, gümüş kolyeler... ama bu ikisine ve saraydaki diğerlerine kıyasla fakir gibi görünüyorlardı.

"Bizans'a hoş geldin, Thorvald. Sanırım babamın arkadaşıydın." Thorvald başını salladı. "Ve oğluyla da."

Thorvald üçünü tanıştırdıktan sonra Romanus, "Anladığım kadarıyla son zamanlarda mucizevi bir ameliyat geçirmişsiniz," dedi.

İşte yine mucize işine başlıyoruz, diye düşündü Adam. "Evet, yaptım. Kafasında bir delik."

Tanrım, lütfen kafadan çatlak şakaları olmasın.

"Bu, kafa derimi kesip hayatımı kurtaran hekim," diye devam etti kral, elini Adam'a doğru sallayarak.

"Aaahh!" diye iç geçirdi imparator ve imparatoriçe, gerektiği gibi etkilenmişlerdi, diye düşündü. Ya da sıkılmış.

"Yarın hastanelerimi gezmek ister misiniz? Beş tane hastanem var. Belki bu kafa delme işini şifacılarıma açıklayabilirsin," diye önerdi Romanus Adam'a.

"Bunu yapmaktan onur duyarım... başka bir zaman. Aklımda daha acil bir konu var... önce *bizim* aklımız..."

İmparatorun verdiği cevaptan memnun olmadığını anlayabiliyordu. Romanus yine de, "Peki bu *acil mesele* nedir?" diye sordu.

"Kızım," dedi kral. "Kızım Tyra'yı görmeliyim." Adam aynı anda,

"Nişanlım Tyra," dedi.

İmparatoriçe şaşkınlıkla, "Nişanlınız mı?" diye sordu.

Aynı derecede şaşırان imparator karısına döndü. "Bize nişanlı olduğunu söylemedi, değil mi Theo?"

"O yok değil Biliyorum Henüz." Adam Kabul edildi, hissetmek onun yüz isı yukarı utançla.

Romanus ve Theophano gülümserken, Thorvald, Tykir ve Bolthor da onun iki yanında kıkırdadı.

"Nerede o?" Adam açık açık sordu.

İmparator gözlerini ona dikti ve aynı açık sözlülükle cevap verdi. "Doğu Ordusu'nda görev yapıyorum."

Theophano bir elini kocasının koluna koydu, yüzünde kurnaz bir ifade belirdi. "Sana söylemeyi unuttum mu kocacığım? Stoneheim askerleri General Leo Phocas komutasındaki Varangian Muhafızları'yla birlikte görev yapıyor, ama Tyra olarak bilinen savaşçı prenses..." Omuz silkti ve başka bir şey söylemedi.

"Peki ya Tyra?" Adam ve Thorvald aynı anda dürttüler. Theophano, "Ne yazık ki o kayıp," diye açıkladı.

Thorvald'ın göğsünden boğaya benzer bir kükreme çıktı ve Adam ilk kez kralın Kuzey'in Kurdu olarak ününü nereden aldığını gördü. Aslında Adam, İmparatoriçe'nin Tyra'nın kaderiyle ilgili görünüşteki kayıtsız tavrına en az kral kadar öfkeliydi.

İmparator karısının sözleri karşısında açıkça şoka uğramıştı ama böyle halka açık bir forumda ona meydan okuyacak değildi. Karısına uzun uzun bakarak, daha sonra yapması gereken açıklamalar olduğunu açıkça belirtti. Şimdilik karısının arkasında durarak şöyle dedi: "İşte gördünüz. Karım size söyledi... Tyra Doğu'da bir yerlerde... kayıp."

O sırada Adam ve Thorvald endişeli bakışlar attılar. Thorvald onu saray entrikalarının tehlikeleri konusunda uyarmıştı. Şimdi onları ilk elden tecrübe ediyordu. İmparatoriçenin söylediğinden daha fazlasını bildiğine dair bir çanta dolusu otuna bahse girebilirdi.

Kralın yüzü bastırılmış bir öfkeyle kıpkırmızıydı ve elleri sıkı yumruklar halindeydi ama Thorvald, imparatora hitap ederken düzgün bir tonda konuştu. "Romanus, ben küçük bir ülkenin küçük bir bölümünün kralıyım ama tıpkı senin burada olduğun gibi ben de oranın hükümdarıyım. Ve kızım Tyra, kendini nasıl tanıtırsa tanıtsın, kendi başına bir prensistir. Norveç'in bir kızına gereken saygıyı göstermediniz. Size şunu kesin olarak söyleyebilirim. Sadece sizin ilgisizliğinize kızmakla kalmıyorum, aynı zamanda Vestland ve tüm İskandinav ülkelerinin kral dostlarım da bunu öğrenselerdi benim öfkeme katılırlardı. Biz kendimizinkini koruruz."

Romanus divanında oturdu, sonra aniden ayağa kalktı. Arkasındaki İmparatorluk Muhafızları silahlarını çekmiş, her türlü emre hazır bekliyorlardı. "Beni tehdit mi ediyorsun Viking?" diye sorduğunda Romanus'un yüzü Thorvald'inki kadar kızarmıştı.

Thorvald hiçbir şey söylemedi, sadece aynı derecede kibirli imparatorun bakışlarını üzerinde tutarken çenesini dik tuttu.

O zaman Adam devreye girdi. "Şunu da eklememe izin ver Romanus. Amcam Tykir, Dragonstead Kontu, Norveç'te büyük üne sahip bir savaşçıdır ve amcam Eirik de Britanya'da Ravenshire Lordu'dur. Bu kadını kurtarmak için onlardan yardım istesem ikisi de hemen bana katılır."

Romanus elini havalı bir şekilde salladı. "Yine de sayıca çok az olursunuz."

Adam omuz silkti. "Evet, öyle olurduk. Ama sadece bir kadın için gerçekten bir savaşı riske atmak istiyor musun?"

Yüksek rütbeli Bizanslı danışmanlardan birkaçı imparatorun yanına koştu ve merdivenlerin altındaki konumlarından duyulamayacak kadar alçak sesle aceleyle konuşmaya başladılar. Çok geçmeden Romanus isteksizce şöyle dedi: "Savaşçı Prenses Tyra'ya topraklarımdayken yapılan muamele için özür dilerim. Onu kurtarmanıza yardımcı olmak için birliklerimi emrinize veriyorum."

İmparatoriçe, kocası konuşurken dili boğazına kaçacakmış gibi görünüyordu. Onun sözlerini kendisine dolaylı bir tokat olarak algılamalıdır.

Adam ve Thorvald, Romanus'un özrünü ve yardım vaadini kabul ettiklerini başlarıyla onayladılar. Başka ne yapabilirlerdi ki?

"Görünüşe bakılırsa Doğu Toprakları'na gidiyoruz," dedi kral o ses tonuyla.

Ne yarı yaşındaki yeni yetme bir imparator, ne de sinsi bir imparatoriçeden bile tartışmaya tahammülü yoktu.

Tyra, neredesin?

Bir prenses gelini kurtarmaya gidiyoruz...

Tyra bir haremdeydi. Bir harem, Tanrı aşkına! Adam gülse mi, ağlasa mı, yoksa ikisini birden mi yapsa bilemedi.

"Sana bir şey söyleyeceğim," dedi Raşit'e, "eğer o azgın çöl şeyhi ona el sürmeye cüret ederse, elini keserim."

Asistanı ona, "En iyisi öfkeni bir kenara bırakıp harem dairesine girmeye odaklan," diye tavsiyede bulundu. "Sadece taşaksız bir erkeğin hareme girebileceği söylenir."

Adam Raşit'e iğneleyici bir şeyler söylemek üzereydi ama gerçekten de adam Arap bağlantıları sayesinde onun için paha biçilmezdi. Adam'a ve sadece Adam'a -houri'lere yıllık muayenelerini yapacak olan bir grup hekimle birlikte kadınlar mahfilinin kutsal sınırlarına girmek için. Muayeneler, bazılarında bekaretin devam edip etmediğine dair kontrolleri içerirdi ki bu eksikse ölüm cezasıyla sonuçlanırdı; diğerlerinde zinaya işaret ettiği için ölüm cezasıyla sonuçlanan cinsel hastalıklar; ve nasıl bulaştığına bağlı olarak ölüm anlamına da gelebilen isilik gibi çeşitli günlük şikayetler.

Thorvald ve yüz İskandinav askerinden oluşan bir birlik -hem Varegler hem de sıradan paralı askerler- onu ve Tyra'yı saraydan yarım mil ötede bekliyor olacaktı. Tabii kaçabildiklerini varsayarsak. Silah altındaki askerler arasında suçluluk duygusu içindeki Gunter ve Egil ile Tyra'yı daha iyi koruyamadıkları için kişisel pişmanlık duyan Stoneheim birliği de vardı. General Phocas, imparatorun emriyle onlara mümkün olan her şekilde yardım etmek zorunda kalmıştı.

Adam Arap cübbesini giydi, kapüşonunu yukarı çekti ve sadece gözleri görünecek şekilde bir tarafını yüzüne doğru çekti. Cübbesinin altında kılıç ve hançerle tamamen silahlanmıştı. Daha sonra atına bindi ve benzer şekilde giyinmiş olan diğer beş hekimin yanına gitmek üzereydi.

"Allah sizinle olsun," diye seslendi Raşit.

"Odin arkanı kollasın ve Thor kılıç koluna önderlik etsin," diye ekledi Tykir.

"Kızımı eve getir, sana yalvarıyorum," diye buyurdu Thorvald hoyratça. "Lütfen Tanrım," diye dua etti Adam. Ve yola koyuldu.

Parlayan şövalyesi... cübbe? ...

"Eğer siz dangalak doktorlar, kızlık zarı olup olmadığını kontrol etmek için parmağınızı içime sokacağınızı sanıyorsanız, fena halde yanılıyorsunuz."

Diğer harem houri'leri ondan uzak duruyordu. Sürekli başını belaya sokuyordu ve muhtemelen bu durumun bulaşıcı olmasından korkuyorlardı. Ya da onun deli olduğunu düşünüyorlardı... ki öyle de olabilirdi.

Kısa bir süre önce hareme girmiş olan Arap hekimler muhtemelen söylediklerinden bir şey anlamamışlardı, gerçi içlerinden birinin kıkırdadığına yemin edebilirdi ama "Size bir haberim var. Ben zaten bakire değilim."

Kıkırdayan doktor kapüşonunun arkasından biraz daha kıkırdadı.

Kareem yine de kıkırdamıyordu. Arkasından bir uyarı tısladı ve küçük kırbacını salladı.

Kalenin yuvarlak kulesindeydiler. Kadınlar teker teker, şu anda bulundukları merkezi kabul alanının dışındaki ayrı odalara yönlendirileceklerdi. Odaların her biri, tüm kuleyi çevreleyen ve güzel bir fıskiye bahçeye bakan bir balkona açılıyordu. Sakin görüntü aldatıcı idi. Bahçe güzeldi ve bu balkonda demir ızgaralı pencereler olmadığı doğrudu, ama yine de bir hapisaneydi... yaldızlı bir kafes gibi. Parlak çiçeklerin ve uzun çalılarının ötesinde yüksek taş duvarlar ve demir kapılar vardı. Tyra'ya göre burası bir eğlence yeri değil, zaptedilemez bir kaleydi.

Tyra'nın adı okunduğunda, dört hadım onu sivri uçlu mızraklarla uygun muayene odasına itmek zorunda kaldı. Karşı çıktı ama nafile. Odayı terk etmekte olan hadımlarla mücadele edemeyebilirdi ama parmağı muayene odasına girerse parmağı kırılacak bir doktor olacağı kesindi.

Yasak bölge.

"Dinle, bu harem işinden gırtlığıma kadar bıktım artık," dedi kapüşonlu doktora, "senin yaptığın bir şey bardağı taşıran son damla olmasın. Ben bir savaşçıyım, biliyorsun ve ..."

Kapüşonunu indirmekte olan doktorla yüzleşmek için döndüğünde sözleri kayboldu.

"Ah... tatlı... Tanrım!" diye mırıldandı onun skandal kostümüne bakarken. Sonra sırtıttı.

Bu sırtışı nerede görse tanırdı.

Ağzından çıkan ilk söz "Adam?" oldu ve hemen ardından "Bana bakmayı kes. Ve sakın kıyafetlerime sırtayım deme."

Adam biraz daha sırtıttı. "Sana bakmayı nefes almaktan daha fazla durduramazdım, özellikle de o giysinin içindeyken. Yanında getirdiğinden emin ol. Ama acele et, şimdi konuşacak zaman yok. Bunu giy." Kadına kendisinininkine benzer bir Arap cübbesi daha itti.

Yine de bornozu kafasına geçiremeden Adam onu kollarına çekti ve ateşli bir şekilde öptü. "Tanrım, senin için endişelendim. Bunu bana bir daha asla yapma."

Ne demek istediği hakkında hiçbir fikri yoktu. *Yine ne yapacaktı? Sormak istedi. Kaçmak mı? Asker mi olacaktı? Bir hareme mi katılacaktı?* Soruları sonraya saklamak zorunda kalacaktı. Ama onu uyarmak zorundaydı: "Adam, buradan çıkmak imkânsız. Buraya gelmemeliydin. Tehlike çok büyük."

"Şşşt! Bir kez olsun, bırak da seninle başkası ilgilensin." Onu itti ve çoktan balkona çıkmış, ucunda üç çatallı bir kanca olan uzun bir ipi sütunlardan birine dolamıştı. "Umarım yükseklik korkun yoktur," diyerek onu ileriye doğru itti. "Bunu başarmak için sadece birkaç dakikamız var ve üç kat aşağıda." Diğer muayene odalarından birinden kimsenin çıkmadığından emin olmak için sağa sola, sonra da kimsenin gezintiye çıkmadığından emin olmak için aşağıya bahçelere bakmaya devam etti.

Koşarken cübbesinin ip kemerini bağlayarak ileri atıldı. "Yükseklik korkum, kafamın kesilmesinden duyduğum korkudan daha ağır basıyor... ki bu, bir hapishaneden kaçmanın cezasıdır.

harem."

"Kafa kesmek mi?" Güldü. "Kafa kesmenin işin içinde olduğunu bilseydim asla senin için gelmezdim."

Onun koluna bir şaplak attı. "Dalga geçmenin tam zamanı!"

Dakikalar sonra ikisi de ipten aşağı kaymışlardı... asla tekrarlamak istemediği bir deneyim... ve halka açık bir sokağa açılan gizli bir kapıya gelene kadar koridorlardan oluşan bir labirentte olabildiğince gizlice koşuyorlardı. İşaret parmağını dudaklarına götürerek sessizlik konusunda uyaran Adam, cüppesinin eteğini kaldırdı ve ona uzun bir hançer uzattı. Kendisi için de kılıcını belindeki kınından çıkardı. En tehlikeli kısmın bu olduğunu fark etti. İçeride garip bir şekilde bulunmayan muhafızların arasından yollarını açmak için çok para ödenmiş olmalıydı, ama kale duvarları boyunca aralıklarla nöbet tutan muhafızlar olduğu kesindi... temas kurulamayacak ya da rüşvet verilemeyecek kadar çok.

"Baban ve askerlerin kısa bir mesafe ötede bizi bekliyor." "Öyle mi?"

"Ah, Tyra, aksini nasıl düşünebilirsin? Sen çok sevilen bir kız, askeri lider ve arkadaşsın."

Ya sevgilisi? Bu ihmalin onu neden bu kadar rahatsız ettiğini bilemiyordu ama tüm bu tehlikenin ortasında bile rahatsız ediyordu.

Elini kendi eline aldı, parmaklarını birbirine doladı, sonra parmak eklemlerini öpebilmek için elini kaldırdı.

"İşte bu, yüreğim. Umarım bu gece yıldızları görecektik kadar yaşarız."

Başıyla onayladı. Onunla birlikte olduğu sürece, ölmekten bile korkmuyordu. "Hayır, Bolthor'un bu gece bir uzun gemideki bu başarılı macera hakkında bir destan yazacağını umuyorum."

İkisinin Bolthor'un destanlarından birini karşılama düşüncesine güldü. "Daha da iyisi," dedi omzunun üzerinden, gıcırdayan kapıyı açıp onu öne doğru çekerken bile, "umarım bu hikâyeyi çocuklarımıza çok uzun bir süre anlatırız."

O anda ikisi de canlarını kurtarmak için kaçtılar ama Adam'ın son sözleri kulaklarında bir çınlama gibi çınladı

neşeli nakarat.

Bizim çocuklarımız. Bizim çocuklarımız. Bizim çocuklarımız...

HALA LANET OLASI DOĞU ÇÖLÜNDE

İnsanların ve aptalların en iyi planları ...

O gece Adam, Tyra için ayrılmış olan çadıra yaklaştı. O kadar gergindi ki zorlukla nefes alabiliyordu.

"Thor'un ayak tırnakları, Adam! Ellerin titriyor," diye işaret etti Tykir ona.

"Allah'a şükürler olsun!" Raşit seslendi. "Hanımını kurtardın. Sen ve sadece sen! Korkacak bir şey yok. O kadar minnettar olacak ki, teşekkür ederek kollarınıza düşecek. Bir de şunu düşünün efendim. O bir haremdeydi. Artık her şeyi *bildiğine* şüphe yok." Hangi şeylerden bahsettiğini anlatmak için kaşlarını salladı.

"Ne gibi şeyler?" Kral Thorvald bilmek istedi.

Adam inledi. Bu gece birlikte olmayı umduğu kadının babasının arkadaşlığına gerçekten ama gerçekten ihtiyacı yoktu.

"Aslında bence onu omzunun üzerinden atmalısın, tıpkı onun sana yaptığı gibi. Gözlerden uzak bir yere git ve onu senin olmaya *ikna* et." Kral bu bilgeliği açıkladıktan sonra ona gülümsedi.

Adam çenesini kapattı. Babasına ne demek istediğini sormayacaktı.

ikna et.

"Bir zamanlar 'İkna Edilemez Bir Hizmetçi Nasıl İkna Edilir' başlıklı bir destan yazmıştım. Hatırladığım kadarıyla Anlaf'ın sarayında çok popülerdi." Bolthor ayrıntıları hatırlamaya çalışırken çenesini sıvazlıyordu.

"*Yeter!*" Adam bağırdı. Adam olduğu yerde durdu, bu da diğer herkesin de olduğu yerde durmasına neden oldu. "Bana eşlik edecek birine ihtiyacım yok. Tavsiyeye ihtiyacım yok. Hiçbirinizin burada benimle olmasına ihtiyacım yok. Gidin buradan!"

Kral, "Nankör Sakson yavrusu!" diye mırıldanırken, Bolthor da, "O bir gün ölecek!" gibi bir şey söyledi.

"Allah her yerde olamaz; bu yüzden dostlar yarattı" diye mırıldandı Raşit. Tykir sadece güldü.

Adam önündeki çadıra baktı ve kendini hazırladı.

Bu sabah Tyra'yla birlikte, sultanın muhafızları tarafından takip edilmelerine rağmen, çöl sarayından Stoneheim birliklerine sağ salim varmayı başarmışlardı. Hiçbir çatışma olmadan atlarını sürmüşlerdi... kızının kaçırılmasına misilleme olarak bir ya da iki kelle kesmek isteyen Thorvald'ın canını sıkan bir şeydi bu. Adam ileride daha güçlü bir konuma geldiğinde intikam almak için bir fırsat bulacağından emindi.

Şimdi Doğu Ordusu'nun çöl karakoluna geri dönmüşlerdi. Tyra ve askerleri General Phocas'a artık onun ordusunda görev yapmayacaklarını bildirmişlerdi. General tüm bu süre boyunca sonuçsuz bir şekilde tartışmış, Tyra'nın çöl sultanı tarafından kaçırılmasıyla herhangi bir ilgisi olduğunu inkâr etmişti. Kendi gözleri dışında hiçbir kanıtı olmadığından, onun sözünü kabul etmeye karar vermişlerdi. Diğer seçenekler ise şunlardı: Birincisi, bu hilekâr komutanla Bizans mahkemesinde yüzleşmek, ki bu generalin lehine olurdu; ya da ikincisi, Thorvald'ın tercihi olan gece vakti kafasını uçurmak ama o zaman da peşlerinde binlerce asker olurdu.

Thorvald intikamını daha sonraki bir tarihte alacağına yemin etti. Şimdiden beş yüz İskandinav askerini Bizans saflarını terk etmeye ve kendisiyle birlikte Kuzey Toprakları'na dönmeye ikna etmişti ki bu kraliyet hazinesine büyük bir maliyet getirmişti. Rütbelerdeki bu azalma General Phocas'a herhangi bir mahkeme cezasından daha fazla zarar verecekti.

Generalin öfkелendiğini söylemek çok hafif kalırdı. Elinden gelse Thorvald'ın kafasını kendisi keserdi.

Yarın, iki uzun gemileriyle birlikte Bizans'a geri döneceklerdi. Kral, kendisiyle birlikte dönecek ilave askerleri taşımak için birkaç tane daha satın almayı planlıyordu.

Oradan sonra gemiler ayrı yollara yönelecekti. Çoğu Stoneheim'a gidecekti. Ama en azından bir tanesi Britanya'ya ve Adam'ın Hawkshire'daki evine gidecekti.

Şimdi endişeyle yüzleştiği soru, Tyra'nın onunla birlikte İngiltere'ye gelip gelmeyeceğiydi... ya da gelmeyecekti.

Önce ona duygularını ve birlikte olabilecekleri geleceği anlatmalı mıdır? Yoksa önce onunla sevişmeli ve açıklamaları sonraya mı bırakmalıydı? İkincisine doğru eğiliyordu.

Ayrıca, seviştikleri gecenin hemen ardından onu terk ettiği için hâlâ ona kızgındı. Kesinlikle konuşmaları gerekse de, öfkesi yatışana kadar beklemenin iyi bir fikir olabileceğini düşünüyordu.

Derin bir nefes alarak çadırın kapağını açtı ve erotik vaatlerle dolu boğuk bir sesle seslendi: "Tyra? Tatlım?"

İçeri girdi.

Sonra öfkeyle bağırdı, "Aaarrgh!" Erotik vaatler buraya kadarmış!

Hayal kırıklığıyla saçlarını çekiştirerek çadırın halı kaplı zemininde tepindi ve tekrar tekrar haykırdı: "Bilmeliydim. Bilmeliydim, bilmeliydim, bilmeliydim!"

Tyra gitmişti. Tekrar.

Şimdi başı büyük beladaydı.

Adam onu Byzantium'a giden yolun yarısında yakaladı.

Tek başınaydı, küçük bir köyün ahırında atını fırçalıyordu. Burada, samanların üzerine serdiği yün bir battaniyenin üzerinde birkaç saat uyumayı planlamıştı. İşi şansa bırakmamak için kılıcı sağ kolunun yanında, savaş baltası da sol kolunun yanında hazır olacaktı.

Başını kaldırıp baktığında Adam'ın kabinin açık kapısında durduğunu görünce bu planı yarıda kesildi. Kapı çerçevesine yaslanmış, kollarını göğsünde kavuşturmuş, ayak bileklerini gelişigüzel çaprazlamıştı. Yine de soğukkanlı duruşu onu yanıltmamıştı. Neredeyse burun deliklerinden duman üflüyordu.

"Adam," diye onayladı , sakın görünmeye çalışıyordu, oysa içinde kalbinde vardı

gürlüyordu. Sanki onun ortaya çıkması tamamen bekleniyormuş gibi fırçalamaya devam etti.

"Tyra, başın büyük belada. Hayatının en büyük belası. O kadar büyük ki, botlarının içinde titreyip merhametim için yalvarıyor olmalısın."

"Adam, açıklayabilirim."

"Oh, eminim öyle düşünüyorsunuzdur. Ama bunu daha sonraya saklayacağız. Şimdi yakalamamız gereken bir uzun gemi var."

Başını soru sorar gibi yana eğdi. "Nereye?" "Northumbria'ya."

"Evinize gitmek isteyip istemediğimi sormanız gerektiğini

düşünmüyor musunuz?" "Sorma zamanı çoktan geçti."

Otoriter ses tonundan hiç hoşlanmamıştı... hem de hiç. Ama bu savaşı daha sonraki bir tarihe saklayacaktı. "Babam ve diğerleri nerede?"

"Arkamızdan geliyorlar. Hawkshire'da bizimle buluşacaklar... en azından bazıları. Tykir ya da babanın tuttuğu yüzlerce asker değil. Doğrudan Stoneheim'a gidecekler."

"Kız kardeşlerim yeni gelenlerin neden olduğu tüm ekstra işlerden bunalmış olacaklar." "Kız kardeşlerin Hawkshire'da."

Bu haber karşısında ağzı açık kaldı. "Bu nasıl oldu?"

Elini umursamaz bir şekilde salladı, belli ki şu anda bunu tartışmak istemiyordu.

Yaşanan tüm değişiklikler karşısında derin bir iç çekti. "Bir süreliğine Stoneheim'a dönmem gerekiyor... düşünmek için."

"Benimle İngiltere'ye geliyorsun," dedi, "orada istediğin gibi düşünebilirsin... ya da düşünmeyebilirsin. Açıkçası, umurumda değil. Senin kaderin artık benim ellerimde, benim savaşçı kızım. Bundan bir an bile şüphe etme."

"Tüm...!" Adam bir eliyle onu ensesinden tutup diğer eliyle de büyük kılıcını başının üzerine kaldırıncı sözleri yarım kaldı. Kafasını mı koparacaktı? Yeterince kızgın görünüyordu. Ama hayır, kafasına hafifçe vurulmuştu ama boynuna yapılan kısa darbesi çok sertti. Bacaklarının büküldüğünü ve

Görüşü kayboluyordu. Bayılmak üzereydi. Bir doktor olarak, bu sonucu almak için tam olarak doğru noktayı çimdiklemesi gerektiğini biliyor olmalı, diye karar verdi tamamen ilgisiz bir şekilde.

Karanlığa sürüklenirken bile, vahşinin onu belinden tutup kaldırdığını, omzuna attığını ve bineğine doğru götürdüğünü hissetti.

Artık işler gerçekten tersine dönmüştü. O ve Adam dönüp dolaşıp aynı noktaya gelmişlerdi. Ama bu ne anlama geliyordu?

BİR GECE SONRA, SONUNDA EVDE

A düğünü mü? Kimin düğünü? ...

Tyra Hawkshire'daki kulelerden birinde kilitliydi.

Adam kafasına vurup onu götürdüğünden beri onunla neredeyse hiç konuşmamıştı. Ona el sallayıp durmuş ve "Sonra!" demişti.

İçinde bulunduğu kule yeniydi ve Adam'ın yokluğunda Breanne tarafından inşa edilmişti. Aslında, o sabah yorgun kabileleri Hawkshire'a giden toprak yolda at sürerken Adam'ın gözleri neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Paslanmış asma köprü yağlanıp onarılmakla kalmamış, Breanne'in gururla Hawkshire Hastanesi olduğunu ilan ettiği büyük bir yapı da dahil olmak üzere birkaç yeni ek bina inşa edilmişti.

Adam'ın hakkını vermek gerekirse, kız kardeşine öfkeli sözlerle patlamamıştı ama Tyra onun bunu yapmak istediğini söyleyebilirdi.

Tabii ki bu Drifa'nın el becerisini fark etmeden önceydi. Ekim ayıydı, ekim mevsimi çoktan geçmişti ama bir şekilde sihirli malasını kullanmayı başarmıştı. Daha önce orada olmayan rengârenk çalılar ve ağaçlar vardı, bulaşıkhanenin dışında yeni ekilmiş bir bitki bahçesinden bahsetmeye bile gerek yoktu. Drifa ona ilkbaharda hendek boyunca sayısız renkli çiçeğin filizleneceğini söylemiş, o da alttan alta "Oh, ne güzel!" diye cevap vermişti.

Kalesine girdiklerinde başka sürprizler de vardı. Büyük salonunun artık temiz olduğunu söylemek büyük bir eksiklik olurdu. Vana işini iyi yapmıştı. Görünürde ne bir örümcek ağı ne de bir toz zerresi vardı. Vana çalı çırpıdan hoşlanmazdı ama Adam'ın büyük salonunun zemini toprak olduğu için lavanta ve ardıç yapraklarıyla karıştırılmış yeni çalı çırpı döşemişti. Duvarlarda asılı olan eski silahlar bile yeni bir parlaklık kazanana kadar cilalanmıştı. Ve her yerde canlı renklere sahip duvar halıları vardı. Artık tertemiz olan

Çalışmalarını yaptığı temiz kule güneşine değerli kitapları için yeni raflar, şifalı otları ve merhemleri için de özel bölmeli kutular yaptırdı.

Ingrith'in orada kaşışğını sallayarak kendi sihir biçimini yarattığını bilmek için mutfağa gitmelerine gerek yoktu. Ahşap şatosundan yayılan nefis kokular, önlerinde güzel bir yemek olduğunu gösteriyordu... şüphesiz düzinelerce çeşit yemek vardı.

Değişikliklerden birini her gördüğünde Adam yeniden inliyordu. Tyra iniltilerini içine atmıştı ama kız kardeşlerinin sanki buna hakları varmış gibi Adam'ın evini ele geçirmelerinden son derece utanmıştı.

Bir de Alrek'in erkek ve kız kardeşlerinin Alrek'in üzerine atlayışları vardı... ve Adam'ın üzerine. Üçü de sanki onun evinde kendilerini evlerindeymiş gibi hissediyorlardı ve buradan ayrılmaya da hiç niyetleri yoktu. Aslında, sanki Alrek'i ve Adam'ı da evlerinde ağırlıyorlardı... burası onların değil de Adam'ın evi olmasına rağmen. Adam onların davranışları karşısında şaşkın ve utanmış görünüyordu. Kendi kendine, özgür kaldığında durumu onun için halledeceğine dair söz verdi. Gençleri onun üzerine yıkmak adil değildi.

Şimdi Tyra kuledeki odasında paletin üzerinde oturmuş, Adam'ın bir saat önce onu merdivenlerden yukarı göndermeden önce söz verdiği gibi nihayet kendisiyle konuşmasını bekliyordu. Çok fazla beklemesi gerekmedi.

"Tyra," dedi adam içeri girip kapıyı kilitledikten sonra kadının oturduğu yatağın karşısındaki sandalyeye yorgun bir şekilde çökerken. "Burada gerçek bir sorunumuz var."

"Beni kaçırmam ve bir geceden fazla benimle konuşmayı reddetmen dışında mı?"

"Ya da beni bir değil, iki kez terk etmenizden başka? Evet, var. Ravenshire'dan Lord Eirik ve Leydi Eadyth, yakınlardaki Hawk's Lair'de ikamet eden John da dahil olmak üzere tüm yavrularıyla birlikte şu anda geldiler. Rain ve Selik akşamüstü burada olurlar."

Demek avludaki ilave kargaşanın nedeni buydu. "Amcan ve teyzen mi? Üvey annen ve baban mı? Bu neden bir sorun olsun ki?" *Uh-oh! Son derece ciddi görünüyor. Ters giden bir şeyler var.* "Neden geldiler?" Kadın gözlerini şüpheyle ona dikti.

"Tykir onlara mesajlar gönderdi."

Tyra bir elini alnına götürdü. "Açıkla kendini, Saxon. Neden geldiler?" "Baban, Bolthor ve Rashid'in yarın gelecek olmalarıyla aynı sebepten.

Stoneheim askerlerinden oluşan küçük bir birlikle birlikte." Derin bir nefes aldı ve sonra ona "Düğün için," diye bilgi verdi.

Kaşlarını çattı. "Kimin düğünü?" Vana ve Rafn İskandinav topraklarında değil de burada mı evleneceklerdi? Bu garip olurdu, özellikle de Rafn burada bile olmadığına göre.

Adam başını salladı. "Bizimki."

"Bizim mi?" diye ciyakladı. "Sen ve ben mi?"

Adam başını salladı, yüzünde acınası bir ifade vardı.

Bu acınası ifade boynunun alarmla karıncalanmasına neden oldu. "Babam seni buna zorladı mı? Buna izin vermeyeceğim."

"Tam olarak baban değildi. Sanırım ona bu fikri ben vermiş olabilirim." "Sen mi?" Tyra yine ciyakladı.

"Senin peşinden Bizans'a gittim, değil mi?" diye homurdandı.

"Ve sizce bu bir evlilik teklifi mi?" Rünler adına! Erkekler bazen aptal olabiliyor.

"Alaycılık size hiç yakışmıyor leydim. Bir ya da iki kişiye seni istediğim için peşinden gittiğimi söylemiş olabilirim ve her şey bir kartopunun büyüüp büyüüp çığa dönüşmesi gibi kendi başına bir hayat sürdü. Sana söylemeliyim, Tyra, ailenin her şeyi ele geçirme eğilimi var. Benimkinin de öyle. Eadyth şu anda bile Ingrith ile düğün ziyafetini planlıyor ve Eirik'in Northumbria'nın yarısını şenliklere davet ettiğinden şüpheleniyorum. Ünlü bir dokumacı olan Alinor sana acele bir gelinlik gönderiyor. Dostum Rurik ve karısı Maire bile gelebilir... ta İskoçya'dan."

"Whoa! Whoa! Whoa! Whoa!" Tyra sanki bir atla konuşuyormuş gibi konuştu. Adam'ın hüzünlü gözlerinin içine bakıyordu. "Beni *istedin*. Bu ne anlama geliyor?"

"Bilmiyorum. Gerçekten bilmiyorum." Dirseklerini dizlerine dayadı ve çenesini avuçlarının arasına alarak doğrudan ona baktı. Tanrılar aşkına! Çok güzel gözleri vardı. Ruhani, onlar

vardı. "Sanırım bu benim... benim..."

"Ne?" diye sordu, adam devam edemeyecek ya da devam etmek istemeyecek gibi görüldüğünde. "... Seni seviyorum."

O zaman ağlamaya başladı, büyük hıçkırıklara gözlerinden taşan ve yüzünden aşağı akan iri yaşlar eşlik etti.

"Beklediğim tepki bu değildi," diyerek ona doğru uzandı. Kadın adamın ellerini geri itti. "Ne bekliyordun ki?"

"Bekledim... hayır, umdum... beni sevdiğini de söyleyeceğini." "Elbette seviyorum, seni aptal."

"Öyle mi? Eğer buna sahipsek diğer tüm sorunlar bir hiçtir." Sanki canını sıkan bir şey varmış gibi kaşlarını çatı. "Madem beni seviyorsun, neden iki kez gittin?"

"İlk seferin açıklaması kolay. Birlikte bir hayatımız olamayacağını biliyordum... benimle ve annelikle ilgili duygularınla... ki bu arada değişmediğini tahmin ediyorum. Yani, evet, neredeyse aşılmaz görünen sorunlarımız var. Ayrıca, kız kardeşlerime evlilik şansı vermek için ayrılmak zorunda kaldım."

Onun sözlerini düşündü, sonra başını salladı. "Çarpık bir mantık ama sanırım anlıyorum, yine de neden ayrılmadan önce bana söylemedin, bilmiyorum."

"Beni bundan vazgeçirmeye çalışırdın."

"Bu doğru, bu doğru," diye kabul etti. "Bu da bizi ikinci seferimize getiriyor. Seni kurtardım, güvenli bir yere götürdüm ve sen beni yine terk ettin. Diğerlerinin önünde mahcup oldum ve bana karşı hissettiğin duygusuzluk yüzünden yıkıldım."

"Oh, Adam bu asla duygu eksikliği değildi." "O zaman ne?"

Yüzünün utançla aydınlandığını hissetti. "Sana söyleyemem." "Söylesen iyi olur."

"Haremde bulunduğum kısa süre içinde bana bir şey oldu."

Hemen kaskatı kesildi. "Tecavüze mi uğradın? Tanrım, geri dönüp o yaşlı akbabayı öldüreceğim. Sana dokunulmadığını söylediğini sanıyordum."

Onun tiradını durdurmak için elini kaldırdı. "Tecavüze uğramadım. Bana o şekilde de dokunulmadı. Adam, askeri kampa döndükten sonra çadırıma geleceğini biliyordum. Benimle sevişmeyi beklediğini biliyordum. Ve bunu yapamazdım... bundan sonra yapamazdım... yapamazdım işte."

"Hiç mantıklı konuşmuyorsun, Tyra."

"Vücudumdaki tüm kılları aldılar. İşte böyle! Artık biliyorsun." Tekrar ağlamaya başladı, bu sefer utanç içindeydi.

"Ha?"

"Bazen tam bir beyinsiz gibi davranabiliyorsunuz. Kafamdaki saçlar dışında, o aptal hadımlar... beni tutmak için toplam sekiz kişi gerekti... vücudumdaki tüm saçları yoldular. Buna ..." Bir elini kasık bölgesine doğru salladı.

İlk başta anlamadı. Anladığında sıırttı. "Bir bakayım." "Hayır! Ve bana sıırtma. Bunda neşelenecek bir şey yok."

"Evet, var, Tyra. Tüysüz olduğun için mi kaçtığını söylüyorsun?

Orada mı?"

Başını salladı. "Vücudum hakkında ne hissettiğimi biliyorsun. Çok büyüğüm. Ayaklarım kar ayakkabısı gibi. Çok yüksek sesle konuşuyorum. Kaşınıyorum. Şimdi de bu. Büyük ve tüysüz. Bu benim."

"Bir bakayım."

"Sana hayır dedim ve bunda ciddiydim. Yolunmuş bir tavuğa benziyorum."

"B ü y ü y e c e k ," dedi, teselli edici bir ton denedi ama devam eden sırtışıyla bunu mahvetti. "Öyle değil mi?"

"Sanırım. Ama uzun bir süre için değil."

"Ne kadar uzun?"

Omuz silkti. "Altı ay, belki."

"Ve sen beni altı ay boyunca yatak kürklerinden uzak tutabileceğini mi düşünüyorsun?" "Deneyebilirim."

"D ü ğ ü n olsun ya da olmasın, akşama kadar tüysüz bacaklarının arasında olacağım. Sana söz veriyorum, seni aptal fahişe."

"Hayır, yapmayacaksın." İnatla çenesini kaldırdı. "Ve bundan kimseye bahsetmeye cüret etme. Yemin ederim, Bolthor'un bu vahşet hakkında bir destan yazdığını duyarsam seni suçlarım. Ve kesinlikle tavuk şakaları duymasam iyi olur, yoksa hayatın tehlikeye girer."

"Tavuk şakaları mı?" diye mırıldandı.

"Evet. Şimdi duyabiliyorum. 'Avludaki yumurtayı hangi tavuk yumurtladı?' 'Boş ver, Tyra'ydı işte.'"

Açık sözlülüğüyle onu şoke ettiğini söyleyebilirdi. "Bu seni gerçekten rahatsız mı ediyor?"

"Ben öyle demedim mi?"

Aniden ayağa kalktı ve sandalyesini kenara fırlattı. Sonra giysilerini çıkarmaya başladı. Kemer, tuniği, botları, bir başlangıç için.

"Ne yapıyorsun?"

"Göreceksin."

Tamamen *çıplak* kaldığında -ve *bu ne manzaraydı! Adam kendi iyiliği için fazla yakışıklıydı*- üzerinde bir sürahi, kase ve yumuşak sabun kavanozu bulunan bir masaya doğru yürüdü. Bilinçli bir dikkatle erkeklik organlarının etrafındaki kıllı bölgeyi köpürttü. Sonra kadına doğru geri döndü ve kemerindeki keskin hançeri ona uzattı.

"Tıraş et beni," diye emretti.

Hançeri yere düşürdü. "Aklını mı kaçırdın sen?"

"Hayır, sadece kalbim," dedi öyle bir sadelikle ki, kadının tüm kararlılığı eridi.

Sadece kalbim. Adam bu sözlerin kendisi gibi sevgiye aç bir kadın için ne anlama geldiğini biliyor muydu? Özel bir erkeğin kendisine bu sözleri söylemesini arzulamayan hiçbir kadın yoktu. Ve Adam özeldi. Çok özeldi.

"İkimizin de tüysüz olması seni daha iyi hissettirecekse, bu ödenecek küçük bir bedel."

Ayağa fırladı ve kollarını onun geniş omuzlarına dolayarak yüzünün her yerini öptü. "Seni seviyorum. Ve sadece bu tatlı jest yüzünden değil. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum."

"Bu tıraşsız kalacağım anlamına mı geliyor?" diye sordu kulağına karşı.

"Öyle."

"Vay be!" dedi. "Bir yatakta iki yolunmuş tavuk biraz fazla." Alay ettiği için onu tokatladı.

Onu gıdıklamaya çalıştı... onun utanç bölgesinde.

O zaman gerçekten yumrukladı onu ve adam yumruklamasını engellemek için onunla boğuşurken, onu da yanına alarak kendini yatağa indirdi. Sonra yumuşak bir şekilde yuvarlandı, böylece kadın altta kaldı.

Sanki el üstünde tutulması gereken narin bir nesneymiş gibi kızın yüzünü ellerinin arasında tuttu. Dudaklarını dikkatlice onunkilerin üzerine koydu, böylece tam olarak oturdular; sonra nefes alıp verdi, nefesini onun ağzına verdi, onun nefesini kendi nefesine aldı.

Kısa bir öpücüktü ama ondan daha fazlasıydı. Çok şey vaat eden bir öpücüktü. Sonsuza kadar. Sonsuza dek sürecektir bir öpücüktü.

"Seni çok özledim," dedi. "Çok uzun zaman önce değil, yalnızlığıma değer verdiğim bir zaman vardı. Huzur ve sessizlikten başka bir şey istemediğimi düşünürdüm. Ama şimdi" -omuz silkti- "bu soğuk, karanlık yerde sensiz ve seni çevreleyen tüm kargaşa olmadan yaşamayı hayal edemiyorum. Doğrusu, sen olmadan hiçbir yerde yaşamayı ve mutlu olmayı hayal edemiyorum. Eirik, Tykir ve Rurik, bir erkeğin doğru kadınla tanıştığında ruh eşi gibi hissedeceği konusunda beni uyarmışlardı. Onlara hiç inanmadım... şimdiye kadar."

Tyra sanki kalbi şişip duruyormuş gibi hissetti. Adam o kadar çok duygu uyandırmıştı ki nefes almakta zorlanıyordu. Tyra onun gibi bir kadınla ilgilenemediği için şaşkınlıkla ona bakarken, adam söyleyecek doğru şeyleri biliyordu.

Sonra onu tek tek soymaya başladı. Tyra'nın itirazlarına ve çırpınışlarına rağmen, adam ısrar etti ve her zaman onunla yumuşak bir şekilde konuştu. "Tyra, seninle ve annelikle ilgili söylediğim o düşüncesiz sözleri daha fazla duymak istemiyorum. Nasıl bir asker olman gerektiğini duymak istemiyorum. Kız kardeşlerinin evlenebilmesinin tek yolunun senin mirastan mahrum edilmen olduğunu duymak istemiyorum. Ne kadar itici olduğunu düşündüğünü duymak istemiyorum. Seninle aramızdaki sorunların hiçbirini duymak istemiyorum." Şimdi onu çırılçıplak yakalamıştı ve ona bakıyordu... her yerine.

Utanç içinde gözlerini kapattı.

"Gözlerini a, Tyra." Tyra gözlerini açtığında, adam ona "Senden duymak istediğim tek bir şey var" dedi.

Bunun ne olduğunu çok iyi biliyordu. "Seni seviyorum, Adam."

Sonra gülümsedi... muhteşem bir Adam gülümsemesi... sadece onun verebileceği türden... bir kadına onun için dünyadaki en önemli şey olduğunu düşündüren türden.

"Sen benim için dünyadaki en önemli  eysin, Tyra. Ve seni s yleyebileceğimden çok daha fazla seviyorum. Bunun neden ve nasıl olduğunu bilmiyorum ama zırhını giyip kasıklarını ka ıyarak salonuma adım attığın ilk andan itibaren bana sahip olduğundan   pheleniyorum."

Sözleri onun için o kadar değerliydi ki birkaç dakika konu amadı... kasıklarını ka ımakla ilgili kısmı bile. Saçları yeniden çıkmaya ba ladığından beri bazen orada kaşıntı hissettiğini ve gerçekten kaçınma ihtiyaı duyabileceğini bilmiyordu.

"Bilmen gereken bir şey var, yürekli. Tıpkı senin can sıkıcı ailen gibi ben de y k mle geldim."

"Bagaj mı?"

"Evet. Alrek, Tunni, Kristin ve Besji adında yükler. Onları evlat edinmeliyim, Tyra. Bazı nedenlerden dolayı, Tanrı'nın ve belki de cennetteki Adela'nın onları bana gönderdiğine inanıyorum. Nasıl ki Selik ve Yağmur beni ve Adela'yı evlat edindiyse, ben de onlar için daha azını yapamam. Anlıyor musunuz? Beni ve yükümü almak istiyor musunuz?"

"Sanırım bir daha asla huzur bulamayacaksınız." "Kuşkusuz."

"O zaman elbette seninle evlenirim ve suçlamaların için seni daha çok severim." Aklına ani bir düşünce geldi ve kendi kendine kıkırdadı. "Karşılığında sen de benimkilerden birini evlat edinmek zorunda kalacaksın."

Ka larını soru sorarcasına kaldırdı. "Kız karde lerinden biri mi? Bunu neden yapmak isteyesin ki?"

"Hayır, kız karde lerimden biri değil. Benim kedim."

"Sava ı mı? Oh, Yüce Tanrım! O zaman hayatım gerçekten gürültülü olacak, değil mi? O kedi benden nefret ediyor." Konuşurken gülümsüyordu, Tyra bunu iyiye işaret olarak algıladı.

Adam onunla yavaş, yavaş sevişti... bir erkeğin aşkını kelimeler yerine bedeniyle itiraf ettiği türden. Onu inletti ve yalvarttı. Hatta onu *oradan* öptü, ama bunu yaparken dudaklarının bastırılmış bir mizahla seğirdiğinden şüpheleniyordu. İçine girdiğinde ve ikisini de kendinden geçirecek uzun, yavaş vuruşlara başladığında, "Beni bir daha asla bırakma. Söz ver Tyra. Ne olursa olsun beni bir daha terk etmeyeceğini söyle."

Buna nasıl söz verebilir? Nasıl

veremez?

"Söz veriyorum," dedi, ancak böyle bir sözü nasıl yerine getireceği konusunda hiçbir fikri yoktu.

İşleri yoluna koyacakları konusunda Adam'a güvenmek zorundaydı.

Ve sonra düşünemedi çünkü büyük bir zevk dalgasının tepesine biniyorlardı. Birlikte patladıklarında, kadın adamın etrafında tatlı bir ıstırapla kasıldı.

Adamın da çok memnun olduğunu biliyordu çünkü inlemişti.

Adam dünyadaki en güzel iniltiye sahipti.

Bir süre birbirlerinin kollarında, Tyra yan yatmış, yüzü Tyra'nın göğsünde ve bir bacağı Tyra'nın kalçasının üzerine atılmış bir şekilde yattıktan sonra Adam bir elini aralarına soktu ve Tyra'nın karnına koydu. "Senden çocuk sahibi olmak istiyorum Tyra. Benimle kalıp çocuğumu doğurur musun?"

Tyra'nın kalbi onun sorusu karşısında durdu. Soruda hemen görünenden daha fazlası olduğundan şüphelenmişti. "İyi bir anne olabileceğimi düşünüyor musun?"

"Evet, istiyorum," dedi ve dudaklarını hafifçe

öptü. "Fikrini değiştirmene ne sebep oldu?"

"Hiç farklı hissettiğimi sanmıyorum. Sana karşı olan duygularımla savaşıyordum. Ve sen zaten benimle kalacağına söz vermiştin. Bu kadarı yeterli."

"O halde, evet, çocuğunuzu doğurmayı çok isterim. Yine de farklılıklarımızı nasıl uzlaştırabileceğimizi hala göremiyorum. Sen bir şifacısın. Ben bir askerim. Çok farklıyız."

"Ah, Canım benim, I kutlamak bizim farklılıklar. Ama

Aslında, I var birçok Bunu düşünmek için uzun gecelerim oldu

ve merak ediyorum... benimle çalışmayı düşünür müsünüz?

Kız kardeşin sağ olsun, benim zaten kendi hastanem var."

"Anlamıyorum. Seninle *nasıl* çalışacağım?"

"Babanı ameliyat ederken birlikte ne kadar iyi çalıştığımızı fark ettim. Kan görünce irkilmiyorsun. İhtiyaçlarımı önceden tahmin ettin. Harika bir asistan olurdun. Aslında, eğer istersen zamanla sen de bir şifacı olabilirsin. Tanrı biliyor ya, bana, sana ve Rashid'e yetecek kadar iş var."

"Ben mi? Bir şifacı mı?" Bu fikir o kadar yeni ve mantıksızdı ki, zar zor kabullenebildi.

"Şimdi karar vermek zorunda değilsiniz. Ayrıca, Hawkshire'da askerlik görevlerini yerine getirmeye devam edebilirsin... muhafız toplayabilir, devriye gezebilir, savunma yapabilirsin. Bunu yapmana engel olmam... yeter ki burada ol, başka bir ülkede, yabancı bir kralın savaşlarında savaşma."

Başıyla onayladı. Olağanüstü bir adamdı. Gerçekten öyleydi.

Adam yataktan kalktı, tek dizinin üzerine çöktü ve şöyle dedi: "Tyra, sevgilim... benim güzel Viking'im... Sadece bu seferlik kendimi aptal yerine koymak niyetindeyim. Benimle evlenir misin?"

Tyra aptal değildi. Evet dedi.

İKİ GECE SONRA

Hsonsuz *dek mutlu, Viking tarzı...* Viking savaşçı prensesi Tyra ile Sakson şifacı Adam'ın Hawkshire'daki düğününde kaos hüküm sürseydi.

Adam ve Tyra'yı hayrete düşüren iki yüz kişi yeminlerini ederken ve birlikteliklerini kutlarken onları izlemeye geldi. Bazıları bunun hem İskandinav hem de Sakson dünyasında yılın olayı olduğunu söylerken, diğerleri sadece sosyal sezonun durgun olduğunu söyledi.

Zamanın yarısında Adam Tyra'ya "Kim bu insanlar?" diye soruyordu. Diğer yarısında ise Tyra, Adam'a "Kim bu insanlar?" diye soruyordu.

Ravenshire'lı Lord Eirik ve Leydi Eadyth beş çocuklarıyla birlikte oradaydı: Sakson bir tüccarın genç dul eşi olan yirmi dört yaşındaki Larise; kuzguni siyah saçları ve masmavi gözleriyle yakışıklı, yirmi üç yaşındaki, çiçeklere ve Drifa'ya karşı ani bir hayranlık geliştiren, ancak gelecek hafta ilgisi yemek pişirmeye dönüşebilecek olan Hawk's Lair'den John; Yirmi iki yaşında bir manastıra girmek isteyen ama Raşit'in harem hikâyelerini tuhaf bir şekilde ilgi çekici bulan utangaç Emma; ve gri gözleri muziplikle dans eden on beş yaşındaki ikizler Sarah ve Sigrid.

Eadyth onlara meşhur bal liköründen fıçılar hediye etmişti ve bu da herkesin moralinin yüksek olmasına büyük katkı sağlıyordu. Hazırlanan tatlı yemeklerde kullanılması için Ingrith'e çoktan bezle sarılmış bal petekleri vermişti.

Adam'ın yakın arkadaşı Rurik ve eşi Maire de İskoçya'dan kalkıp gelmişlerdi. Hediyeleri, İskoçların *uisge-beatha* dedikleri o güçlü kehribar içkisinden bol miktarda vardı. Bal likörüyle birlikte bu da kalabalığın neşesine katkıda bulunuyordu. Bolthor'a verdikleri gayda seti ise neşeye katkıda bulunmuyordu. Rurik ve Maire büyüyen çocuklarıyla birlikte geldiler. On bir yaşındaki Jamie, babasının tıpatıp aynısıydı, Rurik'in hâlâ duran yüzünün ortasındaki mavi dövme hariç.

yakışıklı yüz; altı yaşındaki Grace; ve üç yaşındaki Angus. Maire yine doğuruyordu.

Jamie, Bizans'a yaptığı yolculukla ilgili abartılı hikâyeler anlatarak onu eğlendiren Alrek ile iyi arkadaş olmuştu. Alrek o yabancı topraklarda gemiden hiç inmemiş olsa da Jamie çok etkilenmişti. Tabii ki Alrek de Jamie'nin müstakbel bir dağlı lordu olmasından aynı derecede etkilenmişti.

Hawkshire'a geldiğinden beri Alrek, Ingrith'in süpürgesine takılıp ayağını kırmış, attan düştüğünde iki dizinin derisini yüzmüş, bir ahır kedisi tarafından ısırılmış, şenlik ateşi yakmaya çalışırken saçları yanmış ve Bolthor ilk kasık kıllarını keşfetmesiyle ilgili bir destan yazdığında neredeyse utancından ölüyordu. İnsanlar Alrek'in bundan sonra ne yapacağını görmek için nefeslerini tutuyordu.

Kendini Norveç'in tüm kralı ilan eden Harald Bluetooth ve takipçilerinden oluşan büyük bir birlik de geldi... şüphesiz kendi siyasi amaçları için. Birkaç yıl önce İyi Haakon'un ölümünden bu yana Harald, tüm ülkenin kontrolünü ele geçirmek için küçük İskandinav krallarıyla savaşıyordu.

Saksonya kralı Edgar gelmedi, ancak krallığının yüksek mevkilerdeki memurlarını ve tahtın arkasındaki gerçek güç olan Başpiskopos Dunstan'ı göndererek dini nikâh törenine fiilen katıldı. Kendisine sorulduğu için değil. Dogmatik din adamıyla neredeyse hiç kimse tartışmadı, kral bile... onu vaftiz etme çabalarına direnen Tyra hariç.

En önemlisi, Rain ve Selik çocuklarıyla ve Rainstead yetimlerinden bazılarıyla birlikte gelmişlerdi. Bunlar hoş karşılanan misafirlerdi ama yetimhanede çalışmış olan kayıp kız kardeşi Adela'yı hatırlatan onca şeyi görmek Adam'ın yüreğini burktu. En büyükleri olan yirmi beş yaşındaki Theta şu anda yetimhaneyi neredeyse tek başına yönetiyordu. Adam artık kız kardeşini hatırlatan bu şeylerden kendini uzak tutmayı haklı göremiyordu ve gelecekte daha fazla yardım edeceğine söz verdi.

Selik bir ara onu kenara çekti ve "Adela'nın son sözleri... onları hatırlıyor musun?" diye hatırlattı.

"Bana 'Mutlu ol' dedi," diye hatırlıyor Adam.

Selik başını salladı. "Sanırım bugün burada bizimle birlikte ve sizin için de bunu dilerdi. Mutlu ol."

Daha sonra, yeni hastanedeki derme çatma şapelde yeminler edilirken, Tyra yeni kocasına Hristiyan ayinlerinde "Tanrı şahidim olsun ki, hayatımın her günü seni seveceğime ve onurlandıracağıma söz veriyorum" diye yemin etti. "İtaat etmek "ten hiç söz edilmedi.

Sıra Adem'e geldiğinde, "Hayatımın her günü seni seveceğime ve onurlandıracağıma söz veriyorum... çünkü sen benim sevgilimsin ve sonsuza dek öyle kalacaksın" dedi.

Katılan tüm kadınlar onun nazık sözleri karşısında iç çekti. Erkekler inledi ve Adam'ın çok yüksek bir standart belirlediğini iddia etti.

Daha sonra Adam, Viking geleneğine uyarak Tyra'yı kalenin merdivenlerine kadar kovaladı. Oraya ilk varan o oldu ve kılıcını eşiğin üzerine koydu. İkisi de karşıya geçtiğinde evlilik tamamlanmıştı. Sonra da kılıcının düz tarafıyla Tyra'nın sırtına vurdu. Bu da bir İskandinav geleneğiydi. ... en azından Tykir'in kendi düğününde başlattığı bir gelenek.

Pek çok kişi gelin çift arasındaki farklılıklar hakkında yorum yaptığı için Bolthor doğal olarak bu konuda bir destan okumaya karar verdi. "Bu Küçük Adam'ın destanıdır," diye başladı, "'Zıtlar Neden Birbirini Çeker' olarak da bilinir.

*"Aşk garip bir duygudur, Her
şey söylendiğinde ve
yapıldığında. Kıvılcımlar
uçuşur,
Ve şehvet tavan yapar
Cesur adam utangaç kızla
karşılaştığında, Ya da ahlaksız kız ürkek
adamı cezbettiğinde. Uzun ve kısa,
şişman ve zayıf,
Evcimen ve yakışıklı, pasaklı ve bir toplu iğne kadar temiz.
Zıt kutuplar neden birbirini çeker?
Aslında bu çok açık:
Seks, yemek ve hayat...
Baharat lazım."*

Raşid buna "Allah her yerde olamaz; bu yüzden cinsel çekiciliği yarattı" diye ekledi.

Artık öğleden sonraydı ve Adam kürsüde Tyra'nın yanında oturuyordu. Birbiri ardına güzel yemekler yemişlerdi. Yeterince ballı bal likörü içmişlerdi. Sayısız eğlence izlemişlerdi.

Tyra, Alinor tarafından kendisine gönderilen en yumuşak mavi yünden bir elbise giymişti. Tohum inciler ve işlemeli şahinlerden oluşan bir kenarlıkla süslenmişti. Dalgalanan sarı saçlarını ince altın bir halka tutuyordu. O kadar güzeldi ki. *Benim güzel Viking'im.*

Adam, Tyra'nın o gün parmağına taktığı şahin armalı büyük altın yüzüğe bir kez daha hayranlıkla bakmasını eğlenerek izledi. "Ee, gelin hediyesi beğendin mi, karıcığım?"

"Bayıldım kocacığım," dedi ona usulca gülümseyerek.

İkisi de birbirlerine "koca" ve "karı" kelimelerini söylemekten büyük zevk alıyordu. Her ikisi de bu yeniliğin hiç geçip geçmeyeceğini merak ediyordu.

"Oh, oh!" dedi aniden. "Sana kocanın hediyesini vermeyi unuttum."

Kadın kemerinin kumaş düğmesinden bir şeyler çıkarmaya çalışırken, adam yüzünün iki yanındaki, elbisesinin boncuklarıyla uyumlu olması için incilerle işlenmiş savaş örgülerini çekiştirdi. "Bana hediye almaman gerekiyor, kalpli kız."

"Neden? Gelin hediyesi olabiliyorsa, koca hediyesi neden olmasın?"

Omuz silkti ve ona gülümsedi. Doğrusu, bugün gülümsemeden duramıyordu.

"Bu bir şaka hediyesi mi... belki tavuk tüyü gibi?" Adam kaşlarını ona doğru salladı.

"Adam..." diye uyardı, gözlerini ona dikerek.

Gözlerini ona diktiğinde çok sevimli görünüyordu. Adam dayanamadı, "Bok! Bok!"

Gözlerini biraz daha kısmıştı. "Eğer bu konuyu bir kez daha açarsan, düğün gecesi olmayacak... ne demek istediğimi anlarsın."

Söyledi ve hemen yüzündeki sırıtışı sildi. Söyleyeceği şeyi söylemedi bile... tavuklarla ilgili en iyi şeyin onları yolmak olduğunu. Bunu daha sonraki bir zamana saklayacaktı.

Kalın bir altın kordonla bağlanmış mavi bir kadife parçasını eline tutuşturdu. "Al," dedi, yüzü pembenin hoş bir tonuna bürünmüştü.

Bu kızarıklık onu hediyesinden daha çok ilgilendiriyordu.

Yavaşça açtı, sonra şaşkınlıkla elindeki mermer asaya baktı.

Elleri. Yaklaşık orta parmağı büyüklüğünde ve iki katı uzunluğundaydı.

"Nedir bu?"

Yakınına eğildi ve kulağına bir açıklama fısıldadı.

"Tyra!" diye haykırdı, sonra da kahkahalarla başını geriye attı. Kadın onu sürekli şaşırtıyordu. Ve şimdi *gerçekten* şaşırmıştı.

"Beğenmediysen bana geri ver," diye yakındı ve onu tutmaya çalıştı.

"Hah! Hiç sanmıyorum!" dedi, kadının ulaşamayacağı bir yerde tutarak. Sonra aniden ayağa kalktı, onu kürsü boyunca çekti, merdivenlerden aşağı indirdi, koridoru geçti ve merdivenlerden yatak odasına çıktı. Gerçekten de tüm arkadaşlarının ve ailelerinin önünde skandal yaratacak bir davranıştı bu. İkisinin de umurunda değil gibiydi.

Tykir seslendi, "Nereye gidiyorsun, Adam?" Adam,

"Biraz mermer cilalamaya." dedi.

Bayanlar arasında toplu bir nefes alma ve erkekler arasında kıkırdamalar oldu. Personelinden bahsettiğini düşündüler. Çok az şey biliyorlardı!

Ertesi gün pek çok konuk, ilk kez bir gelin ve damadın gün ıştırken düğün yemeğinden ayrıldığını ve ertesi güne kadar tekrar ortaya çıkmadığını duyduklarını söyledi.

Bolthor bu konuda bir destan yazacağına söz

verdi. Tyra sadece gülümsedi.

Adam ışınladı.

Berserker-Savaş sırasında çılgınca bir öfkeyle savaşılan eski bir İskandinav savaşçısı.

Blindfuller-bir lord kadar sarhoş.

Braies-erkekler tarafından giyilen ince pantolon, pantolon.

Codpiece-bir erkeğin hortumunun veya dar pantolonunun kasıkları için bir kapak veya örtü (hatta torbalanmış bir eklenti).

Danegeld-Ortaçağda, özellikle Britanya'da, Vikinglere ödenen bir haraç veya vergi; başka bir deyişle, ya ödersiniz ya da yağmalarız.

Drukkinn (çeşitli yazılışlar)-sarhoş, Eski Nors dilinde. Ell-genellikle kumaştan yapılmış, 45 inçe eşit bir ölçü.

Hersir-bir jark ya da krala bağlılık borcu olan askeri komutan. Hnefatafl-Vikingler tarafından oynanan bir masa oyunu.

Holmganga-on ayak genişliğinde bir pelerin üzerinde yapılan bir tür düello. Giysiden inen kişi korkak olarak kabul edilir. Böyle bir ölümüne dövüşü kim kazanırsa kaybedenin tüm mal varlığına sahip olur.

Hospitium-genellikle bir manastıra bağlı olan ve keşiş şifacıların hizmet verdiği bir tür hastane.

Hane halkı askerleri - bir kralın ya da lordun hanesine uzun süreli, bazen de kalıcı olarak atanan askerler.

Saksonlar tarafından Eoforic olarak bilinen Viking Çağı York'u için Jorvik-Viking kelimesi. knarr-Viking ticaret gemisi.

Midden-bir çöplük.

Minster-genellikle bir manastıra bağlı olan bir kilise.

Mjollnir-Thor'un çekicinin adı. Daha fazla

danico-çoklu eş.

Nithing- Değersiz, hiçten daha az bir kişi.

Kader Norn'ları-herkesin kaderini belirleyen üç bilge yaşlı kadın.

Anglo-Sakson krallıklarından biri olan Northumbria, güneyde İngiliz krallıkları, kuzey ve kuzeybatıda ise İskoçlar, Kumbrialılar ve Strathclyde Galleri tarafından sınırlandırılmıştır.

Sennight-bir hafta.

Skald-bir şair.

Sabuntaşı - steatit olarak da adlandırılır, çoğunlukla talktan oluşan yumuşak bir kayadır, genellikle ocaklar, masa üstleri, oyma süs eşyaları vb. için kullanılır.

Thrall, bir köle.

Trepannasyon (veya Trepanning) - basıncı azaltmak veya bir hastalığı tedavi etmek için veya dini bir ritüelin parçası olarak veya zihinsel rahatsızlığı olanlardan kötü ruhları serbest bırakmak için kafatasında deliklerin açıldığı dünyanın en eski tıbbi prosedürlerinden biridir. M.Ö. 3.000 gibi erken bir tarihte yapılmıştır.

Uisge-beatha-Hayat Suyu, İskoç viskisinin eski adı.

Valkyries-Odin'in kadın savaşçıları, yiğit savaşçı erkekleri savaşta öldükten sonra öldürülenlerin salonu olan Valhalla'ya götürürdü.

Varangian Muhafızları - Bizans imparatoru için görevlendirilen Viking paralı askerlerinden oluşan efsanevi seçkin muhafızlar.

Wergild (çeşitli yazılışlar)-bir ölüm ya da bir suç için tazminat olarak ödenen bir adamın değeri.

"Benimle oynama, Saxon."

"Seninle oynamayı seviyorum,

Viking." "Şimdi dur, yoksa-"

"Yoksa ne olur?"

Ne olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu... çünkü küstah, kibirli, doğuştan asilzade olan adam ağzını onunkine doğru indiriyordu. Ve kadın olduğu yerde donup kalmıştı. Belki bir elinde güvercin, diğerinde kepçe olduğu içindi ama daha çok dudakları bir şekilde kendi iradesiyle ayrıldığı içindi. Onun öpücüğünü istiyordu. Hem de çok istiyordu.

"Tyra," diye fısıldadı dudaklarını dudaklarına götürmeden hemen önce. Adam birçok konuda usta olduğunu kanıtlıyordu. Tıp, kesinlikle. Ve şimdi de öpüşmekte.

Onun başka hangi uzmanlık alanlarına sahip olduğunu düşünmesine izin vermedi.

Sevgili okuyucu:

Umarım *My Fair Viking*'in revize edilmiş versiyonunu beğenmişsinizdir. Evet, Yağmur ve Selik'i seven birçoğunuzun isteği üzerine bu hikayenin orijinal versiyonunda ölen sevilen karakterleri öldürmedim. Ve umarım hoşunuza giden komik sahne etiketlerini ekledim.

Eski kitaplarımın yeni baskılarında da benzer değişikliklere rastlayabilirsiniz. Geri dönüp onları güncellerken çok eğleniyorum.

Bu kitapta alıntılanan tüm Arap atasözlerini kendime mal etmiyorum. Bazıları benim yaratıcılığımın ürünüdür, ancak çoğu anonim olarak yazılmış, genellikle Arap kökenli eski atasözleridir.

Utanç verici bir şekilde, Bolthor'un korkunç şiirlerinden kendime pay çıkarıyorum.

Ve evet, ister inanın ister inanmayın, kafa delme ya da trepanning onuncu yüzyılda gerçekleşmiştir. Antik kalıntılar, kötü ruhları serbest bırakmak, baş ağrılarını hafifletmek ve morarmış ve şişmiş bir beynin yarattığı baskıyı hafifletmek için kafataslarına delikler açıldığını göstermektedir.

Bu gevşek bağlantılı (tek başına) seride şimdiye kadar dokuz kitap yayımlandı: *Gönülsüz Viking*, *Haydut Viking*, *Lekeli Kadın*, *Büyülenmiş Viking*, *Mavi Viking*, *Benim Güzel Vikingim*, *İki Vikingin Hikayesi*, *Aşık Viking* ve *Viking Bir Şövalye Alıyor*. Ve daha fazlası da gelecek. Yeniden basımlar, e-kitaplar ve tüm bu kitaplardaki karakterlerin soyağacı çizelgeleri hakkında daha fazla bilgi için web siteme göz atın.

Her zaman olduğu gibi, okuyuculardan haber almaktan keyif alıyorum. Lütfen bana yazın:

Sandra Hill

P.O. Kutu 604

State College, PA

16804shill733@aol.c

om

www.sandrahill.net

USA *Today* ve *New York Times*'in en çok
satan kitaplarına doyamıyorum
Yazar Sandra Hill?

Kovboylardan Vikinglere, Navy SEAL'lerden Güneyli kötü çocuklara, Sandra'nın kitaplarının her biri tutku, yaratıcılık ve eşsiz zekâsının
eşsiz bir karışımına sahiptir.

Sandra Hill'in Dünyasına Hoş Geldiniz!

Fya da Hawk's Lair'in John'u, güzel bir kadının *beklenmedik* bir şekilde kapısında belirmesi her zaman hoş karşılanır. Ancak bu çekici Viking kadınının, Ingrith Sigrundottir-Büyüleyici gülümsemesi ve davetkâr kıvrımlarıyla Ingrith farklıdır... Çünkü yanında bir sürü asi yetimle birlikte gelmektedir. Ve Ingrith'in efsanevi şövalyenin misafirperverliğinden daha fazlasına ihtiyacı vardır; korunmaya ihtiyacı vardır. Çünkü onun yükleri arasında tahtta hak iddia eden küçük bir çocuk vardır; katil Kral Edgar Viking kanı peşindeyken tehlikeli bir ayırım.

Tutkulu bir adam olan John onları güvende tutacaktır ama karşılığında çok değerli bir şey istemektedir: Ingrith'in kalbi, dudaklarının ilk buluşmasıyla alınacak ...

C*Larkspur'lu aedmon*, Breanne'in şimdiye kadar karşılaştığı *en iğrenç hödüktü*. Kız kardeşleriyle birlikte onun şatosuna vardıklarında, vahşileşmiş bir malikane tarafından karşılandılar,

Caedmon ise bir gece bira içtikten sonra yatıyordu. Ama Breanne dayanmak zorundadır, çünkü umutsuzca korunmaya ihtiyaçları vardır... ve o oldukça yakışıklıdır.

Kralın hizmetinde geçirdiği dokuz uzun aydan sonra Caedmon'ın tek istediği huzurdu, kalesinde koşuşturan beş Viking prensesi değil. Ve odasına dalan ateşli kızıl, içlerinde en kötüsüydü. Onu kovmalıydı ama Stoneheim'lı Breanne için çok daha iyi bir planı vardı; onu şehvet içinde bir Viking yapacak bir plan.

T*Kendi kendini motive etme kasetinin* Ruby Jordan'ın sorunlarını çözmesine yardımcı olması gerekiyordu, yeni sorunlar yaratmasına değil. Bunun yerine, sert vücutlu savaşçıların ve adil bakireler. Ancak on yüzyıl önceki dünya, içki ve neşeden ibaret değildi. Ruby ortaçağı güncellemeye çalışırken bile, kadınlara bakışı Karanlık Çağ'da kalmış bir İskandinav'la uğraşmak zorunda kaldı. Ve daha da kötüsü, kaslı Thork kocasının yüzüne, alışkanlıklarına ve Ruby'den kaçma arzusuna sahipti. Aynı adamı iki kez kaybetmemeye kararlı olan Ruby, isteksiz Viking'i fethedecek ve onu aşkının hevesli bir esiri yapacak cesur bir baştan çıkarma planladı.

(Efsanelerdeki Valkyrie'ler kadar uzun ve çarpıcı olan Dr. ÁA Rain Jordan, savaşçı yönlerine rağmen İskandinav atalarıyla gurur d u y u y o r d u . Ama bir gün bir İskandinav

kabus gibi bir savaş alanında, rüyalarının barbarını kurtarmak zorunda kalır.

Ölümçül kılıcıyla tek bir hamlede bir düzine Sakson'u öldürebilen vahşi gözlü bir savaşçıydı ama Selik gelecekte gelen bu şuh kızı kontrol edemiyordu. Eğer Selik dikkatli olmazsa, bu büyüleyici siren onun kalbini ele geçirecek ve **Haydut Viking**'i bir aşk savaşçısı yapacaktı.

B*Kibar toplumdan dışlanan Hawk's Lair'in Leydi Eadyth'i* günlerini hacimli bir peçenin altında saklanarak arılarıyla ilgilenerek geçirir. Ancak toprakları tehdit edildiğinde, Leydi Eadyth ona adının korumasını sağlayacak bir koca arıyordu.

Ülkedeki en güzel genç kızları sevmekle ve onları terk etmekle ünlü Ravenshire'lı Eirik, İngiltere'nin en erkeksi bekârıydı. Yine de gizemli bir kadın ona en nefret ettiği düşmanından intikam alma karşılığında iffetli bir evlilik yemini teklif ettiğinde, Eirik bunu reddedemezdi. Ancak şehvetli şövalyenin planları, lekeli leydinin aşkının tatlı acısına yenik düştüğünde ters gitti.

Büyülenmiş Viking

(Azılı İskandinav savaşçılarının kötü günleri olur. Tykir Thorksson'un yapmak zorunda kaldığı şeyler, akli başında bir Viking'i çıldırtmaya yeterdi - kızıl saçlı bir viragoyu yakalamak

Onu her yerde takip eden, beceriksiz kardeşlerini kovalayan koyun sürüsüyle birlikte. Ama bir erkek, Norveç Kralı'nın en değerli uzvuna zarar veren bir büyücüden ne bekleyebilirdi ki? Bu yeterince kötü değilse, Tykir parlak kızıl saçların ve çillerin büyüsüne karşı hiç de bağışık olmadığını fark etmeye başlamıştı. Belki de büyüyü tersine çevirebilir ve onu kudretli kılıcıyla değil, bir Viking erkeğinin en büyük büyüsü olan göz kırpması ve gülümsemesiyle esir alabilirdi.

F*ya da Viking Rurik, Maire of the Moors'dan ayrıldığından beri hayat yaşamaya değmez oldu.*

Oh, onun ateşli kırmızı saçlarını ya da öpülesi dudaklarını özlediğinden değil. Hayır, bu utanç verici

Vahşi bir aşk gecesinden sonra yüzüne yaptırdığı mavi zikzak dövme. Muazzam boyu, yatak sporlarındaki uzmanlığı ve kaslarıyla gurur duyan azılı bir savaşçı için bu mavi çizgi bardağı taşıran son damladır. Sonunda ya cadıyı dize getirecek ya da denerken ölecektir. Hatta belki de evlenmek için ona yalvaracaktır... yeter ki artık **Mavi Viking** olmayacağına söz versin.

(orijinal adı MY FAIR VIKING)

T*Yra, Savaşçı Prenses.* İyi bir av olmak için *çok uzun, çok gürültülü ve çok vahşi.* Ama hasta babası dört küçük kız kardeşinin - narin, yumuşak huylu ve Tyra bir koca almayı kabul edene kadar evlenemez. Ve sonra babasının hayatını kurtarmak için çıktığı bir yolculuk Tyra'yı Şifacı Adam'la yüz yüze getirir. İnsan formunda bir tanrı olan Adam, uzun boylu, kaslı ve mükemmel orantılıdır. Adam'ın Tyra'nın planlarına uymayı reddetmesi çok kötüdür; bir kadın onu bağlayıp omzuna atmaktan ve sonsuza dek mutlu yaşamak için gün batımına doğru yelken açmaktan başka ne yapabilir ki?

İki Vikingin Hikayesi

Toste ve Vagn Ivarsson, trajik bir savaşın ardından Valhalla ile birlikte yüzleşmek üzere olan *tek yumurta Viking* ikizleridir ya da belki daha da trajik bir şey: uzun süre ayrı kalmak Otuz bir yıl sonra ilk kez. Ne yazık ki en cesur Viking bile eninde sonunda en iyi dostunu geride bırakmak ve tüm rakiplerin en korkuncuyla, hayatının aşkıyla savaşmak zorundadır. Peki ya bu aşk Evcimen Helga ya da dünyanın en yaşlı rahibe adayı Leydi Esme olsaydı?

İki Vikingin Hikayesi size iki kat gözyaşı, iki kat cızırtı ve iki kat kahkaha yaşatacak... ve kendi Vikinginizi dilemenizi sağlayacak.

(*Saf, katıksız* bir erkek olarak 1.80 *boyundaydı*. Üzerinde deri bir tunikten başka bir şey yoktu ve Profesör Meredith Foster'ın oturma odasında duruyordu. Ortaçağ

Tarihçi onun bir eşek şakasının parçası olduğunu söylüyordu ama geniş altın kemeri, eski dili ve nasırlı elleriyle bu kaslı yabancı çok... gerçekçi görünüyordu. Ve büyükbabasının bir Viking gemisini yeniden yaratma hayalini gerçekleştirmesine yardım ederken, onu kendi hayallerine uyandırdı. Ta ki kaderin onu **Son Viking**'in sevgi dolu kollarına atıp atmadığını merak edene kadar.

Truly, Madly Viking

(Joe adında **bir** Viking mi? Jorund Ericsson, modern bir akıl hastanesine düşen onuncu yüzyıldan kalma bir Viking savaşçısıdır. Maggie McBride ise bu savaşçıyla ilgilenen şanslı bir psikologdur.

Yanlışlıkla Joe diye çağırdığı muhteşem İskandinav'a "davranır".

One Flew Over the Cuckoo's Nest'i duymuşsunuzdur. Peki ya *Guguk Kuşu'nun Üzerinden Bir Viking Uçtu*'ya ne dersiniz? Asıl soru şu: Bu yuvadaki guguk kuşu kim? Ve neden herkes gülüyor?

Çok Viril Viking

Magnus Ericsson o basit bir Adamım. O seviyor ve Koku . taze dönmüş KİR Baharda çift sürdükten sonra. Yatak kürklerinin altında yumuşak bir kadın hissini seviyor.

Dövüş kolunda iyi bir kılıcın ağırlığını sever.

Ama Kutsal Thor'un hoşuna gitmeyen şey, kendisine yüklenen rahatsız edici çocuk sürüsüdür. Ya da onu garip ve yeni bir diyara, *Holly Wood* Krallığı'na sürükleyen gizemli tesadüf. Burası, halkın onun bir *fahişe* olduğunu düşündüğü (her ne demekse) ve hayallerinin kadını olan şarap üreticisinin onun ruh eşi olduğunu kabullenemediği bir yerdir... olağanüstü yeteneklere sahip bir adamdan bahsetmiyorum **bile... Çok Viril Bir Viking.**

W*Bir Viking ile bir Navy SEAL'ı karıştırırsanız ne elde edersiniz?* Amerika'nın en seçkin savaşçılarının geçmiş ve titiz eğitiminin vahşi içgüdülerine sahip bir savaşçı. Kolordu mu? Yaklaşık bin yıldır bir kadınla birlikte olmamış, tamamen tutkulu bir kahraman mı? Umutsuz bir aşkla yanıp tutuşan bir romantik mi? Her ne olursa olsun, her yerdeki kadınlar onunla tanışmak için sabırsızlanıyor ve hikayesinin ... **Islak ve Vahşi** olacağı garanti.

ITeğmen *Ian MacLean* özel operasyon görevine hazırlanırken *hedefi hem içeride hem dışarıda* olmaktadır. Yüksek eğitilmiş Navy SEAL'lerden oluşan bir ekibe liderlik etmektedir. ve kaybedecek hiçbir şeyi yok. Madrene onun doğumundan bin yıl önceki bir zamandan gelmektedir ve geleceğe indiğinden haberi yoktur. Onu bağladıktan sonra, güzel cadaloz ona bir eğitim çavuşunu anaokulu öğretmeni gibi gösteren bir dil kırbacı verir. Sonra ona, kendine aşırı güvenen erkeklerle başa çıkmak için kendine has bir yöntemi olduğunu söyler ve işler ... **Hot & Heavy.**

L*ost in the Bayou ... Selene'nin üç büyük tutkusu vardı: erkekler, yemek ve Rüzgar Gibi Geçti.*
Ancak göz alıcı model kendini her zaman aç buluyordu - hem beslenmek hem de Sevgi. Yüksek modanın önemsiz dünyasından bıkararak, yeni bir hayata başlamadan önce son bir iş için New Orleans'a gitti. Yeni hayatının yepyeni bir zamanı da içereceğini bilmiyordu; yaklaşık 150 yıl öncesini! Selene yemeğe doyamaz - ya da endişe verici derecede yakışıklı bir adama. Karanlık ve düşünceli James Baptiste onun umursadığı tek sevgilisiydi. Ve Tanrı'nın şahitliğinde, sevdiği adam olmadan bir daha asla yaşamayacağına yemin etti.

Daha Tatlı Vahşı Aşk

T*Şaşırtıcı derecede nazik ellerin dokunuşu, uçsuz bucaksız mavi gözlerin parıltısı, bembeyaz öpücüklerin yakıcılığı...* Dr. Harriet Ginoza bir kez daha kendinden geçmişti.

Fantezi. Modern psikolog, arzusunun nesnesinin küçümsemesi gereken her şey olduğunu biliyordu, yine de zaman zaman kendini tarihi bir romandan fırlamış tehlikeli derecede yakışıklı bir haydutun hayallerinde kaybetti. Harriet hayalindeki sevgilinin başına bela açacağına asla inanmadı ama kaderin bir cilvesi onu Eski Güney'e geri götürdü ve onunla kanlı canlı karşılaştı. Hayal kırıklığına uğrayan Etienne Baptiste onun gizli isteklerini yerine getirmeyi reddetti. Harriet'in aşk dolu hayallerini tutkulu bir gerçekliğe dönüştürme umudu varsa, bu büyücüyü hayal edebileceğinden çok daha tatlı ve vahşi bir aşkla baştan çıkarması ve her dakikasının tadını çıkarması gerekiyordu.

FDr. Sylvie Fontaine karşı cinsi cezbetmeyi garantileyen kimyasal bir formül keşfettiğinde, *aşk ve servet kesinlikle sadece bir yudum uzağındadır*. Her ne kadar kendi aşk hayatı Tamamen varsayımsal olan bu utangaç kimyagerin profesyonel geleceği garantidir... tabii bir insan kobay bulabilirse. Ancak kötü çocuk Lucien LeDeux - en çok Batakılık Avukatı olarak bilinir - yanlışlıkla bir jelibon içine gizlenmiş bir aşk iksiri yutmadan önce bile başa çıkabileceğinden daha fazlasıdır. Ortalık yatıştığında, Luc ve Sylvie bazı yakıcı sorulara cevap bulacaklardır: Bir erkek aşırı testosteron yüklemesinden ölebilir mi? Heteroseksüel bir kadın tüm çekingenliğini kaybedebilir mi? Ve eski moda romantizmin hâlâ aşk için en iyi katalizör olduğunu öğrenirler.

(Bir zamanlar sihirli bir krallıkta yakışıklı bir prens yaşarmış. Herkes ona Yakışıklı Prens dermiş. Ve bu topraklara nazik bir prenses geldi. Diyebilirsiniz ki

Sindirella'ydı... Wall Street Sindirella'sı. Tamam, eğer doğruluk konusunda titiz olacaksınız, bu peri masalında krallık Manhattan'dır. Ama Büyük Elma'da sihir var, değil mi? Ve belki de Prens zaman zaman pek de sevimli olmayabilir ve bu prensesi düşünürken akla gelen ilk kelime "nazik" değildir. Ama yine de sonsuza dek mutlu olmak istiyorlar ve bunu elde edecekler.

M*Kötü şöhretli bir haydut ve onun skandallarla dolu metresiyle karıştırılan* Los Angeles'lı avukat Rafe Santiago ve Binbaşı Helen Prescott kendilerini kanunun yanlış tarafında bulurlar. Kuralların hiçbir anlam ifade etmediği bir zamanda ve yerde Helen, Rafe'in sert, bronz vücudunu garip bir şekilde rahatlatıcı buluyordu ve delici mavi gözleri onu yatağını paylaşmaya çok istekli bıraktı. Alaycı sözleri onu tamamen kadın gibi hissettiriyordu ve her geceyi kendi **Desperado**'sunun kollarında geçirebilmek için tedbiri elden bırakmaya hazırды.

Yazar Hakkında

Penn State mezunu olan **SANDRA HILL**, on yılı aşkın bir süre New Jersey ve Pennsylvania'daki yayınlarda yazar ve eğitim editörü olarak çalıştı. Ciddi konular hakkında yazmak ona en karanlık hikayelerin bile aydınlık tarafını aramanın erdemlerini öğretti. Bir borsacının eşi ve dört erkek çocuk annesidir.

En sevdiğiniz HarperCollins yazarı hakkında özel bilgiler için www.AuthorTracker.com adresini ziyaret edin.

GÖNÜLSÜZ VIKING KANUN
KAÇAĞI VIKING LEKELİ LEYDİ

BÜYÜLEYİCİ **VIKING**

MAVİ VIKING

VIKINGİN ESİRİ (ESKİ ADIYLA BENİM GÜZEL **VIKINGİM**) İKİ

VIKINGİN **HIKAYESİ**

AŞIK VIKING

VIKING BİR ŞÖVALYE ALIR

SON VIKING GERÇEKTEN,
ÇILGINCA **VIKING** ÇOK

ERKEKSİ VIKING

ISLAK VE VAHŞİ

SICAK VE AĞIR

AÇIKÇASI, BENİM SEVGİLİ

TATLI VAHŞİ AŞK

DESPERADO

BENİ SEV ŞEFKATLİ

Telif Hakkı

İlk olarak Nisan 2002'de Dorchester Yayıncılık tarafından *My Fair Viking* adıyla yayımlanmıştır.

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler, kuruluşlar veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

AVON KİTAPLARI

An Imprint of HarperCollinsPublishers 10

East 53rd Street

New York, New York 10022-5299

Telif Hakkı © 2002, 2011 Sandra Hill

ISBN 978-0-06-201908-0

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakkı Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Gerekli ücretlerin ödenmesiyle, size bu e-kitap metnine ekrandan erişme ve okuma için münhasır olmayan, devredilemez bir hak verilmiştir. Bu metnin hiçbir bölümü HarperCollins e-books'un açık yazılı izni olmaksızın çoğaltılamaz, aktarılamaz, indirilemez, derlenemez, tersine mühendislik uygulanamaz veya herhangi bir bilgi depolama ve erişim sisteminde, elektronik veya mekanik, şu anda bilinen veya bundan sonra icat edilecek herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla saklanamaz veya tanıtılamaz.

EPub Baskı© KASIM 2010 ISBN: 978-0-062-03666-7

Avon Books ciltsiz ilk baskı: Ocak 2011

Avon Ticari Marka Tescili. U.S. Pat. Off. ve Diğer Ülkelerde, Marca Registrada, Hecho en U.S.A.

HarperCollins®, HarperCollins Publishers'ın tescilli ticari markasıdır.

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

Yayıncı Hakkında

Avustralya

HarperCollins Publishers (Australia) Pty. Ltd. 25
Ryde Yolu (Posta Kutusu 321)
Pymble, NSW 2073, Avustralya
<http://www.harpercollinsebooks.com.au>

Kanada

HarperCollins Kanada
2 Bloor Street East - 20th Floor
Toronto, ON, M4W 1A8, Kanada
<http://www.harpercollinsebooks.ca>

Yeni Zelanda

HarperCollinsPublishers (Yeni Zelanda) Limited
P.O. Box 1 Auckland,
Yeni Zelanda
<http://www.harpercollinsebooks.co.nz>

Birleşik Krallık HarperCollins

Publishers Ltd. 77-85 Fulham
Palace Road Londra, W6 8JB,
Birleşik Krallık
<http://www.harpercollinsebooks.co.uk>

Birleşik Devletler

HarperCollins Publishers Inc.

10 East 53rd Street New

York, NY 10022

<http://www.harpercollinsebooks.com>

£/ZIZI 7O£JA7 UNSTSN LLNK

SANDRA HILL

"Sandra Hill
always delivers..."
CHRISTINE FEEHAN

The VIKING'S CAPTIVE

(Originally published as *My Fair Viking*)

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

- [Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız](#)
- [Çeviri Yedek Telegram Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz](#)
- [Çeviri Kitap İstekleri Kanalımız](#)
- [Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri](#)
- [Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız](#)

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz.

Kitaplarımız paylaşılmak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız.PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

